UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

Εἰκόνες

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-5613

Visual Library

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ.

PROOEMIUM.

Imaginum [1]) hoc volumen et argumenti varietate et descriptionis veritate et orationis elegantia jure laudatur. Varietas ea est, ut plurima hic inveniantur expressa mythica allegorica historica et ex vita hominum amoenitateque naturae petita. In explicanda mirifica illa copia veritatem secutus est scriptor vel eam, quae ipsam rerum naturam repraesentat, vel eam certe, quae pendet ex artificum imaginatione et decretis,[2]) nec dubitavit optimus quisque archaeologus, quin in universum bene hoc negotium administraverit,[3]) atque elegantem formarum spectatorem, sagacem ἠθῶν et παθῶν interpretem se praebuerit, idque ex plurimis antiquae artis reliquiis in commentario nostro laudatis, quae cum Philostrateis iconibus consentiunt, firmatur. Desiderantur tamen nonnulla, quae si adjicere scriptor voluisset, majorem utilitatem ex hoc libro perciperemus: vituperarunt VV. DD. [4]) quod non apposuerit nomina artificum, quorum fuere singulae imagines aut inventione aut perfectione quoque; ac revera multum adjuvaremur ad cognitionem veteris picturae, si ab ipso acciperemus, recte tribui pictoribus praeclaras imagines, quas nunc nonnisi dubitanter ex levi vestigio apud alios scriptores, maxime Plinium, invento illis assignare audemus. Quanto pluris essent hae descriptiones faciendae, si constaret, I, 14 petitam esse ex Apellis exemplo,[5]) I, 15 ex Aristidis,[6]) I, 24 ex Niciae,[7]) II, 4 ex Antiphili,[8]) II, 10, ex Theodori et Taurisci [9]) II, 13 ex Apollodori,[10]) II, 21 ex Polycleti,[11]) II, 27 ex

[1]) Inscriptionem codicum Ἑλλαδίᾳ (Ἑλλάδια, Ἑλλαδικὰ alii), de qua varie pronunciaverunt VV. DD., ab ipso scriptore profectam esse nego, sive alicui Helladiae librum hunc dedicatum putes, sive scholam artis pictoriae indicari Graecanicam, Asiaticae oppositam.

[2]) Dico mixtas corporum figuras, ut I, 3; anticipationes rerum futurarum, ut I, 24, alia, quae magis; symbolica sunt quam res descriptas repraesentant.

[3]) Post Heynium laudentur Torkill Baden Comm. de arte ac judicio Flavii Philostrati in describendis imaginibus Hafn. 1792. C. O. Müller in Archaeologia passim, e. g. 18, 702. Welcker in recensione hujus operis Mus. Rh. 1834 p. 411. et in ed. Imaginum Jacobsiana, Raoul-Rochette in Peint. ant. ined. 160, Creuzer in Symb. ed. 3. II, 82, III, 427. al., Gerhard Auserl. Vasengem. I, 12, al. Toelken in libello infra not. 8 p. IV. laudato. L. Preller, in fragm. Polemonis 198 et O. Jahnius in „Pentheus und die Maenaden“ p. 8 plenam fidem scriptori non tribuunt, quorum sententiam tractavi in dissert. de pinacotheca quadam Neapolitana, Heidelb. 1844, p. 6. Vide etiam, quae dixit E. Müller in libro „Geschichte und Theorie der Kunst bei den Alten“ II, 316. et olim Ch. D. Beck de interpretatione veterum scriptorum et monumentorum recte instituenda Comment. tertia p. 118.

[4]) Ut Welckerus in ed. Jacobs. p. LVIII.

[5]) cf. Plin. XXXV, 36, 17.

[6]) cf. Plin. XXXV, 36, 19.

[7]) cf. Plin. XXXV, 40, 28.

[8]) cf. Plin. XXXV, 37.

[9]) cf. Plin. XXXV, 40, 40.

[10]) cf. Plin. XXXV, 36, 1.

[11]) cf. Plin. XXXIV, 19, 2.

Cleanthis,[1]) et sic reliquis suus auctor adscriptus legeretur! Praeterea abstinuit ab indicanda forma et ambitu tabularum, atque a describenda scenarum adornatione, qua in re imaginationem nostram nimis laborare cogit silens de singularum personarum collocatione et omnium inter se relatione. [2]) Quodsi ob ea vitia merito accusatur, excusatio quidem ei parata est ab aequalibus petita, quibus notae erant picturae illae et artifices, tamen non possumus, quin doleamus, sophistam posteritatis incuriosum fuisse, quae accuratiorem, quam ipsi placuit exhibere, de illis operibus notitiam nunc desiderat. At consilium ejus non tam hoc fuit in enarrandis imaginibus, ut lector ad cognoscenda artificum opera proficeret, quam ut dictionis copiam et elegantiam hinc peteret, in eoque genere plane, quod sibi proposuerat, consecutus est.

Quod autem in his descriptionibus nonnemo offendit, quia unitas argumenti vix usquam deprehenderetur, et ideo picta ista unquam fuisse negavit,[3]) jam non peccatum ecphrastae, sed ipsorum, qui talia reprehenderunt, error ibi cognoscitur duplex, qui aut ignorarent, tales compositiones diversarum ejusdem argumenti in una tabula actionum non repugnasse veterum sensui, aut putarent illud sua quidem opinione vitium in omnibus Philostrateis imaginibus obvium esse. Abundabit exemplis,[4]) qui demonstrare velit, hanc conjunctionem diversarum scenarum ejusdem fabulae usitatam fuisse antiquis artificibus, proximeque accessisse illorum picturam ad ectyporum rationem,[5]) in quibus nil frequentius compositionibus ejusmodi, nec vero in hoc libro tam saepe inveniuntur, quam reprehensores existimant, cum ex sexaginta quinque imaginibus vix nona pars divisionem postulet.[6])

Quaeri potest, utrum Philostratus veram descripserit pinacothecam, an hanc Neapolitanam finxerit.[7]) Non valde refragabor negantibus exstitisse, modo ne quis inde concludat quidquam contra ipsarum tabularum veritatem. Nimirum excogitare tot tam excellentia artis opera si potuisset sophista, inventione summis pictoribus comparandus esset, at locum, ubi illa congesta

[1]) cf. Strab. VIII, 343. (237.)

[2]) In his explicandis jam Heynius feliciter versatus erat, Opusc. acad. V, 12—158. Telam inceptam ad finem perduxit F. G. Welckerus, qua opera archaeologiae studia summopere adjuvit, in dissertationibus commentario Jacobsiano adjectis. Ipsius verba de ea re haec sunt: „hoc maxime erat, quod ecphrasis Graeca faciendum nobis reliquisset: in qua raro admodum, quo loco singulae personae positae fuerint, annotatum est, nedum ut figurarum inter se ex artis usu compositarum symmetria et consensus indicetur, aut mensurae adeo, hoc est, Plinio interprete, quanto quid a quo distet.“ cf. in ed. Jacobs. p. LXIX.

[3]) Praeter eos, qui infra p. VI, not. 13—15 laudabuntur, vide maxime Fr. Passovii dissertationem „über die Bilder des ältern Philostratus“ bis editam, et in „Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft,“ 1836, p. 571 sqq. et in „Franz Passow's vermischte Schriften, herausgegeben von W. A. Passow, Lehrer am herzogl. Gymnasium zu Meiningen. Leipzig 1843,“ p. 223 sqq. Contra tales reprehensiones valet quodammodo opera recentiorum pictorum, qui argumenta Philostratea expresserunt, Julium Romanum dico, et nuperrime M. de Schwind, qui musei Caroliruhani parietes multis illinc petitis imaginibus exornavit. cf. Kunstblatt 1845, nr. 42.

[4]) Sufficiant haec: Cic. Verr. IV, 55, quo de loco agit Böttiger Archaeol. der Malerei, 282. Paus. I, 15, 4 cum Schornii explicatione in Kunstblatt 1822, nr. 71. Achill. Tat. p. 5, 3. ed. Jac. sarcophagum Agrigentinum cf. Welcker ad Im. 419. Müller Arch. p. 321. ejusdem „Denkmäler II, 102. Gerhard Auserles. Vasengemälde. I, 50. Raoul Rochette Monum. ined. II, pl. 38.

[5]) Vide egregiam E. H. Tölkenii dissertationem: „über das verschiedene Verhältniss der antiken und modernen Malerei zur Poesie. Berlin 1822.“

[6]) Sunt haec fere: I, 18; II, 2; II, 21; II, 22; praeterea Bospori panorama (I, 12) eosdem homines diversa agentes offert (cf. 389, 16 et 17) etiam Aprorum venatio (I, 28) duplicem videtur habere actionem, nec dubitaverim Mercurii natales (I, 26) in duas saltem partes distribuere; debuit enim, ni fallor, boum surreptio ante oculos poni, ut intelligi posset, qua de caussa Apollo cum Maia altercaretur. Prooemia autem et transitus explicationis gratia adjecti alius sunt generis; nulla sane inde existit scriptori exprobratio tribuenti aliquid lectorum intelligentiae.

[7]) Quae sententia L. Prelleri est in ed. Fragmentorum Polemonis p. 198.

diceret, cur non licebat fingere, quo speciem colloquii cum puero efficeret? Hoc enim consilium scriptoris erat, ut varias exhiberet descriptiones, in quibus orationis sophisticae lumina splenderent, unde cognoscerent juvenes studiosi rhetoricae limati et politi sermonis formam. Conjicio autem, Athenis hunc librum prodiisse eo tempore, quo ipse illic sophisticam profitebatur, dictus inde *Ἀθηναῖος*.[1] Facile tamen largiar iis, qui malunt contendere, fuisse illam Neapoli porticum, aliquid veri subesse narrationi: sumas peregrinantem Philostratum *ἐπιδείξεων* causa, quas sophistae apud celebriores facere civitates solebant, etiam Neapolin venisse Graecam et Graecis litteris deditam, liberaliter ibi exceptum ab hospite, cujus domus picturis abundaret, inde occasionem arripuisse ex tempore dicendi; postea, cum ad scribendum se contulisset, non substitisse in imaginibus illius stoae, sed aliarum quoque, quae ipsi maxime placuissent, adjecisse descriptionem. Quod enim minus accurate designat aedes hospitis, dicens *ἐπὶ τεττάρων, οἶμαι, ἢ καὶ πέντε ὀροφῶν*, tributum hoc a Welckero negligentiae scriptoris, (Praef. LVIII) a Passovio vel inscitiae,[2] nobis de industria commissum videtur, ut lectori significaretur, quid sibi vellet narratio praemissa, cujus veritas scilicet examinanda severe non esset, speciem quaerente sophista colloquii cum puero multis coram adolescentibus instituti. Ipsius artis pictoriae praecepta aut historiam iis tradere noluit, quod verba prooemii docent (379, 14.) *ὅσοι μὲν οὖν κράτος ἤραντο τῆς ἐπιστήμης καὶ ὅσαι πόλεις καὶ ὅσοι βασιλεῖς ἔρωτι ἐς αὐτὴν ἐχρήσαντο, ἄλλοις τε εἴρηται καὶ Ἀριστοδήμῳ τῷ ἐκ Καρίας — ὁ λόγος δὲ οὐ περὶ ζωγράφων οὐδὲ ἱστορίας αὐτῶν νῦν, ἀλλ' εἴδη ζωγραφίας ἀπαγγέλλομεν ὁμιλίας αὐτὰ τοῖς νέοις ξυντιθέντες, ἀφ' ὧν ἑρμηνεύσουσί τε καὶ τοῦ δοκίμου ἐπιμελήσονται.* Inde non consequitur, libellum esse inutilem archaeologiae studiosis, neque scriptor fastu quodam ductus, quid vellet, aperuit,[3] quasi periegeta haberi noluerit, sed rem ita instituit, quia sophista erat, a quo simplex imaginum descriptio non exspectabatur; hanc operam alii absolverant,[4] ipse suae arti consulebat, cujus docendae negotium ei munere suo imponebatur.

Nullus liber Philostrati tanto studio lectus est multis saeculis, quanto *Εἰκόνες*. Cognitionem ejus produnt Menander rhetor,[5] Stobaeus,[6] Suidas,[7] Eudocia,[8] Eustathius,[9] Gregorius Corinthius,[10] Philemo,[11] Thomas Magister,[12] Planudes,[13] Glycas,[14] Scholiastae Euripidis,[15] Theocriti,[16] Aristidis,[17] Luciani,[18] anonymus Boissonadi,[19] grammaticus Hermanni;[20] imitatione ex-

[1]) cf. Prooem. Epist. p. I.
[2]) In »Vermischte Schriften« p. 227.
[3]) cf. Passow, Vermischte Schriften, p. 228.
[4]) In eis erant Polemo, Adaeus, Antigonus, cf. Preller in Fragm. Polem. p. 93 sq.
[5]) cf. Rhet. ed. Walz, IX, 249.
[6]) Ioannes Stob. serm. 61, p. 389. ed. Gesner: *τοὺς μὲν παρὰ Φιλοστράτῳ ἔρωτας γλαφυρώτατα ἀπεικασμένους, εἴ τινι σχολή, ἀναγινωσκέτω.* Unde haec Gesner duxerit, quae Gaisford haud invenit in codicibus suis, non liquet.
[7]) s. v. *Φιλόστρατος*.
[8]) s. v. *Ἀμφιάραος*, p. 23.
[9]) ad H. Od. 1572, 48.
[10]) Greg. Cor. p. 87.
[11]) cf. p. 137, ed. Osann.
[12]) Ut s. v. *ἀφανίζεται, ῥᾳθυμῶ, ἀνθέων.*
[13]) Si Planudis sunt, quae leguntur apud Sturzium Etymol. Gudian. p. 646, 7
[14]) cf. Io. Glycas *περὶ ὀρθ. συντ.* ed. A. Jahn. 54.
[15]) ad Or. 362 et 971.
[16]) ad Theocr. V, 15.
[17]) ad Panath. V, ed. Dindf.
[18]) IV, 143 ed. Jacobitz.
[19]) Anecd. II, 358. cf. 422, 21.
[20]) Recentior est, quod patet ex citatione Gregorii Cyprii p. 390. Laudat nostrum p. 363–367, 375, 377, 384, 387, 390. Codice φ aut ejus simili usus est, vid. infra 389, 21.

pressus est a Philostrato Juniore,[1]) Aristaeneto,[2]) Heliodoro,[3]) Isidoro Pelusiota,[4]) Marco Eugenico;[5]) neque apud Libanium,[6]) Himerium,[7]) Claudianum,[8]) Achillem Tatium,[9]) Theophylactum Simocattam[10]) desunt lectionis vestigia. Scholis destinatus liber glossographos et schedographos valde exercuit, ut Manuelem Moschopulum et Planudem,[11]) quorum commentarios aetati parum litteratae olim utiles nemo hodie desideraverit. Totam autem illam lectorum seriem minus argumentum tenuit, si nepotem excipias et Eugenicum, quam oratio exquisito cultu splendens. Ipsae descriptiones imaginum adverterunt tum demum viros doctos, cum artis antiquae studia excitata essent. Nescio, an non Blasium Vigenerium,[12]) interpretem Gallicum, haec ratio moverit, neglectusque est liber adhuc ab archaeologis ineuntis saeculi XVIIImi, Caylo,[13]) Klotzio,[14]) Hagedornio,[15]) qui nil veri inesse contenderent. Aequius de eo judicium tulit Heynius,[16]) nec Winckelmannus de veritate harum imaginum dubitasse videtur,[17]) nec fuit alia deinde praestantissimi cujusque antiquarii sententia, nec vero Goethius, egregius harum rerum arbiter, aliud judicavit.[18]) Sin autem Fr. Passovius,[19]) vir recentioris picturae studiosissimus inde ad Philostrati tabulas rejiciendas exstitit, in eo ipso peccasse dicendus est, quod immemor erat conditionis veteri arti propriae, quamvis nuperrime Toelkenius[20]) et Welckerus[21]) eam adeo luculenter explicuissent, ut mirandum sit, Passovium ad obsoletos de unitate in picturis argumenti errores redire potuisse.

Ut est hoc volumen frequentissime usurpatum, unde major quam ullius praeterea operis

[1]) cf. 861 ed. Ol.

[2]) cf. not. crit. 381, 24. 386, 23. 388, 7 et 11. 392, 20. 397, 12 et 20. 398, 9. 399, 13. 406, 22. 407, 5. 410, 12, 25 et 29. 414, 15. 421, 21.

[3]) Exempla vide ex multis pauca p. 108, 110 ed. Cor. collata cum 393, 21 et 410, 10.

[4]) Ut 393, 12. 401, 23. 405, 6. 413, 25. 424, 1, 25. 426, 6. 434, 24.

[5]) cf. p. 138, 143, 144, 147, 148 ubi consentit cum optimis codd. 149, 155, 157, 158, 160, 161, 164, 168, 170 ed. meae.

[6]) cf. not. ad 392, 23.

[7]) cf. Ecl. X, 180. XVI, 252. ed. Wernsd.

[8]) Siquidem huc respexit in Epithal. Pallad. et Celerinae vs. 10 sqq. vide not. ad 384, 2.

[9]) Talia videntur 37, 16. 64, 9. 66, 31. quae compares cum 389, 12. 417, 8 et 429, 21.

[10]) Potuit certe ex Philostrato derivare, quae Dial. I, 11 ed. Boiss. narrantur, cf. 387, 16 et 391, 3 cum I, 17.

[11]) Moschopuli, ni fallor, sunt, quae hoc initium habent *ὅστις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος καὶ ὁμοίως ἀτελές· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, οὕτω καὶ τὸ ὅστις μὴ ἀσπάζεται.* Manuelis Planudis autem technologia incipit a verbis *τὸ ἀσπάζεσθαι καὶ τὸ φιλεῖν κτἑ.* cf. Bandini II, 246. Alia sunt in Monac. 242 scholia sive vocabulis Philostrateis adscriptae schedographiae hoc principio: *ἀλήθεια ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λήθη, διὰ τὸ ἀλάθητος εἶναι, ὡς ἁπλῆ καὶ εὐσύνοπτος. ὅθεν καὶ ὁ μηδενὸς ἥττων τῶν σοφῶν Εὐριπίδης* (ductum istud ex Aeschin. Timarch §. 151.) *οὕτω φησίν· ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ κτἑ.* Glossas paucis longioribus scholiis mixtas edidit Jacobsius ex codd. Guelferbytanis 25 et 82, quibus similes in multis aliis inveniuntur, ex quorum numero laudetur Parisinus 1761, cum nonnulla propria offerat. Suppeditavit mihi haec scholia benigne Fr. Osann, v. cl. excerpta inde passim inserui. Cupidi talium evolvent Manuelis Moschopuli *τῶν ὀνομάτων ἀττικῶν ἐκλογὴν ἐκλεγεῖσαν ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου* ed. Ald. in Tom. II. Dictionarii Graeci 1524, p. 135, et Parisiis apud Vascosan. 1532.

[12]) De Blasio Vigenerio, ejusque versione additisque ei postea tabulis cf. Jacobsii judicium XXVI sq.

[13]) Caylus in Hist. de l' acad. des inscr. T 29, p. 156.

[14]) In praefatione Cayli Dissertationibus in vernaculam versis praefixa. Tom. 2.

[15]) In „Betrachtungen über die Mahlerei," p. 174.

[16]) cf. Opusc. Acad. V, p. 15, 28, 193.

[17]) De Winckelmanno et aliis cf. collecta a Welckero v. cl. in Judicio de Philostratis et de Callistrato p. LVI ed. Jacobs.

[18]) cf. libellum, in quo has Imagines tractavit: »Philostrats Gemälde,« in Sämmtliche Werke. Stuttgart u. Tübingen. 1840. Bd. 30.

[19]) Vide dissertationem supra III, 5 citatam.

[20]) In dissertatione supra laudata II, 3.

[21]) vide Fr. Th. Welckeri judicium de Philostratis et de Callistrato, in ed. Jacobs. LV sqq.

Philostratei exemplarium numerus, proxime accedente Heroico, quem et ipsum scholasticae lectioni inserviisse novimus,[1]) ita etiam pro ambitu plus vitiorum quam cetera hujus scriptoris opera contraxit, cujusmodi sunt glossae ex margine in textum receptae, lacunae post interitum antiquissimorum exemplarium non amplius explendae, dittographiae, syllabae male redditae aut omissae, quod lacunularum genus est hic satis frequens, oratio ob magistrorum temeritatem demtis additis immutatis voculis depravata: quae omnia vitia jam ante aetatem principum codicum nostrorum huic libro illata etiam postea numero creverunt. Pleniorem olim fuisse librum ex ipsis verbis non uno loco intelligitur: nescio an tota imago exciderit ante II, 28; capitis I, 12 manifesto periit initium ejusque non pauci versus; capitis I, 28 duas significavi lacunas; minores nunc transeo. Glossas jam pridem illatas vide 392, 22. 397, 6. 398, 25. 405, 16. 408, 21. 414, 15. 420, 7. 427, 27. 428, 4. 430, 21. 433, 1 et 18. Accedit singularis additamentorum species, ubi aberrans librarius ab uno loco ad alterum eadem verba bis scripsit, ut 385, 18. 388, 5. 389, 15. 409, 17. 425, 14. 427, 19. Denique satis multae corruptiones ortae sunt male lecto archetypo, unde syllabae aut excidebant, aut perperam excipiebantur. Talia vide 380, 5. 383, 5 et 13. 392, 2. 394, 15. 396, 22 et 24. 398, 19 et 21. 400, 24. 401, 4. 402, 10 et 21. 403, 12. 404, 12. 406, 18. 408, 7 et 17. 412, 7. 416, 16. 417, 2 et 18.

Hac fere conditione Imagines acceperunt ii, quibus librum debemus, aliquanto tamen emendatiore exemplo uteremur, si tulisset aetatem codex, quem excerpsit epitomator Vossianus (v),[2]) is enim solus servavit, quamvis in septem substiterit paginis, non paucis locis genuinam lectionem, ubi reliqui codices aut manci aut depravati sunt.[3]) Ab hujus autem epitomae praestantia proximus est eximius Laudianus 628 (l),[4]) unde explentur quaedam ceterorum lacunae[5]) in secundo libro ac nonnulla corriguntur illic perperam scripta.[6]) Ea igitur duo subsidia quodam-

[1]) cf. Prooemium ad Heroic. p. V.

[2]) cf. Catalogum biblioth. Leidens. 396, n. 18. Praeter varia alia excerpta etiam pauca ex Callistrato insunt et ex Libanii ἐκφράσεσι, quorum lectiones, cum nondum videantur editae, hic proferam, quippe eximias et in libello similis argumenti inventas: Ed. Reisk. p. 1046 reperitur κατὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς (αὐτῶν R) ποιοῦσι – ἱππεῦσιν. οἱ δὲ τοῖς ὁπλίταις (τῶν ὅπλων R) ἰσχύοντες ταύτῃ κρίνονται (ταῦτα κρίνουσι R) πρὸς ἀλλήλους διὰ πάντων. (μάχονται addit R.) p. 1093. παθήματα Τροίας οἵδε (εἶδε. R.) ἐπὶ τῆς ἀντίπεραν ἠπείρου πεπραγμένα πρὸς (τὴν add. R.) μάχην ὁ χρόνος. ἐμιμήσατο δὲ μετὰ ταῦτα ἡ σκηνὴ (ταῦτα ἐκείνη. R.), καὶ τρίτος (τρίτον. R.) — τύχην. ἐπὶ δὲ τῷ χαλκῷ προσέρχεται λόγος. (προὔχεται. R.) p. 1095. φύσεις – ἐκ τύχης πρῶτον (τὸ πρῶτον. R.). ib. ἠγωνίζετο δὲ πρὸς τὴν χίμαιραν ἀνὴρ παραλογωτέρου ἐποχούμενος ἵππου. (παραλογώτερος ἐχούμενος ἵππου. R.) p. 1096. ταῦτα θεάσασθαι μὲν δέος (om. δέος. R.) ὑπῆρχε διεξελθεῖν — δέος. p. 1073. ταῦτα μὲν οὖν τοῦ (haec om. R.) Παιανιέως ἐπιζητεῖ τὴν δεινότητα. p. 1074. Ἀπελλῆ (om. R.) ζωγράφων κάλλιστε — τότε σου (πρῶτον add. R.) τῆς τέχνης ἑ. κ. p. 1114. ταῦτα θαῦμα – σιωπῇ παρελθεῖν. (κατακρύπτεσθαι. R.) p. 1168. ὥσπερ ἀγανακτούσης τῆς τέχνης, εἰ πόνων Ἡρακλῆς ἐπὶ κάπρῳ δεήσεται. (καί πως ἐπιδεήσεται). Codicem chartaceum saec. XVmi Cobet v. cl. qua est in me humanitate, descripsit in hac parte, deinde commodatum egregio optimi Geelii beneficio ipse inspexi. Capita hoc ordine sunt excerpta: Prooem. I, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31. II. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 29, 30. I, 8, 11, 12. II, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, ubi ultima sunt καὶ ὁ καπνὸς οἷον εὐώδης. Pagina plerumque vicenorum senorum est versuum. Inscriptio est: Εἰκόνες Φιλοστράτου τοῦ Λιμνίου. Bona epitoma est etiam in Palatino 129, ex aliquot secundi libri imaginibus ducta, quam secutus sum in 415, 7. 419, 6, 8 solam. cf. praeterea 426, 15. Signavi h, ut Palatinum 341, qui altero libro paene toto caret, et omnibus, quae habet Pal. 129.

[3]) Exempla vide 384, 2, 3, 30. 386, 2 et 9. 391, 7. 392, 22. 396, 21. 399, 19. 400, 10. 402, 23. 404, 20. 405, 17. 406, 3. 408, 7. 412, 26. 419, 15. 423, 24. 424, 7, 11. 425, 14. 430, 22.

[4]) Hujus Bentleianam multo accuratiorem collationem, quam qualis apud Olearium exstat, ex Morelliano exemplari transscriptam accepi a v. d. J. Grabham; priorem librum praeterea inspexit mea gratia diligentissime v. d. F. Arnold, scholae Ruckbejanae rector, in ipso codice; denique Henricus Liddell v. cl. passim indicatos ipsi locos examinavit. Saeculi XVmi est, chartaceus, eleganter scriptus. In altero libro saepe varians lectio, plerumque vulgata, est adjecta.

[5]) Ut 411, 20. 415, 17. 420, 2. 421, 27. Adde in priore libro 380, 6. 396, 2.

[6]) cf. 407, 20. 409, 12. 410, 16. 411, 4, 18. 417, 27. 419, 3, 29. 420, 21. 423, 4. 426, 28. 428, 12. 430, 4. 431, 15, 17.

modo accensenda sunt superioris aetatis παραδόσει, quamobrem hic ante reliqua commemoravi, etsi Laudianus certe in posteriore parte optimis primae familiae libris simillimus est, in priore plerumque tertiam refert, Vossianusque nonnulla et bona et mala communia cum prima habet.

Omnium enim codicum varietatem tribus familiis complectimur, per quas descendit multis gradibus nitor Philostrateae orationis ad editionum veterum squalorem. Accedunt novae lacunae, glossae, corruptiones varii generis in deterioribus codicibus aut editionibus demum, quae vitia hoc loco enumerare nolo, cum in ipsa hujus libri recensione notanda sint.

In prima familia duas invenio sectas, antiquiorem alteram constantem Parisino 1696 (p), Laurentiano LXIX, 30 (f), et Laudiano (l) inde a posterioris libri initio, Jacobaeo 845 (j) inde a 405, 12; alteram recentiorem Laurentiano LVIII, 32 et Vindobonensi 331.

Parisinus saepius jam in hoc corpore operum Philostrateorum commemoratus [1] hic perbonus est et Laurentiano, quocum plurima et prava et recta communia habet, emendatior.[2] Mutatus est multis locis ex codice Vindobonensi aut ejus simillimo, plerumque ita, ut pro correctione pejora reponerentur,[3] rarius ut meliora.[4] Divisionem habet in quatuor libros, Suidae cognitam v. Φιλόστρατος. Tertius liber a II, 11, quartus a II, 27 initium capit. Eadem reperitur in Vindobonensi et Bruxellensi 11182, qui inde a pag. 420, 4 ex Parisino jam correcto descriptus est. Laurentianus membranaceus saec. XIII, quem in V. S. et Heroic. φ signavi, etsi aliquanto vitiosior est codice antiquissimo, tamen propria plura affert, eaque ratione illum superat.[5] Similis ei fuit liber, ex quo in ultimis capitibus libri prioris et toto posteriore fluxit Jacobaeus 845, chartaceus, saec. XV, quominus enim ex ipso Laurentiano ductum putem, loci, quos infra posui, non patiuntur.[6]

Transeo ad sectam recentiorem,[7] cujus ratio cum altera intercedens comparatur apte ei, quae in V. S. est codici β cum r, f, ϱ. Ut illic, sublata sunt vitia librorum vetustiorum ex codicibus minus quidem bonis, sed immunibus ab ipsis illis mendis, quae optimos depravant, contra ex iisdem assumserunt tanquam rectiora, quae repudiat scriptoris proprietas.[8] Utriusque

[1]) In omnibus hucusque prooemiis praeter Neronis.

[2]) Illic non inventa, sed hinc recepta vide haec: 409, 8. 412, 20. 413, 25. 415, 3. 419, 17. 424, 1. 427, 4. 432, 11 cum vd.

[3]) cf. 387, 23. 392, 15. 399, 3. 400, 19. 404, 1. 405, 18. 407, 11. 408, 2. 410, 12. 411, 20 et 27. 412, 23. 417, 20. 420, 10 et 28. 421, 1. 426, 14. 432, 27. 434, 7.

[4]) Meliora ex eo duxit 388, 6. 393, 3. 405, 23. 404, 10. 411, 15. 418, 5, 12. 426, 1, 3. 429, 24. 434, 26. In margine posuit alteram lectionem διορθωτὴς 397, 18. 399, 23. 403, 8. 407, 21. 425, 24.

[5]) Collationem a Jacobsio adhibitam compluribus auxi, etiam Parisini lectiones accuratius indicare potui amice adjutus a G. Vesenmeyero, Ulmensi, viro multiplici doctrina excellentissimo. Laurentiani probanda vide haec: 381, 19. 394, 8, 14, 19, 22. 408, 9. 419, 24. 420, 22. 422, 7. 423, 23. 425, 15. 430, 18. Ex utroque libro recepi haec nondum antea probata: 380, 11. 382, 4, 8, 23, 25. 386, 9. 391, 10. 392, 10, 15, 21. 393, 6. 396, 2. 398, 23. 401, 14 et 26. 408, 2 et 17. 411, 7. 414, 23. 417, 2. 421, 12. 422, 27. 423, 11. 434, 11. Cum f consentire p his locis comperi nuperrime ab E. Millero: 382, 13. 386, 16. 391, 29. 396, 8. 399, 6. 401, 3. 424, 14.

[6]) cf. 408, 2 et 15. 412, 7. 414, 3 et 12. 423, 6. 424, 20. 427, 13. 428, 3. 429, 22. Jacobaei collationem et a H. de Hoff ex Is. Vossii exemplari Juntinae et a Grabhamo diversam ex Bentleiano Morellianae descriptam accepi.

[7]) Parisinus cum ea aliquoties contra f conspirat, ut 421, 20. 423, 14. 424, 1, 5 et 25. 425, 5 et 21. 427, 22 cum φ, ibid. cum vd, 428, 16. 432, 26. Adde nunc ex E. Milleri schedis 393, 10. 429, 16.

[8]) cf. 382, 8. 384, 27. 387, 15. 388, 13. 392, 21. 393, 5, 15, 21. 395, 9 et 20. 397, 21. 411, 14 et 15. 413, 1 et 15. 417, 4. 423, 6. 424, 11, 14. 429, 24. 434, 22 et ubi solus φ ceteros primae familiae corrigit 387, 27. 388, 3, 4. 390, 3, 14. 399, 21, 23. 400, 3. 402, 2. 405, 2. Contra obliterata, quae illi meliora habent, vide 381, 18. 382, 4. 387, 1, 22. 392, 15. 398, 24. 401, 24. 405, 19. 407, 14. 411, 20. 414, 23. 417, 20. 434, 10, 11. in solo φ 389, 11. 405, 2. 408, 2. 414, 20. in vd. 401, 14. Hunc librum intercedente viro egregio J. de Eichenfeld diligentissime contulit H. E. Poeschl, vir doctissimus. Passim a secunda manu correctus est. In usurpando eo magnam

rei exempla prolata ex Laurentiano VIII, 32, (φ) chartaceo, saec. XIVmi et Vindobonensi 331 bombycino ejusdem fere aetatis infra posui, ubi etiam eos locos indicavi, quos eorum auxilio emendare licuit,[1] ut eos, quibus congruunt inter se in lectionibus rejiciendis.[2] Ultima inde a 427, 19 inveniuntur in Barocciano (β), bombyc. saec. XIVmi, scriptura ad primam familiam plerumque accedente, ut 429, 13 ad 1; 432, 19 ad φ, vd; 22 ad v. 434, 1 ad l; haud pauca etiam diversa offerente, cf. 430, 21. 433, 24. 434, 7. 435, 1, 4.

Secundae familiae codices minus inter se differunt quam primae, sunt autem hi: Parisinus 1761[3] chartaceus saec. XVmi ut Monacensis 242, (μ) manu Michaelis Apostolis exaratus,[4] Parisinus 1760 chart. saec. XIVmi, Vaticanus 1404, bombyc. saec. XIVmi et Vaticanus 97 chart. saec. XVmi, quibus aut totum inest opus aut pauca capita desiderantur.[5] Plus deest in Parisino 2706, chart. saec. XVmi, qui explicit 417, 21 et in Laurentiano LVIII, 7 (f 4), chart. saec. XVImi, desinente p. 422, 14.[6] Reliqua in Bruxellensi 11182 (br), qui simillimus est Parisino 2706, complevit librarius ex Parisino 1696.[7] Vindobonensis 82 alterum librum non habet, etiam pauciora Parisinus 2955,[8] et quem signavi fe, (h. e. Florentina excerpta) Laurentianus LVII, 34. In iis excellunt Parisinus 1761 et Monacensis 242 emendatiore scriptura[9] nonnullisque bonis lectionibus. Ad hanc familiam referendos esse suspicor etiam Matritenses 76 et 100, qui eandem atque μ in II, 1 lacunam habent.[10]

Major est in tertia familia varietas. Vulgarem recensionem maxime hi libri prae se ferunt: Parisinus 2075 (ψ) et 2562,[11] in quo ne prior quidem liber integer est, alter totus desideratur; Veneti 392 et 514; Mediolanenses L 43 (m1), M 34 (m2), B 66, (m3)[12]; Vaticani 20 et 100,

oportuit cautionem adhiberi, cum multis locis redoleat *διόρθωσιν* institutam contra scriptoris proprietatem ad normam vulgaris consuetudinis et concinnitatis. Exempla vide 389, 6. 395, 25. 403, 3. 401, 1, 19. 412, 2.

[1]) Ex φ duxi 379, 19. 383, 26. 391, 26. 399, 23. 405, 8. 406, 20. 412, 22. 415, 11. 418, 21. 428, 24. 433, 3. Ex vd. 381, 7. 405, 16. 409, 2. 414, 3. 415, 26. 431, 14. Ex utroque 432, 16, 22.

[2]) Ut 402, 3. 404, 6. 411, 13. 412, 25. 413, 3. 414, 4, 18, al.

[3]) Parisini hujus collationem debo viro humanissimo Fr. Osann, antea selectam varietatem hujus et reliquorum Parisinorum acceperam a G. Veesenmeyero.

[4]) Ipse excussi Monacensem; Vaticanorum in I, 11 specimina debeo Th. Heysio; Laurentianorum in I, 11, 30 et II, 23. Franc. de Furia, Vindobonensis in I, 30 Jos. de Eichenfeld.

[5]) Paris. 1760 et μ carent imag. I, 3, 4 et II, 30; praeterea in μ paene tota desideratur II, 1 usque ad verba *ἔρουσι δέ*, 407, 10, quam in Par. 1760 addit extrema Imaginum pagina.

[6]) cf. Bandin. l. c.

[7]) Bruxellensis totius usum debeo amicae operae Roulezii mei, Parisinus 2706 compluribus locis inspectus est a G. Veesenmeyero. Ex alterutro petiisse existimo Morellium lectiones marginales.

[8]) Accepi hujus collationem a Fr. Osanno. Vitiosissime scriptus est saec. XVmo, chart. nec habet, nisi I, 7–19. Laurentianum LVII, 34 adhibui in I, 24.

[9]) Uterque praebet veram lectionem 394, 23 cum f; 398, 10. 429, 16, 17. 407, 26 (hoc cum l); solus p 1761 in 400, 24 *ληνὰς*, et ibidem solus μ *Σειληνός*, in 423, 4 *αὐτό τε* solus p, in 434, 3 soli *αὐτῇ*. Omnes sec. fam. habent haec probanda 383, 3. 386, 1. 392, 25. 394, 23. 418, 10. 426, 7. 433, 10 et 414, 23. 428, 26. 432, 22 cum l. Consentiunt in plurimis maiis, ut 387, 28. 388, 4, 13. 389, 1, 10. 390, 20. 392, 7, 10, 23. 393, 4, 23. 394, 19 aliis. Parisinus 1761 finem versus saepius facit cum Laudiano, cf. 420, 20. 429, 10, 13, 16. 430, 3. 431, 12. 432, 25. 433, 29. 434, 10.

[10]) cf. not. 5 hujus pag.

[11]) Parisini 2075 lectiones suppeditavit v. cl. Fr. Osann, alterius selecta quaedam G. Veesenmeyer. Bona illius libri vide 415, 15. 427, 20. 428, 13 et ubi cum aliis congruit 393, 18. 407, 28. 413, 18. 425, 16. 426, 12. 430, 8. 432, 4.

[12]) Venetos omnes inspexerunt viri humanissimi A. de Steinbüchel et J. Trevisanatus in capitibus I, 11, 30, II, 23, selectam praeterea varietatem in 392 et 514 Roulezius. Mediolanensium specimen debeo optimo Fr. Bentivoglio *τῷ μακαρίτῃ*.

Laurentiani [1] LVIII, 18 (f2), LVI, 20 (f7), LIX, 44 (f6) et Vindobonensis 203 theol.[2] quibus anteponendi videntur Guelferbytani 82 (g) et inde descriptus 25 (γ),[3] Vaticanus 87 (ϱ) [4] Venetus Cl. XI, 29 [5] Neapolitanus 86 (n),[6] retinuerunt certe aliquot primae familiae lectiones. Ejusdem fere bonitatis alios habere licebit, qui posteriore libro carent: Vaticanum 98 (r) bombyc. saec. XIImi,[7] antiquissimum hujus familiae, Meermanniani 315, ut videtur,[8] fontem, Monacensem 266 (β), chart. saec. XVmi,[9] Venetum 309, Parisinum 1698, qui desinit in medio capite I, 30, plane conspirans cum Jacobaeo 845,[10] et Guelferbytanum 77 (gu.)[11] Supra horum mediocritatem exsurgunt in priore libro Laudianus jam supra praedicatus [12] et Lugdunensis 2, (λ) chart. saec. XVmi,[13] quocum congruit Parisinus 2596 bombyc. saec. XIVmi, in altero autem Parisinus 3019 (π), chart. saec. XIVmi,[14] consentientem habens Venetum Cl. XI, 15, qui non tam bonus est in priore. Lugdunensis mendosissime quidem scriptus est, at magni faciendus ob quasdam insignes correctiones; idem sentimus de Parisino 3019. Infimae denique notae sunt Palatini 143 et 341 (h), Laurentiani LV, 7 (f1) et LVIII 23 (f3), omnes praeter Palatinum 143 altero libro carentes, omnes chartacei et exeunte saec. XVmo scripti.[15]

[1]) cf. not. 4 praecedentis pag. Ad Laurentianum LVI, 20 accedit compluribus lectionibus alter Bruxellensis a Roulezio meo excussus, in quo sunt capita I, 28–31.

[2]) Omnes hucusque commemorati sunt chartacei, saec. XVmi, praeter Laur. LIX, 44. bombycinum saec. XIVmi. Vindobonensem in I, 11. F. H. Massmannus, v. cl. contulit, in I, 30 H. Poeschl.

[3]) Utrumque Guelferbytanum, saec. XV, chart. adhibuit Jacobsius. Cum prima familia faciunt in 382, 4. 384, 4. 389, 22. 400, 12. 406, 7. 423, 4. 424, 14. 426, 3 et 9. 433, 3. 434, 26. Raro praebent bona soli, ut 388, 10. 428, 2. 433, 7 et 16.

[4]) Eum Vaticanum usque ad p. 420, 3 contulit Ph. Lebasius v. cl. cujus ex schedis mihi descripsit lectiones pro solita benignitate E. Miller. Deinde accepi versionem Italicam auctore Ph. Mercurio. (titulus ei libro est: Le pitture dei Filostrati fatte in volgare la prima volta da Filippo Mercuri con le varianti lezione tratte da mss. vaticani. Roma per la società tipografica 1828) qui integram ejusdem libri, non, quod titulus promittit, aliorum praeterea, collationem exhibuit. Aliquoties optimorum codicum, maxime f, lectiones repetit, ut 382, 21. 383, 20. 408, 16. 412, 23. 421, 19 et 23. 422, 12. 423, 11. 428, 16. 434, 16.

[5]) Venetus idem, qui ex bona recensione habet vitam Apollonii, in I, 30 solus cum vd offert veram lectionem *οἱ ἄλλοι* 405, 16; in ceteris cum tertia familia facit.

[6]) Neapolitani jam in Prooem. V. Soph. et Heroic. fecimus mentionem. Nonnulla ex eo v. cl. Salv. Cyrillus olim contulerat, plura deinde amicissimus Spengelius, ille I, 11, hic I, 30. II, 23, ubi cf. cum prima familia consentientiae 427, 20. 428, 10 et 13.

[7]) Vaticani 98 specimen cum accepissem a Th. Heysio, vir summus F. G. Welcker hoc mihi tribuit, ut ipse compararet benignissime p. 379–384. 396, 20–401, 24. Cum prima familia facit in 380, 11, quo loco addes, *φράζοιμι* legi in r. Praeterea emendata scriptura superat plerosque tertiae sectae codices. Subsistit in I, 26.

[8]) Suspicor hoc, quia in utroque codice eadem opera adduntur Imaginibus, quae enumerat index Meermannianus.

[9]) Ipse hunc Monacensem tractavi.

[10]) Ex utroque duxi 390, 14. Parisinus recens est et pulcre scriptus.

[11]) Guelferbytanum adhibuit Jacobsius; chartaceus est, saec. XVmi.

[12]) Eximiae Laudiani in priore libro lectiones sunt praeter commemoratas antea 384, 26. 393, 4. 398, 14 et 401, 2; in 386, 28 vereor, ut recte receperim inde *τῆς γῆς*.

[13]) Chartaceus est, saec. XVmi, venit ex bibliotheca Vulcanii in Lugdunensem publicam. Cobet v. cl. inspexerat olim hunc librum ac mihi perhumaniter nonnulla, quae ipsi commemoranda videbantur, enotaverat; deinde totum accuratissime excerpsit H. de Hoff, cujus in hanc editionem merita supra praedicavi, cf. Prooem. Epp. p. III, 7. Codicis praeclara quaedam vide 388, 5. 389, 2. 390, 23. 392, 2. 394, 16. 395, 12. 406, 1. Plane cum eo conspirare Parisinum 2596 intellexi ex E. Milleri litteris.

[14]) Hunc librum Sybsomus v. d. comparavit cum ed. Ol. quum ex parte jam cognovissem Boissonadi, viri summi et G. Veesenmeyeri opera. Laudo inde maxime 415, 3. 417, 11. 419, 8. 430, 8. Cum 1 congruit saepius, ut 421, 19, 23. 422, 12, 21. 423, 6. 425, 16. 426, 3. 429, 19. 431, 9. 433, 1. Veneti Cl. XI, 15. selectam varietatem accepi a viro benignissimo A. de Steinbüchel. Quod consensum ejus cum π attinet, vide 416, 1. 428, 8. 429, 20. 430, 7.

[15]) Palatinum 341, qui explicit in 408, 4 *καὶ κηρίον*, relegi post Jacobsium. Plurima ejus alibi non reperta habet Aldina, ut 382, 17. 383, 13. 386, 29. 387, 5, 27. 396, 22. 397, 14. 402, 3. 403, 6, 14, 17, 31. 405, 12. 408, 1. Alterum Palatinum ex solo I, 11 cognitum habeo nec licuit plura nancisci. Inde est in editionibus ante Jacobsianam 389, 11 *στεγάζοντα*. Uterque Laurentianus minus a codicibus tertiae familiae discrepat; cum ed. principe consensum deprehendi in 404, 28. 405, 11 et 16.

Ex codice ejus generis Aldina (a), ut solet in hoc scriptore deterrima quaeque sequi, descripta est,[1] ita tamen, ut unus aliquis superstitum nequeat exemplar editionis haberi, nonnunquam enim aliunde quoque petitae comparent lectiones,[2] ut ex secunda familia complures,[3] ac satis magnus est earum numerus, quae in nullo codice reperiuntur.[4]

Aldinam posterae usque ad Morellianam editiones raro nec nisi in pejus deserunt.[5] Morellius pro more suo vitia illorum auxit, ad marginem paucas lectiones secundae familiae allevit. Deinde Olearius Bentleianis copiis ex Barocciano et Laudiano codice enotatis usus mendorum Morellianae tenacem se nec magnopere in corrigendo hoc quoque libro felicem praestitit.[6] Laetior lux ei affulsit ex curis ingeniosissimi Jacobsii, qui opera cum viro summo, F. G. Welckero, ita juncta, ut ille artificium imaginum explicaret, ipse cetera administraret, anno MDCCCXXV editionem rari exempli emisit.[7] Ut enim taceam de textu ex l, p, f, gu, γ, g plurimis locis emendato maxime profuit libro optimis evidentissimisque conjecturis,[8] quales vide infra indicatas. Nil etiam uberius commentario sive comparationem aliorum scriptorum spectas, sive rerum explicationem et orationis sophisticae illustrationem. Tantam copiam transferre integram pro consilio meae editionis non poteram, itaque continui me in excerpendis gravissimis annotationibus, interdum ipsa Jacobsii et Welckeri verba retinens, et in fontibus imitationibusque indicandis; praeterea adscripsi, quae artis monumenta post editionem laudatissimam in lucem prodierint accommodata ad expositionem harum imaginum ac quae in illa celeberrimi archaeologi commentati sint, significavi.[9]

Ex epigrammatum libello, quem Suida teste Philostratus composuit, nonnisi unum aetatem tulit, Anthol. Planud. p. 110, *ἐς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου*, quod propter argumentum huic Imaginum libro subjectum est.

[1]) cf. Prooem. Ap. XIII. Vit. Soph. V. Heroic. VII. Epp. IV.

[2]) cf. 383, 26. 388, 9. 397, 5. 399, 23. 403, 1. 406, 18. 407, 2. 408, 21, 23. 409, 1. 414, 23. 424, 14. 425, 13. 434, 10.

[3]) Talia sunt 383, 3, 18. 386, 8. 392, 22. 393, 18. 394, 19. 398, 24. 405, 21. 412, 20, 24. 414, 17. 416, 26. 425, 11. 432. 15, 19. 433, 18.

[4]) In iis pauca sunt bona, ut 390, 15. 410, 14. 414, 18. 433, 11, 16, pleraque improbanda, cf. 380, 12. 384, 2, 27. 385, 20. 390, 9, 18. 391, 2, 26. 393, 20. 396, 7. 401, 14. 402, 16, 18, 20, 22, 25. 403, 24. 404, 7, 8, 10, 22. 405, 16. 406, 1, 21. 407, 20, 28. 409, 17, 18. 411, 14. 412, 15. 413, 15. 414, 23. 415, 22, 25. 417, 1. 418, 10, 13, 18. 419, 3, 15. 420, 11. 424, 14, 20, 29. 422, 26. 423, 26. 424, 10. 426, 18, 26. 427, 26. 428, 17. 429, 8. 430, 2. 433, 2, 20. 434, 6.

[5]) Descriptionem earum plenissimam vide apud Jacobsium Praef. XX sqq.

[6]) Bonas ejus correctiones vide 396, 23. 399, 7. 400, 24. 420, 7. 424, 8. 427, 25.

[7]) „Philostratorum Imagines et Callistrati Statuae. Textum ad fidem veterum librorum recensuit et commentarium adiecit Fridericus Jacobs. Observationes Archaeologici praesertim argumenti addidit Fridericus Theophilus Welcker professor Univers. Rhenanae. Lipsiae in libraria Dyckiana MDCCCXXV.

[8]) Vide 380, 13. 383, 5. 386, 16. 387, 12. 388, 14. 389, 7. 394, 15. 395, 12, 16. 396, 3, 24. 399, 10, 23. 406, 14. 408, 7. 409, 8. 412, 26. 415, 2. 416, 16. 417, 2, 28. 418, 1. 423, 23. 424, 27. 425, 14, 17. 427, 19. 428, 6. 429, 13. 433, 27. 434, 26. Quae cum paene omnes delitescant in commentario, locum suum iis duxi non amplius denegandum. Etiam Heynius compluribus emendationibus hunc librum ornavit, ut 429, 12. 430, 22. 433, 6 et quae codicum consensu firmantur 394, 23. 420, 22. 428, 3. 429, 16.

[9]) Kimedoncianum commentarium valde spissum ex Harlejano 5380 excerpere non licuit praeter pauca ab initio posita.

Index codicum. (C.)

Prima familia. (1.)

v. Vossiana epitome. l. Laudianus 682 in libro secundo. p.*) Parisinus 1696. br. Bruxellensis 11182 in altera parte secundi libri. f. Laurentianus LXIX. 30. j. Jacobaeus 845 in libro secundo. φ. Laurentianus LVIII, 32. vd. Vindobonensis 331. β. Baroccianus 131. h. Palatina epitome 129.

Secunda familia. (2.)

Parisinus 1761. μ. Monacensis 242. br. Bruxellensis 11182. Parisinus 2706. f4. Laurentianus LVIII, 7. Vaticani 97 et 1404. Vindobonensis 82. Matritenses 76 et 100. Parisinus 2955. fe. Laurentiana epitome, LVII, 34.

Tertia familia. (3.)

α) Codices integri. ψ. Parisinus 2075. ϱ. Vaticanus 87. g. Guelferbytanus 82. γ. Guelferbytanus 25. m1. Mediolanensis L. 43 m2. Mediolanensis M 34. m3. Mediolanensis B 66. n. Neapolitanus 86. f2. Laurentianus LVIII, 18. f6. Laurentianus LIX, 44. f7. Laurentianus LVI, 20. ven. Venetus Cl. XI, 29. Veneti 392, 514, Cl. XI, 15. Urbinas 152. Vaticani 20, 100. Eiusdem familiae sunt l Laudianus 682 et j Jacobaeus 845 in priore libro.

β) Codices, qui posteriore libro carent. r. Vaticanus 98. Meermannianus 315. λ. Lugdunensis 2. Parisinus 2596. Venetus 309. Parisinus 1698. Mediolanensis L1. β. Monacensis 266. Vindobonensis (theol.) 203. gu. Guelferbytanus 77. h. Palatinus 341. pal. Palatinus 143. f1. Laurentianus LV, 7. f3. Laurentianus LVIII, 23.

γ) Priore libro caret π. Parisinus 3019.

δ) Pauciora habent fe. Laurentiana epitome. LIX, 25. Vaticanus 18. Bruxellensis alter.

Ab aliis scriptoribus expressa aut laudata: Arist. Aristaenetus. Isid. Pel. Isidorus Pelusiota. Ἐ. Eudocia. Θ. Thomas Magister. Gr. ap. Herm. Grammaticus apud Hermannum de emendanda ratione Graecae grammaticae. M. Eugen. Marcus Eugenicus, quem edidi anno 1840 cum Philostrati Gymnasticis.

Conjecturae VV. DD.

J. Jacobsius. Salm. Salmasius. Ham. Hamacker. Lectionem vulgatam aut eam, quae in codd. est, unde diversa lectio non profertur, significat ϛ. Hoc etiam de superioribus Philostrati libris, ubi adhibui ϛ, valet.

Index editionum. (E).

a. Aldina 1503.**) a2. Aldina 1522. i. Juntina 1517. i2. Juntina 1535 et Nicoliniana 1550 sunt ε. editiones veteres. m. Morelliana 1608. o. Olearіana 1709. J. Jacobsiana 1825. Ubi ea cum ceteris E conspirat, scripsi EJ.

*) p etiam ceteros Parisinos indicat adjectis numeris, praeter codd. 2075 (ψ) et 3019 (π). Vaticanos signavi vt praeter codd. 87 (ϱ) et 98 (r).

**) a. Bern., ut 399, 13 significat correctiones in exemplari Bernensi adscriptas, quae excerptae sunt ab A. Jahn. professore Bernensi, viro clarissimo.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

3 ed. J. Ὅστις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἀδικεῖ δὲ καὶ σοφίαν, ὁπόση ἐς 762
ποιητὰς ἥκει — φορὰ γὰρ ἴση ἀμφοῖν ἐς τὰ τῶν ἡρώων εἴδη καὶ ἔργα — ξυμμετρίαν τε οὐκ
ἐπαινεῖ, δι' ἣν καὶ λόγου ἡ τέχνη ἅπτεται. καὶ βουλομένῳ μὲν σοφίζεσθαι θεῶν τὸ εὕρημα διά τε
τὰ ἐν γῇ εἴδη, ὁπόσα τοὺς λειμῶνας αἱ ὧραι γράφουσι, διά τε τὰ ἐν οὐρανῷ φαινόμενα, βασα-
νίζοντι δὲ τὴν γένεσιν τῆς τέχνης μίμησις μὲν εὕρημα πρεσβύτατον καὶ ξυγγενέστατον τῇ φύσει, 5
εὗρον δὲ αὐτὴν σοφοὶ ἄνδρες τὸ μὲν ζωγραφίαν, τὸ δὲ πλαστικὴν φήσαντες. καὶ πλαστικῆς μὲν
πολλὰ εἴδη, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πλάττειν καὶ ἡ ἐν τῷ χαλκῷ μίμησις καὶ οἱ ξέοντες τὴν λυγδίνην ἢ
τὴν Παρίαν λίθον καὶ ὁ ἐλέφας, καί, νὴ Δία, ἡ γλυφικὴ πλαστική, ζωγραφία δὲ ξυμβέβληται μὲν 763
ἐκ χρωμάτων, πράττει δὲ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πλείω σοφίζεται ἀπὸ τούτου γε ἑνὸς ὄντος ἢ
ἀπὸ τῶν πολλῶν ἡ ἑτέρα τέχνη, σκιάν τε γὰρ ἀποφαίνει καὶ βλέμμα γιγνώσκει ἄλλο μὲν τοῦ με- 10
μηνότος, ἄλλο δὲ τοῦ ἀλγοῦντος ἢ τοῦ χαίροντος καὶ αὐγὰς ὀμμάτων, ὁποῖαί εἰσιν, ὁ πλαστικὸς
μέν τις ἥκιστα ἐργάζεται, χαροπὸν δὲ ὄμμα καὶ γλαυκὸν καὶ μέλαν γραφικὴ οἶδε, καὶ ξανθὴν
4 κόμην οἶδε καὶ πυρσὴν καὶ ἡλιῶσαν καὶ ἐσθῆτος χρῶμα καὶ ὅπλων θαλάμους τε καὶ οἰκίας καὶ
ἄλση καὶ ὄρη καὶ πηγὰς καὶ τὸν αἰθέρα, ἐν ᾧ ταῦτα. ὅσοι μὲν οὖν κράτος ἤραντο τῆς ἐπιστήμης
καὶ ὅσαι πόλεις καὶ ὅσοι βασιλεῖς ἔρωτι ἐς αὐτὴν ἐχρήσαντο, ἄλλοις τε εἴρηται καὶ Ἀριστοδήμῳ 15
τῷ ἐκ Καρίας, ὃν ἐγὼ ἐπὶ ζωγραφίᾳ ξένον ἐποιησάμην ἐτῶν τεττάρων, ἔγραφε δὲ κατὰ τὴν Εὐ-
μήλου σοφίαν πολὺ τὸ ἐπίχαρι ἐς αὐτὴν φέρων· ὁ λόγος δὲ οὐ περὶ ζωγράφων, οὐδ' ἱστορίας
αὐτῶν νῦν, ἀλλ' εἴδη ζωγραφίας ἀπαγγέλλομεν ὁμιλίας αὐτὰ τοῖς νέοις συντιθέντες, ἀφ' ὧν ἑρμη-
νεύσουσί τε καὶ τοῦ δοκίμου ἐπιμελήσονται. ἀφορμαὶ δέ μοι τουτωνὶ τῶν λόγων αἵδε ἐγένοντο·
ἦν μὲν ὁ παρὰ τοῖς Νεαπολίταις ἀγών, ἡ δὲ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ ᾤκισται γένος Ἕλληνες καὶ ἀστυκοί, 20
ὅθεν καὶ τὰς σπουδὰς τῶν λόγων Ἑλληνικοί εἰσι, βουλομένῳ δέ μοι τὰς μελέτας μὴ ἐν τῷ φανερῷ

Liber hic plerisque in codd. et ε sic inscribitur: *Εἰκόνες Φιλοστράτου* (*Φιλ. Εἰκ.* vd. n, et *Εἰκ. τοῦ Φιλ.* λ, p 2956, p 1760.) *προοίμιον ἑλλαδίᾳ.* (ἑλλαδια. l. majusculis ἑλλάδια. j, p 1698, 1760. ἑλλαδικὰ vt. 100. ἑλαδία. π
ven. cl. XI, 29.) Verba *προοίμιον ἑλλαδία* om. f, p 2956, λ, et omnino inscriptionem p 1761. In n legitur plenus titulus: *Φιλ. Εἰκ. βιβλίον πρῶτον. προοίμιον ἑλλαδία*, in l *Εἰκ. Φιλ. προοίμιον ἑλλαδία* (subsc. π) *βιβλίον πρῶτον.* Apud Jac. *των του Φιλοστρατου εικονων προοιμιον ἑλλαδια* litteris majusculis. Ego substiti in titulo *προοίμιον*, auctore Ol.

1. *ὅστις — ἥκει.* v. ib. *ἀσπάζεσθαι.* l, j. ib. *ἀδικεῖ καὶ σοφίαν.* v. *ἀδικεῖ δὲ σοφίαν.* f. 2. *ἔργα καὶ εἴδη.* f. ib. *δὲ οὐκ.* J. 3. *καὶ βουλομένῳ — φήσαντες.* v. *καὶ βουλομένῳ — φαινόμενα.* Gramm. ap. Herm. 366. ib. *εὕρεμα.* v, vd, μ, r, β, γ, g. *αἴνιγμα.* ψ. 5. *εὕρεμα* ut 3. ib. *συγγ.* γ, g, gu, ψ. 6. *καὶ* om. m. ib. *μὲν οὖν.* f. 7. *Λυγδίνην.* o. 8. *τὸν* et η suprasc. br. ib. *ξυμβέβληται.* f, γ, g, J. 9. *ἀλλὰ πλείω.* vd. 10. *ἡ ἑτέρα* conj. J. *ἑτέρα.* C, E. 11. *ἢ χαίροντος.* r, ρ, β. ib. *ὃ πλ.* 2, γ, β, o. *ὁ πλ.* ε, J. 12. *ξανθὴν μὲν.* ρ, β. ib. *γραφικὴ δὲ οἶδε καὶ ἄλση — ταῦτα.* v. 15. *ἐπ' αὐτὴν.* β. 16. *καρδίας.* ρ. ib. *ζωγραφίαν.* h. ib. *τεττάρων.* γ. *καὶ τῶν τεσσάρων.* λ. 17. *ὁ λόγος — ζωγρ. — ἀλλ' εἴδη* ζ. *ἀπαγγ.* v. 18. *συντεθέντες.* l. 19. *δέ μοι.* φ. *δὲ ἐμοί.* ς. 20. *Ἕλληνες ἀστικοί.* λ. ib. *ἀττικοί.* f.

3, 4. p. 762, 763.

ποιεῖσθαι παρεῖχεν ὄχλον τὰ μειρακια φοιτῶντα ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ ξένου. κατέλυον δὲ ἔξω τοῦ τείχους ἐν προαστείῳ τετραμμένῳ πρὸς θαλατταν, ἐν ᾧ στοά τις ἐξῳκοδόμητο κατὰ ξέφυρον ἄνεμον ἐπὶ τεττάρων, οἶμαι, ἢ καὶ πέντε ὀροφῶν ἀφορῶσα ἐς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. ἥστραπτε μὲν
764 οὖν καὶ λίθοις, ὁπόσους ἐπαινεῖ τρυφή, μάλιστα δὲ ἤνθει γραφαῖς ἐνηρμοσμένων αὐτῇ πινάκων, οὓς ἐμοὶ δοκεῖν οὐκ ἀμαθῶς τις συνελέξατο, σοφία γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐδηλοῦτο πλειόνων ξωγράφων. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ᾤμην δεῖν ἐπαινεῖν τὰς γραφάς, ἦν δὲ ἄρα υἱὸς τῷ ξένῳ κομιδῇ νέος, ἐς ἔτος δέκατον, ἤδη φιλήκοος καὶ χαίρων τῷ μανθάνειν, ὃς ἐπεφύλαττέ με ἐπιόντα αὐτὰς καὶ ἐδεῖτό μου ἑρμηνεύειν. ἵν' οὖν μὴ σκαιόν με ἡγοῖτο „ἔσται ταῦτα" ἔφην „καὶ ἐπίδειξιν αὐτὰ ποιησόμεθα, ἐπειδὰν ἥκῃ τὰ μειράκια. ἀφικομένων οὖν „ὁ μὲν παῖς" ἔφην „προβεβλήσθω καὶ ἀνακείσθω τούτῳ ἡ σπουδὴ τοῦ λόγου, ὑμεῖς δὲ ἕπεσθε μὴ ξυντιθέμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι μὴ σαφῶς φράζοιμι.

Α'.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ.

α'. Ἔγνως, ὦ παῖ, ταῦτα Ὁμήρου ὄντα ἢ οὐ πώποτε ἔγνωκας δηλαδὴ θαῦμα ἡγούμενος, ὅπως δήποτε ἔξῃ τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι; συμβάλλωμεν οὖν, ὅ τι νοεῖ, σὺ δὲ ἀπόβλεψον αὐτῶν, ὅσον ἐκεῖνα ἰδεῖν, ἀφ' ὧν ἡ γραφή. οἶσθά που τῆς Ἰλιάδος τὴν γνώμην, ἐν οἷς Ὅμηρος ἀνίστησι μὲν τὸν Ἀχιλλέα ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, κινοῦνται δὲ οἱ θεοὶ πολεμεῖν ἀλλήλοις. τούτων οὖν τῶν περὶ τοὺς θεοὺς ἡ γραφὴ τὰ μὲν ἄλλα οὐκ οἶδε, τὸν δὲ Ἥφαιστον ἐμπεσεῖν φησι τῷ Σκαμάνδρῳ πολὺν καὶ ἄκρατον. ὅρα δὴ πάλιν· πάντα ἐκεῖθεν· ὑψηλὴ μὲν αὕτη ἡ πόλις καὶ ταυτὶ τὰ κρήδεμνα τοῦ Ἰλίου, πεδίον δὲ τουτὶ μέγα καὶ ἀποχρῶν τὴν Ἀσίαν πρὸς τὴν Εὐρώπην ἀντιτάξαι, πῦρ δὲ
765 τοῦτο πολὺ μὲν πλημμυρεῖ κατὰ τοῦ πεδίου, πολὺ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἕρπει τοῦ ποταμοῦ, ὡς μηκέτι αὐτῷ δένδρα εἶναι. τὸ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἥφαιστον πῦρ ἐπιρρεῖ τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς ἀλγεῖ καὶ ἱκετεύει τὸν Ἥφαιστον αὐτός. ἀλλ' οὔτε ὁ ποταμὸς γέγραπται κομῶν, ὑπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι, οὔτε χωλεύων ὁ Ἥφαιστος, ὑπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πυρὸς οὐ ξανθόν, οὐδὲ τῇ εἰθισμένῃ ὄψει, ἀλλὰ χρυσοειδὲς καὶ ἡλιῶδες. ταῦτα οὐκέτι Ὁμήρου.

ΚΩΜΟΣ.

β'. Ὁ δαίμων ὁ Κῶμος, παρ' οὗ τὸ κωμάζειν τοῖς ἀνθρώποις, ἐφέστηκεν ἐν θαλάμου θύ- 6
ραις χρυσαῖς, οἶμαι, βραδεῖα δὲ ἡ κατάληψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἐν νυκτὶ εἶναι. γέγραπται δὲ ἡ

1. παρεῖνται. λ. 2. τοίχους. h. ib. ἐς Θ. f. ib. Θάλατταν. 2. Θάλασσαν. f, β, EJ. ib. ἐξῳκοδόμηται, o suprasc. γ. 3. ἥστραπτε — τρυφὴ. v. ib. ἥστραπτε. v, φ. ἔστραπτε. vd. ἥστραπτο. ς. (f.) 4. καὶ λίθαρις. v. ib. ἡ τρυφὴ conj. J. ib. αὐτῇ om. p 2562. ib. ἴσως ἐμοὶ ἐδόκει. h. ib. ἐμοί τε δοκεῖν. λ. 5. ἀπαθῶς. C, EJ. ἀμαθῶς Thiersch. Kunstbl. 1827, 66. ib. ἐν αὐταῖς. φ, vd. 6. ἐγὼ μὲν καὶ. f. ἐγὼ δὲ καὶ. h. ib. ἐπ' ἐμαυτοῦ. λ. ib. ᾤμην δεῖν. l, o. ᾤμην. ς. 7. δέκατον ἤδη, φιλήκοος. sic interp. μ, β, EJ. ib. χέρων τὸ. λ. ἑρμ. τὰς γραφὰς. f. 9. ποιησώμεθα. ju, m, o. ib. ἕπειδὴ. o. ib. ἤκοι. 2. ἥκει. l. ib. οὖν om. j. 10. τοῦτο. m. ib. ἡμεῖς δὲ ἕπεσθαι. φ. ib. καὶ μὴ συντιθ. br. 11. μὴ καλῶς. μ. μὴ σαφές. l. ib. φράζοιμι. f, φ. p. φράζοιμεν. vd, 2, 3, EJ.

I, 1. 12. ἔγνως. C. ἔγνως οὖν. EJ. ib. ἢ οὐκ ἔγνως αὐτὰ. r. 13. ὁπωσδήποτε. E. ib. συμβάλλω μὲν. μ, br, β. συμβάλω μὲν. γ, h, ε. ib. νοεῖ. conj. J. νοεῖς. ς. 14. οἶσθά που — ἀλλήλοις. Gr. Herm. 377. ib. Ὅμηρος om. 2. (br. addit in mg.) ib. μὲν ἀνίστησι. Gr. Herm. 377. 15. πολεμεῖν om. λ. 16. κασμάνδρῳ. r. ib. πολὺν τε. μ. ib. πολὺν ἄκρατον. λ. 18. τῆς Ἰλίου. l. τῆς ἡλίου. λ. 19. πῶς δὲ — ἕρπει. v. ib. κατὰ πεδίον. v. ib. περὶ. 1, v. (παρὰ. φ). κατὰ. 2, 3, EJ. 22. καὶ τὸ — Ὁμήρου. φ. ib. περιτρέχειν. vd. 23. ὄψει om. φ. ib. χρυσιῶδες. v. χρυσῶδες. gu. ib. ἡλῶδες. v. ib. ταῦτα. v, vd. ταῦτ'. ς.

II. 24. τοῖς ἀνθρώποις τὸ κωμάζειν. p. κωμάζειν. h, γ.

νὺξ οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καιροῦ, δηλοῖ δὲ τὰ προπύλαια νυμφίους μάλα ὀλβίους ἐν εὐνῇ κεῖσθαι. καὶ ὁ Κῶμος ἥκει νέος παρὰ νέους ἁπαλὸς καὶ οὔπω ἔφηβος, ἐρυθρὸς ὑπὸ οἴνου καὶ καθεύδων ὀρθὸς ὑπὸ τοῦ μεθύειν. καθεύδει δὲ τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ στέρνα ῥίψας καὶ τῆς δειρῆς ἐκφαίνων οὐδέν, τὴν δὲ ἀριστερὰν προβολίῳ ἐπέχων, εἰλῆφθαι δὲ ἡ χεὶρ δοκοῦσα λύεται καὶ ἀμελεῖ, τὸ εἰωθὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ καθεύδειν, ὅταν σαίνοντος ἡμᾶς τοῦ ὕπνου μετέρχηται ὁ λογισμὸς ἐς λήθην ὧν συνέχει, ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαμπάδιον ἔοικε διαφεύγειν τὴν χεῖρα, καταρραθυμοῦντος αὐτὴν τοῦ ὕπνου. δεδιὼς δὲ ὁ Κῶμος προσβάλλον τὸ πῦρ τῷ σκέλει περιφέρει τὴν μὲν κνήμην τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὰ δεξιά, τὸ δὲ λαμπάδιον ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἵν' ἐκκλίνοι τὸν ἀτμὸν τοῦ πυρὸς ἐκκειμένῳ τῷ γόνατι ἀφιστὰς τὴν χεῖρα. πρόσωπα δὲ ὀφείλεται μὲν παρὰ τῶν ζωγράφων τοῖς ἐν ὥρᾳ καὶ τυφλώττουσί γε ἄνευ τούτων αἱ γραφαί, τῷ δὲ Κώμῳ σμικρὰ δεῖ τοῦ προσώπου νενευκότι καὶ ἕλκοντι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σκιάν. κελεύει δέ, οἶμαι, μὴ ἀπαρακαλύπτως κωμάζειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ τούτου. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σώματος διηκρίβωται πάντα, περιλάμποντος αὐτὰ τοῦ λαμπαδίου καὶ ἐς φῶς ἄγοντος. ὁ στέφανος δὲ τῶν ῥόδων ἐπαινείσθω μέν, ἀλλὰ μὴ 7 ἀπὸ τοῦ εἴδους — ξανθοῖς γὰρ καὶ κυανοῖς, εἰ τύχοι, χρώμασιν ἀπομιμεῖσθαι τὰς τῶν ἀνθέων εἰκόνας οὐ μέγας ὁ ἆθλος — ἀλλὰ ἐπαινεῖν χρὴ τὸ χαῦνον τοῦ στεφάνου καὶ ἁπαλόν. ἐπαινῶ καὶ τὸ ἔνδροσον τῶν ῥόδων καὶ φημὶ γεγράφθαι αὐτὰ μετὰ τῆς ὀσμῆς. τί λοιπὸν τοῦ Κώμου; τί δ' ἄλλο γε ἢ οἱ κωμάζοντες; ἢ οὐ προσβάλλει σε κρόταλα καὶ θροῦς ἔναυλος καὶ βοὴ ἄτακτος; λαμπάδιά τε ὑπεκφαίνεται, παρ' ὧν ἐστι τοῖς κωμάζουσι καὶ τὰ ἐν ποσὶν ὁρᾶν καὶ ἡμῖν μὴ ὁρᾶσθαι. συνεξαίρεται δὲ καὶ πολὺς λεὼς καὶ γύναια μετ' ἀνδρῶν ἴεται καὶ ὑπόδημα καὶ ζώννυται παρὰ τὸ οἰκεῖον. συγχωρεῖ δὲ ὁ κῶμος καὶ γυναικὶ ἀνδρίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ θῆλυν ἐνδῦναι στολὴν καὶ θῆλυ βαίνειν. καὶ οἱ στέφανοι οὐκ ἀνθηροὶ ἔτι, ἀλλ' ἀφῄρηται αὐτοῖς τὸ ἱλαρὸν ὑπὸ τοῦ ταῖς κεφαλαῖς ἐφαρμόττεσθαι, διὰ τὸ ἀτακτεῖν ἐν τῷ δρόμῳ. ἡ γὰρ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία παραιτεῖται τὴν χεῖρα ὡς μαραίνουσαν αὐτὰ πρὸ τοῦ χρόνου. μιμεῖταί τινα ἡ γραφὴ καὶ κρότον, οὗ μάλιστα δεῖται ὁ κῶμος, καὶ ἡ δεξιὰ τοῖς δακτύλοις ὑπεσταλμένοις ὑποκειμένην τὴν ἀριστερὰν πλήττει ἐς τὸ κοῖλον, ἵν' ὦσιν αἱ χεῖρες ξύμφωνοι πληττόμεναι τρόπῳ κυμβάλων.

ΜΥΘΟΙ.

γ'. Φοιτῶσιν οἱ μῦθοι παρὰ τὸν Αἴσωπον ἀγαπῶντες αὐτόν, ὅτι αὐτῶν ἐπιμελεῖται. ἐμέλησε μὲν γὰρ καὶ Ὁμήρῳ μύθου καὶ Ἡσιόδῳ, ἔτι δὲ καὶ Ἀρχιλόχῳ πρὸς Λυκάμβην, ἀλλ' Αἰσώπῳ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθωται, καὶ λόγου τοῖς θηρίοις μεταδέδωκε λόγου ἕνεκεν· πλεονεξίαν τε 8 γὰρ ἐπικόπτει καὶ ὕβριν ἐλαύνει καὶ ἀπάτην καὶ ταῦτα λέων τις αὐτῷ ὑποκρίνεται καὶ ἀλώπηξ

1. οὐκ εὐνῇ. φ. 3. μὴ μεθύειν. φ. 4. ἐμφαίνων. 2 (br. ex suprasc.) ἐκφαίνον. λ. 5. ἀμέλει. m, o. ib. ἤθος. φ, h, ε, m. εἰοθός. γ. ib. ἡμᾶς ὕπνου. f et p ante corr. 6. συνέχεις. gu. ib. ἔοικε τοῦτο διαφ. — ὕπνου. Θ. s. v. ῥαθυμῶ. ib. ἐν δεξιᾷ. l. 7. αὐτὸν. j. ib. περιφέρει. vd. παραφέρει. ς. 8. τῇ δεξιᾷ. vd. ib. ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ. f, et vd. ante corr. ἐν ἀριστερᾷ. p, φ. ib. ἐκκλίνοι. f, φ. ἐκλίνῃ. l. ἐκκλίνῃ. ς. 9. ἐκκειμένου. f. 10. σμικρὰ δὴ. p ante corr. 11. σκυλεύει δὲ. φ. κελεύειν οἶμαι. γ. ib. ἀπαρακαλύπτως. f, vd. ἀπαρικαλύπτους. p, φ. ἀπερικαλύπτους. ς. 14. τύχῃ. vd. ib. καὶ τὰς. br. ib. τῶν om. λ. 15. ἀλλὰ. f, φ, ρ, β. 16. μὴ γεγράφθαι. ρ. ib. κόσμου. gu. 17. οἱ om. λ. ib. προβάλλει. h, ε, mγρ. ib. σε om. γ pr. m. ib. κρόταλον. φ. ib. ᾠδὴ ἄτακτος. f, φ. ib. λαμπάδιά τε ὑπεκφαίνεται. f, φ, p. ὑπεκφαίνοντες. br. rec. m. 18. μὴ ὁρᾶσθαι. f, p, J. ὁρᾶσθαι ς. (φ, vd.) 19. ξυναίρεταί τε δὲ. h. συνεξαίρεσθαι. i2. ib. ἴεται. j, J. ib. ὑποδήματα. λ. ὑπόδημα κοινὸν ἔχουσι. μ, br, p 2706. κοινὸν ἔχουσι τὸ »παρὰ τὸ οἰκεῖον« gl. est in l, j, β, al. Fo: καὶ ὑποδεῖται καὶ ζ. ib. ζώννυται. f. ζώννυνται. γ, g. ζώννυνται. p, φ, 2, 3, EJ. 20. συνεχώρει. f. ib. ἀνδρὶ θῆλυ. f, β. ib. ἐνδύναι μ. 22. ἐφαρμόζεσθαι. br. ἐναρμόττεσθαι. vd, λ. ib. ἐν om. l. ib. ἡ — ἐλευθερία. Θ. s v. ἀνθέων. 24. καὶ ἡ — ἔπληττεν εἰς τὸν κοιλὸν — εὔφωνοι συμπληττόμεναι τρόπον κυμβάλων. Aristaenet. I, 10, p. 49. ed. B. ib. καὶ om. ante ἡ. j. ib. ἀπεσταλμένοις. φ. ib. εἰς τὸ. φ.

III. 27. μύθου in rasura vd, fortasse fuit μύθων. 28. τὰ om. γ, g. ib. μετέδωκε. φ, r, h. ib. ἕνεκεν. f, p. ἕνεκα. ς. ib. τε om. v.

7, 8. 766, 767. 1, 3.

καὶ ἵππος, νὴ Δία, καὶ οὐδὲ ἡ χελώνη ἄφωνος, ὑφ' ὧν τὰ παιδία μαθηταὶ γίγνονται τῶν τοῦ βίου πραγμάτων. εὐδοκιμοῦντες οὖν οἱ μῦθοι διὰ τὸν Αἴσωπον φοιτῶσιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ σοφοῦ ταινίαις αὐτὸν ἀναδήσοντες καὶ στεφανώσοντες αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ. ὁ δέ, οἶμαί, τινα ὑφαίνει μῦθον. τὸ γὰρ μειδίαμα τοῦ Αἰσώπου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ γῆς ἑστῶτες τοῦτο δηλοῦσιν· οἶδεν ὁ ζωγράφος, ὅτι αἱ τῶν μύθων φροντίδες ἀνειμένης τῆς ψυχῆς δέονται. φιλοσοφεῖ δὲ ἡ γραφὴ καὶ τὰ τῶν μύθων σώματα. θηρία γὰρ συμβάλλουσα ἀνθρώποις περιίστησι χορὸν τῷ Αἰσώπῳ ἀπὸ τῆς ἐκείνου σκηνῆς συμπλάσασα, κορυφαία δὲ τοῦ χοροῦ ἡ ἀλώπηξ γέγραπται, χρῆται γὰρ αὐτῇ ὁ Αἴσωπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὥσπερ ἡ κωμῳδία τῷ Δάῳ.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

δ'. Θηβῶν μὲν ἡ πολιορκία, τὸ γὰρ τεῖχος ἑπτάπυλον, ἡ στρατιὰ δὲ Πολυνείκης ὁ τοῦ Οἰδίποδος, οἱ γὰρ λόχοι ἑπτά. πελάζει αὐτοῖς Ἀμφιάρεως ἀθύμῳ εἶδει καὶ ξυνιέντι ἃ πείσονται, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι λοχαγοὶ δεδίασι — ταῦτα καὶ τὰς χεῖρας ἐς τὸν οὐρανὸν αἴρουσι — Καπανεὺς
768 δὲ τὰ τείχη βλέπει περιφρονῶν τὰς ἐπάλξεις ὡς κλίμακι ἁλωτάς. οὐ μὴν βάλλεταί πω ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων ὀκνοῦντές που οἱ Θηβαῖοι ἄρξαι μάχης. ἡδὺ τὸ σόφισμα τοῦ ζωγράφου· περιβάλλων τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὡπλισμένους τοὺς μὲν ἀρτίους παρέχει ὁρᾶν, τοὺς δὲ ἀσαφεῖς τὰ σκέλη, τοὺς δὲ ἡμίσεας καὶ στέρνα ἐνίων καὶ κεφαλὰς μόνας καὶ κόρυθας μόνας, εἶτα αἰχμάς. ἀναλογία ταῦτα, 9
ὦ παῖ. δεῖ γὰρ κλέπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῖς ἐπιτηδείοις κύκλοις συναπιόντας. οὐδὲ αἱ Θῆβαι ἀμάντευτοι, λόγιον γάρ τι ὁ Τειρεσίας λέγει τεῖνον ἐς Μενοικέα τὸν τοῦ Κρέοντος, ὡς ἀποθανών, ἔνθα ἡ χειὰ τοῦ δράκοντος, ἐλευθέρα ἡ πόλις ἐκ τούτου εἴη· ὁ δὲ ἀποθνήσκει λαθὼν τὸν πατέρα ἐλεεινὸς μὲν τῆς ἡλικίας, εὐδαίμων δὲ τοῦ θάρσους. ὅρα γὰρ τὰ τοῦ ζωγράφου· γράφει μειράκιον οὐ λευκόν, οὐδ' ἐκ τρυφῆς, ἀλλ' εὔψυχον καὶ παλαίστρας πνέον, οἷον τὸ τῶν μελιχρόων ἄνθος, οὗς ἐπαινεῖ ὁ τοῦ Ἀρίστωνος, διαφράττει δὲ αὐτὸ στέρνοις εὐαφέσι καὶ πλευραῖς καὶ γλουτῷ συμμέτρῳ καὶ μηρῷ. ἔρρωται καὶ ὤμων ἐπαγγελία καὶ οὐκ ἀτρέπτῳ τένοντι, μετέχει δὲ καὶ κόμης, ὅσον μὴ κομᾶν. ἐφέστηκε δὲ τῇ χειᾷ τοῦ δράκοντος ἕλκον τὸ ξίφος ἐνδεδυκὸς ἤδη τῇ πλευρᾷ, καὶ δεξώμεθα, ὦ παῖ, τὸ αἷμα κόλπον αὐτῷ ὑποσχόντες, ἐκχεῖται γάρ, καὶ ἡ ψυχὴ ἤδη ἄπεισι,
769 μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τετριγυίας αὐτῆς ἀκούσῃ. ἔρωτα γὰρ τῶν καλῶν σωμάτων καὶ αἱ ψυχαὶ ἴσχουσιν, ὅθεν ἄκουσαι αὐτῶν ἀπαλλάττονται. ὑπεξιόντος δὲ αὐτῷ τοῦ αἵματος ὀκλάζει καὶ ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῷ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄμματι καὶ οἷον ὕπνον ἕλκοντι.

1. ἵπποις. l. ib. ἀφ' ὧν. φ. ib. μυθηταὶ. φ. ib. γίγνονται. φ. γίνονται. ς. ib. τῶν. br. 3. ταναίας. l. ταινίας. γ. ib. ἀναδύσοντες. j. ib. στεφάνου. gu. 4. τοῦ Αἰσώπου. f, p. τοῦ Αἰσώπου suprasc. προ. vd. sec. m. τοῦ προσώπου. ς. ib. κατὰ γῆς. f, p, γ, g. κατὰ τῆς γῆς. φ, 2, 3, EJ. 5. φιλοσοφεῖ — ἀνθρώποις. v. 5. γὰρ om. v. 7. κορυφαία — ἀλώπηξ. v. 8. Δαναῷ. f, p, non φ, vd.

IV. 9. μὲν om. j. ib. τὸ δὲ τεῖχος. f, j. ib. ἡ δὲ στρ. λ. ib. Οἰδίπου. vd. 10. λοχᾶροι. f. ib. πελάζει αὐτοῖς. 1. (πελάζῃ. φ.) πελάζει δ' αὐτοῖς. 2, 3, EJ. ib. οἱ δὲ γὰρ. λ. ib. Ἀμφιάρεως. l. Ἀμφιάραος. ς. 11. δεδίασι ταῦτα. C, E ante J. ib. ἐς τὸν Δία. p, φ, EJ. ἐς τὸν Δία οὐρανὸν. j. ἐς τὸν οὐρανὸν et γρ. Δία. β. ib. ὁ Καπανεὺς δὲ — μάχης.

Glyc. π. συντ. 54. ed. Jahn. 12. κλίμακας. vd. ib. πω om. J. 13. ἡδὺ — ζωγράφου. v. ἡδὺ — ὡπλισμένους. Gr. Herm. 363. ib. περιβάλλων τοῖς. f, φ, et vd ante correctionem, Schol. Eur. Or. 362. (περιβάλλον f.) περιβάλλων γὰρ τοῖς. ς. (περιβάλλει γ. τ. Gr. Herm.) 14. τοὺς μὲν γὰρ — συναπιόντας. v. ib. ὁρᾶν παρέχει. vd. ib, σκέλη ἡμισέας. λ. 15. ταῦτα ἀπαιτεῖ. J conj. 17. λόγιον — Μενοικέα. Gr. Herm. 390. λόγιον — εἴη. Glyc. π. συντ. 54 ed. Jahn. ib. τεῖνος. br. ib. τὸν Κρέοντος. h, E. 18. ἐλευθέρα. m. ib. ἐκ τούτου om. Glyc. ib. τὸν om. vd. 19. θράσους. f, λ, g. 20. ὡς καὶ. j. 21. Ἀρίστονος. gu. ib. εὐβάφεσι. f, ρ, gu. ib. ἢ καὶ γλ. 1. 22. ἔρρωτι. λ. ib. εὐαγγελία. φ. εὐπαγία. o. ib. μετέχει — κομᾶν. v. ib. δὲ κόμης. v, l. 23. ἕλκων. o. ib. ξίφος ἐνδεδυκὸς. 1. ξίφος καὶ ἐνδεδυκὸς. vd. ex corr. 2, 3, EJ. (ὑποδεδυκὸς. ψ.) 24. καὶ δεξώμεθα. 1 (in p lineola deletur καὶ). δεξώμεθα. 2, 3, EJ. 25. τετριγυίας. vd, φ, λ, j, γ, g, J. τετρηγυίας. h. τετρυγυίας. f, p, E. 26. ἴσχουσι. φ. ib. τοῦ σώματος. gu. 27. ὕπνον. l. εἰς ὕπνον. λ.

9. 768, 769 1, 4.

ΠΗΧΕΙΣ.

ε΄. Περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι παιδία ξύμμετρα τῷ ὀνόματι, καὶ ὁ Νεῖλος αὐτοῖς ὑπεργάνυται τά τε ἄλλα καὶ ὅτι κηρύττουσιν αὐτόν, ὅσος Αἰγυπτίοις προεχύθη. προσάγεται οὖν καὶ οἷον ἔρχεται αὐτῷ ἐκ τοῦ ὕδατος βρέφη ἁπαλὰ καὶ μειδιῶντα, μετέχειν δὲ οἶμαί τι αὐτὰ καὶ τοῦ λάλου, καὶ οἱ μὲν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐφιζάνουσιν, οἱ δὲ τῶν πλοκάμων ἐκκρέμανται, οἱ δὲ τῇ ἀγκάλῃ ἐγκαθεύδουσιν, οἱ δὲ κωμάζουσιν ἐπὶ τοῦ στέρνου. ὁ δὲ ἀναδίδωσιν αὐτοῖς ἄνθη τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κόλπου, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀγκάλης, ὡς στεφάνους τε ἀπ' αὐτῶν διαπλέκοιεν καὶ καθεύδοιεν ἐπὶ τῶν ἀνθέων ἱεροὶ καὶ εὐώδεις, καὶ ἐπαναβαίνουσιν ἄλλο ἄλλῳ τὰ παιδία σείστροις ἅμα, ταυτὶ γὰρ ἐναυλα ἐκείνῳ τῷ ὕδατι. κροκόδειλοι μὲν οὖν καὶ οἱ ποτάμιοι τῶν ἵππων, οὓς τῷ Νείλῳ τινὲς προσγράφουσιν, ἀπόκεινται νῦν ἐν βαθείᾳ τῇ δίνῃ, μὴ δέος τοῖς παιδίοις ἐμπέσοι, γεωργίας δὲ καὶ ναυτιλίας σύμβολα δηλοῖ τὸν Νεῖλον ἐκ τοιοῦδε, ὦ παῖ, λόγου· Νεῖλος Αἴγυπτον πλωτὴν ἐργασάμενος εὐκάρπῳ τῇ γῇ χρῆσθαι δίδωσιν ὑπὸ τῶν πεδίων ἐκποθείς, ἐν Αἰθιοπίᾳ δέ, ὅθεν ἄρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. γέγραπται δὲ οὐρανομήκης ἐπινοῆσαι καὶ τὸν πόδα ἔχει πρὸς ταῖς πηγαῖς, οἷον, ὦ Πόσειδον, προσνεύων. ἐς τοῦτον ὁ ποταμὸς βλέπει καὶ αἰτεῖ τὰ βρέφη αὐτῷ πολλὰ εἶναι.

ΕΡΩΤΕΣ.

ς΄. Μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν, εἰ δὲ πλῆθος αὐτῶν, μὴ θαυμάσῃς, νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες οὗτοι γίγνονται, τὸ θνητὸν ἅπαν κυβερνῶντες, πολλοὶ διὰ πολλά, ὧν ἐρῶσιν ἄνθρωποι, τὸν δὲ οὐράνιόν φασιν ἐν τῷ οὐρανῷ πράττειν τὰ θεῖα. μῶν ἐπήσθου τι τῆς ἀνὰ τὸν κῆπον εὐωδίας ἢ βραδύνει σοι τοῦτο; ἀλλὰ προθύμως ἄκουε, προσβαλεῖ γάρ σε μετὰ τοῦ λόγου καὶ τὰ μῆλα. ὄρχοι μὲν οὗτοι φυτῶν ὀρθοὶ πορεύονται, τοῦ μέσου δὲ αὐτῶν ἐλευθερία βαδίζειν. πόα δὲ ἁπαλὴ κατέχει τοὺς δρόμους οἷα καὶ κατακλιθέντι στρωμνὴ εἶναι. ἀπ' ἄκρων δὲ τῶν ὄζων μῆλα χρυσᾶ καὶ πυρσὰ καὶ ἡλιώδη προσάγονται τὸν ἑσμὸν ὅλον τῶν ἐρώτων γεωργεῖν αὐτά. φαρέτραι μὲν οὖν χρυσόπαστοι καὶ χρυσαῖ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τούτων ἡ ἀγέλη πᾶσα καὶ κοῦφοι διαπέτονται περιαρτήσαντες αὐτὰ ταῖς μηλέαις, αἱ δὲ ἐφεστρίδες αἱ ποικίλαι κεῖνται μὲν ἐν τῇ πόᾳ, μυρία δὲ αὐτῶν τὰ ἄνθη, οὐδὲ ἐστεφάνωνται τὰς κεφαλὰς ὡς ἀποχρώσης αὐτοῖς τῆς κόμης. πτερὰ δὲ κυάνεα καὶ φοινικᾶ καὶ χρυσᾶ ἐνίοις μονονοὺ καὶ αὐτὸν πλήττει τὸν ἀέρα ξὺν ἁρμονίᾳ μουσικῇ. φεῦ τῶν ταλάρων, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ μῆλα, ὡς πολλὴ μὲν περὶ αὐτοὺς ἡ σαρδώ, πολλὴ δὲ ἡ σμάραγδος, ἀληθινὴ δὲ ἡ μάρ-

v. *Πήχεις.* p, ρ, p 1760, 1761. matr. ib. *Νεῖλος.* ς. 1. πηχεῖς. l. ib. ξυμμέτροι et α suprascr. p. 2. ὑπεργάνυται. gu, J. ὑπεργάννυται. ς. ib. κυρήττ. h. κερύττ. o. ib. προσάγει et προσάγεται. mg. br. προάγεται. λ. ib. γοῦν. 1, J. οὖν. ς. 3. καὶ om. λ. αὐτοῖς. φ. αὐτῷ. μ, EJ. αὐτῷ et mg. αὐτοῖς. br. αὐτοῖς. ς. ib. ἄρχεται sive ἕλκεται. conj. J. ib. μετέχει. l. ib. οἶμαί τι. 1, J. οἶμαι. 2, 3, E. ib. ἐκ τοῦ λάλου. ρ. 4. τὸ πλοκάμω ἐκρέμανται. λ. 5. ἐγκαθεύδουσιν. conj. J. καθεύδουσιν. ς. ib. τοῦ om. γ. 6. ἀπὸ τῶν ἀνθ. φ. ib. ἄλλος ἄλλῳ. p, J. ἄλλω ἄλλῳ. λ. 8. οὖν om. ρ. ib. οἱ ποταμοί. φ, λ. ib. τῶν ἵππων om. r. 9. ἀπόκεινται. br. ib. ἐμπέσοι. 1, j et g, ubi suprasc. η. ἐμπέσῃ. ς. 10. σύμβολα. 1, J. σύμβολον. ς. ib. τοῦ τοιοῦδε. h. 11. εὐκαρπία. vd. 12. ἄρχεται. 1, γ, g, gu, λ, J. ἔρχεται. 2. (γρ. ἄρχεται in p 1761.) r, h, E. ib. ἐφίσταται. ρ. ib. γέγραπται — ἐπινοῆσαι. v. ib. γέγραπται γὰρ. h. 13. παῖδα. p, γ et φ, ubi o suprascr. ib. πρὸς om. 1 et γ. Fo: ἐπέχει ταῖς π. ib. ἐς τοῦτον. C, J. πρὸς τοῦτον. h, E. 14. αὐτὰ τὰ βρ. λ.

VI. 15. *μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν* laudat Eustath. ad Od. 1572, 48. ib. γὰρ δὲ. p 1761. 16. γένονται. j. ib. διακυβερνῶντες. f, p, J. ib. διὰ πολλῶν. λ. 18. προσβάλλει. λ. ib. σοι. ψ. ib. ὄρκοι. l. πτόρθοι et mg. ὀρχοί. br. p. 1761. πτόρθοι et ἴσως ὄρχοι in mg. h. ὀρθοὶ. μ, ρ. πτόρθοι. ε, m, et vd. in mg. 19. δὲ αὐτῶν. C. δ' αὐτῶν. E. 20. οἷα. p 1761. ib. στρωμνήν. f, ρ, ε, m. ib. καὶ πυρσὰ om. λ. πυρσᾶ. vd. 21. ὅλων. m, o. ib. γεωργῆν. j. ib. φαρέτραι — πᾶσα. Schol. Eur. Or. 971. ib. ουν om. λ. 22. χρυσᾶ. o. ib. καὶ ἐν αὐταῖς. φ. 24. αὐτῆς τῆς κόμης. λ. 25. μονονοὺ. 1, l, j, μ, br, ρ, β, λ. μονονουχὶ. γ, g, J. ib. κατ' αὐτὸν. φ. ib. μουσικῆς. vd. ante corr. ib. φεῦ — μάργηλις. v. 26. ἀποτίθεται. l, β, ρ, o. ib. ἀληθινὴ δὲ. φ. ἀληθὴς δὲ. ς.

10, 11. 770. 1, 5, 6.

771 γηλις, ἡ συνθήκη δὲ αὐτῶν Ἡφαίστου νοείσθω. οὐδὲ κλιμάκων δέονται πρὸς τὰ δένδρα παρ' αὐτοῦ, ὑψοῦ γὰρ καὶ ἐς αὐτὰ πέτονται τὰ μῆλα. καὶ ἵνα μὴ τοὺς χορεύοντας λέγωμεν ἢ τοὺς διαθέοντας ἢ τοὺς καθεύδοντας ἢ ὡς γάννυνται τῶν μήλων ἐμφαγόντες, ἴδωμεν, ὅ τι ποτὲ νοοῦσιν οὗτοι. οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν ἐρώτων ἰδοὺ τέτταρες ὑπεξελθόντες τῶν ἄλλων δύο μὲν αὐτῶν ἀντιπέμπουσι μῆλον ἀλλήλοις, ἡ δὲ ἑτέρα δυὰς ὁ μὲν τοξεύει τὸν ἕτερον, ὁ δὲ ἀντιτοξεύει καὶ οὐδὲ ἀπειλὴ τοῖς προσώποις ἔπεστιν, ἀλλὰ καὶ στέρνα παρέχουσιν ἀλλήλοις, ἵν' ἐκεῖ που τὰ βέλη πελάσῃ. καλὸν τὸ αἴνιγμα· σκόπει γάρ, εἴ τι ξυνίημι τοῦ ζωγράφου· φιλία ταῦτα, ὦ παῖ, καὶ ἀλλήλων ἵμερος, οἱ μὲν γὰρ διὰ τοῦ μήλου παίζοντες πόθου ἄρχονται, ὅθεν ὁ μὲν ἀφίησι φιλήσας τὸ μῆλον, ὁ δὲ 12
ὑπτίαις αὐτὸ ὑποδέχεται ταῖς χερσὶ δῆλον ὡς ἀντιφιλήσων, εἰ λάβοι, καὶ ἀντιπέμψων αὐτό, τὸ δὲ τῶν τοξοτῶν ζεῦγος ἐμπεδοῦσιν ἔρωτα ἤδη φθάνοντα, καὶ φημὶ τοὺς μὲν παίζειν ἐπὶ τῷ ἄρξασθαι τοῦ ἐρᾶν, τοὺς δὲ τοξεύειν ἐπὶ τῷ μὴ λῆξαι τοῦ πόθου. ἐκεῖνοι μὲν οὖν, περὶ οὓς οἱ πολλοὶ θεαταί, θυμῷ συμπεπτώκασι καὶ ἔχει τις αὐτοὺς πάλη. λέξω καὶ τὴν πάλην, καὶ γὰρ τοῦτο ἐκλιπαρεῖς· ὁ μὲν ἤρηκε τὸν ἀντίπαλον περιπτὰς αὐτῷ κατὰ τῶν νώτων καὶ ἐς πνῖγμα ἀπολαμβάνει καὶ καταδεῖ τοῖς σκέλεσιν, ὁ δὲ οὔτε ἀπαγορεύει καὶ ὀρθὸς ὑπανίσταται καὶ διαλύει τὴν χεῖρα, ὑφ' ἧς ἄγχεται, στρεβλώσας ἕνα τῶν δακτύλων, μεθ' ὃν οὐκέτι οἱ λοιποὶ ἔχουσιν, οὐδέ εἰσιν ἐν
772 τῷ ἀπρίξ, ἀλγεῖ δὲ ὁ στρεβλούμενος καὶ κατεσθίει τοῦ παλαιστοῦ τὸ οὖς. ὅθεν δυσχεραίνουσιν οἱ θεώμενοι τῶν ἐρώτων ὡς ἀδικοῦντι καὶ ἐκπαλαίοντι, καὶ μήλοις αὐτὸν καταλιθοῦσι. μηδὲ ὁ λαγὼς ἡμᾶς ἐκεινοσὶ διαφευγέτω, συνθηράσωμεν δὲ αὐτὸν τοῖς ἔρωσι. τοῦτο τὸ θηρίον ὑποκαθήμενον ταῖς μηλέαις καὶ σιτούμενον τὰ πίπτοντα ἐς γῆν μῆλα, πολλὰ δὲ καὶ ἡμίβρωτα καταλεῖπον διαθηρῶσιν οὗτοι καὶ ταράττουσιν ὁ μὲν κρότῳ χειρῶν, ὁ δὲ κεκραγώς, ὁ δὲ ἀνασείων τὴν χλαμύδα, καὶ οἱ μὲν ὑπερπέτονται τοῦ θηρίου καταβοῶντες, οἱ δὲ μεθέπουσιν αὐτὸ πεζοὶ κατὰ ἴχνος, ὁ δ' ὡς ἐπιρρίψων ἑαυτὸν ὥρμησε καὶ τὸ θηρίον ἄλλην ἐτράπετο, ὁ δὲ ἐπιβουλεύει τῷ σκέλει τοῦ λαγώ, τὸν δὲ καὶ διωλίσθησεν ἠρηκότα· γελῶσιν οὖν καὶ καταπεπτώκασιν ὁ μὲν ἐς πλευράν, ὁ δὲ πρηνής, οἱ δὲ ὕπτιοι, πάντες δὲ ἐν τοῖς τῆς διαμαρτίας σχήμασι. τοξεύει δὲ οὐδείς, ἀλλὰ πειρῶνται αὐτὸν ἑλεῖν ζῶντα ἱερεῖον τῇ Ἀφροδίτῃ ἥδιστον. οἶσθα γάρ που τὸ περὶ τοῦ λαγὼ λεγόμενον, ὡς 13
πολὺ τῆς Ἀφροδίτης μέτεστιν αὐτῷ· λέγεται γοῦν περὶ μὲν τοῦ θήλεος θηλάζειν τε αὐτό, ἃ ἔτεκε, καὶ ἀποτίκτειν πάλιν ἐπὶ ταὐτῷ γάλακτι καὶ ἐπικυίσκειν δὲ καὶ οὐδὲ εἰς χρόνος αὐτῷ τοῦ τόκου κενός, τὸ δὲ ἄρρεν σπείρει τε, ὡς φύσις ἀρρένων, καὶ ἐπικυίσκει παρ' ὃ πέφυκεν. οἱ δὲ ἄτοποι τῶν ἐραστῶν καὶ πειθώ τινα ἐρωτικὴν ἐν αὐτῷ κατέγνωσαν βιαίῳ τέχνῃ τὰ παιδικὰ θηρώμενοι. ταῦτα μὲν οὖν καταλείπωμεν ἀνθρώποις ἀδίκοις καὶ ἀναξίοις τοῦ ἀντεραῦσθαι, σὺ δέ μοι τὴν Ἀφροδίτην βλέπε· ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῶν μήλων ἐκείνῃ; ὁρᾷς τὴν ὕπαντρον πέτραν, ἧς νᾶμα κυανώ-

1. αὐτοῦ. 2. 2. ἐς αὐτὰ C, (παρ' αὐτὰ. h.) J. ἐπ' αὐτά. E. ib. καὶ ἵνα — νοοῦσιν οὗτοι. v. ib. χορεύοντας. v. χορευτάς. ς. ib. ἢ om. β, ρ. 3. γάννυνται. μ, gu, J. γάννυνται. ς. ib. εἴδωμεν. f et p, ubi ι suprasc. ἴδομεν. λ. ib. τότε. γ. ib. νοοῦσιν οὗτοι. v. οὗτοι νοοῦσιν. ς. 4. ἰδοὺ τέτταρες. 1, γ, g, gu. ἰδοὺ δὴ τέττ. ς. (vd. ex corr.) ib. δύο. 1, 2. (br. pr. m.) οἱ δύο. vd. pr. m. br. sec. m. 3, EJ. 6. ἀλλὰ καὶ .... ἔχουσιν. φ sic cum lac. ib. ἵν' ἐκεῖ — ἀλλήλων om. r. ib. πετάσῃ. f. ib. ὅπου ξ. f. 9. ταῖς om. λ. 7. τ. χ. om. vd. ib. δῆλον om. λ. ib. τὸ δὲ τὸ τῶν. λ. 10. τόξων. γ. τοξευτῶν. vd. 11. μὴ δὲ. h, ε, m. 12. ξυμπέπτωκασι. γ, g. 13. περιττὰς. i 2, m. ib. κατὰ om. gu. ib. νότων. γ, g. 14. οὕτι velit J. ib. ὑπαγορεύει. λ. 15. ὁ στρεβλούμενος. J conj. ὁ om. ς. στρεβλούμενος om. vd. 17. λαγὼς. Γ, p, J. λαγωός. vd, φ, 2, 3, E. 18. ἐκεῖνος. f. ib. διαφυγέτω. p. ib. ξυνθήρ. J. 19. μηλαίαις. λ. ib. ἐς γῆν. gu. εἰς γ. ς. 20. καὶ καταταράττουσιν. f. καὶ ταράσσουσιν. φ, vd. ib. κατασείων. J, nescio unde. 21. αὐτῷ. μ, λ. αὐτοῦ. J. Hoc quoque unde sit, nescio. ib. πεζοῖ. E. ib. κατὰ ἴχνος. φ, μ, br, ρ. 22. αὐτὸν. ib. ἄλλη. λ. 23. διωλίσθεν. φ. ib. ἠρηκότα. l. ib. οἱ δ' οὖν. λ. 24. πάντες — σχήμασι. v. ib. π. δὲ ἐν. f, p. π. ἐν. v, φ, 2, 3, EJ. ib. ἁμαρτίας. v, λ. ib. τῷ — σχήματι. λ. 26. πολλῆς τῆς. f. ib. λέγεται γοῦν. l. λέγ. δὲ. λ. λέγ. ουν. ς. ib. τοῦ λαγὼ θηλάζειν. l. ib. μὲν αὐτὸν. vd. ib. αὐτὸ. φ, γ, g, gu, J. αὐτὸν. ς. 27. ἐπὶ τῷ αὐτῷ. φ. ἐπὶ ταυτά. l. pr. m. ἐπιταυτῷ. vd. ib. ἐπικυίσκει. C, J. ἐπικυίσκειν. E. ib. τοῦ om. λ. ib. τοκετοῦ. f, p, J. 29. ἐρωτικὴν om. vd. 30. τὰ μὲν οὖν φίλτρα καταλ. — ἐκείνῃ. v. ib. καταλείπωμεν. v, λ. καταλίπωμεν. ς. 31. ποῦ δὴ κατὰ τί. φ, v. ib. τῶν μήλων. C, EJ. Fo: τῶν μηλεῶν. ib. ἐκείνων. λ. ib. πέτραν. 1. πέτραν ἐκείνην. 2, 3, EJ.

12, 13. p. 771, 772.

τατον ὑπεκτρέχει χλωρόν τε καὶ πότιμον, ὃ δὴ καὶ διοχετεύεται ποτὸν εἶναι ταῖς μηλέαις; ἐνταῦθά 773
μοι τὴν Ἀφροδίτην νόει, νυμφῶν, οἶμαι, αὐτὴν ἱδρυμένων, ὅτι αὐτὰς ἐποίησεν ἐρώτων μητέρας
καὶ διὰ τοῦτο εὔπαιδας. καὶ κάτοπτρον δὲ τὸ ἀργυροῦν καὶ τὸ ὑπόχρυσον ἐκεῖνο σανδάλιον καὶ
αἱ περόναι αἱ χρυσαῖ, ταῦτα πάντα οὐκ ἀργῶς ἀνῆπται· λέγει δὲ Ἀφροδίτης εἶναι, καὶ γέγραπται
τοῦτο, καὶ νυμφῶν δῶρα εἶναι λέγεται, καὶ οἱ ἔρωτες δὲ ἀπάρχονται τῶν μήλων καὶ περιεστῶτες 5
εὔχονται καλὸν αὐτοῖς εἶναι τὸν κῆπον.

ΜΕΜΝΩΝ.

ξ'. Ἡ μὲν στρατιὰ Μέμνονος, τὰ ὅπλα δὲ αὐτοῖς ἀπόκειται καὶ προτίθενται τὸν μέγιστον
αὐτῶν ἐπὶ θρήνῳ, βέβληται δὲ κατὰ τὸ στέρνον, ἐμοὶ δοκεῖν, ὑπὸ τῆς μελίας. εὑρὼν γὰρ πεδίον
εὐρὺ καὶ σκηνὰς καὶ τεῖχος ἐν στρατοπέδῳ καὶ πόλιν συμπεφραγμένην τείχεσιν οὐκ οἶδ' ὅπως οὐκ
14 Αἰθίοπες οὗτοι καὶ Τροία ταῦτα, θρηνεῖται δὲ Μέμνων ὁ τῆς Ἠοῦς. τοῦτον ἀφικόμενον ἀμῦναι 10
τῇ Τροίᾳ κτείνει, φασίν, ὁ τοῦ Πηλέως, μέγαν ἥκοντα καὶ οὐδὲν αὐτοῦ μείω. σκόπει γάρ, ὅσος
μὲν κεῖται κατὰ τῆς γῆς, ὅσος δὲ ὁ τῶν βοστρύχων ἄσταχυς, οὓς, οἶμαι, Νείλῳ ἔτρεφε. Νείλου
γὰρ Αἰγύπτιοι μὲν ἔχουσι τὰς ἐκβολάς, Αἰθίοπες δὲ τὰς πηγάς. ὅρα τὸ εἶδος, ὡς ἔρρωται καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἀπολωλότων. ὅρα τὸν ὄουλον, ὡς καθ' ἡλικίαν τῷ κτείναντι. οὐδ' ἂν μέλανα φαίης
τὸν Μέμνονα, τὸ γὰρ ἀκράτως ἐν αὐτῷ μέλαν ὑποφαίνει τι ἄνθους. αἱ δὲ μετέωροι δαίμονες Ἠὼς 15
ἐπὶ τῷ παιδὶ πενθοῦσα κατηφῆ ποιεῖ τὸν Ἥλιον καὶ δεῖται τῆς Νυκτὸς ἀφικέσθαι πρὸ καιροῦ καὶ
τὸ στρατόπεδον ἐπισχεῖν, ἵνα ἐγγένηταί οἱ κλέψαι τὸν υἱόν, Διός που ταῦτα νεύσαντος. καὶ ἰδού,
ἐκκέκλεπται καὶ ἔστιν ἐπὶ τέρμασι τῆς γραφῆς. [σπουδὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς] τάφος οὐδαμοῦ Μέμ-
νονος, ὁ δὲ Μέμνων ἐν Αἰθιοπίᾳ, μεταβεβληκὼς ἐς λίθον μέλανα, καὶ τὸ σχῆμα μὲν καθημένου, 774
τὸ δὲ εἶδος ἐκεῖνο, οἶμαι, καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἡ ἀκτὶς τοῦ Ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος 20
οἱονεὶ πλῆκτρον κατὰ στόμα ἐμπίπτων τῷ Μέμνονι ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν καὶ λαλοῦντι σο-
φίσματι παραμυθεῖσθαι τὴν Ἡμέραν.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

η'. Πεξεύοντι τὴν θάλατταν τῷ Ποσειδῶνι ἐντετύχηκας, οἶμαι, παρ' Ὁμήρῳ, ὅτε κατὰ τοὺς
Ἀχαιοὺς ἀπὸ Αἰγῶν στέλλεται, καὶ ἡ θάλαττα γαλήνην ἄγει παραπέμπουσα αὐτὸν αὐτοῖς ἵπποις
15 καὶ αὐτοῖς κήτεσι, καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἕπεται καὶ σαίνει τὸν Ποσειδῶνα ὡς ἐνταῦθα. ἐκεῖ μὲν οὖν 25
ἠπειρωτῶν οἶμαι τῶν ἵππων αἰσθάνῃ, χαλκόποδάς τε γὰρ αὐτοὺς ἀξιοῖ εἶναι καὶ ὠκυπέτας καὶ

1. χλωερόν. l. ib. τε om. j et p 1698. ib. διοχεύεται. γ. 2. οἶμαι αὐτὴν om. λ. ib. ἱδρυμένην. l. ib. ἐποίησεν αὐτὰς. l. 3. ἄπαιδας. l. ib. καὶ κάτοπτρον. 1, J. κάτοπτρον. 2, 3, E. ib. ἐκείνῳ. λ. 4. ἀνῆπται ἀργῶς. l, γ, g. 5. τούτῳ. l. ib. δῶρα, οἶμαι conj. J. ib. περιέσθοντες. f. 6. ἀεὶ καλὸν conj. J.

VII. ὑπόκειται. γ. ib. προστίθενται. p 2955. 8. τῶν στέρνων. λ. ib. εὐρὸν. λ. 9. σκηνὰς et γρ. πηγὰς. p. ib. ξυμπεφρ. J. ib. οὐκ οἶδ' ὅπως — ταῦτα. v. 10. ἀμῦναι. vd. 11. οὐδὲν αὐτοῦ. p, l, 2. οὐδὲν ἂν αὐτοῦ. f, φ, 3, J. ἂν suprasc. in vd. pr m. 12. κατὰ γῆς. br. 14. ὡς om. λ. 15. ἐν αὐτῇ. f, p, unde J conj. ἐν αὐγῇ. ib. αἱ δὲ μετ. δαιμ. excitat Greg. Cor. p. 87. 17. ἵνα ἐγγ. 1. ἵν' ἐγγ. ς. 18. ἔκκλεπται. μ. ib. τέρμα. l. τέρματι. vd. ib. Verba σπουδὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς partim ex superioribus 384, 31 huc irrepsisse videntur. J. conj.: ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς τάφος; cui assentiens Welcker om. τάφος. At non dubito, quin τῆς γῆς ad complendam sententiam adjectum sit aliunde illatis. ib. τί om. p. ib. οὐδαμοῦ. λ. 19. ὁ δὲ — οἶμαι. v. ib. ἐν om. gu. ib. τὸ σχῆμα καθημένου. f et p ante corr. rec. τὸ μὲν σχ. καθ. v. 20. ἐκείνου. o. 21. κατὰ στόμα. C. κατὰ τὸ στόμα. EJ. τὸ suprasc. in vd ib. ἐμπίπτον. br. ib. Μέμνωνι. o. ib. καλοῦντι. j, p 1698.

VIII. 23. Ποσειδῶν ἢ Ἀμ. h, EJ. 24. ἀπὸ τῶν Αἰγῶν. h, J. ib. τοῖς ἵπποις. f. ib. ὅρα καὶ. vd. ib. ἵπποισι. p 2955. 25. καὶ γὰρ κἀκεῖ. conj. J. ib. Ποσειδῶ. l. 26. τε om. φ. ib. αὐτὸς. ρ. ib. ἀξιοῖς. μ, p 1761. ib. καὶ μ. πλήττ. om. br. pr. m.

14, 15. p. 773, 774. I, 7, 8.

μάστιγι πλήττεσθαι, ἐνταῦθα δὲ ἱππόκαμποι τὸ ἅρμα καὶ ἔφυδροι τὰς ὁπλὰς καὶ νευστικοὶ καὶ
775 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόγλαυκοι καί, νὴ Δία, ὅσα δελφῖνες κἀκεῖ μὲν δυσχεραίνειν ὁ Ποσειδῶν ἔοικε καὶ νεμεσᾶν τῷ Διὶ κλίνοντι τὸ Ἑλληνικὸν καὶ βραβεύοντι αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ χείρονος, ἐνταῦθα δὲ φαιδρὸς γέγραπται καὶ ἱλαρὸν βλέπει καὶ σεσόβηται μάλα ἐρωτικῶς· Ἀμυμώνη γὰρ ἡ Δαναοῦ θα-
5 μίζουσα ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰνάχου ὕδωρ κεκράτηκε τοῦ θεοῦ καὶ στέλλεται θηρεύσων αὐτὴν οὔπω ξυνιεῖσαν, ὅτι ἐρᾶται. τὸ γοῦν περίφοβον τῆς κόρης καὶ τὸ πάλλεσθαι καὶ ἡ κάλπις ἡ χρυσῆ διαφεύγουσα τὰς χεῖρας δηλοῖ τὴν Ἀμυμώνην ἐκπεπλῆχθαι καὶ ἀπορεῖν, τί βουλόμενος ὁ Ποσειδῶν ἐκλείπει πανσυδὶ τὴν θάλατταν, λευκήν τε ὑπὸ φύσεως οὖσαν ὁ χρυσὸς περιστίλβει κεράσας τὴν αὐγὴν
10 τῷ ὕδατι. ὑπεκστῶμεν, ὦ παῖ, τῇ νύμφῃ, καὶ γὰρ κῦμα ἤδη κυρτοῦται ἐς τὸν γάμον, τὸ δὲ κῦμα γλαυκὸν ἔτι καὶ τοῦ χαροποῦ τρόπου, πορφυροῦν δὲ αὐτὸ ὁ Ποσειδῶν γράφει.

ΕΛΟΣ.

Θ'. Ὕπομβρος μὲν ἡ γῆ, φέρει δὲ κάλαμον καὶ φλοιόν, ἃ δὴ ἅσπαρτα καὶ ἀνήροτα δίδωσιν ἡ τῶν ἑλῶν εὐφυία, καὶ μυρίκη γέγραπται καὶ κύπειρον, καὶ γὰρ ταῦτά ἐστι τῶν ἑλῶν. ὄρη δὲ οὐρανομήκη περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς, τὰ μὲν γὰρ τὴν πίτυν παρεχόμενα λεπτόγεων τιθεῖ, τὰ δὲ κυπαρίττῳ κομῶντα τῆς ἀργιλώδους λέγει, ἐλάται δὲ ἐκεῖναι τί ἄλλο γε ἢ δυσχείμερον καὶ τραχὺ 16
15 τὸ ὄρος; οὐ γὰρ ἀσπάζονται βῶλον, οὐδὲ ἀγαπῶσι θάλπεσθαι· ταῦτά τοι καὶ ἀποικοῦσι τῶν πεδίων, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι ῥᾷον αὐξόμεναι τοῦ ἄνω. πηγαὶ δὲ ἀποβλύζουσι τῶν ὀρῶν, αἳ δὴ ῥέουσαι κάτω καὶ κοινούμεναι τὸ ὕδωρ ἕλος ὑπ' αὐτῶν τὸ πεδίον, οὐ μὴν ἄτακτόν γε, οὐδὲ οἷον πεφύρ- 18
776 θαι, διῆκται δὲ αὐτοῦ τὸ νᾶμα ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὡς ἂν καὶ ἡ φύσις αὐτὸ διήγαγεν ἡ σοφὴ πάντων, Μαιάνδρους δὲ πολλοὺς ἑλίττει σελίνου βρύοντας ἀγαθοὺς ναυτίλλεσθαι τοῖς ὄρνισι τοῖς
20 ὑγροῖς. ὁρᾷς γάρ που τὰς νήττας, ὡς ἔφυδροι διολισθαίνουσιν ἀναφυσῶσαί τινας οἷον αὐλοὺς τοῦ ὕδατος. τί δὴ τὸ τῶν χηνῶν ἔθνος; καὶ γὰρ δὴ κἀκεῖνοι γεγράφαται κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐπιπόλαιοί τε καὶ πλωτῆρες. τοὺς δὲ ἐπὶ μακροῖν τοῖν σκελοῖν, τοὺς περιττοὺς τὸ ῥάμφος ξένους οἶμαι αἰσθάνῃ καὶ ἅβροὺς ἄλλον ἄλλου πτεροῦ, καὶ τὰ σχήματα δὲ αὐτῶν ποικίλα. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
25 πέτρας ἀναπαύει τῷ πόδε κατὰ ἕνα, ὁ δὲ ψύχει τὸ πτερόν, ὁ δὲ ἐκκαθαίρει, ὁ δὲ ᾔρηκέ τι ἐκ τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ ἐς τὴν γῆν ἀπονένευκεν ἐπισιτίσασθαί τι ἐκεῖθεν. ἡνιοχεῖσθαι δὲ τοὺς κύκνους ὑπὸ τῶν ἐρώτων θαῦμα οὐδέν, ἀγέρωχοι γὰρ οἱ θεοὶ καὶ δεινοὶ παίζειν ἐς τοὺς ὄρνιθας, ὅθεν μηδὲ τὴν ἡνιόχησιν ἀργῶς παρέλθωμεν, μηδὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ δὴ ὕδωρ τοῦτο κάλλιστον τοῦ ἕλους, τῆς γῆς αὐτὸ διδούσης αὐτόθεν, συνίσταται δὲ ἐς κολυμβήθραν παγκάλην. διὰ μέσου γὰρ τοῦ ὕδατος ἀμάραντα νεύει τὰ μὲν ἔνθεν, τὰ δὲ ἐκεῖθεν, ἠδεῖς ἀστάχυες

1. δὲ. J. δ'. ς. ib. ὑπόκαμποι. φ, ρ, β. ὑπόκαμπτοι. μ, p 1761. ἱππόκαμπτοι. p 1760, et 2955, γ, g. ib. καὶ ἔφυδροι. 2. ἔφυδροι. ς. (ὕφεδροι. f. ὕφυδροι. p.) ib. καὶ τοὺς – δελφῖνες. v. ib. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόγλαυκοι. v. καὶ γλαυκοὶ. ς. 2. ὅσα om. λ. ib. κἀκεῖ δὲ. l. 3. νεμεσᾶν. φ. νεμεσᾷ. h. 4. βλέπει. 1, J. βλέπων. ς. ib. Ἀμυμώνη δὲ. φ. 5. τὸ Ἰνάχου. λ. 6. τὸ γοῦν. 1, J. τὸ οὖν. ς. ib. παράλλεσθαι. λ. 7. ἐκπλῆχθαι. br. ib. ἐλλείπει. f. λείπει. j. ἐκλίπει. h. 8. πανσυδὶ. 1, 3, J. πασσυδί. 2. (γρ. πανσυδί. p 1761.) E. ib. ἀπὸ φύσεως velit J. 9. ὑπεκστῶμεν – νύμφῃ. Gr. Herm. 377. ib. ὑπεκστῶσαν λ. ib. καὶ γὰρ κῦμα. f, φ, p. κῦμα γὰρ. vd, 2, 3, EJ. ib. τὸ δὲ κῦμα – τρόπου. v. ib. τὸ δὲ κῦμα γλαυκὸν. v. γλαυκόν. ς. 10. τοῦ πορφυροῦ τρόπου. v. ib. πορφυφυροῦν. l. ib. γράψει conj. J.

IX. Ἕλος inscriptio est in C, Ἕλη in EJ. 11. δὴ ἅπαντα. f. δὴ ἄσπατα. gu. ib. ἀνήρωτα. m, o. 13. τῶν λεπτόγεων conj. J. 14. αἱ κεῖναι. λ. ἐκεῖνο. gu. ib. ἄλλο γε. 1, J. ἄλλο. 2. 3, E. 15. ἀσπάζεται. gu. ib. οὐ γὰρ ἀγαπῶσι. λ. ἐπιθυμοῦσι et suprasc. ἀγαπῶσι. ψ. 16. αὐξόμεναι. f, φ. αὐξανόμεναι. ς. ib. τοῦ ἄνω om. o. τῷ ἀνέμῳ conj. J. 17. κινούμεναι. l. ib. ὅλος ἀπ' αὐτῶν. φ. ib. παιδίον. vd. 18. τὸν ἅμα. p 2955. ib. τῆς om. λ. 19. ναυτίλεσθαι. h. 20. γάρ που. 1, J. γάρ. ς. ib. νήτας. λ. ib. ἔνυδροι. λ. 21. τί τὸ δή. m. ib. γεγράφθαι. λ. ib. ἐπιπόλαιοί τινες. φ. 22. τοὺς δὲ – πτεροῦ. v. 23. ἀλλοίου. f, p, h, β pro gl. J. ἄλλου. φ, 2, l, ρ, ψ. ἄλλα. p 2955. ib. ὁ μὲν γὰρ – ἐκεῖθεν. Aristaenet. I, 3, 17. ed. B. 24. ψήχει. γ, g, et Eugenic. 170. ψήχει τὸ πτερὸν. ib. ᾔρε. Arist. ib. κατανένευκεν. Arist. ib. ἀποσιτίσασθαι. Arist. 26. ἀπὸ τῶν. γ. 27. μὲν γὰρ. f et p ante corr. J. μὲν. vd, φ, 2, 3, E. 28. τῆς γῆς. l. πηγῆς. ς. ib. συνίσταται — ἐκεῖθεν. Gr. Herm. 384. συνίσταται — παγκάλην. Θ. s. v. συνίσταται. 29. μέσου δὲ. h, E.

16. p. 775, 776. I, 9.

καὶ βάλλοντες ἄνθει τὸ ὕδωρ. περὶ τούτους ἡνιοχοῦσιν ἔρωτες ἱεροὺς καὶ χρυσοχαλίνους ὄρνις ὁ μὲν πᾶσαν ἡνίαν ἐνδιδούς, ὁ δὲ ἀνακόπτων, ὁ δὲ ἐπιστρέφων, ὁ δὲ περὶ τὴν νύσσαν ἐλαύνων. καὶ παρακελευομένων τοῖς κύκνοις ἀκούειν δόκει καὶ ἀπειλούντων ἀλλήλοις καὶ τωθαζόντων, ταῦτα γὰρ τοῖς προσώποις ἔπεστιν. ὁ δὲ καταβάλλει τὸν πέλας, ὁ δὲ καταβέβληκεν, ὁ δὲ ἠγάπησεν ἐκπεσεῖν τοῦ ὄρνιθος, ὡς λούσαιτο ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ. κύκλῳ δὲ ταῖς ὄχθαις ἐφεστᾶσιν οἱ μουσικώτεροι τῶν κύκνων, ἐπᾴδοντες, οἶμαι, τὸν ὄρθιον, ὡς πρὸς τρόπου τοῖς ἀμιλλωμένοις. σημεῖον τῆς ᾠδῆς ὁρᾷς τὸ πτηνὸν μειράκιον; ἄνεμος τοῦτο Ζέφυρος, τὴν ᾠδὴν τοῖς κύκνοις ἐνδιδούς. γέγραπται δὲ ἁπαλὸν καὶ χαρίεν ἐς αἴνιγμα τοῦ πνεύματος, καὶ αἱ πτέρυγες ἥπλωνται τοῖς κύκνοις πρὸς τὸ πλήττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. ἰδοὺ καὶ ποταμὸς ὑπεξέρχεται τοῦ ἕλους εὐρὺς καὶ ὑποκυμαίνων, διαβαίνουσι δ' αὐτὸν αἰπόλοι καὶ νομεῖς ἐπὶ ζεύγματος. εἰ δὲ τῶν αἰγῶν ἐπαινοίης τὸν ζωγράφον, ὅτι αὐτὰς ὑποσκιρτώσας καὶ ἀγερώχους γέγραφεν, ἢ τῶν προβάτων, ὅτι σχολαῖον αὐτοῖς τὸ βάδισμα καὶ οἷον ἄχθος οἱ μᾶλλοι, τάς τε σύριγγας εἰ διεξίοιμεν ἢ τοὺς χρωμένους αὐταῖς, ὡς ὑπεσταλμένῳ τῷ στόματι αὐλοῦσι, σμικρὸν ἐπαινεσόμεθα τῆς γραφῆς καὶ ὅσον ἐς μίμησιν ἥκει, σοφίαν δὲ οὐκ ἐπαινεσόμεθα, οὐδὲ καιρόν, ἃ δὴ κράτιστα δοκεῖ τῆς τέχνης. τίς οὖν ἡ σοφία; ζεῦγμα φοινίκων ἐπιβέβληκε τῷ ποταμῷ καὶ μάλα ἡδὺν ἐπ' αὐτῷ λόγον· εἰδὼς γὰρ τὸ περὶ τῶν φοινίκων λεγόμενον καὶ ὅτι αὐτῶν ὁ μὲν ἄρσην τις, ἡ δὲ θήλεια, καὶ περὶ τοῦ γάμου σφῶν διακηκοὼς καὶ ὅτι ἄγονται τὰς θηλείας περιβάλλοντες αὐτὰς τοῖς κλάδοις καὶ ἐπιτείνοντες αὐτοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀφ' ἑκατέρου τοῦ γένους δύο φοίνικας, ἕνα κατὰ μίαν ὄχθην, γέγραφεν· εἶτα ὁ μὲν ἐρᾷ καὶ ἐπικλίνεται καὶ ὑπεράλλεται τοῦ ποταμοῦ, τῆς δὲ θηλείας ἔτι ἀφεστώσης οὐκ ἔχων ἐπιλαβέσθαι κεῖται καὶ δουλεύει ζεύξας τὸ ὕδωρ, καὶ ἔστι τοῖς διαβαίνουσιν ἀσφαλὴς ὑπὸ τῆς τοῦ φλοιοῦ τραχύτητος.

ΑΜΦΙΩΝ.

ι'. Τῆς λύρας τὸ σόφισμα πρῶτος Ἑρμῆς πήξασθαι λέγεται κεράτοιν δυοῖν καὶ ζυγοῦ καὶ χέλυος, καὶ δοῦναι μετὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὰς Μούσας Ἀμφίονι τῷ Θηβαίῳ τὸ δῶρον, ὁ δὲ οἰκῶν τὰς Θήβας οὔπω τετειχισμένας ἀφῆκε κατὰ τῶν λίθων τὰ μέλη καὶ ἀκούοντες οἱ λίθοι συνθέουσι. ταῦτα γὰρ τὰ ἐν τῇ γραφῇ. πριώτην οὖν διαθεῶ τὴν λύραν, εἰ καθ' αὑτὴν γέγραπται. τὸ μὲν γὰρ κέρας αἰγὸς ἰξάλου ποιηταί φασι, χρῆται δὲ αὐτῷ ὁ μὲν μουσικὸς ἐς τὴν λύραν, ὁ δὲ τοξότης ἐς τὰ οἰκεῖα. μέλανα καὶ πριονωτὰ ὁρᾷς τὰ κέρατα καὶ δεινὰ ἐναράξαι, ξύλα δέ, ὅσων δεῖ τῇ λύρᾳ, πύξου πάντα στρυφνοῦ καὶ λείου τὸν ὄζον. ἐλέφας οὐδαμοῦ τῆς λύρας οὔπω οἱ ἄνθρωποι εἰδότες

1. ὄρνεις. h. 2. ἡνιοχείαν. vd. ib. ἐλαύνων. f et p, ubi γρ. ἐκκλίνων. J. ἐκκλίνων. ς. 3. δοκεῖ. φ. 5. ἐφεστῶσιν. f. 6. τὸ ὄρθιον. h, E. ib. πρὸς τρόπον. λ. ib. Verba σημεῖον τῆς ᾠδῆς glossam sapiunt. 8. χαρίεν. h. ib. αἱ om. vd. ib. οἱ πτ. J. ib. τῶν κύκνων. br. 9. πρὸς τοῦ πλήττεσθαι velit J. ib. ἰδοὺ ποταμὸς — νομεῖς. Gr. Herm. 365. respicit huc etiam Eugenic. 161, ubi legitur ἡδὺς καὶ κάτωθεν ὑποκυμαίνων. ib. τοῦ ἕλους om. φ. 10. διαβαίνουσιν αὐτὸν. ρ. διαβ. δὲ αὐτὸν. ψ. ib. αὐτοὶ. λ. ib. ζεύκματος. λ. ib. εἰ δὲ — τῆς τέχνης. v. ib. ἐπαινείης. v. 11. γεγράφασιν. vd. ib. σχολαίων p 2955. 12. οἱ μᾶλλοι conj. J. ἢ μᾶλλον. C, E. ib. εἰ om. j, p 1698. 13. ἀπεσταλμένῳ. br. ib. σώματι corr. sec. m. vd. ib σμικρὸν. v, f, φ, J. μικρὸν. ς. 14. σοφίαν — τέχνης adhibuit paucis mutatis Eugenic. 158. ib. τί. λ. ib. ἢ om. m. 15. ἐπιβέβληκε — φοινίκων om. p 2955. ib. οἶδας. f, p. 16. λεγόμενον ὅτι. f. ib. ὁ μὲν αὐτῶν. φ. ὅτι τῶν. p 2955. ib. ἄρσεν. λ. ἄρρην. γ, g. 17. διακήκοας. f, p. ib. διακ. οτι. f. ib. κλ. ἐπιτείνοντες. λ. ib. αὐτοὺς. vd, φ, gu, h. 18. ἑφ' ἑκατέρου. λ. ib. τοῦ γε δύο. vd. ib. δύο φοίνικας om. f. ib. ἕναν. φ. 19. ὑπερβάλλεται. φ, λ, gu. ib. τοῦ om. J. ib. ἐπιβάλλεσθαι. φ. 20. κεῖται δὲ. λ. ib. τῆς om. λ. ib. τραχύτατος. λ.

ια. 22. τῆς λύρας. f, p, vd, J. τὴν λύραν. ς. ib. κατὰ ζυγοῦ. J, nescio unde. 23. Ἀμφίονι. λ. ib. τὸ δῶρον. 1 (in p τὸ erasum) praeter vd. δῶρον ς. ib. τὰ om. f incl. J. ib. βέλη, μ suprasc. h. 25. διαθῶμεν. f, p. διαθρῶ. j. ib. καθ' αὑτὴν. o. ib. αἰγὸς — φασί laudat Schol. Aristid. Panath. p. 5 ed. Dindf. 26. οἱ ποιηταί. l. 27. τριόπ
νωτα. φ. πριόνωτα. br. πριόνωπα. j. πριόνωτα. ς. ib. ἐναρράξαι. p. ib. ξύλα — ὄζον. v. ib. δὴ. h, E. ib. ὅσα. v, f, p, vd. ὅσ' ἐνδεῖ. p 2955. 28. στρεφνοῦ. v, f, vd. στριφνοῦ. 2. ib. εἰδότες αὐτὸ. ψ.

777 778

18. p 777, 779. 1, 10.

οὔτε αὐτὸ τὸ θηρίον, οὔτε ὅ τι τοῖς κέρασιν αὐτοῦ χρήσονται, καὶ ἡ χέλυς μέλαινα μέν, διηκρίβωται δὲ κατὰ τὴν φύσιν καὶ λαγαροὺς περιβέβληται κύκλους ἄλλον ξυνάπτοντας ἄλλῳ ξανθοῖς τοῖς ὀμφαλοῖς, νευραὶ δὲ τὰ μὲν ἐπὶ τῇ μαγάδι πρόκεινται καὶ τοῖς ὀμφαλοῖς ἁπαντῶσι, τὰ δὲ ὑπὸ τῷ ζυγῷ κοῖλα δοκοῦσι. σχῆμά που τοῦτο αὐτῶν ἀναλογώτατον ἀνακεκλίσθαι σφᾶς ὀρθὰς ἐν τῇ λύρᾳ. ὁ δὲ Ἀμφίων τί φησι; τί ἄλλο γε ἢ ψάλλει καὶ [ἡ ἑτέρα χεὶρ] τείνει τὸν νοῦν ἐς τὴν
779 πηκτίδα καὶ παραφαίνει τῶν ὀδόντων, ὅσον ἀπόχρη τῷ ᾄδοντι; ᾄδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάν- 19
των γενέτειρα καὶ μήτηρ οὖσα καὶ αὐτόματα ἤδη τείχη δίδωσιν. ἡ κόμη δὲ ἡδεῖα μὲν καὶ καθ' ἑαυτὴν ἐναλύουσα μὲν τῷ μετώπῳ, συγκατιοῦσα δὲ τῷ ἰούλῳ παρὰ τὸ οὖς καὶ χρυσοῦ τι ἐπιφαίνουσα, ἡδίων δὲ μετὰ τῆς μίτρας, ἣν φασιν οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ Χάριτας καμεῖν, ἄγαλμα ἥδιστον καὶ προσεχέστατον τῇ λύρᾳ. δοκῶ μοι τὸν Ἑρμῆν ἔρωτι κατειλημμένον δοῦναι Ἀμφίονι ἅμφω τὰ δῶρα. καὶ ἡ χλαμύς, ἣν φορεῖ, παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ αὕτη. οὐ γὰρ ἀφ' ἑνὸς φέρει χρώματος, ἀλλὰ τρέπεται καὶ κατὰ τὴν ἶριν μετανθεῖ. κάθηται δὲ ἐπὶ κολωνοῦ τῷ μὲν ποδὶ κρούων ξυμμελές, τῇ δεξιᾷ δὲ παραπλήττων τὰς νευρὰς ψάλλει, καὶ ἡ ἑτέρα χεὶρ ἐν ὀρθαῖς ταῖς τῶν δακτύλων προβολαῖς, ὅπερ ᾠμην πλαστικὴν ἀπαυθαδιεῖσθαι μόνην. εἶεν. τὰ δὲ τῶν λίθων πῶς ἔχει; πάντες ἐπὶ τὴν ᾠδὴν συνθέουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίγνονται τεῖχος, καὶ τὸ μὲν ἐξῳκοδόμηται, τὸ δὲ ἀναβαίνει, τὸ δὲ ἄρτι κατέλαβε, φιλότιμοι καὶ ἡδεῖς λίθοι καὶ θητεύοντες μουσικῇ, τὸ δὲ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι.

ΦΑΕΘΩΝ.

780 ιά. Χρυσᾶ τῶν Ἡλιάδων τὰ δάκρυα· Φαέθοντι λόγος αὐτὰ ῥεῖν, τοῦτον γὰρ παῖδα Ἡλίου γενόμενον ἐπιτολμῆσαι τῷ πατρῴῳ δίφρῳ κατὰ ἔρωτα ἡνιοχήσεως καὶ μὴ κατασχόντα τὴν ἡνίαν σφαλῆναι καὶ ἐν τῷ Ἠριδανῷ πεσεῖν. ταῦτα τοῖς μὲν σοφοῖς πλεονεξία τις εἶναι δοκεῖ τοῦ πυρώδους, ποιηταῖς δὲ καὶ ζωγράφοις ἵπποι καὶ ἅρμα, καὶ συγχεῖται τὰ οὐράνια. σκόπει γάρ· νὺξ μὲν 20
ἐκ μεσημβρίας ἐλαύνει τὴν ἡμέραν, ὁ δὲ ἡλίου κύκλος ἐς γῆν ῥέων ἔλκει τοὺς ἀστέρας. αἱ δὲ Ὧραι τὰς πύλας ἐκλιποῦσαι φεύγουσιν ἐς τὴν ἁπαντῶσαν αὐταῖς ἀχλὺν καὶ οἱ ἵπποι τῆς ζεύγλης ἐκπεσόντες οἴστρῳ φέρονται, ἀπαγορεύει δὲ ἡ Γῆ καὶ τὰς χεῖρας αἴρει ἄνω, ῥαγδαίου τοῦ πυρὸς ἐς αὐτὴν ἰόντος. ἐκπίπτει δὲ τὸ μειράκιον καὶ καταφέρεται, τήν τε γὰρ κόμην ἐμπέπρησται καὶ

1. οὔτε ὅ τι. φ. οὔθ' ὅ τι. EJ. ib. καὶ ἡ χέλυς — κύκλους. Gr. Herm. 364. 2. συνάπτ. φ. 3. ὀφθαλμοῖς. ρ et h pr. m. ib. τὰ μὲν — τὰ δὲ, suprasc. αἱ bis, vd. ib. ὑπὸ τῇ μ. f, p, vd. ib. μαγίδι. φ. ib. πρόσκεινται. f, p, vd. πρόκειται. ψ. 4. σχῆμα τοῦτο. 2 (p 2955.) ib. αὐτῶν om. μ, J. αὐτὸ cett. 2. αὐτὸν. λ. ib. ὀρθοὺς. f, p, vd. 5. ὁ δὲ — ψάλλει. v. ib. ἡ ἑτέρα χεὶρ om. p 2596, incl. J. 6. πυκτίδα. f et p ante corr. m. ib. καὶ παραφ. — ᾄδοντι. v. ib. παρεμφαίνει. λ. 7. οὖσα om. o. ib. ἤδη. br. ex corr. j, gu, et J ex conj. ἤδε. ς. ib. τὰ τείχη. f. τέχνη. j et br. ib. Haec expressit Aristaenet. I, 11 p. 54 ed. B. 8. περὶ τὸ οὖς. vd. ib. ἀποφαίνουσα. h. 9. μήτρας. f. μίτρης. φ.
οσ
ib. καμεῖν. φ, μ, p 2562, E. καμεῖν. f. κοσμεῖν et γρ. καμεῖν. β. κοσμεῖν. ς. (κορμεῖν. γ.) 10. προσεχέστατον. γ, g, J. correxit ita jam Hemsterh. in exemplari suo, deinde Heyne Opusc. V, 37 et Koen. ad Gr. Cor. 195. ib. Ἀμφίονι. l. 11. καὶ om. l. ib. χλαμὶς. br. ib. κἀκείνη παρὰ τ. Ἑ. ταῦτα. f, vd. παρὰ τ. Ἑ. καὶ ταῦτα. φ. κἀκείνη παρὰ τ. Ἑ. τάχα. p, J. παρὰ τ. Ἑ. καὶ αὕτη. 2, 3, E. ib. οὐ γὰρ — μετανθεῖ. Aristaenet. I, 11, p. 54. ed. B. et v. ib. ἐφ' ἑνὸς μένει. Arist. 12. κατὰ τὴν ἶριν om. Arist. τρέπεται κατὰ τὴν ἶριν καὶ μετανθεῖ. v. ib. τὴν ῥῖνα. gu. ib. τὸ μὲν. m, o. 13. συμμελὲς. φ. ib. πλήττων. gu. ib. ἐν om. f, p. ib. ταῖς om. 2. 14. προσβολαῖς. l. ib. ᾠμην conj. J. οἶμαι. C, E. ib. εἶεν — συνθέουσι. v. 15. πάντες — τεῖχος. Gr. Herm. 367 et 375. ib. τὴν ὁδὸν Gr. Herm. 367. ib. γίνεται. f. γένονται. p 2955. ib. καὶ τὰ. φ. 16. ἄνω βαίνει. φ. ib. κατελάβοντο. f, vd. ib. ἡδεῖς λίθοι. l. ἡδεῖς οἱ λίθοι. ς. ib. καὶ τὸ τεῖχος. ψ, gu.

XI. 18. χρυσᾶ — ῥεῖν. v. ib. ῥεῖν αὐτὰ. l, pal. ib. τοῦτον δὲ. m2. 19. γιγνόμενον. λ. γινόμενον. μ. ib. δήφρῳ. p 2706. ib. ἡνιοχεύσεως. λ. 20. σφαλῆναι ἐν. pal. ib. πυρρώδους. vt 97, p 1760, 2706, 2955. 21. καὶ ξυγγραφεῦσιν. r ex corr. καὶ λογογράφοις. n. 22. τοῦ ἡλίου. j, p 1698, br. rec. m. ib. κύκλος om. j, p 1698. 23. τὰς θύρας. l, pal. ib. ἐκλείπουσαι. γ, g. ib. φεύγωσιν. f2. ib. αὐτοὺς et corr. αὐταῖς. f7. αὐτοὺς et suprasc. αὐτῆς. fe. ib. ἀκλὴν m1. ib. καὶ ἵπποι. vt 20, 100, f7, fe, in r οἱ est suprasc. 24. δὲ om. gu. ib. ἄρει ἄρω. m2. 25. καταφαίρεται. pal. ib. ἐκπέπρησται. vt 97. ib. κώμην. p 2706.

19, 20. p. 779, 780. I, 11.

τὰ στέρνα ὑποτύφεται ποταμῳ τε Ἠριδανῷ ἐμπεσεῖται καὶ παρέξει μῦθόν τινα τῷ ὕδατι· κύκνοι γὰρ δὴ ἀναφυσῶντες ἡδὺ τὸ ἐντεῦθεν καὶ ποιήσονται ᾠδὴν τὸ μειράκιον, ἀγέλαι τε αὐτῶν ἀρθεῖσαι Καύστρῳ ταῦτα καὶ Ἴστρῳ ᾄσονται καὶ οὐδὲν ἀνήκοον ἔσται τοῦ τοιούτου λόγου, Ζεφύρῳ τε χρήσονται πρὸς τὴν ᾠδὴν ἐλαφρῷ καὶ ἐνοδίῳ, λέγεται γὰρ ξυναυλίαν τοῦ θρήνου τοῖς κύκνοις 781
ὁμολογῆσαι. ταῦτά τοι καὶ πάρεστι τοῖς ὄρνισιν, ὥστε ὥρα καὶ ψάλλειν αὐτοὺς οἷον ὄργανα. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια, αἳ οὔπω δένδρα, φασὶ τὰς Ἡλιάδας ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ μεταφῦναι καὶ ἐς δένδρα λῆξαι δάκρυά τε ἀφιέναι. καὶ ἡ γραφὴ ταῦτα οἶδε· ῥίζας γὰρ βαλλομένη ταῖς παρυφαῖς τὰ μὲν ἐς ὀμφαλὸν δένδρα αὖται, τὰς δὲ χεῖρας ὄζοι φθάνουσι. φεῦ τῆς κόμης, ὡς αἰγείρου πάντα. φεῦ τῶν δακρύων, ὡς χρυσᾶ, καὶ τὸ μὲν πλημμῦρον ἐν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν ἕδρᾳ χαροπαῖς ἐπαυγάζει ταῖς κόραις καὶ οἷον ἀκτῖνα ἕλκει, τὸ δὲ ταῖς παρειαῖς ἐντυγχάνον μαρμαίρει περὶ τὸ ἐκείνῃ ἔρευθος, τὰ δὲ στάζοντα κατὰ τοῦ στέρνου χρυσὸς ἤδη. θρηνεῖ καὶ ὁ ποταμὸς ἀνέχων τῆς δίνης καὶ τῷ μὲν Φαέθοντι κόλπον ὑπέχει, τὸ γὰρ χρῶμα δεξαμένου, τὰς δὲ Ἡλιάδας γεωργήσει
21 αὐτίκα, αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οὓς ἀναδίδωσι, λιθουργήσει καὶ πεσόντα ὑποδέξεται καὶ διὰ φαιδροῦ τοῦ ὕδατος ἀπάξει τοῖς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάροις τὰ τῶν αἰγείρων ψήγματα.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

ιβ′. — [τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια] παραβοῶσι, παρακαλεῖν δὲ καὶ τοὺς ἵππους ἐοίκασι μὴ ῥῖψαι τὰ παιδία, μηδὲ ἀποπτύσαι τὸν χαλινόν, ἐλεῖν δὲ καὶ συμπατῆσαι τὰ θηρία, οἱ δὲ ἀκούουσιν, οἶμαι, καὶ ποιοῦσι ταῦτα. θηράσαντας δὲ αὐτοὺς καὶ δαῖτα ἠρηκότας διαπορθμεύει ναῦς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν σταδίους μάλιστά που τέτταρας, τουτὶ γὰρ τὸ ἐν μέσῳ τοῖν ἐθνοῖν, καὶ αὐτερέται πλέουσιν· ἰδοὺ καὶ πεῖσμα βάλλονται, δέχεται δὲ αὐτοὺς οἰκία μάλα ἡδεῖα θαλάμους ὑποφαίνουσα καὶ ἀνδρῶνας καὶ θυρίδων ἴχνη, καὶ τεῖχος δὲ περιβέβληται καὶ ἐπάλξεις ἔχει. τὸ δὲ κάλλιστον αὐτῆς, ἡμίκυκλος περιέστηκε στοὰ τῇ θαλάττῃ κιρροειδὴς ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ λίθου. γένεσις ἐκ πηγῶν τῷ λίθῳ, θερμὸν γὰρ νᾶμα ὑπεκρέον τὰ τῆς κάτω Φρυγίας ὄρη καὶ τὸ ῥεῦμα ἐς 782
τὰς λιθοτομίας ἐσάγον ὑπόμβρους ἐργάζεται τῶν πετρῶν ἐνίας καὶ ὑδατώδη ποιεῖ τὴν ἔκφυσιν τῶν

1. ὑποτίφεται. br, p 2706. ὑποτετύφωται. ex corr. r. ib. ποταμῷ δὲ. 2 (p 2955.) ib. τῷ Ἠριδανῷ. vd. 2. δὴ om. φ et f7, fe. ib. ἀναφυσσῶντες. f1 et 7, fe, m2. ib. τὸ ἐντεῦθεν. λ et Ham. Lect. Ph. p. 49. τὸ ἔνθεν. ς. τι ἔνθεν καὶ ἔνθεν conj. J. ib. καὶ om. o. 3. καὶ ὕστρῳ. pal. ib. οἴστρῳ. br, p 2706, f1, n ante corr. ib. καὶ οὐ οὐδὲν. γ. ib. τοῦ τοιοῦδε λόγου. β. 4. χρήσεται corr. ead. m. φ. ib. ἐλάφρῳ τε. r ex corr. ib. εὐδίῳ J ex Heynii conj. Op. V, 44. ib. συναυλίαν. 1, f7. ξυναυλίαν. ς. 5. ταῦτά τι. f, φ, r. ib. ὄρνεσιν. pal. ὄρνισι. m1. ib. ὡς. f7, fe. ib. ὅρα velit Welcker. ib. ὥρα τὸ ᾄδειν καὶ ψάλλειν. r ex corr. ib. αὐτὰς. ρ. ib. αὐτοὺς πληττομένους τὰ πτερὰ τῷ ζεφύρῳ οἷον ὄργανα. μ, eadem rubricata leguntur in β. Addita gl. in μ: ὥσπερ τὰ ὄργανα τῷ εἰσί πλήκτρῳ, in p 1761: ὥσπερ τὰ πληττόμενα τὰ πτερὰ τῷ ζεφύρῳ, ὥσπερ τὰ ὄργανα τῷ πλήκτρῳ. 6. δένδρα φασί. p 1761. ib. ἃ. vd. ib. μεταφύναι. o. in f7: corr. μεταθεῖναι. 7. τε γὰρ. br. ib. ταῖς παρυφαῖς. J conj. ταῖς κορυφαῖς. ς. ib. βαλομένη. ρ, h, E. 8. δὲ om. gu. ib. αἰγύρου. br, p 2706. ἀγεῖρον. f2. 9. ἐπὶ et ἐν suprasc. l. ib. ἕδρα r et vat. 20. 10. ἐπαυγάζεται (et ει suprasc.) κόραις. r. ἀπαυγάζει. h. ἐπ' αὐγάζει. gu. ib. ἀκτῖνας. 2. (μ, p 1760, 1761. 2706, 2955, br. vat. 97, 1404. f4 et 3 ante corr.) ἀκτίνα. r. ib. παροιαῖς. λ. ib. παρὰ τὸ. p. 11. ἐκείνῃ. f, p, J. ἐκείνης. vd. ἐκείναις. suprasc. ων. ψ, f1, ven. cl. XI, 15. r, vat. 20, 1404. ἐκείναις. l, φ, j, p 1698, g, gu, μ, br. f4, f6, f7, fe. ἐκείνων. f2, f3. ib. στεγάζοντα. pal. E. ib. καὶ τὸν τοῦ στέρνου. j. ib. θρηνεῖ om. vat. 20. 12. τὸ μὲν. pal. ib. σχῆμα. f et m. mg. o, J. ib. δεξομένου. m, o. ib. κρυμνοῖς. vat. 1404 et del. v. r. 13. οὓς ἀναδ. f, φ, p, J. οἷς ἀναδ. ς. ib. λειτουργήσει. m, o. λειθουργήσει. m1. ib. καὶ πεσόντα. 1. καὶ τὰ πεσόντα. ς. 14. ὑπάξει. vat. 97,1404 et p. 1761, ubi α suprasc. ib. τῶν om. fe. ib. ἀγείρων. m.

XII. 15. Excidisse nonnulla recte censuit Salm. Ipse τὰ — γύναια ex superioribus translata snspicor. ib. τάδ'. E. τάδε. gu. ib. καὶ om. m, o. ib. ἐοίκασιν. h. 16. πεδία. vd. 17. δαῖτος. φ. ib. διαπορθμεύειν. λ. 18. εἰς. vd, μ, γ, g. ib. μάλιστα ποῦ. f. ib. τέτταρας. l, o, J. τέσσαρας. ς. ib. τουτὶ γὰρ τὸ ἐν μέσῳ. f, p. τ. γ. τοὺν μέσῳ. φ, vd. τ. γάρ που τοὺν μέσῳ. 2, 3, EJ. ib. θεοῖν. gu. 20. παραβέβληται. φ. ib. τὸ δὲ — λίθου. Gr. Herm. 377. 21. στοὰ om. φ, Gr. Herm. ib. κηροειδὴς. f, h, et l ex corr. σκιροειδὴς. p. σκιρροειδὴς φ et Gr. Herm. 22. πηγῶν. 1, β, γ, J. πηγῆς. ς. ib. τῆς om. λ. κάτω om. 2, 3, E. ib. ὄρη τὸ ῥ. p.

21. p. 781. 782. I, 12.

λίθων, ὅθεν αὐτῶν καὶ πολλὰ τὰ χρώματα· θολερὸν μὲν γάρ, ἔνθα λιμνάζει, καὶ κιρροειδὲς δίδωσι, καθαρὸν δὲ ὅπου, κρυσταλλοειδὲς ἐκεῖθεν καὶ ποικίλλει τὰς πέτρας ἐν πολλαῖς διαπινόμενον ταῖς ὀπαῖς. ἡ ἀκτὴ δὲ ὑψηλὴ καὶ τοιοῦδε μύθου φέρει σύμβολα· κόρη καὶ παῖς ἄμφω καλὼ καὶ φοιτῶντε ταὐτῷ διδασκάλῳ προσεκαύθησαν ἀλλήλοις καὶ περιβάλλειν οὐκ οὔσης ἀδείας ὥρμησαν ἀποθανεῖν ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας κἀντεῦθεν ἤρθησαν ἐς τὴν θάλατταν ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις περιβολαῖς, καὶ ὁ Ἔρως ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τείνει τὴν χεῖρα ἐς τὴν θάλατταν, ὑποσημαίνων τὸν μῦθον ὁ ζωγράφος. ἡ δὲ ἐφεξῆς οἰκία, χηρεύει τι γύναιον ἐξεληλυθὸς τοῦ ἄστεος δι' ὄχλον νέων, ἁρπάσασθαι γὰρ αὐτὸ ἔφασαν καὶ ἀφειδῶς ἐκώμαζον καὶ δώροις ἐπείρων. ἡ δ', οἶμαι, κομψόν τι ἐς αὐτοὺς ἔχουσα κνίζει τὰ μειράκια καὶ δεῦρο ὑπεξελθοῦσα οἰκεῖ τὴν ἐχυρὰν ταύτην οἰκίαν. σκέψαι γὰρ ὡς ὠχύρωται· κρημνὸς τῇ θαλάττῃ ἐφέστηκε τὰ μὲν κλυζόμενα ὑπωλισθηκώς, τὰ δὲ ἄνω προεκκείμενος ἔφαλόν τινα ταύτην ἀνέχων οἰκίαν, ὑφ' ἧς καὶ ἡ θάλαττα κυανωτέρα φαίνεται καθιεμένων ἐς αὐτὴν τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ γῆ παρέχεται τὰ νεὼς πάντα πλὴν τοῦ κινεῖσθαι. ἐς τοῦτο ἤκουσαν τὸ φρούριον οὐδὲ ὡς ἀπολελοίπασιν αὐτὴν οἱ ἐρῶντες, ἀλλ' ὁ μὲν κυανόπρωρον, ὁ δὲ χρυσόπρωρον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι τῶν ποικίλων ἀκατίων ἐμβεβηκὼς πλεῖ, καὶ ὁ κῶμος αὐτὸς καλοί τε καὶ ἐστεφανωμένοι, καὶ ὁ μὲν αὐλεῖ, ὁ δὲ κροτεῖν φησιν, ὁ δὲ ᾄδει, οἶμαι, στεφάνους δὲ
783 ἀναρριπτοῦσι καὶ φιλήματα, καὶ οὐδὲ ἐρέττουσιν, ἀλλὰ ἐπέχουσι τὴν εἰρεσίαν καὶ ὑφορμίζονται τῷ κρημνῷ. τὸ δὲ γύναιον ἀπὸ τῆς οἰκίας οἷον ἐκ περιωπῆς ὁρᾷ ταῦτα καὶ γελᾷ κατὰ τοῦ κώμου, χλιδῶσα ἐς τοὺς ἐρῶντας ὡς οὐ πλεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν ἀναγκάζουσα. καὶ ποίμναις ἐντεύξῃ προχωρῶν καὶ μυκωμένων ἀκούσῃ βοῶν καὶ συρίγγων βοὴ περιηχήσει σε καὶ κυνηγέταις ἐντεύξῃ καὶ γεωργοῖς καὶ ποταμοῖς καὶ λίμναις καὶ πηγαῖς — ἐκμέμακται γὰρ ἡ γραφὴ καὶ τὰ ὄντα καὶ τὰ γιγνόμενα καὶ ὡς ἂν γένοιτο ἔνια, οὐ διὰ πλῆθος αὐτῶν ῥᾳδιουργοῦσα τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' 23
ἐπιτελοῦσα τὸ ἑκάστου οἰκεῖον, ὡς ἂν εἰ καὶ ἕν τι ἔγραφεν — ἓς τ' ἂν ἐφ' Ἱερὸν ἀφικώμεθα. καὶ τὸν ἐκεῖ νεών, οἶμαι, ὁρᾷς, καὶ στήλας, αἳ περίδρυνται αὐτῷ, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι πυρσόν, ὃς ἥρτηται ἐς φρυκτωρίαν τῶν νεῶν, αἳ πλέουσιν ἐκ τοῦ Πόντου.

[ιγ'] „τί οὖν οὐκ ἐπ' ἄλλο ἄγεις; ἱκανῶς γάρ μοι τὰ τοῦ Βοσπόρου διανενόηται." τί φήσεις; λέλοιπέ με τὸ τῶν ἁλιέων, ὃ κατ' ἀρχὰς ἐπηγγειλάμην. ἵν' οὖν μὴ περὶ μικρῶν διεξίοιμεν, ἀλλὰ περὶ ὧν λέγειν ἄξιον, τοὺς μὲν καλάμῳ θηρῶντας ἢ κύρτῳ τεχνάζοντας ἢ εἴ τις ἀνιμᾷ δίκτυον ἢ ἐναράττει τρίαιναν, ἀφέλωμεν τοῦ λόγου, σμικρὰ γὰρ ἀκούσῃ περὶ αὐτῶν καὶ φανεῖταί σοι μᾶλλον ἡδύσματα τῆς γραφῆς, τοὺς δὲ ἐπιχειροῦντας τοῖς θύννοις ἴδωμεν, ἄξιοι γὰρ οὗτοι λόγου διὰ μέ-

1. λιμνάζει κιρρ. f. ib. κηροειδὲς E et γρ. κηροειδὲς p 1761 κηροειδὲς ante corr. in κιροειδὲς. vd. 2. κρυσταλοειδές. vd. ib. διατεινόμενον. λ. 3. τροπαῖς. f, p, vd. ib. τοῦδε. gu. ib. σύμβολα 1, J (ubi ξύμβολα.) ξύμβολον. 2, 3, E. ib. καλὼ et suprasc. αἱ. λ. 4. φοιτῶντ' ἐν et mg. φοιτῶντες. μ. φοιτῶντες. γ. ib. αὐτῷ. i. ib. διδασκαλείῳ προσεκάθισαν. vd. 5. καὶ ἐντεῦθεν p 2955. ib. εἰς τ. θάλασσαν. ρ et E. Sic et 6. 6. ὑποκυμαίνων. l. 7. χορεύει. λ. ib. δι' ὄχλου. λ. ib. τῶν νέων. λ. ib. ἁρπάσασθαι. f, λ, p 2955. ἁρπάσεσθαι. ς. 9. ὀχυρὰν. E. 10. κρυμνὸς. λ. ib. θαλάσσῃ. μ, ρ, β, E. ib. ἀπωλισθηκὼς. φ. ib. ὑπερκείμενος. f. 11. ἔμφαλλον. λ. ἀνέχων. om. m. ib. ἀφ' ἧς. γ, g. ἐφ' ἧς. l. ib. θάλαττα. φ, J. θάλασσα. ς. 13. οὐδὲ om. l. ib. αὐτὴν om. j. ib. ἔρωτες. φ, l et f, ubi mg. ἐρῶντες. ἐρῶτες. gu, suprasc. ν rec. m. ἔροντες. λ. ib. ὁ δὲ πρωρον. (sic) j. ὁ δὲ χρ. om. φ, ρ. 14. καὶ om. f, p, vd, pr. m. ib. ὁ κῶμος. j, p 1698 et br. ex corr. rec. κῶμος. ς. ib. αὐτῇ. f, p. αὐτῆς ante corr. vd. 15. κ. τε καὶ εὐειδεῖς καὶ ἐστεφ. β. ib. κροτεῖ φησιν. C. κροτεῖν φησιν. EJ. 16. ἀλλ' ἐπέχ. ib. ἀπέχουσι. φ. 18. ἔρωτας l et br. in mg. ib. καὶ οὐ. E. 19. προχωρῶν om. p, φ. ib. μωκωμένων. μ, p 1761, 2955, br. f1, f3, f4, l, ρ, γ, g, μηκωμένων. 1, λ, gu. μηκώμενον. ψ. ib. βοῆ. f1. ib. σε om. λ. ib. περιήχησε. ψ. ib. ἐντεύξῃ προχωρῶν. f, φ, et p, ubi προσχωρῶν. 20. λήμναις. l. ib. ἐκμέμακται γὰρ ἡ γραφὴ τὰ γεγηθέντα καὶ τὰ γενόμενα. ν. ib. ἡ γρ. τὰ ὄντα. 2. 21. ῥᾳδιουργοῦσαν. λ. 22. ὡσὰν κἂν εἰ. ψ. ὡσανεὶ κἂν. ς. ὡς κἂν εἰ conj. J. Sc: ὡς ἂν εἰ καὶ. ib. ἔγραψεν. vd. γέγραφεν. i2, m, o. ib. ἱερὸν. EJ. Sc: Ἱερὸν. 23. περίδρυνται. λ. παρίδρυνται. ς. Sc: περιίδρυνται. ib. αὐτῶν. λ. ib. πύργον. vd. 24. ἤρηται. br. ib. ὃς et γρ. ὡς. ib. ἐς φρ f, φ.

XIII. Praefigitur persona ὁ παῖς in vd, μ, br. 3. Ἁλιεῖς. EJ. 25. ἱκανὸς. λ. ib. ante τί φήσεις praefigitur Φιλόστρατος in iisdem libris. 26. τὸ τοῦ Β. φ. ib. λ. με τὸ. 1. λ. μοι τὰ. 2, 3, EJ. ib. κατ' ἀρχὰς. vd. ib. σμικρῶν. 1, J. μικρῶν. ς. ib. διεξίειμεν. λ. 27. θηρῶντας om. j. ib. εἴ τι. φ. 28. σμικρὸν. f. ib. ἀκούσει. f. ib. στεφανεῖται. l. 29. θύνοις. l, γ, g ut infra. τοὺς θύννους. gu. ib. διὰ μέγεθος. 1. διὰ τὸ μέγεθος. 2, 3, EJ.

22, 23. p. 783. l. 13.

γεθος τῆς Θήρας. φοιτῶσιν οἱ θύννοι τῇ ἔξω θαλάττῃ παρὰ τοῦ Πόντου γένεσιν ἐν αὐτῷ σχόντες
καὶ νομὰς τὰς μὲν ἰχθύων, τὰς δὲ ἰλύων καὶ χυμῶν ἑτέρων, οὓς Ἴστρος ἐς αὐτὸν φέρει καὶ Μαι-
ῶτις, ὑφ' ὧν γλυκερώτερος καὶ ποτιμώτερος ἄλλης θαλάττης ὁ Πόντος. νέουσι δὲ οἷον στρατιωτῶν
φάλαγξ ἐπὶ ὀκτὼ καὶ ἐφ' ἑκκαίδεκα καὶ δὶς τόσοι, καὶ ὑποκυματίζουσιν ἀλλήλοις, ἄλλος ἄλλῳ ἐπι- 784
νέοντες, τοσοῦτον βάθος, ὅσον αὐτῶν τὸ εὖρος. ἰδέαι μὲν οὖν, καθ' ἃς ἁλίσκονται, μυρίαι, καὶ 5
24 γὰρ σίδηρόν ἐστιν ἐπ' αὐτοὺς θήξασθαι καὶ φάρμακα ἐπιπάσαι καὶ σμικρὸν ἥρκεσε δίκτυον, ὅτῳ
ἀπόχρη καὶ σμικρόν τι τῆς ἀγέλης, ἀρίστη δὲ ἥδε ἡ Θήρα· σκοπιωρεῖται γάρ τις ἀφ' ὑψηλοῦ του
ξύλου ταχὺς μὲν ἀριθμῆσαι, τὴν δὲ ὄψιν ἱκανός, δεῖ γὰρ αὐτῷ πεπηγέναι μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς
τὴν θάλατταν, ἐξικνεῖσθαι δὲ πορρωτάτω, κἂν ἐμβάλλοντας τοὺς ἰχθῦς ἴδῃ, βοῆς τε ὡς μεγίστης
δεῖ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἀκατίοις, καὶ τὸν ἀριθμὸν λέγει καὶ τὰς μυριάδας αὐτῶν, οἱ δὲ ἀπο- 10
φράξαντες αὐτοὺς βαθεῖ καὶ κλειστῷ δικτύῳ δέχονται λαμπρὰν ἄγραν, ὑφ' ἧς καὶ πλουτεῖν ἕτοι-
μον τῷ τῆς Θήρας ἡγεμόνι. βλέπε πρὸς τὴν γραφὴν ἤδη, κατόψει γὰρ αὐτὰ καὶ δρώμενα· ὁ μὲν
σκοπιωρὸς ἐς τὴν θάλατταν βλέπει διαπέμπων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύλληψιν, ἐν
γλαυκῷ δὲ τῷ τῆς θαλάττης ἄνθει τὰ τῶν ἰχθύων χρώματα μέλανες μὲν οἱ ἄνω δοκοῦσιν, ἧττον
δὲ οἱ ἐφεξῆς, οἱ δὲ μετ' ἐκείνους ἤδη παραψεύδονται τὴν ὄψιν, εἶτα σκιώδεις, εἶτα ὑδαροί, εἶτα 15
ὑπονοῆσαι, καταβαίνουσα γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ ἡ ὄψις ἀμβλύνεται διακριβοῦν τὰ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ τῶν
ἁλιέων δῆμος ἡδεῖς καὶ ξανθοὶ τὴν χρόαν ὑπὸ τοῦ θέρεσθαι καὶ ὁ μὲν τὴν κώπην ζεύγνυσιν, ὁ
δὲ ἐρέττει μάλα διεξῳδηκότι τῷ βραχίονι, ὁ δὲ ἐπικελεύεται τῷ πέλας, ὁ δὲ παίει τὸν μὴ ἐρέττοντα,
βοὴ δὲ ἧρται τῶν ἁλιέων, ἐμπεπτωκότων ἤδη τῶν ἰχθύων ἐς τὸ δίκτυον, καὶ τοὺς μὲν ἠρήκασι,
τοὺς δὲ αἱροῦσιν. ἀμηχανοῦντες δέ, ὅ τι χρήσονται τῷ πλήθει καὶ παρανοίγουσι τοῦ δικτύου καὶ 20
συγχωροῦσιν ἐνίους διαφυγεῖν καὶ διεκπεσεῖν, τοσοῦτον ἐς τὴν Θήραν τρυφῶσιν.

ΣΕΜΕΛΗ.

25 ιδ'. Βροντὴ ἐν εἴδει σκληρῷ καὶ Ἀστραπὴ σέλας ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἰεῖσα πῦρ τε ῥαγδαῖον
ἐξ οὐρανοῦ τυραννικῆς οἰκίας ἐπειλημμένον, λόγου τοιοῦδε, εἰ μὴ ἀγνοεῖς, ἅπτεται· πυρὸς νεφέλη 785
περισχοῦσα τὰς Θήβας ἐς τὴν τοῦ Κάδμου στέγην ῥήγνυται κωμάσαντος ἐπὶ τὴν Σεμέλην τοῦ
Διός, καὶ ἀπόλλυται μέν, ὡς δοκοῦμεν, ἡ Σεμέλη, τίκτεται δὲ Διόνυσος, οἶμαι, νὴ Δία, πρὸς 25
τὸ πῦρ, καὶ τὸ μὲν τῆς Σεμέλης εἶδος ἀμυδρὸν διεκφαίνεται ἰούσης ἐς οὐρανόν, καὶ αἱ Μοῦσαι
αὐτὴν ἐκεῖ ᾄσονται, ὁ δὲ Διόνυσος τῆς μὲν μητρὸς ἐκθρώσκει ῥαγείσης τὴν γαστέρα, τὸ δὲ
πῦρ ἀχλυῶδες ἐργάζεται φαιδρὸς αὐτός, οἷον ἀστὴρ τις, ἀστράπτων. διασχοῦσα δὲ ἡ φλὸξ ἄντρον
τῷ Διονύσῳ σκιαγραφεῖ παντὸς ἥδιον Ἀσσυρίου τε καὶ Λυδίου, ἕλικές τε γὰρ περὶ αὐτὸ τεθήλασι

1. θαλάττῃ. 1, J. θαλάσσῃ. ς. ib. γέννεσιν. λ. ib. ἐν αὐτῇ. vd. 2. Ἴστρος. C, J. ὁ Ἴστρος. E. ib. ἐν. ψ, εἰς. ς. 3. γλυκύτερος. f, vd. ib. ὁ om. λ. 4. τόσος. vd. 5. τοσοῦτο. br. τοσοῦτον αὐτῷ τὸ β. p 2955. ib. καὶ ᾄς. φ. καθ' οὓς. p. 2955. 6. καὶ σμικρὸν ἥρκεσε – ἀγέλης. v. ib. οὕτω. λ. ib. σμικρόν τι. 1 (v), J. μικρὸν. ς. 7. ἥδε om. br, gu. ib. σκοπιωρεῖται – θάλατταν. v. ib. ὑψηλοῦ του ξ. v. ὑψηλοῦ. ς. 8. μὲν om. gu. ib. ἐς. p, J. εἰς. v, ς. ib. πεπηγμέναι. γ. 9. θάλασσαν. vd, γ, g, gu. ib. ἐξικν. τε. p, φ. ib. ἐμβαλόντας. vd. ib. ἴδοι. 1. 10. δεῖ αὐτῷ. f, p. αὐτῷ δεῖ. 2, 3, EJ. 11. βαθὺ. j. ib. κλειτῷ. v. κλυστῷ. λ. 12. καὶ δρ. λ. 13. θάλασσαν. φ. vd. 14. θαλάσσης suprasc. τ. γ. ib. τὰ δὲ τῶν – ἀμβλύνεται. v. ib. ἅθρει τὰ sive πάντα τὰ velit J. ib. χρώματα. μέλανες disting. J. ib. ἧττονες δ' οἱ. v, f. (δὲ. f.) ἧττον δ' οἱ. vd. 15. ὑδαρεῖς ὑπονοῆσαι. v. 16. γὰρ om. v. ib. διακρυβοῦν. φ. ib. ἐν αὐτῇ. vd. 18. κελεύει. ψ. 19. ἐμπεπτοκότων. λ. 20. παραλίγουσι. ψ. 21. τρυφῶσι. E.

XIV. 22. εἴδη. g. εἴδει et η suprasc. γ. ib. ἀστραπή. E. ib. κατὰ τῶν. o. ib. ἰεῖσα. vd, ε. 23. τυρανικῆς. γ. ib. ἅπτεσθαι. λ. 24. παρασχοῦσα. φ. 25. ὡς δοκουμένη Σεμέλη. φ. ὡς δοκουμένη Σελήνη. vd. ὡς δοκουμένη ἡ Σ. f. ὡς δοκοῦσα λ. ib. ὁ Διόνυσος. m, o. 26. διεκφαίνεται. φ. διαφαίνεται. ς. (f.) ib. ἐς τὸν. μ, EJ. ib. αἱ M. ᾄσονται ἐκεῖ αὐτὴν. λ. ἐς αὐτὴν m, o. 27. ἐκτρώσκει. m, o. ib. τὸ πῦρ. λ. 28. Fo: φαιδρὸν αὐτός. ib. ἀπεστράπτων. f. ib. ἄντρον τι. 1, J. ἄντρον. ς. 29. σκιογραφεῖ. vd. διαγράφει. λ. Ἀσυρίου. ρ et μ ante corr. a, i. ib. ἕλικες – ἄμπελοι. v. ib. ἕλικες γὰρ. γ. ib. τε καὶ περὶ. i, o, m. ib. περὶ αὐτὸ. f, φ, vd, 1 et 2 praeter p 1761 περὶ αὐτῷ. ς.

24, 25. p. 784, 785. 1, 14.

καὶ κιττοῦ κόρυμβοι καὶ ἤδη ἄμπελοι καὶ θύρσου δένδρα οὕτω τι ἐκούσης ἀνασχόντα τῆς γῆς, ὡς κἂν τῷ πυρὶ εἶναι ἔνια. καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ στεφανοῖτο πῦρ ἐπὶ τῷ Διονύσῳ ἡ γῆ, ἥ γε καὶ συμβακχεύσει αὐτῷ καὶ οἶνον ἀφύσσειν ἐκ πηγῶν δώσει γάλα τε οἷον ἀπὸ μαζῶν ἕλκειν τὸ μὲν ἐκ βώλου, τὸ δὲ ἐκ πέτρας. ἄκουε τοῦ Πανός, ὡς τὸν Διόνυσον ᾄδειν ἔοικεν ἐν κορυφαῖς τοῦ Κιθαιρῶνος, ὑποσκιρτῶν εὖιον. ὁ Κιθαιρὼν δὲ ὀλοφύρεται ἐν εἴδει ἀνθρώπου τὰ μικρὸν ὕστερον ἐν αὐτῷ ἄχη καὶ κιττοῦ φέρει στέφανον ἀποκλίνοντα τῆς κεφαλῆς, στεφανοῦται γὰρ δὴ αὐτῷ σφόδρα ἄκων, ἐλάτην τε αὐτῷ παραφυτεύει Μέγαιρα καὶ πηγὴν ἀναφαίνει ὕδατος ἐπὶ τῷ Ἀκταίωνος, οἶμαι, καὶ Πενθέως αἵματι.

ΑΡΙΑΔΝΗ.

ιέ. Ὅτι τὴν Ἀριάδνην ὁ Θησεὺς ἄδικα δρῶν — οἱ δ' οὐκ ἀδικά φασιν, ἀλλ' ἐκ Διονύσου — 26
κατέλιπεν ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ καθεύδουσαν, τάχα που καὶ τίτθης διακήκοας, σοφαὶ γὰρ ἐκεῖναι
786 τὰ τοιαῦτα καὶ δακρύουσιν ἐπ' αὐτοῖς, ὅταν ἐθέλωσιν. οὐ μὴν δέομαι λέγειν, Θησέα μὲν εἶναι τὸν ἐν τῇ νηί, Διόνυσον δὲ τὸν ἐν τῇ γῇ, οὐδ' ὡς ἀγνοοῦντα ἐπιστρέφοιμ' ἂν ἐς τὴν ἐπὶ τῶν πετρῶν, ὡς ἐν μαλακῷ κεῖται τῷ ὕπνῳ. οὐδὲ ἀπόχρη τὸν ζωγράφον ἐπαινεῖν, ἀφ' ὧν κἂν ἄλλος ἐπαινοῖτο, ῥᾴδιον γὰρ ἅπαντι καλὴν μὲν τὴν Ἀριάδνην γράφειν, καλὸν δὲ τὸν Θησέα, Διονύσου τε μυρία φάσματα τοῖς γράφειν ἢ πλάττειν βουλομένοις, ὧν κἂν μικροῦ τύχῃ τις, ἥρηκε τὸν θεόν. καὶ γὰρ οἱ κόρυμβοι στέφανος ὄντες Διονύσου γνώρισμα, κἂν τὸ δημιούργημα φαύλως ἔχῃ, καὶ κέρας ὑπεκφυόμενον τῶν κροτάφων, Διόνυσον δηλοῖ καὶ παρδάλις ὑπεκφαινομένη αὖ τοῦ θεοῦ σύμβολον. ἀλλ' οὗτός γε ὁ Διόνυσος ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γέγραπται· σκευὴ μὲν γὰρ ἠνθισμένη καὶ θύρσοι καὶ νεβρίδες, ἔρριπται ταῦτα ὡς ἔξω τοῦ καιροῦ, καὶ οὐδὲ κυμβάλοις αἱ βάκχαι χρῶνται
νῦν, οὐδὲ οἱ σάτυροι αὐλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πὰν κατέχει τὸ σκίρτημα, ὡς μὴ διαλύσειε τὸν ὕπνον τῆς κόρης, ἁλουργίδι τε στείλας ἑαυτὸν καὶ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας ἔρχεται παρὰ τὴν Ἀριάδνην ὁ Διόνυσος, μεθύων ἔρωτι, φησὶν [περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρώντων] ὁ Τήιος· ὁ Θησεὺς δὲ ἐρᾷ μέν, ἀλλὰ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν καπνοῦ, Ἀριάδνην δὲ οὔτε οἶδεν ἔτι, οὔτε ἔγνω ποτέ, φημὶ δ' αὐτὸν ἐκλελῆσθαι καὶ τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ μηδὲ εἰπεῖν ἔχειν, ἐφ' ὅτῳ ποτὲ ἐς τὴν Κρήτην ἔπλευσεν, 27
οὕτω μόνον τὰ ἐκ πρῴρας βλέπει. ὅρα καὶ τὴν Ἀριάδνην, μᾶλλον δὲ τὸν ὕπνον· γυμνὰ μὲν ἐς ὀμφαλὸν τὰ στέρνα ταῦτα, δέρη δὲ ὑπτία καὶ ἁπαλὴ φάρυγξ, μασχάλη δὲ ἡ δεξιὰ φανερὰ πᾶσα,
787 ἡ δὲ ἑτέρα χεὶρ ἐπίκειται τῇ χλαίνῃ, μὴ αἰσχύνῃ τι ὁ ἄνεμος. οἷον, ὦ Διόνυσε, καὶ ὡς ἡδὺ τὸ ἄσθμα. εἰ δὲ μήλων ἢ βοτρύων ἀπόζει, φιλήσας ἐρεῖς.

1. κόρυβοι. v. ib. οὕτω τι. f, φ, λ, J. οὕτω τοι. ς. ib. ἐκούσης om. br. add. rec. m. 2. κἂν. J. καὶ. ς. ib. ἐστεφανοῦτο. λ. εἰ στεφανοῖ τὸ. ς. Sc: εἰ στεφανοῖτο. 3. συμβακχεύει. l. ib. ἀναφύσει. λ. ib. ἐκ πηγῶν. 1, λ, γ, g, ψ, J. ἐκ τῶν πηγῶν. ς. ib. οἶνον ἀπὸ. γ. 4. ἐν κορυφαῖς. 1. ἐν τοῖς κ. 2, 3, EJ. 5. ὑποσκιρτῶντα. f. ὑποκιρτῶν. λ. ib. ὕστερον αὐτῷ. l. 6. ἄχθη. f. ib. ἀποκλίναντα. l. 7. ἐλάτην αὐτῷ. 2. ib. πηγὴν οἶμαι. vd, nec deest ibi verbum ante καὶ Πενθέως. ib. ἀναφαίνει ὕδατος. om. λ.

XV. 9. ὅτε. vd. ib τὴν Ἀριάδνην — καθεύδουσαν. v. ib. οἶδ'. μ, E. 10. ἐν Δίῳ. f. ib. διακήκοας. f, p, J. ἀκήκοας. vd, φ, 2, 3, E. ib. γὰρ om. 2. (br. add. rec. m.) 12. οὐδαμῶς. λ. ib. τῶν πετρῶν. om. λ. 13. οὐδὲ — ἐπαινοῖτο. v. ib. οὐδὲ. v et br. οὐδ'. ς. ib. ἄλλο. v. 14. καλὸν — γράφειν om. f. 15. πλ. βουλομένοις. f et p ante corr. πλ. δυναμένοις. ς. ib. τύχοι. l. 16. ἔχοι. 1. 17. Διόννσος. i, m. ib. αὐτοῦ. f. 19. νευρίδες. br, γ, g. ib. ἔρριπται. φ. 20. Πᾶν. λ. 21. ἀλλουργ. f, p, λ. ib. τε στείλας. f, p. δὲ στείλας. ς. (δὲ om. p 2955.) ib. ἐφάνη τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας. Aristaenet. II, 19, p. 185 ed. B. ib. ῥόδων. φ. ib. ἀνθήσας. f, p. ἀερθίσας. gu. ib. ἔρχεται — Τήιος. v. ib. περὶ. f, vd. 22. ἔρωτι. 1, J. μ. τῷ ἔρωτι. 2, 3, E. ib. μεθύων ἔρωτι. μεθύων ἔρωτί φησι περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρώντων ὁ Τήιος. Verba π. τ. ἀκρ. ἐρ. inclusi ut glossema. καὶ φησι. vd. ib. ὁ Τήιος. 1, (v) γ, g, gu, ψ, J. Τήιος. 2, β, E. ib. ὁ ante Θησεὺς om. φ. ib. δὲ om. λ. 23. πόποτε. λ. ib. ἐκλελ. ὑπὸ τοῦ Λ. 2. 24. καὶ ante μηδὲ om. l, o. ib. τὴν om. ψ. ib. πρώτης f, vd, φ et p, ubi πρώτης. 25. ἐς ὀμφ. om. φ. ἐς ὀμφαλοῦ. p 2955. ib. τὰ στέρνα. 2, β. στέρνα. ς. 26. δέρη ὑπτία. λ, p 2955. 28. φιλῆσαι. f.

26, 27. p. 786, 787. l. 15.

ΠΑΣΙΦΑΗ.

ις'. Ἡ Πασιφάη τοῦ ταύρου ἐρᾷ καὶ ἱκετεύει τὸν Δαίδαλον σοφίσασθαί τινα πειθὼ τοῦ θηρίου, ὁ δὲ ἐργάζεται βοῦν κοίλην παραπλησίαν ἀγελαίᾳ βοὶ τοῦ ταύρου ἐθάδι. καὶ ἥτις μὲν ἡ εὐνὴ σφῶν ἐγένετο, δηλοῖ τὸ τοῦ Μινωταύρου εἶδος, ἀτόπως συντελεσθὲν τῇ φύσει, γέγραπται δὲ οὐχ ἡ εὐνὴ νῦν, ἀλλ' ἐργαστήριον μὲν τοῦτο πεποίηται τῷ Δαιδάλῳ, περιέστηκε δὲ αὐτὸν ἀγαλματα τὰ μὲν ἐν μορφαῖς, τὰ δὲ ἐν τῷ διορθοῦσθαι, διαβεβηκότα ἤδη καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ τοῦ βαδίζειν, τοῦτο δὲ ἄρα ἡ πρὸ Δαιδάλου ἀγαλματοποιία οὕπω ἐς νοῦν ἐβέβλητο. αὐτὸς δὲ ὁ Δαίδαλος ἀττικίζει μὲν καὶ τὸ εἶδος ὑπέρσοφόν τι καὶ ἔννουν βλέπων, ἀττικίζει δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα, φαιὸν γὰρ τρίβωνα τοῦτον ἀμπέχεται προσγεγραμμένης αὐτῷ καὶ ἀνυποδησίας, ᾗ μάλιστα δὴ οἱ Ἀττικοὶ κοσμοῦνται. κάθηται δὲ ἐφ' ἁρμονίᾳ τῆς βοὸς καὶ τοὺς ἔρωτας ξυνεργοὺς ποιεῖται τοῦ μηχανήματος, ὡς Ἀφροδίτης τι αὐτῷ ἐπιδεῖν. ἐναργεῖς μὲν τῶν ἐρώτων καὶ οἱ τὸ τρύπανον, ὦ παῖ, στρέφοντες, καί, νὴ Δί', οἱ τῷ σκεπάρνῳ λεαίνοντες τὰ μήπω ἠκριβωμένα τῆς βοὸς καὶ οἱ σταθμώμενοι τὴν ξυμμετρίαν, ἐφ' ᾗς ἡ δημιουργία βαίνει, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ πρίονος ἔννοιάν τε ὑπερβεβλήκασι πᾶσαν καὶ σοφίαν, ὁπόση χειρός τε καὶ χρωμάτων. σκόπει γάρ· πρίων ἐμβέβληται τῷ ξύλῳ καὶ διῆκται αὐτοῦ ἤδη, διάγουσι δὲ αὐτὸν οὗτοι οἱ ἔρωτες ὁ μὲν ἐκ τῆς γῆς, ὁ δ' ἀπὸ μηχανῆς ὀρθουμένω τε καὶ προνεύοντε. τουτὶ δὲ ἐναλλὰξ ἡγώμεθα, ὁ μὲν γὰρ νένευκεν ὡς ἀναστησόμενος, ὁ δὲ ἀνέστηκεν ὡς νεύσων, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸ στέρνον ἀναπέμπει τὸ ἆσθμα, ὁ δ' ἀπὸ τοῦ μετεώρου καὶ τὴν γαστέρα πίμπλαται κάτω συνερείδων τῷ χεῖρε. ἡ Πασιφάη δὲ ἔξω περὶ τὰ βουκόλια περιαθρεῖ τὸν ταῦρον, οἰομένη προσάξεσθαι αὐτὸν τῷ εἴδει καὶ τῇ στολῇ θεῖόν τε ἀπολαμπούσῃ καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἶριν, βλέπει τε ἀμήχανον, καὶ γὰρ γιγνώσκει, ὁποίων ἐρᾷ, καὶ περιβάλλειν τὸ θηρίον ὥρμηκεν, ὁ δὲ τῆς μὲν οὐδὲν ξυνίησι, βλέπει δὲ τὴν ἑαυτοῦ βοῦν. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ταῦρος ἀγέρωχός τε καὶ ἡγεμὼν τῆς ἀγέλης, εὔκερώς τε καὶ λευκὸς καὶ βεβηκὼς καὶ βαθὺς τὴν φάρυγγα καὶ πίων τὸν αὐχένα καὶ ἱλαρὸν βλέπων ἐς τὴν βοῦν, ἡ δὲ ἀγελαία τε καὶ ἄνετος καὶ λευκὴ πᾶσα ἐπὶ μελαίνῃ τῇ κεφαλῇ, ἀπαξιοῖ δὲ τὸν ταῦρον, σκίρτημα γὰρ ὑποφαίνει κόρης δή τινος ὑποφευγούσης ἐραστοῦ ὕβριν.

ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ.

ιζ'. Ἡ μὲν ἔκπληξις ἐπ' Οἰνομάῳ πῷ Ἀρκάδι, οἱ δὲ ἐπ' αὐτῷ βοῶντες, ἀκούεις γάρ που, ἥ τε Ἀρκαδία ἐστὶ καὶ ὁπόσον ἐκ τῆς Πελοποννήσου. πέπτωκε δὲ συντριβὲν τὸ ἅρμα τέχνῃ Μυρ-

XVI. 1. *τινα τοῦ θηρίου πειθώ.* ψ et gu (ubi *πειθῶ.*) 2. *μὲν* om. vd. 3. *ἡ εὐνὴ σφῶν.* 1 (φ om. *ἡ.*) *σφῶν ἡ εὐνή.* 2, 3, EJ. ib. *Μινωταύρου.* λ, J. *Μινοταύρου* (*μηνοταύρου.* gu.) ς. ib. *συντιθὲν.* f et p, ubi *γρ. συντελεσθὲν.* 4. *νῦν* om. 2. ib. *τοῦ Δαιδάλου.* vd. ib. *περιέστη.* p, vd. *δὲ αὐτὸν.* l. *δὲ αὐτῷ.* f, vd, p, μ, br, β, γ, λ. *δὲ αὐτὸ.* φ, p 1761, g, gu. *δ' αὐτὸ.* E. 5. *βεβηκότα.* f, p. ib. *καὶ* om. λ. *ἀπαγγελίᾳ.* i, m, o. 6. *τοῦτο.* f, vd. *τοῦ τὸ.* p. *τουτὶ.* ς. ib. *ἐς.* p. ib. *ἐμβέβλητο.* φ. 7. *αὐτὸ σχῆμα.* 1. 8. *προγεγρ.* φ. ib. *μάλ. δεῖ.* λ. 9. *δ' ἐφ' ἁ.* vd. ib. *καὶ — μηχανήματος* om. λ. 10. *τι αὐτῷ δεῖν ἐπειδὴ.* f. *τι αὐτῶν· ἐπειδὴ.* φ. *τι αὐτῷ ἐπειδὴ.* corr. sec. m. *ἐπειδεῖν.* vd. An: *τι αὐτῷ ἐπιδέον? αὐτὸ.* λ. ib. *ἐνεργεῖ σοι.* λ. ib. *ἐρώντων.* φ, λ. ib. *τρύπ. αὐτῷ στρ.* vd. 11. *νὴ Δί' οἱ.* f. *νὴ Δία, οἱ.* ς. 12. *ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν ἀγαλματοποιῶν σταθμῶνται τὴν συμμετρίαν, ἐφ' ᾗς ἡ δημιουργία διαβαίνει.* Isid. Pel. p. 615, 2. ib. *ἐφ' οἷς.* f. 13. *χρωματίων.* f. *χρομάτων.* gu. ib. *πρίων ἐμβ. τῷ ξύλῳ.* 1. *τῷ ξ. πρ. ἐμβ.* ς. ib. *τοῦ ξύλου*, suprasc. term. dativi. p. ib. *διῆκει.* 1. *διῆκται.* 2, 3, EJ. 14. *αὐτῷ ἤδη.* f. ib. *ἀπὸ μετεώρου.* o. ib. *τῆς* om. p. ib. *ὀρθούμενοι — προνεύοντες.* λ, p 2955. 15. *προσνεύοντε.* f, p. l. *προνεύοντι.* vd. ib. *ἐναλὰξ.* φ. ib. *ἡγούμεθα.* f, vd, p. 17. *συνερείδων.* 1. *ξυνερείδων.* ς. ib. *τὸ χεῖρε.* λ, m, o. ib. *δὲ* om. φ. 18. *προσάξεσθαι.* 1, λ, γ, ψ, J. *προσάξασθαι.* l, j, gu, g, β. *προσάξαι.* 2, ρ, E. ib. *αὐτὸν* om. J. ib. *θεῖόν τι* malit J. 19. *βλέπει δὲ.* J. ib. *ὁποῖον.* λ. ib. *γιγνώσκει τε.* g. 20. *ὥρμησεν.* E. ib. *οὐδὲν* om. j, ψ, p 2955. ib. *τῆς ὁδοῦ.* l. 21. *εὔκερος.* λ. ib. *λεπτὸς.* vd. ib. *βεβηκὼς ἤδη.* f, p. ib. *τὸν φαρ.* vd. 23. *ἀπαξιοῖ τε.* 2.

XVII. *Ἱπποδάμεια* C, praeter μ, br: *Οἰνόμαος* et γ, g: *Πέλοψ. Πέλοψ ἢ Ἱπποδάμεια.* EJ. 25. *Ἀρκαδία ἐστί.* 1, J. *Ἀρκαδία.* 2, 3, E. 26. *τῆς* om. l. ib. *τὸ* om. p 2955.

28. 788. 1, 16, 17.

τίλου, τὸ δὲ ἵππων σύγκειται τεττάρων, τουτὶ γὰρ ἐς μὲν τὰ πολεμικὰ οὔπω ἐθαρσεῖτο, οἱ δὲ ἀγῶ- 29
νες ἐγίγνωσκόν τε αὐτὸ καὶ ἐτίμων, καὶ οἱ Λυδοὶ δὲ φιλιππότατοι ὄντες ἐπὶ μὲν Πέλοπος τέ-
789 θριπποί τε ἦσαν καὶ ἤδη ἁρματῖται, μετὰ ταῦτα δὲ τετραρρύμου τε ἥψαντο καὶ λέγονται πρῶτοι
τοὺς ὀκτὼ σχεῖν. ὅρα, παῖ, τοὺς μὲν τοῦ Οἰνομάου, ὡς δεινοί τέ εἰσι καὶ σφοδροὶ ὁρμῆσαι λύτ-
της τε καὶ ἀφροῦ μεστοί, τουτὶ δὲ περὶ τοὺς Ἀρκάδας εὕροις ἂν μάλιστα, καὶ ὡς μέλανες, ἐπειδὴ
ἐπ' ἀτόποις καὶ οὐκ εὐφήμοις ἐξεύγνυντο, τοὺς δὲ τοῦ Πέλοπος, ὡς λευκοί τέ εἰσι καὶ τῇ ἡνίᾳ
πρόσφοροι πειθοῦς τε ἑταῖροι καὶ χρεμετίζοντες ἥμερόν τι καὶ εὐξύνετον τῆς νίκης, τόν τε Οἰνό-
μαον, ὡς ἴσα καὶ Διομήδης ὁ Θρᾷξ βάρβαρός τε κεῖται καὶ ὠμὸς τὸ εἶδος. οἶμαι δὲ οὐδὲ τῷ Πέ-
λοπι ἀπιστήσεις, ὡς Ποσειδῶν ποτε αὐτὸν ἠγάσθη τῆς ὥρας οἰνοχοοῦντα ἐν Σιπύλῳ τοῖς θεοῖς
καὶ ἀγασθεὶς ἀνέθηκεν ἐς τουτὶ τὸ ἅρμα μειράκιόν γε ἤδη ὄντα. τὸ δὲ ἅρμα ἴσα τῇ γῇ τὴν θά-
λατταν διαστείχει, καὶ οὐδὲ ῥανὶς ἀπ' αὐτῆς πηδᾷ ἐς τὸν ἄξονα, βεβαία δὲ καὶ τῇ γῇ ἐοικυῖα ὑπόκειται τοῖς ἵπποις. τὸν μὲν οὖν δρόμον ὁ Πέλοψ τε καὶ ἡ Ἱπποδάμεια νικῶσιν ἐφεστηκότε ἄμφω τῷ ἅρματι κἀκεῖ συζυγέντε, ἀλλήλων δὲ οὕτως ἤττησθον, ὡς ἐν ὁρμῇ τοῦ περιβάλλειν εἶναι. ἔσταλται δὲ ὁ μὲν τὸν Λύδιόν τε καὶ τὸν ἁβρὸν τρόπον ἡλικίαν τε καὶ ὥραν ἄγων, ἣν καὶ μικρῷ πρό-
σθεν εἶδες, ὅτε τοὺς ἵππους τὸν Ποσειδῶνα ἐξήτει, ἡ δ' ἔσταλται τὸν γαμικὸν τρόπον ἄρτι τὴν παρειὰν ἀνακαλύπτουσα, ὅτε ἐς ἀνδρὸς ἥκειν νενίκηται. πηδᾷ καὶ Ἀλφειὸς ἐκ τῆς δίνης κυτίνου τινὰ ἐξαίρων στέφανον τῷ Πέλοπι προσελαύνοντι τῇ ὄχθῃ. τὰ δὲ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ σήματα οἱ μνηστῆρες ἐκεῖ ἐθάπτοντο, οὓς ἀποκτείνων ὁ Οἰνόμαος ἀνεβάλλετο τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον ἐπὶ 30
τρισκαίδεκα ἤδη νέοις. ἀλλὰ ἡ γῆ νῦν ἄνθη φύει περὶ τοῖς σήμασιν, ὡς μετέχοιέν τι κἀκεῖνοι τοῦ
στεφανοῦσθαι δοκεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ Οἰνομάου δίκῃ.

ΒΑΚΧΑΙ.

790 ιή. Γέγραπται μέν, ὦ παῖ, καὶ τὰ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, βακχῶν χοροὶ καὶ ὕποινοι πέτραι καὶ
νέκταρ ἐκ βοτρύων καὶ ὡς γάλακτι τὴν βῶλον ἡ γῆ λιπαίνει, καὶ ἰδού, κιττὸς ἕρπει καὶ ὄφεις
ὀρθοὶ καὶ θύρσοι καὶ δένδρα, οἶμαι, μέλι στάζοντα. καὶ ἥδε σοι ἡ ἐλάτη χαμαὶ γυναικῶν ἔρ-
γον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς βάκχαις ἐν εἴδει λέοντος, αἱ
δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς χεῖρας,
ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης. εἴποις δ' ἄν, ὡς καὶ ἀλαλάζουσιν, οὕτως εὔιον αὐταῖς τὸ ἆσθμα.
Διόνυσος δὲ αὐτὸς μὲν ἐν περιωπῇ τούτων ἕστηκεν ἐμπλήσας τὴν παρειὰν χόλου, τὸν δὲ οἶστρον
προσβακχεύσας ταῖς γυναιξίν· οὔτε ὁρῶσι γοῦν τὰ δρώμενα καὶ ὁπόσα ἱκετεύει ὁ Πενθεύς, λέοντος
ἀκούειν φασὶ βρυχωμένου. ταυτὶ μὲν τὰ ἐν τῷ ὄρει, τὰ δὲ ἐγγὺς ταῦτα, Θῆβαι ἤδη καὶ Κάδμου στέγη

1. σύγκειται. l, ψ. ξυγκ. ς. ib. τεσσάρων. vd. ib. θαρσεῖται. vd. ib. ἀγῶνες om. γ, g, p 2955. 2. αὐτὸν. λ. ib. τε ὄντες. gu. Πέλοπι. vd. 3. Fo: ἤδη καὶ. ib. μετὰ ταῦτα δὲ. 1. μετὰ δὲ ταῦτα. 2, 3, EJ. ib. τετραρύμου. 1. τεθραρρύμου. m, o. ib. λέγεται. 1. ib. ἓν τοὺς. vd. ubi sec. m. πρῶτοι. 5. ἂν om. 1. 6. λευκός τε. g. ib. τὴν ἡνίαν. gu. ib. πειθοῦς δὲ J, nescio unde. 8. ἴσα. vd. ib. βάρβαρός τε. f, J. βάρβαρος. ς. 9. οἰνοχοῦντα. br. corr. rec. m. 10. ἀγασθεὶς om. λ. ib. τε ἤδη. f, ψ. ib. ἴσα. vd. ib. θάλατταν. f. θάλασσαν. ς. 11. ἀπ' αὐτῆς. p, vd. ἐπ' αὐτῆς. f. ἐξ αὐτῆς. ς. ib. δὲ τῇ. 1. 12. ἡ om. br. 13. οὗτοι. 1. ib. ἔσταλται — τρόπον. v. 14. τε om. l. ib. καὶ τὸν ἁβρὸν. v, f, vd. καὶ ἁβρὸν. ς. ib. ἣν καὶ μικρῷ. f, J. καὶ μικρῷ. p. ἣν μικρῷ. 2, 3, E. 15. ὅτι. br. ὁπότε. λ. ib. τὸν Ποσειδῶνα. 1, μ, β, J. τῷ Ποσειδῶνι. λ. τὸν Ποσειδῶ. ς. ib. ἐξήτει. J conj. ἐζήτει. ς. ib. ἅρτον. p 2955. 16. ἐς τὸν. γ, g, J. ib. νενίκηται. λ. νενίκηκε. ς. 18. τὰ δὲ — ἐθάπτοντο. v. 19. τρισκαίδεκα. 1, λ, ψ, p 1760, 2955, J. τρὶς καὶ δέκα. γ. τρικαίδεκα. g. τρεισκαίδεκα. gu, ρ. τρεῖς καὶ δέκα. μ, br, p 1761, β, E. ib. νέους. 2, o. ib. περὶ. f. παρὰ. ς. ib. ὥστε br, ubi τε del. sec. m. 20. δοκεῖν del. vd. sec. m. ib. τῇ om. J. ib. δίκῃ. 1. νίκῃ. 2, 3, EJ.

XVIII. *Βάκχαι.* f, p, vd, matr. p 1760, 1761, 2562, ρ. *Πενθεὺς. Βάκχαι.* l. *Πενθεὺς.* ς. 21. ἐν Κιθαιρ. p 2955. 22. τὸν βῶλον. f, 2. (p 2955.) 23. θύρσοι καὶ δένδρα 2 praeter p 2955 et p 1760 (ubi om. καὶ θύρσοι καὶ.) Idem conj. Heyne Op. V, 62. ib. στάζοντα. p 2955. ib. ἥδε σοι ἡ ἐλ. f, μ, p 1761. ἡδέ σοι ἐλ. p 2955. ἡδύ σοι ἐλ. p 1760. ἡ om. ς. 25. ἀπορηγνῦσαι p. ἀπορρηγνύσαι. f. 12. ἀπορυγνῦσαι. br, λ. ἀπορρηγνοῦσαι. o. 26. καὶ ὡς. f. ib. ἀλλάζουσιν. g. ἀλαλάξουσιν. p 2955. ib. εὔνον. br. 27. δὲ om. p 2955. ib. περιοπῇ. p, λ. ib. τὸ δὲ. λ. ib. ἱστρὸν. λ. 28. ἱκετεύει Πενθεὺς. vd. 29. φησί. f. ib. Θῆβαι ἤδη. 1. ἤδη Θῆβαι. 2, 3, EJ. (ἤδη om. p 1761.)

29, 30. p. 789, 790. l, 18.

καὶ θρῆνος ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ καὶ συναρμόττουσιν οἱ προσήκοντες τὸν νεκρόν, εἴ πη σωθείη τῷ τάφῳ. πρόκειται καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Πενθέως οὐκέτι ἀμφίβολος, ἀλλ᾽ οἷα καὶ τῷ Διονύσῳ ἐλεεῖν, νεωτάτη 791
καὶ ἁπαλὴ τὴν γένυν καὶ πυρσὴ τὰς κόμας, ἃς οὔτε κιττὸς ἥρεψεν οὔτε σμίλακος ἢ ἀμπέλου κλῆμα
31 οὔτε αὐλὸς ἔσεισέ τις οὔτε οἶστρος. ἐρρώννυτο μὲν ὑπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐρρώννυεν αὐτάς, ἐμαίνετο δὲ αὐτὸ τὸ μὴ μετὰ Διονύσου μαίνεσθαι. ἐλεεινὰ καὶ τὰ τῶν γυναικῶν ἠγώμεθα, οἷα μὲν γὰρ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ἠγνόησαν, οἷα δὲ ἐνταῦθα γιγνώσκουσιν! ἀπολέλοιπε δὲ αὐτὰς οὐχ ἡ μανία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ ῥώμη, καθ᾽ ἣν ἐβάκχευσαν. κατὰ μὲν γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα ὁρᾷς, ὡς μεσταὶ τοῦ ἄθλου φέρονται συνεξαίρουσαι τὴν ἠχὼ τοῦ ὄρους, ἐνταῦθα δὲ καθίστανται καὶ ἐς νοῦν τῶν βεβακχευμένων ἥκουσιν, ἰξάνουσαί τε κατὰ τῆς γῆς τῆς μὲν ἐς γόνατα ἡ κεφαλὴ βρίθει, τῆς δὲ ἐς ὦμον, ἡ δ᾽ Ἀγανὴ περιβάλλειν μὲν τὸν υἱὸν ὥρμηκε, θιγεῖν δὲ ὀκνεῖ. προσμέμικται δ᾽ αὐτῇ τὸ τοῦ παιδὸς αἷμα τὸ μὲν ἐς χεῖρας, τὸ δὲ ἐς παρειάν, τὸ δὲ ἐς τὰ γυμνὰ τοῦ μαζοῦ. ἡ δὲ Ἁρμονία καὶ ὁ Κάδμος εἰσὶ μέν, ἀλλ᾽ οὐχ οἷοί περ ἦσαν, δράκοντε γὰρ ἤδη ἐκ μηρῶν γίγνονται, καὶ φολὶς ἤδη αὐτοὺς ἔχει, φροῦδοι πόδες, φροῦδοι γλουτοί, καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ εἴδους ἕρπει ἄνω. οἱ δὲ ἐκπλήττονται καὶ περιβάλλουσιν ἀλλήλους, οἷον ξυνέχοντες τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος, ὡς ἐκεῖνα γοῦν αὐτοὺς μὴ φύγῃ.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

ιθ΄. Ναῦς Θεωρὶς καὶ ναῦς ληστρική. τὴν μὲν Διόνυσος εὐθύνει, τὴν δ᾽ ἐμβεβήκασι Τυρρηνοὶ λῃσταὶ τῆς περὶ αὐτοὺς θαλάττης. ἡ μὲν δὴ ἱερὰ ναῦς βακχεύει ἐν αὐτῇ ὁ Διόνυσος καὶ ἐπιρροθοῦσιν αἱ βάκχαι, ἁρμονία δέ, ὁπόση ὀργιάζει, κατηχεῖ τῆς θαλάττης, ἡ δὲ ὑπέχει τῷ Διο-
32 νύσῳ τὰ ἑαυτῆς νῶτα, καθάπερ ἡ Λυδῶν γῆ, ἡ δὲ ἑτέρα ναῦς μαίνονται καὶ τῆς εἰρεσίας ἐκλαν- 792
θάνονται, πολλοῖς δὲ αὐτῶν καὶ ἀπολώλασιν ἤδη αἱ χεῖρες. τίς ἡ γραφή; τὸν Διόνυσον, ὦ παῖ, λοχῶσι Τυρρηνοὶ λόγου ἐς αὐτοὺς ἥκοντος, ὡς θῆλύς τε εἴη καὶ ἀγύρτης καὶ χρυσοῦς τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πλούτου γύναιά τε αὐτῷ ὁμαρτοίη Λύδια καὶ σάτυροι καὶ αὐληταὶ καὶ ναρθηκοφόρος γέρων καὶ οἶνος Μαρώνειος καὶ αὐτὸς ὁ Μάρων, καὶ Πᾶνας αὐτῷ ξυμπλεῖν ἀκούοντες ἐν εἴδει τράγων αὐτοὶ μὲν ἄξεσθαι τὰς βάκχας, αἶγας δὲ ἀνήσειν ἐκείνοις, ἃς ἡ Τυρσηνῶν γῆ βόσκει. ἡ μὲν οὖν ληστρικὴ ναῦς τὸν μάχιμον πλεῖ τρόπον, ἐπωτίσι τε γὰρ κατεσκεύασται καὶ ἐμβόλῳ καὶ σιδηραῖ αὐτῇ χεῖρες καὶ αἰχμαὶ καὶ δρέπανα ἐπὶ δοράτων, ὡς ἐκπλήττοι τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ θηρίον τι αὐτοῖς ἐκφαίνοιτο, γλαυκοῖς μὲν γέγραπται χρώμασι, βλοσυροῖς δὲ κατὰ πρῳ-

1. καὶ Θρ. — ἄγρᾳ om. γ, g. ib. ἀγορᾷ. m. ib. εἴ ποι συνθείη. vd. 2. προσκεῖται. f. πρόσκειται. p, vd. ib. καὶ ἡ — ἐλεεῖν. v. ib. Πενθέος. λ. ib. οὐκέτι. v, p 2955. οὐκέτ᾽. ς. ib. οἷα. μ. ib. Διονύσως. p 2955. ib. ἐλεῖν. p. ἐλθεῖν. p 2955. 3. πυρσῇ. μ. ib. ἔρριψεν. br. corr. mg. ἔρεψεν. μ. ἔρρεψεν. p 2955. 4. ἐρρώννυτο. br. Ante hoc verbum aliquid excidisse suspicatur J. ib. μὲν. 1, J. γὰρ. 2, 3, E. ib. ἐπ᾽ αὐτῶν. m, o. ib. ἐμαίνετο — μαίνεσθαι. v. 5. αὐτῷ τῷ. μ. αὐτῷ τὸ cett. 2. (p 2955.) ib. ἐλεεῖν. p 2955. ib. τοὺς. λ. ib. καὶ ἠγώμεθα. γ, g. 7. κατὰ μὲν τὸν. 2. τὰ μὲν τὸν. j. μετὰ corr. sec. m. μεσταὶ. vd. 8. συνεξαίρουσι. l. ib. ἦχῶ. g. ib. παρίστανται. f, φ, vd. ἀνθίστανται. μ. 9. ἰξάνουσι. f, p, non φ. ib. τὴν μὲν. φ. ib. τὰ γόνατα. λ. 10. ἡδεῖα γυνὴ. vd, corr. sec. m. Ἀγαύη. J. ib. θίγειν. EJ. 11. ἐς χέρας. f. εἰς χεῖρας. φ. ib. τὴν παρειὰν. vd. ib. γυμνὰν. gu. 12. δράκοντε. λ. δράκοντες. ς. ib. μηρῶν. λ. μειρῶν. gu. μηρῶν. conj. J. μοιρῶν. ς. ib. γίνονται. λ. γίγνονται. φ. 15. Malim φύγοι.

ΧΙΧ. Τυρρηνοὶ EJ et C praeter μ: ναῦς θεωρὶς καὶ ναῦς ληστρική. γ, g: Διόνυσος ἢ Τυρρηνοί. 16. τὸν μὲν. φ. ib. δὲ βεβήκασιν. μ et br, (ubi corr. rec. m.) p 2955. 17. περὶ αὐτόν. vd. 18. θαλάττης. f, p, φ, J. θαλάσσης. ς. ib. ὁ Διόνυσος om. λ. ib. ἁρμονία — θαλάττης. v. ib. θαλάττης. f, p, v, φ, λ, p 2955. J. θαλάσσης. ς. 19. ἡ ἑτέρα δὲ. φ. 20. αὐτῶν ἀπολωλ. f, p. ib. Ante τίς ἡ γρ. praefigitur in vd, l, γ, gu. ὁ παῖς, ante τὸν Διόνυσον in γ: Φιλόστρατος, in g: ὁ διδάσκαλος. 21. Τυρρηνικοί. λ. ib. λόγον. gu. ib. χρυσοῦν καὶ τὴν. br. 22. πλούτου, Λύδιά τε αὐτῷ ὁμ. καὶ σατ. vd. 23. Πᾶνα. f. ib. συμπλεῖν. br, p 1761. 24. ἄξασθαι. γ. ib. ἀνήσει. gu. ἀνήσεις. λ. 25. ἡ μὲν — τρόπου. v. ib. τε om. f. ib. γὰρ om. 2. ib. ἐμβόλοις. vd. 26. ὡς. C. (ὡς ἴν᾽ ἐκπλ. vd.) E. καὶ ὡς conj. J. malim ὡς δ᾽ aut καὶ ἵν᾽ ἑ. ib. ἐκπλήττει. br. ἐκπλήττῃ. μ, vd. 27. ἐμφαίνοιτο. μ, p 1761. ib. βλοσυροῖς. φ, γ, g, β.

31, 32. p. 791, 792. l, 19.

793 ραν ὀφθαλμοῖς οἷον βλέπει, λεπτὴ δὲ ἡ πρύμνα καὶ μηνοειδής, καθάπερ τὰ τελευτῶντα τῶν ἰχθύων, ἡ δὲ τοῦ Διονύσου ναῦς τὰ μὲν ἄλλα πέτρᾳ μοι δοκεῖ διεικάσθαι, φολιδωτὴ δὲ ὁρᾶται τὰ ἐς πρύμναν κυμβάλων αὐτῇ παραλλὰξ ἐνηρμοσμένων, ἵν', εἰ καὶ σάτυροί ποτε ὑπὸ οἴνου καθεύδοιεν, ὁ Διόνυσος μὴ ἀψοφητὶ πλέοι, τὴν δὲ πρῷραν ἐς χρυσῆν πάρδαλιν εἴκασταί τε καὶ ἐξῆκται. φιλία δὲ τῷ Διονύσῳ πρὸς τὸ ζῷον, ἐπειδὴ θερμότατον τῶν ζῴων ἐστὶ καὶ πηδᾷ κοῦφα καὶ ἴσα εὐάδι. ὁρᾷς γοῦν καὶ αὐτὸ τὸ θηρίον συμπλεούσας τῷ Διονύσῳ καὶ πηδώσας ἐπὶ τοὺς Τυρρηνοὺς μήπω κελεύοντος; θύρσος δὲ οὑτοσὶ ἐκ μέσης νεὼς ἐκπέφυκε τὰ τοῦ ἱστοῦ πράσσων, καὶ ἱστία μεθῆπται ἁλουργῆ μεταυγάζοντα ἐν τῷ κόλπῳ, χρυσαῖ δὲ ἐνύφανται βάκχαι ἐν Τμώλῳ καὶ Διονύσου τὰ ἐν Λυδίᾳ. κατηρεφῆ δὲ τὴν ναῦν ἀμπέλῳ καὶ κιττῷ φαίνεσθαι καὶ βότρυς ὑπὲρ αὐτῆς αἰωρεῖσθαι, 33
10 θαῦμα μέν, θαυμασιωτέρα δὲ ἡ πηγὴ τοῦ οἴνου, ὡς κοίλη αὐτὸν ἡ ναῦς ἐκδίδοται καὶ ἀντλεῖται. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς Τυρρηνοὺς ἴωμεν, ἕως εἰσίν· ὁ γὰρ Διόνυσος αὐτοὺς ἐκμήνας ἐντρέχουσι τοῖς Τυρρηνοῖς ἰδέαι δελφίνων οὔπω ἐθάδων, οὐδὲ ἐγχωρίων τῇ θαλάττῃ, καὶ τῷ μὲν τὰ πλευρὰ κυάνεα, τῷ δ' ὀλι-
794 σθηρὰ τὰ στέρνα, τῷ δ' ἐκφύεται λοφιὰ παρὰ τῷ μεταφρένῳ, ὁ δὲ ἐκδίδωσι τὰ οὐραῖα, καὶ τῷ μὲν ἡ κεφαλὴ φρούδη, τῷ δὲ λοιπή, τῷ δ' ἡ χεὶρ ὑγρά, ὁ δ' ὑπὲρ τῶν ποδῶν ἀπιόντων βοᾷ.
15 ὁ δὲ Διόνυσος ἐκ πρῴρας γελᾷ ταῦτα καὶ κελεύει τοῖς Τυρρηνοῖς τὰ μὲν εἴδη ἰχθύσιν ἐξ ἀνθρώπων, τὰ δὲ ἤθη χρηστοῖς ἐκ φαύλων. ὀχήσεται γοῦν μικρὸν ὕστερον Παλαίμων ἐπὶ δελφῖνος οὐδὲ ἐγρηγορὼς οὗτος, ἀλλ' ὕπτιος ἐπ' αὐτοῦ καθεύδων, καὶ Ἀρίων δὲ ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ δηλοῖ τοὺς δελφῖνας ἑταίρους τε εἶναι ἀνθρώποις καὶ ᾠδῆς φίλους καὶ οἵους παρατάξασθαι πρὸς ληστὰς ὑπὲρ ἀνθρώπων καὶ μουσικῆς.

ΣΑΤΥΡΟΙ.

20 κ'. Κελαιναὶ μὲν τὸ χωρίον, ὅσον αἱ πηγαὶ καὶ τὸ ἄντρον, ἐκποδὼν δὲ ὁ Μαρσύας ἢ ποιμαίνων ἢ μετὰ τὴν ἔριν. μὴ ἐπαίνει τὸ ὕδωρ· καὶ γὰρ εἰ πότιμόν τε καὶ γαληνὸν γέγραπται, ποτιμωτέρῳ ἐντεύξῃ τῷ Ὀλύμπῳ. καθεύδει δὲ μετὰ τὴν αὔλησιν. ἁβρὸς ἐν ἁβροῖς ἄνθεσι συγκεραννὺς τὸν ἱδρῶτα τῇ τοῦ λειμῶνος δρόσῳ, καὶ ὁ ζέφυρος ἐκκαλεῖ αὐτὸν προσπνέων τῇ κόμῃ, ὁ δὲ ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ ἕλκων τὸ ἀπὸ τοῦ στέρνου ἄσθμα, κάλαμοί τε αὐλοῦντες ἤδη παράκεινται τῷ 34
25 Ὀλύμπῳ καὶ σιδήρια ἔτι, οἷς ἐπιθρύπτονται οἱ αὐλοί. ἐρῶντες δὲ αὐτοῦ σατύρων τις ἀγέλη καταθεῶνται τὸ μειράκιον ἐρυθροὶ καὶ σεσηρότες, ὁ μὲν τοῦ στέρνου θιγεῖν δεόμενος, ὁ δὲ ἐμφῦναι τῇ δέρῃ, ὁ δὲ σπάσαι τι ἐπιθυμῶν φίλημα, ἄνθη τε ἐπιπάττουσι καὶ προσκυνοῦσιν ὡς ἄγαλμα,

1. πρύμνη. br. ib. μονοειδὴς. vd. 2. τοῦ om. br, vd. ib. τῷ μὲν. l. ib. δοκεῖ διείκασται. l. Sc. δοκεῖ διεικάσθαι, non, ut o, δοκεῖν διείκασται. διείκασται. ς. ib. φολιδωτή. f, p. φολιδωτός. φ, 2, 3, EJ. ib. τὰς εἰς. br. 3. ἐς πρῴραν. 1, 3, E. ἐς τὴν πρῴραν 2 praeter p 1760, 2955. ἐς πρύμναν. conj. J. ib. κυμβάλλων. g. ib. αὐτῇ om. m. ib. ἐνηρησμένων. j. ἠρμοσμένων. E. ib. εἰ σάτυροί τε λ. ib. ἀπὸ οἴνου. l. ib. καθεύδειεν. λ. 4. πλέῃ. 2, γ, g. 5. τὸ om. br. ib. ξῷον ἐστὶν. vd. ib. καὶ π. κούφα om. λ. ib. ἴσα. vd. ib. ὁρᾷς οὖν. vd. 6. τὸ om. f. ib. συμπλεούσας — πηδώσας. f, p, vd. συμπλέον — πηδῶν. φ, 2, 3, EJ. 7. οὑτωσί. λ. οὑτοσίν. E. ib. Deleverim ἐκ. ib. ἐκπέφυκε. 1, J. πέφυκε. 2, 3, E. ib. τὰ om. λ. 8. ἐν Τμώλῳ. f, vd, φ. ἐν τῷ Τμώλῳ. ς. 9. τὴν νῦν. l. ib. βότρυς δ' ὑπὲρ — οἴνου. v. ib. ὑπὲρ τῆς νεώς. v. 10. αὐτὸ. j. αὐτῶν. γ, g. αὐτῷ. ρ. ib. ἐνδίδοται. λ. ib. ἀλλὰ ἐπὶ τ. m, o. 11. Τυρσηνούς. f. Τυρρηνικούς. p 1761. ib. ἰδέα. vd. 12. Θαλάττῃ. h, J. 13. μεταφρένῳ. gu. ib. οὐρέα. h. 14. τῷ δὲ χεὶρ. γ, g. 15. An ἐγκελεύει? ib. μὲν ἤδη. λ. 16. οὖν. br, γ, g. ib. οὐδ'. l. 17. ὑπ' αὐτοῦ. f, λ. ἐπ' αὐτῷ. vd, j. αὐτοῦ. l. ib. καὶ om. p. ib. ὁ Ἀρ. p. καὶ ὁ Ἀρ. vd. ib. δὲ ἐπὶ. 2. ib. ἐπὶ Ταινάρῳ. φ. ἐπὶ τῷ T. ς. 18. εἶναι om. vd. ib. ἀνθρώποις. 1. τοῖς ἀνθρώποις. ς. ib. ὑπὸ ἀνθρ. γ.

XX. Κελαιναὶ Σάτυροι. γ, g. 20. Κελέναι. l. ib. ἐππηδᾷ δὲ. vd. ib. Μαρσίας. br, g, h. ib. καὶ ποιμαίνων. f. ib. ποιμένων. λ. 21. μὴ ἐπαίνει — Ὀλύμπῳ. v. ib. πότιμόν τε. v. ib. πότιμον. ς. ib. γαληνὸν γρ. καλὸν. p 1761. ib. ποτιμώτερος ἐντεύξεται Ὀλυμπίῳ. v. 22. καὶ ᾠδαὶ δὲ. 1, J. ᾠδαὶ δὲ. 2, 3, E. Sc. καθεύδει δὲ. In h adscriptum margini ἴσως ὅδε. ib. καὶ ἐν ἁβροῖς. h, E. 23. χειμῶνος. C, e, m. λειμῶνος. o, J. 24. ἀναπνεῖ τοῦ ἀνέμου. C, EJ. (τοῦ αἵματος. p 1761.) ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ conj. J. ib. τοῦ αἵματος. p 1761. 25. οἱ ἐπιθρ. γ. ib. ἐπιτροπῶνται velit B. 26. τοῖν στέρνοιν. gu. 27. σπᾶσαι. E.

33, 34. p. 793, 794. I, 20.

ὁ σοφώτατος δὲ αὐτῶν ἔτι θερμοῦ θατέρου τοῦ αὐλοῦ τὴν γλῶτταν ἀνασπάσας ἐσθίει καὶ τὸν Ὄλυμπον οὕτω φιλεῖν οἴεται, φησὶ δὲ καὶ ἀπογεύσασθαι τοῦ πνεύματος.

ΟΛΥΜΠΟΣ.

κα'. Τίνι αὐλεῖς, Ὄλυμπε; τί δὲ ἔργον μουσικῆς ἐν ἐρημίᾳ; οὐ ποιμήν σοι πάρεστιν, οὐκ αἰπόλος, οὐδὲ νύμφαις αὐλεῖς, αἳ καλῶς ἂν ὑπωρχήσαντο τῷ αὐλῷ, μαθὼν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι χαίρεις τῷ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ὕδατι καὶ βλέπεις ἐπ' αὐτό. τί μετέχων αὐτοῦ; καὶ γὰρ οὔτε κελαρύζει σοι [καὶ] πρὸς τὸν αὐλὸν [ὑποέσται] οὔτε διαμετροῦμέν σοι τὴν ἡμέραν, οἵ γε βουλοίμεθα ἂν καὶ ἐς νύκτας ἀποτεῖναι τὸ αὔλημα. εἰ δὲ τὸ κάλλος ἀνακρίνεις, τοῦ ὕδατος ἀμέλει, ἡμεῖς γὰρ ἱκανώτεροι λέξαι τὰ ἐν σοὶ ἅπαντα· τὸ μὲν ὄμμά σοι χαροπόν, πολλὰ δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐλὸν τὰ κέντρα, ὀφρὺς δὲ αὐτῷ περιβέβληται διασημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν αὐλημάτων, ἡ παρειὰ δὲ πάλλεσθαι δοκεῖ καὶ οἷον ὑπορχεῖσθαι τῷ μέλει, τὸ πνεῦμα δὲ οὐδὲν ἐπαίρει τοῦ προσώπου ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ αὐλῷ εἶναι, ἡ κόμη τε οὐκ ἀργὴ οὔτε κεῖται καθάπερ ἐν ἀστικῷ μειρακίῳ λιπῶσα, ἀλλ' ἐγήγερται μὲν ὑπὸ τοῦ αὐχμοῦ, παρέχεται δὲ αὐχμηρὸν οὐδὲν ἐν ὀξείᾳ καὶ χλωρᾷ τῇ πίτυι. καλὸς γὰρ ὁ στέφανος καὶ δεινὸς ἐπιπρέψαι τοῖς ἐν ὥρᾳ, τὰ δὲ ἄνθη παρθένοις ἀναφυέσθω καὶ γυναίοις ἔρευθος ἑαυτὰ ἐργαζέσθω. φημί σοι καὶ τὰ στέρνα οὐ πνεύματος ἔμπλεα εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐννοίας μουσικῆς καὶ διασκέψεως τῶν αὐλημάτων. μέχρι τούτων σε τὸ ὕδωρ γράφει κατακύπτοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ τῆς πέτρας, εἰ δὲ ἑστηκότα ἔγραφεν, οὐκ ἂν εὐσχήμονα τὰ ὑπὸ τῷ στέρνῳ ἔδειξεν, ἐπιπόλαιοι γὰρ αἱ μιμήσεις τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν ἐν αὐτοῖς τὰ μήκη. τὸ δὲ καὶ κλύζεσθαί σοι τὴν σκιὰν ἔστω μὲν καὶ παρὰ τοῦ αὐλοῦ τὴν πηγὴν καταπνέοντος, ἔστω δὲ καὶ παρὰ τοῦ ζεφύρου ταῦτα πάντα, δι' ὃν καὶ σὺ ἐν τῷ αὐλεῖν καὶ ὁ αὐλὸς ἐν τῷ πνεῖν καὶ ἡ πηγὴ ἐν τῷ καταυλεῖσθαι. 795

ΜΙΔΑΣ.

κβ'. Καθεύδει ὁ σάτυρος, καὶ ὑφειμένῃ τῇ φωνῇ περὶ αὐτοῦ λέγωμεν, μὴ ἐξεγείρηται καὶ διαλύσῃ τὰ ὁρώμενα. Μίδας αὐτὸν οἴνῳ τεθήρακεν ἐν Φρυγίᾳ περὶ αὐτά, ὡς ὁρᾷς, τὰ ὄρη, τὴν κρήνην οἰνοχοήσας, ἐν ᾗ κεῖται παραβλύζων τοῦ οἴνου ἐν τῷ ὕπνῳ. σατύρων δὲ ἡδὺ μὲν τὸ σφοδρόν, ὅτε ὀρχοῦνται, ἡδὺ δὲ τὸ βωμολόχον, ὅτε μειδιῶσι, καὶ ἐρῶσιν οἱ γενναῖοι καὶ ὑποποιοῦνται τὰς Λυδὰς αἰκάλλοντες αὐτὰς τέχνῃ. κἀκεῖνο αὐτῶν ἔτι· σκληροὶ γράφονται καὶ ἄκρατοι τὸ 796

1. ὁ σοφ. δὲ αὐτῶν om. vd. ib. τοῦ αὐτοῦ. λ. ib. τήν τε. λ. ib. γλῶτταν. 1, μ, br. γλῶσσαν. ς. 2. δὲ ἀπογ. r.

XXI. 3. τίν' αὐλεῖς. vd. ib. οὐ καὶ πόλος. gu. 4. ὑποχωρήσαντο. φ. ὑπωρχήσαιντο. γ. ἀπωρχήσ. ϱ pr. m. ib. μαθὼν f et p ante corr. παθὼν. ς. ib. οἶδα. f, p. ib. χαίροις. φ. 5. τῇ om. gu. ib. Fo: ἐς αὐτό. ib. αὐτῷ. j. ib. τί — αὐτοῦ om. br. ib. κελαρίζει. μ, E. ib. σοι om. gu. 6. ὑποέσται. l, EJ. ὕπο ἔσται sive ὑπο ἔσται. C. In p, β est gl. ὑπήκοον ἔσται. Legerim καὶ γὰρ οὔτε κελαρύζει σοι πρὸς τὸν αὐλὸν om. gl. ὑποἔσται h. e. ὑπήκοον ἔσται et καὶ ante πρὸς, quod adhibitum glossae annectendae. ib. οὔπω διαμ. γ. ib. εἴ γε. p 1761. ib. βουλοίμεθα ἄν. φ, μ, γ, g, gu. βουλοίμεθ' ἄν. ς. ib. Requiritur ἐς νύκτα σε ἀποτεῖναι. 7. καλὸς. gu. 8. ὄμμασι χαρόποις. r. ὁ. χαροπολὸν. br. χαρωπὸν. p. ib. ὀφρῦς. E. 11. τε γὰρ. β. ib. ἐν om. λ. ib. ἀστικῷ. l. ἀστυκῷ. ς. 12. καλὸς — ἀναφυέσθω. v. καλὸς δὲ — ταῖς ὥραις (Boiss. ὡραίαις.) Aristaenet. I, 3, p. 18 ed. B. 13. δεινοὶ. ψ. ib. ἐπιπρέψαι. 1, j, l, λ, γ ex corr. et emend. Huet. o, J. ἐπιτρέψαι. ϱ, gu, v, e, m, Arist. ib. τοὺς. gu. ib. ἀφείσθω. v. ἀναφαινέσθω vd. ante corr. 14. ἔμπλεω. h, E. ib. εἶναι ἔμπλ. j. 15. κατακρύπτοντα. λ. 16. ἔγραψεν. vd. ib. ἐπιπόλαιοι — μήκη. v. 17. ἐμμιμήσεις. λ. ib. ἀπὸ τοῦ. f, vd. ib. ἐν αὐταῖς. l. ib. μήκει. λ. ib. τὸ δὲ καὶ κλύζεσθαι. 1. καὶ om. ς. ib. σοι om. j. 18. ἔστω — καταυλεῖσθαι. v. ib. ζεφύρου. f et p, (ubi γρ. ζωγράφου.) J. ζωγράφου. vd, φ, v, l, 2, 3, E. 19. δι' ὃν σὺ. λ.

XXII. 20. Respicit huc Aristaenet. I, 3, p. 17 ed. B. ib. περὶ αὐτοῦ λέγωμεν. 1. (χρώμεθα. vd.) λέγωμεν περὶ αὐτοῦ. 2, 3, EJ. 21. Μιδ. δὲ. br. ib. τεθάρρηκεν. p, f. ib. ἐν Φρ. ἐλεῖν. f. ib. περὶ αὐτὴν. λ, γ, g, gu. 22. παρανλίζων. λ. 23. ὅτι ὀρχ. vd. ib. ὅτι μ. vd. ib. μειδειῶσι. br. 24. αἰκάλλοντες αὐτὰς. 1, J. αἰκάλλοντες. 2, 3, E. ib. ἐστί. v. ib. σκληροὶ — ὦτα om. gu, ψ.

35. p. 795, 796. 1, 21, 22.

αἷμα καὶ περιττοὶ τὰ ὦτα καὶ κοῖλοι τὸ ἰσχίον, ἀγέρωχοι πάντα καὶ τὸ ἐπὶ τὰ οὐραῖα ἵπποι. τὸ δὲ θήραμα τοῦ Μίδου τοῦτο γέγραπται μὲν ὅσα ἐκεῖνοι, καθεύδει δὲ ὑπὸ τοῦ οἴνου τὸ ἆσθμα ἕλκων ὡς ἐκ μέθης, καὶ ἡ μὲν κρήνη πέποται αὐτῷ ῥᾳον ἢ ἑτέρῳ κύλιξ, αἱ δὲ νύμφαι χορεύουσι τωθάζουσαι τὸν σάτυρον ἐπὶ τῷ καθεύδειν. ὡς ἄβρὸς ὁ Μίδας, ὡς δὲ ῥᾴθυμος! μίτρας ἐπιμελεῖται καὶ βοστρύχου καὶ θύρσον φέρει καὶ στολὴν ἔγχρυσον. ἰδοὺ καὶ ὦτα μεγάλα, ὑφ' ὧν ἡδεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ δοκοῦντες ὑπνηλοὶ φαίνονται καὶ μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νωθρὸν αἰνιττομένης σπουδῇ τῆς γραφῆς ἐκμεμηνῦσθαι ταῦτ' ἤδη καὶ διαδεδόσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐν καλάμῳ, μὴ κατασχούσης τῆς γῆς ἃ ἤκουσεν. 36

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

κγ'. Ἡ μὲν πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἡ δὲ γραφὴ τὴν πηγὴν καὶ τὰ τοῦ Ναρκίσσου πάντα. μειράκιον ἄρτι θήρας ἀπηλλαγμένον πηγῇ ἐφέστηκεν ἕλκον τινὰ ἐξ αὐτοῦ ἵμερον καὶ ἐρῶν τῆς ἑαυτοῦ ὥρας, ἀστράπτει δέ, ὡς ὁρᾷς, ἐς τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν οὖν ἄντρον Ἀχελῴου καὶ νυμφῶν, γέγραπται δὲ τὰ εἰκότα, φαύλου τε γὰρ τέχνης τὰ ἀγάλματα καὶ λίθου ἐντεῦθεν, καὶ τὰ μὲν περιτέτριπται ὑπὸ τοῦ χρόνου, τὰ δὲ βουκόλων ἢ ποιμένων παῖδες περιέκοψαν ἔτι νήπιοι καὶ ἀναίσθητοι τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδὲ ἀβάκχευτος ἡ πηγὴ τοῦ Διονύσου οἷον ἀναφήναντος αὐτὴν ταῖς ληναῖς· ἀμπέλῳ γοῦν καὶ κιττῷ ἧρεπται καὶ ἕλιξι καλαῖς καὶ βοτρύων μετέσχηκεν, ὅθεν οἱ θύρσοι, κωμάζουσί τε ἐπ' αὐτῇ σοφοὶ ὄρνιθες, ὡς ἑκάστου ἁρμονία, καὶ ἄνθη λευκὰ τῇ πηγῇ παραπέφυκεν οὔπω ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μειρακίῳ φυόμενα. τιμῶσα δὲ ἡ γραφὴ τὴν ἀλήθειαν καὶ δρόσου τι λείβει ἀπὸ τῶν ἀνθέων, οἷς καὶ μέλιττα ἐφιζάνει τις, οὐκ οἶδα εἴτ' ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ τῆς γραφῆς, εἴτε ἡμᾶς ἐξηπατῆσθαι χρὴ εἶναι αὐτήν. ἀλλ' ἔστω. σὲ μέντοι, μειράκιον, οὐ γραφή τις ἐξηπάτησεν, οὐδὲ χρώμασιν ἢ κηρῷ προστέτηκας, ἀλλ' ἐκτυπῶσάν σε τὸ ὕδωρ, οἷον εἶδες αὐτό, οὐκ οἶσθα, οὔτε τὸ τῆς πηγῆς ἐλέγχεις σόφισμα, νεῦσαι δέον καὶ παρατρέψαι τοῦ εἴδους καὶ τὴν χεῖρα ὑποκινῆσαι καὶ μὴ ἐπὶ ταὐτοῦ ἑστάναι, σὺ δ', ὥσπερ ἑταίρῳ ἐντυχὼν τἀκεῖθεν περιμένεις. εἰτά σοι ἡ πηγὴ μύθῳ χρήσεται; οὗτος μὲν οὖν οὔτ' ἐπαίει τι ἡμῶν, ἀλλ' ἐμπέπτωκεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ὠσὶ καὶ αὐτοῖς ὄμμασιν, αὐτὸ δὲ ἡμεῖς, ὥσπερ γέγραπται, λέγωμεν. ὀρθὸν ἀναπαύεται ἐναλλάξαν τῷ πόδε τὸ μειράκιον καὶ [τὴν χεῖρα] ὑπέχον πεπηγότι τῷ ἀκοντίῳ ἐν ἀριστερᾷ, ἡ δεξιὰ δὲ πε- 37 39

1. καὶ περιττοὶ. 1, J. περιττοὶ. 2, 3. E. ib. τῇ οὐραίᾳ. 1. τὸ οὐραῖα. gu. 3. κίλιξ. br. ib. ὁ δὲ νύμφαι. vd. 4. τὴν σάτυρον. φ. ib. ὡς ἄβρὸς — βοστρύχου. v. ib. ὡς ῥᾴθυμος. v. 7. ἐκμεμηνῦσθαι. EJ. ib. διαδίδοσθαι. br. ib. μὴ om. f, φ, et vd. pr. m.

XXII. 9. ἡ δὲ γραφὴ. f, p, J, Aristaenet. II, 10, 158 ed. B. ubi legitur ἡ μὲν γὰρ πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἡ δὲ γραφὴ καὶ τὴν πηγὴν καὶ τὸν Νάρκισσον οἷον διψῶντα τοῦ κάλλους. (vid. finem hujus imaginis.) ἡ γραφὴ δὲ. φ, 2, 3, E. ib. τὴν πηγὴν. f, p. καὶ τὴν πηγὴν. 2, 3, EJ. ib. τὰ Νάρκίσσου. l, j. 10. θύρας. gu. ib. ἐξ αὐτοῦ. μ, p 1761. ἐξ αὐτοῦ. ς. 11. τῆς ἑαυτοῦ. 1, J. τῆς αὐτοῦ. 2, (αὐτοῦ. μ.) 3, E. ib. ἐς. φ. 12. φαύλης. j. φαυ-
η
λους. br. sic. rec. corr. ib. ἄγαλμα. gu. ib. Fo: τοῦ ἐντεῦθεν. 13. καὶ ποιμένων. λ, p 1761. ποιμαίνων. ε, m. ib. παῖδας. gu. 14. θεοῦ· οὐδὲ. 2. ib. ἀναφήσαντος. γ. ib. ληναῖς. l, o, J. ληνοῖς. ς. 15. οὖν. φ. ib. κατέσχηκεν. λ. ib. ἕλιξ. λ. 16. κωμάζουσι — ἁρμονία. v. ib. ἐπ' αὐτῆς. 2. ib. περιπέφυκεν. f. 17. τιμῶσα — ἀνθέων. v. ib. τὸ λείβειν. v. τι om. vd. 18. οἶδα. 1. οἶδ'. ς. 19. ἠπατῆσθαι. j. ἐξαπατεῖσθαι. E unde ἐξαπατᾶσθαι Huet. ἐξαπατῆσθαι. p 1761. ib. αὐτήν· εἶτα σὲ μὲν. 2. ib. ἐστὼ. gu. ib. σὲ μὲν τὸ μ. C. (praeter γ, ubi σὲ μὲν, ὦ μειράκιον et g, ubi σὲ μὲν τὸ suprasc. ὦ.) EJ. Sc: σὲ μέντοι, μειράκιον. 20. ἐκτυπῶσάν με τὸ ὕδωρ. j, λ. ib. εἶδος. γ, g. 21. ἐλέγχεις. f, p, J. ἐλέγχει. φ et vd. ante corr. ἐλέγχειν. vd. corr. 2, 3, E. ib. νεῦσαι δὲ. 1. (vd. pr. m.) νεῦσαι τε. vd, sec. m. 2, 3, EJ. Sc: νεῦσαι δέον. ib. περιτρέψαι. vd. pr. m. 22. σὺ — χρήσεται. v. ib. σὺ δὲ. 2. ib. ἐντυχὼν ἑταίρῳ. v. ib. τακεῖ. f. ib. εἴ τι σοι. J. 23. οὔτε πλέι. λ. Fo: οὐδ' ib. ὑμῶν. br. ib. ἐμπέπτωκεν om. v. ἐπιπέπτωκεν. γ, g. 24. αὐτὸ δὲ ἡμεῖς. f, p. An αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς? ἡμεῖς δὲ αὐτὸ. φ, vd, 2, 3, EJ. (αὐτὰ. j.) ib. ἐναλλάξαν. 1, 3. ἐναλλὰξ. 2, EJ. 25. τὸ μειράκιον ἐναλλάξαν. vd. ib. τὸ μειράκιον om. 2, 3, E. ib. ὑπέχον. 2, l, j, p 1698. h, γ, g, gu, ε. ὑπέχων. λ, ρ, p 2561. ἐπέχον. 1, m, o, J. Verba τὴν χεῖρα uncis inclusi. ib. ἡ δεξιὰ δὲ. 1. ἡ δὲ δεξιὰ. 2, 3, EJ. (ἡ δεξιὰ. λ, g.)

36, 37. p. 797. l, 23.

ριῆκται ἐς τὸ ἰσχίον ἀνασχεῖν τε αὐτὸν καὶ σχῆμα πράττειν ἐκκειμένων τῶν γλουτῶν διὰ τὴν τῶν ἀριστερῶν ἔκκλισιν. δεικνύει δὲ ἡ χεὶρ ἀέρα μέν, καθ' ὃ κυρτοῦται ὁ ἀγκών, ῥυτίδα δὲ καθ' ὃ στρεβλοῦται ὁ καρπὸς καὶ σκιὰν παρέχεται συνιζάνουσα ἐς τὸ θέναρ, λοξαὶ δ' αἱ ἀκτῖνες τῆς σκιᾶς 798
διὰ τὴν ἔσω ἐπιστροφὴν τῶν δακτύλων. τὸ δὲ ἐν τῷ στέρνῳ ἄσθμα οὐκ οἶδα εἴτε κυνηγετικὸν ἔτι, εἴτε ἤδη ἐρωτικόν· τό γε μὴν ὄμμα ἱκανῶς ἐρῶντος, τὸ γὰρ χαροπὸν αὐτοῦ καὶ γοργὸν ἐκ φύσεως πραύνει τις ἐφιζάνων ἵμερος, δοκεῖ δ' ἴσως καὶ ἀντερᾶσθαι, βλεπούσης αὐτὸν τῆς σκιᾶς, ὡς παρ' αὐτοῦ ὁρᾶται. πολλὰ καὶ περὶ τῆς κόμης ἐλέχθη ἄν, εἰ θηρῶντι αὐτῷ ἐνετύχομεν, μυρίαι γὰρ αὐτῆς αἱ κινήσεις ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ μᾶλλον, ἐπειδὰν ὑπὸ ἀνέμου τινὸς ἔμπνους γένηται, τύχοι
38 δ' ἂν καὶ νῦν λόγου· ἀμφιλαφοῦς γὰρ οὔσης αὐτῆς καὶ οἷον χρυσῆς τὸ μὲν οἱ τένοντες ἐφέλκονται, τὸ δ' ὑπὸ τῶν ὤτων κρίνεται, τὸ δὲ τῷ μετώπῳ ἐπισαλεύει, τὸ δὲ τῇ ὑπήνῃ ἐπιρρεῖ. ἴσοι τε ἄμφω οἱ Νάρκισσοι τὸ εἶδος ἴσον ἐμφαίνοντες ἀλλήλων, πλὴν ὅσον ὁ μὲν ἔκκειται τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ τὴν πηγὴν ὑποδέδυκεν. ἐφέστηκε γὰρ τὸ μειράκιον ὕδατι ἑστῶτι, μᾶλλον δὲ ἀτενίζοντι ἐς αὐτὸ καὶ οἷον διψῶντι τοῦ κάλλους.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

κδ'. Ἀνάγνωθι τὴν ὑάκινθον, γέγραπται γάρ, καί φησιν ἀναφῦναι τῆς γῆς ἐπὶ μειρακίῳ καλῷ, καὶ θρηνεῖ αὐτὸ ἅμα τῷ ἥρι, γένεσιν, οἶμαι, παρ' αὐτοῦ λαβοῦσα, ὅτε ἀπέθανε, καὶ μή σε λειμὼν ἀναβάλῃ τοῦτο, καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐκπέφυκεν, ὁποία τῆς γῆς ἀνέσχε. λέγει δὲ ἡ γραφὴ καὶ ὑακινθίνην εἶναι τῷ μειρακίῳ τὴν κόμην, καὶ τὸ αἷμα ἔμβιον τῇ γῇ πινόμενον ἐς οἰκεῖόν τι χρῶσαι τὸ ἄνθος. ῥεῖ δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἐμπεπτωκότος αὐτῇ τοῦ δίσκου. δεινὴ μὲν ἡ διαμαρτία καὶ οὐδὲ πιστὴ λέγεσθαι κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπεὶ δὲ οὐ σοφισταὶ τῶν μύθων ἥκομεν, οὐδὲ ἀπιστεῖν ἕτοιμοι, θεαταὶ δὲ μόνον τῶν γεγραμμένων, ἐξετάσωμεν τὴν γραφήν, καὶ πρῶτόν γε τὴν βαλβῖδα τοῦ δίσκου. βαλβὶς διακέχωσται μικρὰ καὶ ἀποχρῶσα ἐνὶ ἑστῶτι, ἢ δὴ τὸ κατόπιν 799
καὶ τὸ δεξιὸν σκέλος ἀνέχουσα πρανῆ τὰ ἔμπροσθεν ἐργάζεται καὶ κουφίζουσα θάτερον τοῖν σκελοῖν, ὃ χρὴ συναναπάλλεσθαι καὶ συμπορεύεσθαι τῇ δεξιᾷ. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ δίσκου ἀνέχοντος
39 ἐξαλλάξαντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ δεξιὰ χρὴ κυρτοῦσθαι τοσοῦτον, ὅσον ὑποβλέψαι τὰ πλευρὰ καὶ ῥιπτεῖν, οἷον ἀνιμῶντα καὶ προσεμβάλλοντα τοῖς δεξιοῖς πᾶσι. καὶ ὁ Ἀπόλλων οὕτω πως ἐδίσκευσεν, οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀφῆκεν, ἐμπεσὼν δὲ ὁ δίσκος ἐς τὸ μειράκιον τὸ μὲν κεῖται ἐπ' αὐτοῦ γε τοῦ δίσκου — Λακωνικὸν τὸ μειράκιον καὶ τὴν κνήμην ὀρθὸν καὶ δρόμων οὐκ ἀγύμναστον καὶ βραχίονα

1. ἀνανσχεῖν. f. ib. αὐτὸ. 2. ib. γλουττῶν. br. ib. εἰς τὴν. vd. 2. ἔγκλισιν. λ. ἔκλισιν. γ. ib. ῥυτίδα. 1. ῥυτίδας. 2, 3, EJ. ib. καθὸ. vd. 3. συνιζάνουσα. f, φ et p pr. m, J. συνιζάνουσαν. ς. ib. λοξαὶ δὲ. λ. ib. αἱ om. f, vd, 2. 4. ἔσω. p. εἴσω. ς. ib. οὔτε κυνηγ. λ. 5. ζωτικὸν. f. ib. μὲν. o. ib. καὶ om. o. 6. ἀπ' αὐτοῦ. f, φ, vd. 7. ἐρᾶται. μ, h, ε, m. ib. ἐλέγχθη. j. ib. θυρῶντι. p. ib. ἐντύχομεν. gu. ἐνετύχωμεν. λ. 8. ἐπειδὴ. o. ib. γίνηται. l. 9. λόγου νῦν. φ, vd. 10. νώτων. gu. ib. ἴσοι. J conj. εἰσί. C, E. τε. 1. δὲ. 2, 3, EJ. 11. ἴσα. p, φ. ἶσα. f, vd. ἴσον. 2, 3, EJ. ib. ἔγκειται. φ. 13. ἐρῶντι. l. οἷον διψῶντι τοῦ κάλλους Aristaenet. II, 10, 158 ed. B.

XXIV. 14. τὸν. f. 15. γενεὴν. 1. (vd. ex corr. sec. m. γένεσιν habet.) ib. ὅτι. β. 16. χειμὼν. λ. ib. ἀναβάλλῃ. φ. ib. ὁποῖα. β. ι 17. ὑακινθύνην. μ. ib. ἔμβριον. φ, br, j. ἔμβρυον. vd. ib. γινόμενον. 1. (in vd. legitur ἐν ἄλλῳ· ἔμβιον τῇ γῇ πινομενον. sec. m.) ib. καὶ οἰκεῖον. λ. 18. αὐτοῦ τοῦ. 2. (fe.) ib. δεινὴ — γραφὴν. ν. ib. δεινὴ δὲ. p, μ. δεινὴ καὶ. vd. ib. ἁμαρτία. ν. 19. λέγεσθαι. ν. λέγεται. ς. 20. τῶν γεγραμμένων μόνων. β. ib. δαιμόνων. gu. 21. βαλβῖδα. gu, J. βαλβίδα. ς. ib. διακεχώρισται. vd, μ et h pr. m. δὲ ἀκέχωσται. p 2706. ib. εἰ μὴ τὸ. f, p et vd, ubi mg. ἢ δὴ εἰ μὲν sec. m. 22. δεξιὸς. λ. ib. τὴν ἐμπρ. suprasc. τὰ rec. m. br. ib. ἐργάζεται om. f et vd. pr. m. 23. συναναπάλλεσθαι. φ, 2, εφέλλεσθαι. fe, ψ, β, j, γ, g, gu. J. συναναβάλλεσθαι. f et π suprasc. p. συναποβάλλεσθαι. vd. συναπάλλεσθαι. ρ. συνεφαλέσθαι. l. συνεφάλλεσθαι. E. ib. δίσκον. φ ut J conj. et anonym. in a Bern. δίσκου. ς. 24. ἐπιδεξιὰ. j, J. ib. κυρτοῦσθαι. 1, J. κιρτοῦν. l. κυρτοῦν. ς. ib. τόσον. p. ib. γρ. ὅσον ὑποκλέψαι anonym. in a Bern. 25. οἷς ἀνιμῶνται. vd. ib. προσεμβαλλόντα. p. ib. καὶ — ἀφῆκεν. ν. ib. οὕτω πῶς. a2, i2, m, o. ib. ἐδίσκευσεν. λ. 26. ἂν om. β. ib. τὸ μὲν — τὸ om. ν. 26. καὶ ἐπ'. p. ib. ὑπ' αὐτοῦ. m, o. ib. τε τοῦ. f, vd. 27. τὸ om. 1, J. ib. δρόμον et ω suprasc. g. δρόμον. m, o.

38, 39. p. 798, 799. 1, 24.

ὑπεγεῖρον ἤδη καὶ τὴν ὥραν τῶν ὀστῶν ὑπεκφαῖνον — ἀπέστραπται δὲ ὁ Ἀπόλλων ἔτι ἐφεστηκὼς τῇ βαλβίδι καὶ κατὰ γῆς βλέπει. πεπηγέναι φήσεις αὐτόν, τοσοῦτον αὐτῷ τῆς ἐκπλήξεως ἐμπέπτωκεν. ἀμαθής γε ὁ Ζέφυρος νεμεσήσας αὐτῷ καὶ τὸν δίσκον ἐς τὸ μειράκιον ἐπαφείς, καὶ γέλως δοκεῖ τῷ ἀνέμῳ ταῦτα καὶ τωθάζει περιωπὴν ἔχων. ὁρᾷς δέ, οἶμαι, αὐτὸν ἐν πτηνῷ τῷ κροτάφῳ καὶ ἁβρῷ τῷ εἴδει, καὶ στέφανον φέρει πάντων ἀνθέων, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τὴν ὑάκινθον αὐτοῖς ἐμπλέξει.

ΑΝΔΡΙΟΙ.

κε'. Τὸ τοῦ οἴνου ῥεῦμα τὸ ἐν Ἄνδρῳ τῇ νήσῳ καὶ οἱ μεθύοντες τοῦ ποταμοῦ Ἄνδριοι λόγος εἰσὶ τῆς γραφῆς. Ἀνδρίοις γὰρ δὴ ἐκ Διονύσου ἡ γῆ ὕποινος ῥήγνυται καὶ ποταμὸν αὐτοῖς ἀναδίδωσιν, εἰ μὲν ἐνθυμηθείης ὕδωρ, οὔπω μέγαν, εἰ δὲ οἶνον, μέγας ὁ ποταμὸς καὶ θεῖος· ἔστι γὰρ τούτου ἀρυσαμένῳ Νείλου τε ὑπεριδεῖν καὶ Ἴστρου, καί που καὶ φάναι περὶ αὐτῶν, ὅτι κἀκεῖνοι βελτίους ἂν ἐδόκουν ὀλίγοι μέν, ἀλλὰ τοιοῦτοι ῥέοντες. καὶ ᾄδουσιν, οἶμαι, ταῦτα γυναίοις ἅμα καὶ παιδίοις ἐστεφανωμένοι κιττῷ τε καὶ σμίλακι, καὶ οἱ μὲν χορεύοντες ἐφ' ἑκατέρας ὄχθης,
800 οἱ δὲ κατακείμενοι. εἰκὸς δέ που κἀκεῖνα εἶναι τῆς ᾠδῆς, ὡς δόνακα μὲν Ἀχελῷος, Πηνειὸς δὲ Τέμπη φέρει, Πακτωλὸς δὲ ἄνθη λοιπόν, οὗτοσὶ δὲ ὁ ποταμὸς πλουσίους τ' ἀποφαίνει καὶ δυνατοὺς τὰ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπιμελεῖς τῶν φίλων καὶ καλοὺς καὶ τετραπήχεις ἐκ μικρῶν, ἔστι γὰρ κορεσθέντι αὐτοῦ συλλέγεσθαι ταῦτα καὶ ἐσάγεσθαι ἐς τὴν γνώμην. ᾄδουσι δέ που, ὅτι μόνος ποταμῶν οὗτος μήτε βουκολίοις ἐστὶ βατὸς μήθ' ἵπποις, ἀλλ' οἰνοχοεῖται μὲν ἐκ Διονύσου, πίνεται δὲ ἀκήρατος, μόνοις ἀνθρώποις ῥέων. ταυτὶ μὲν ἀκούειν ἦγον καὶ ᾀδόντων αὐτὰ ἐνίων κατεψελλισμένων τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ οἴνου. τὰ δὲ ὁρώμενα τῆς γραφῆς· ὁ μὲν ποταμὸς ἐν βοτρύων εὐνῇ κεῖται τὴν πηγὴν ἐκδιδοὺς ἄκρατός τε καὶ ἐργῶν τὸ εἶδος, θύρσοι δ' αὐτῷ παραπεφύκασι, καθάπερ οἱ κάλαμοι τοῖς ὕδασι, παραμείψαντι δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ταῦτα συμπόσια Τρίτωνες ἤδη περὶ τὰς ἐκβολὰς ἁπαντῶντες ἀρύονται κόχλοις τοῦ οἴνου, καὶ τὸ μὲν πίνουσιν αὐτοῦ, τὸ δ' ἀναφυσῶσιν, εἰσὶ δ' οἳ καὶ μεθύουσι τῶν Τριτώνων καὶ ὀρχοῦνται. πλεῖ καὶ ὁ Διόνυσος ἐπὶ κῶμον τῆς Ἄνδρου καὶ καθώρμισται μὲν ἡ ναῦς ἤδη, σατύρους δὲ ἀναμὶξ καὶ ληνὰς ἄγει καὶ Σειληνούς· οἱ τὸν Γέλωτά τε ἄγει καὶ τὸν Κῶμον ἱλαρωτάτῳ καὶ ξυμποτικωτάτῳ δαίμονε, ὡς ἥδιστα ὁ ποταμὸς αὐτῷ τρυγῷτο.

1. ἐπεγεῖρον. φ. ib. ὁ om. f. ib. ἐφεστηκὼς. l. ἐφεστὼς. ς. 2. βαλβῖδι. gu, J. βαλβίδι. ς. ib. βλέπει om. br. ib. ἐκπέπτωκεν. br. 3. καὶ νεμεσ. br, fe. ib. ὡς τὸ μ. f, p. ib. παρείς. f, p et vd, ubi sec. m. ἐπαφείς. 4. αὐτὸ. 2. καὶ αὐτὸν. β. 5. ἀνδρῷ. g. ἄδρῳ. β, gu. ἀδρῷ. λ. ib. ἁπάντων. fe. ib. τὸν ὑακ. f, p.

xxv. 8. καὶ ποταμὸν — ῥέοντες. v. ib. αὐτῆς. f. 9. μέγα. 1. ib. ὁ μέγας ποτ. br. 10. ἀρυσαμένῳ. φ. ἀρυσαμένου. f, v. ib. καί που καὶ. v. καί που. ς. 11. ὀλίγον — τοιοῦτο. 2 praeter p 1760. 12. ἐπ' ἑκατέρας. o. ib. ὄχθης. 1, l, λ, γ, g. τῆς ὄχθης. ς. 13. κατακείμενοι φαίνονται. λ. ib. Ἀχελῶνος. br. 14. οὗτοσὶ δ' ὁ ποταμὸς πλουσίους ἀποφαίνει καὶ καλοὺς — μικρῶν. v. ib. δὲ ὁ π. CJ. δ' ὁ π. E. ib. ποταμὸς πλουσίους τ' ἀποφαίνει καὶ δυνατοὺς τὰ ἐ. ἀγ. f, p, φ. ποταμὸς δυνατούς τε ἀποφαίνει τὰ ἐ. ἀγ. καὶ πλουσίους. 2, 3, EJ. ποτ. δ. τ. ἀποφ. τοὺς ἐν ἀγ. καὶ πλ. vd. 15. μικροῦ. vd. ib. κορεσθέντας. vd. 16. ἐσάγεσθαι ἐς. f, φ, J. 17. ἄκρατος. vd. 18. καὶ ἐψελλισμένων malit J. 19. τὰ δὲ — κεῖται. v. ib. τὰ μὲν ὁρ. f. τὰ ὁρ. eraso δὲ p. τὰο'ρ. vd. 20. γε καὶ. f, p. ib. αὐτὸν. f. ib. περιπεφύκασι. 1. ib. καθάπαξ. 1, m. 21. ταῦτα τὰ. br. 22. ἀπατῶντες. l. ἀπαντῶντι. 2 (in br. corr. sec. m.) ib. ἀρύτονται. h. ib. ἀναφυσῶσι. e. 23. Τριτόνων. λ. ib. τοῦ Ἄνδρου. vd. ib. ὁ om. f et p. pr. m. 24. Ἄνδρου κεκόμισται. p 1760. καθόρμισται. m, o. ib. ληνὰς. p 1761, ut conj. o, J. ληναίους. ς. ib. Σειληνός. μ. Σειληνοὺς ὅσοι. 1. Σειληνοὺς. ς. Inde feci Σειληνός, ὅς οἱ τὸν. 25. ἱλαρωτάτῳ καὶ ξυμποτικωτάτῳ δαίμονι. f. ib. ἥδιστ' ἂν. vd.

40. p. 800. l. 25.

ΕΡΜΟΥ ΓΟΝΑΙ.

κς′. Ὁ κομιδῇ παῖς ὁ ἔτι ἐν σπαργάνοις, ὁ τὰς βοῦς ἐς τὸ ῥῆγμα τῆς γῆς ἐλαύνων, ἔτι
41 κἀκεῖνος ὁ συλῶν τοῦ Ἀπολλωνος τὰ βέλη Ἑρμῆς οὗτος. μάλα ἡδεῖαι αἱ κλοπαὶ τοῦ θεοῦ· φασὶ
γὰρ τὸν Ἑρμῆν, ὅτε τῇ Μαίᾳ ἐγένετο, ἐρᾶν τοῦ κλέπτειν καὶ εἰδέναι τοῦτο οὔτι πω ταῦτα πενίᾳ
δρῶν ὁ θεός, ἀλλ᾽ εὐφροσύνῃ διδοὺς καὶ παίζων. εἰ δὲ βούλει καὶ ἴχνος αὐτοῦ κατιδεῖν, ὅρα τὰ
ἐν τῇ γραφῇ· τίκτεται μὲν ἐν κορυφαῖς τοῦ Ὀλύμπου, κατ᾽ αὐτὸ ἄνω τὸ ἕδος τῶν θεῶν, ἐκεῖ δὲ 5 801
Ὅμηρος οὔτε ὄμβρων αἰσθάνεσθαί φησιν οὔτε ἀνέμων ἀκούειν, ἀλλ᾽ οὐδὲ χιόνι βληθῆναί ποτε
αὐτὸ δι᾽ ὑπερβολήν, εἶναι δὲ θεῖον ἀτεχνῶς καὶ ἐλεύθερον ἁπάντων παθῶν, ὧν μετέχει τὰ τῶν
ἀνθρώπων ὄρη. ἐνταῦθα τὸν Ἑρμῆν ἀποτεχθέντα Ὧραι κομίζονται. γέγραφε κἀκείνας, ὡς ὥρα
ἑκάστης, καὶ σπαργάνοις αὐτὸν ἀμπίσχουσιν ἐπιπάττουσαι τὰ κάλλιστα τῶν ἀνθέων, ὡς μὴ ἀσή-
μων τύχῃ τῶν σπαργάνων, καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἑρμοῦ τρέπονται λεχὼ κειμένην, ὁ δ᾽ 10
ὑπεκδὺς τῶν σπαργάνων ἤδη βαδίζει καὶ τοῦ Ὀλύμπου κάτεισι. γέγηθε δὲ αὐτῷ τὸ ὄρος, τὸ γὰρ
μειδίαμα αὐτοῦ οἷον ἀνθρώπου. νόει δὲ τὸν Ὄλυμπον χαίροντα, ὅτι ὁ Ἑρμῆς ἐκεῖ ἐγένετο. τίς
οὖν ἡ κλοπή; βοῦς νεμομένας ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου πρόποδι, ταύτας δήπου τὰς χρυσόκερως καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκάς, ἀνεῖνται γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι, ἄγει στροβῶν ἐς χάσμα τῆς γῆς, οὐχ ὡς ἀπόλοιντο,
ἀλλ᾽ ὡς ἀφανισθεῖεν ἐς μίαν ἡμέραν, ἔστ᾽ ἂν τὸν Ἀπόλλω δάκῃ τοῦτο, καὶ ὡς οὐδὲν μετὸν αὐτῷ 15
τοῦ γεγονότος ὑποδύεται τὰ σπάργανα. ἥκει καὶ ὁ Ἀπόλλων παρὰ τὴν Μαῖαν ἀπαιτῶν τὰς βοῦς,
ἡ δὲ ἀπιστεῖ καὶ ληρεῖν οἴεται τὸν θεόν. βούλει μαθεῖν, ὅ τι καὶ λέγει; δοκεῖ γάρ μοι μὴ φωνῆς
μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγου τι ἐπιδηλοῦν τῷ προσώπῳ, ἔοικεν ὡς μέλλων πρὸς τὴν Μαῖαν λέγειν
42 ταῦτα· ἀδικεῖ με ὁ σὸς υἱός, ὃν χθὲς ἔτεκες, τὰς γὰρ βοῦς, αἷς ἔχαιρον, ἐμβέβληκεν ἐς τὴν γῆν,
οὐκ οἶδ᾽ ὅποι τῆς γῆς. ἀπολεῖται δὴ καὶ ἐμβεβλήσεται κατωτέρω πρὸ τῶν βοῶν. ἡ δὲ θαυμάζει καὶ 20
οὐ προσδέχεται τὸν λόγον. ἔτ᾽ αὐτῶν ἀντιλεγόντων ἀλλήλοις ὁ Ἑρμῆς ἵσταται κατόπιν τοῦ Ἀπόλ-
λωνος καὶ κούφως ἐπιπηδήσας τοῖς μεταφρένοις ἀψοφητὶ λύει τὰ τόξα καὶ συλῶν μὲν διέλαθεν,
οὐ μὴν ἠγνοήθη σεσυληκώς. ἐνταῦθα ἡ σοφία τοῦ ζωγράφου· διαχεῖ γὰρ τὸν Ἀπόλλω καὶ ποιεῖ
χαίροντα, μεμέτρηται δὲ ὁ γέλως, οἷος ἐφιζάνων τῷ προσώπῳ θυμὸν ἐκνικώσης ἡδονῆς.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ.

κζ′. Τὸ τοῖν δυοῖν ἅρμα ἵπποιν, τὸ γὰρ ἐπὶ τεττάρων οὔπω τοῖς ἥρωσι διὰ χειρὸς ἦν, εἰ 25 802
μὴ ἄρα Ἕκτορι τῷ θρασεῖ, φέρει τὸν Ἀμφιάρεων ἐκ Θηβῶν ἐπανιόντα, ὁπότε αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται
διασχεῖν, ὡς μαντεύοιτο ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἀληθεύοι σοφὸς ἐν πανσόφοις. ἑπτὰ οὗτοι Πολυνείκει

xxvi. 1. ὁ ante κομιδῇ om. h, gu. 2. τοῦ Ἀπ. τὰ βέλη l. τὰ βέλη τοῦ Ἀπ. ς. ib. μάλιστα. br. μέγα ἤδη αἱ κλ. φ. ἡδεῖαι κλοπαὶ. vd. 3. οὔτι πω. f, λ. οὔτι που. ς. 4. Fo: κατ᾽ ἴχνος αὐτὸν κατιδεῖν. ib. τὰ τῆς γραφῆς. gu. 5. κορυφαῖς. 1. κορυφῇ. 2, 3, EJ. ib. κατ᾽ αὐτὸ τὸ ἑ. ἐ. p 2562. ἄνω κατ᾽ αὐτὸ τὸ ἕδος. vd. 6. ὄμβρον. i2, m, o. ὄμβρῶν. (sic) p. ib. οὔτε. J. ib. ποτε αὐτό. 1, J. αὐτό ποτε. 2, 3, E. 7. ἁπάντων. 1, J. πάντων. 2, 3, E. 9. ἑκάστη. λ. ib. ἐπιτάττουσαι κάλλιστα. φ. 10. τύχοι et η suprasc. g. ib. καὶ αἱ μὲν — σπαργάνων om. λ. ib. λεχὼ. 2, g, γ, gu, J. λεχῶ et suprasc. ει. ψ. λέχει et γρ. λεχὼ. p 1761, β. λέχει. 1. 11. τῶν σπαργάνων om. f. ib. ὁ δὲ. μ. ib. αὐτὸ τὸ ὄρος. λ. 13. τῷ Ὀλ. j. ib. ταύτας δὴ τὰς. vd, μ. 14. δὲ τῷ. j. ib. στροβῶν. f, et p, (ubi γρ. σοβῶν.) φ (ubi γρ. καὶ σοβῶν.) σοβῶν. vd, 2, 3, EJ. ib. οὐχ ὡς — ἡμέραν. Θ. s. v. ἀφανίζεται. ib. ἀπόλλοιντο. E. ib. ὡς om. f. 15. ἐς τοῦτο. gu. ib. Ἀπόλλωνα. λ. ib. μὲν τὸν. r. μεστὸν. φ, gu. 17. γάρ μοι. 1. γὰρ. 2, 3, EJ. 18. μέλ-
οι
λον. λ. 19. ἐμβέβληκεν. corr. rec. m. br. 20. ὅπη. f, p, λ, J. ὅπη. φ. ὅποι. 2, 3, E. ib. ἀπολεῖται δὲ. p. ib. ἐμβλήσεται. gu. κατοτέρω καὶ πρὸ. vd. 21. προάρχεται. f. 23. διηχεῖ. ψ. ib. Ἀπόλλω. 1. Ἀπόλλωνα. 2, 3, EJ. 24. οἷον. φ, vd. ib. ἐφιζάνων. f, p. ἐφιζάνειν. vd, φ, 2, ρ, E. ἐφιζάνει. λ, gu, h, J. ib. Respicit haec Isid. Pel. V. 192. p. 617. A. ib. ὡς νικώσης. vd.

xxvii. Inscr. in μ, g: Ἀμφιάραος δύων κατὰ γῆς. 25. τοῖν om. λ. τῶν δυοῖν. vd. ib. ἀπὸ τεττάρων. γ. ib. ἦν om. o. 26. αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται. f, p. ἡ γῆ λέγ. αὐτῷ. ς. 27. ἀληθεύει. γ, λ. ib. ἐν σοφοῖς. λ. ἐπ᾽ ἀσόφοις. vd.

41, 42. p. 801, 802. 1, 27.

τῷ Θηβαίῳ τὴν ἀρχὴν κατακτώμενοι οὐδεὶς ἐνόστησε πλὴν Ἀδράστου καὶ Ἀμφιάρεω, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡ Καδμεία κατέσχεν. ἀπώλοντο δὲ οἱ μὲν ἄλλοι δόρασι καὶ λίθοις καὶ πελέκεσι, Καπανεὺς δὲ λέγεται κεραυνῷ βεβλῆσθαι, πρότερος, οἶμαι, κόμπῳ βαλὼν τὸν Δία. οὗτοι μὲν οὖν ἑτέρου λόγου, κελεύει δὲ ἡ γραφὴ βλέπειν ἐς μόνον τὸν Ἀμφιάρεων φεύγοντα κατὰ τῆς γῆς αὐτοῖς στέμμασι καὶ αὐτῇ δάφνῃ, καὶ οἱ ἵπποι λευκοὶ καὶ ἡ δίνη τῶν τροχῶν σπουδῆς ἔμπλεως καὶ τὸ ἅσθμα τῶν ἵππων ἀπὸ παντὸς τοῦ μυκτῆρος, ἁρρῳ δὲ ἡ γῆ διέρρανται καὶ ἡ χαίτη μετακλίνεται, διαβρόχοις τε ὑπὸ ἱδρῶτος οὖσι περίκειται λεπτὴ κόνις ἧττον μὲν καλοὺς ἀποφαίνουσα τοὺς ἵππους, ἀληθεστέρους δέ. ὁ δὲ Ἀμφιάρεως τὰ μὲν ἄλλα ὥπλισται, μόνου δὲ ἀμελεῖ κράνους ἀνιεὶς τὴν κεφαλὴν Ἀπόλλωνι, βλέπων ἱερὸν καὶ χρησμῷδες. γράφει δὲ καὶ τὸν Ὠρωπὸν νεανίαν ἐν γλαυκοῖς γυναίοις, τὰ δέ ἐστι θάλατται. γράφει καὶ τὸ φροντιστήριον τοῦ Ἀμφιάρεω ῥῆγμα ἱερὸν καὶ θειῶδες. αὐτοῦ καὶ Ἀλήθεια λευχειμονοῦσα, αὐτοῦ καὶ ὀνείρων πύλη, δεῖ γὰρ τοῖς ἐκεῖ μαντευομένοις ὕπνου, καὶ Ὄνειρος αὐτὸς ἐν ἀνειμένῳ τῷ εἴδει γέγραπται καὶ ἐσθῆτα ἔχει λευκὴν ἐπὶ μελαίνῃ, τό, οἶμαι, νύκτωρ αὐτοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔχει καὶ κέρας ἐν ταῖν χεροῖν, ὡς τὰ ἐνύπνια διὰ τῆς ἀληθοῦς ἀνάγων.

43 803

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

κη'. Μὴ παραθεῖτε ἡμᾶς, ὦ θηρευταί, μηδὲ ἐπικελεύεσθε τοῖς ἵπποις, πρὶν ὑμῶν ἐξιχνεύσομεν, ὅ τι βούλεσθε καὶ ὅ τι θηρᾶτε. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἐπὶ χλούνην σῦν φατε ἴεσθαι, καὶ ὁρῶ τὰ ἔργα τοῦ θηρίου· τὰς ἐλαίας ἐξορώρυχε καὶ τὰς ἀμπέλους ἐκτέτμηκε καὶ οὐδὲ συκῆν καταλέλοιπεν ἢ μῆλον ἢ μηλάνθην, πάντα δὲ ἐξήρηκεν ἐκ τῆς γῆς τὰ μὲν ἀνορύττων, τοῖς δὲ ἐμπίπτων, τοῖς δὲ παρακνώμενος, ὁρῶ δὲ αὐτὸν καὶ τὴν χαίτην φρίττοντα καὶ πῦρ ἐμβλέποντα καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῷ παταγοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς, ὦ γενναῖοι, δεινὰ γὰρ τὰ τοιαυτὶ θηρία ὅτι ἐκ πλείστου κατακούειν τοῦ ὁμάδου· ἐγὼ μέντοι οἶμαι τὴν ὥραν ἐκείνου τοῦ μειρακίου διαθηρῶντας ὑμᾶς τεθηρᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ προκινδυνεύειν ἐθέλειν. τί γὰρ οὕτω πλησίον; τί δὲ παραψαύοντες; τί δὲ παρ' αὐτὸ ἐπέστραφθε; τί δὲ ὠστίζεσθε τοῖς ἵπποις; οἷον ἔπαθον· ἐξήχθην ὑπὸ τῆς γραφῆς μὴ γεγράφθαι δοκεῖν αὐτούς, εἶναι δὲ καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐρᾶν, διατωθάζω γοῦν ὡς ἀκούοντας καὶ δοκῶ τι ἀντακούσεσθαι, σὺ δ' οὐδ' ὅσα ἐπιστρέψαι παραπαίοντα ἐφθέγξω τι, παραπλησίως ἐμοὶ νενικημένος καὶ οὐκ ἔχων ἀνείργεσθαι τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὕπνου. σκοπῶμεν οὖν τὰ γεγραμμένα, γραφῇ γὰρ παρεστήκαμεν. περίκεινται μὲν δὴ τῷ μειρακίῳ νεανίαι καλοὶ καὶ καλὰ ἐπιτηδεύοντες καὶ οἷον εὐπατρίδαι, καὶ ὁ μὲν παλαίστρας τι ἐπιδηλοῖ τῷ προσώπῳ, ὁ δὲ χάριτος, ὁ δὲ ἀστεί- 44 804

15

2. ἀπώλλοντο. μ. ib. Καπανεὺς — τὸν Δία. v. 3. βληθῆναι. Ε. ib. πρότερον λέγεται. gu. ib. μὲν οἶμαι. h, E. πρότερος μὲν ὡς λέγεται, κόμπῳ. Ε. ib. κόμπῳ βάλλων. φ, vd. κ. καλὼν. v. κομπολακῶν. Ruhnk. ap. Wyttenb. de S. N. V. p. 6. 4. κελεύη. br. ib. βλέπεις. λ. 5. καὶ ἡ δίνη — μυκτῆρος. v. 6. οἴσθμα. v. 7. τε καὶ ὑπὸ. λ. ib. δὲ ὑπὸ. J. ib. ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος. γ, g. ib. πρόκειται. φ. ib. ἡ κόνις — ἀληθεστέρους δὲ. v. ib. ἀποφαίνουσα. ι, ν, J. ὑποφαίνουσα. ζ. 8. ὁ Ἀμφιάρεως βλέπων ἱερὸν καὶ χρησμῷδες. v. 10. Fo: ἅτε δὴ ἐπιθαλάττιον sive τὸ δὴ ἐπὶ θαλάττῃ. ib. δὲ καὶ τὸ φροντ. br. δὲ τὸ. o. ib. τοῦ om. f. ib. Ἀμφιάρεως. λ. ib. ῥῆγμα τὸ ἱερὸν. λ. 13. μεθημέραν. vd. ib. τὰ ὕπτια. γ. 14. ἐνάγων. f. ἀνάγνων. λ.

XXVIII. Inscr. θηρευταί in f. 15. μὴ δὲ. E. ib. ἡμῶν. gu. ib. ἐξιχνεύσομεν. 1, J. ἐξιχνεύσωμεν. 2, 3, E. 16. ὅτε. br. ib. θηρᾶτε. CJ. θηρᾶσθε. E. ib. χλοῦνιν. f, p. ib. ἴεσθαι. vd, J. ἴεσθε. μ. 17. τὰς. C. καὶ τὰς E et J. qui velit ὡς τὰς. ib. καὶ τὰς ἀμπ. 1, J. τὰς. 2, 3, E. 18. ἢ μῆλον ἢ μηλάνθην. C, J. οὐδὲ μ. οὐδε μ. E. ib. πάντα γὰρ. j. ib. ἐνορύττων. f, p. ἀνορύπτων. br. ἐνορύττων. λ. ib. τοῖς δὲ ἐμπ. om. br. 19. περικνώμενος. vd. ib. αὐτὸν καὶ. C, EJ. An καὶ αὐτὸν τὴν? ib. οἱ om. l. 20. αὐτῷ. 1, J. αὐτῶν. br. αὐτοῦ. 2, 3, E. ib. ἐφ' ἡμας. φ. ib. τὰ τοιαυτὶ. 1, μ, p 1761, λ, gu, J. ταυτὶ τὰ. γ, g, ψ. τοιαυτί. E. 21. τῆς ὁμάδος. vd. ib. μὲν οἶμαι. C, EJ. Sc: μέντοι οἶμαι. ib. ἐκείνην. f. τοῦ μειρακίου ἐκείνου. β. ib. ἡμᾶς. φ. 22. τί — πλησίον om. gu. ib. αὐτὸ. C, J. αὐτῷ. E. 23. οἷον — κινεῖσθαι. v. ib. ἐνστίζεσθε. f. ib. μὴ δὲ. v. ib. δοκεῖν. v. δοκῶν. ζ. 24. οἶμαι δὲ. β, ρ. ib. ἀντακούσεσθαι. λ. ἀντακούσεσθε. br. 25. σὺ οὐδ'. λ. ib. ἐπιστρέψας. E. 26. ἔχω. f. ib. ὕθλου velit J. ib. σκοπῶ μὲν. a, i. ib. αὐτοῦ corr. sec. m. vd. 27. προεστήκαμεν. f. ib. δὴ om. br. pr. m. ib. καλοὶ καλὰ. λ. 28. καὶ — ἀστεισμοῦ. v. ib. εὐπατρίδα. br. ib. παλαίστραν τις. φ. παλ. ἐπιδ. j. id. ὁ δὲ χάριτος om. j.

43, 44. p. 803, 804. 1, 28.

σμοῦ, τὸν δὲ ἀνακεκυφέναι φήσεις ἐκ βιβλίου, φέρουσι δὲ αὐτοὺς ἵπποι παραπλήσιοι οὐδεὶς ἄλλος ἄλλῳ λευκός τις καὶ ξανθὸς καὶ μέλας καὶ φοῖνιξ, ἀργυροχάλινοι καὶ στικτοὶ καὶ χρυσοῖ τὰ φάλαρα. ταῦτα φασὶ τὰ χρώματα τοὺς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάρους ἐγχεῖν τῷ χαλκῷ διαπύρῳ, τὰ δὲ συνίστασθαι καὶ λιθοῦσθαι καὶ σώζειν, ἃ ἐγράφη. οὐδὲ τὴν ἐσθῆτα συμβαίνουσιν ἢ τὴν στολήν, ὁ μὲν γὰρ εὔζωνος ἱππάζεται καὶ κοῦφος, ἀκοντιστής, οἶμαι, ἀγαθὸς ὤν, ὁ δὲ πέφρακται τὸ στερνον ἀπειλῶν πάλην τινὰ τῷ θηρίῳ, καὶ τὰ σκέλη πέφρακται, * * τὸ δὲ μειράκιον ὀχεῖται μὲν ἐφ' ἵππου λευκοῦ, μέλαινα δέ, ὡς ὁρᾷς, ἡ κεφαλὴ τῷ ἵππῳ καὶ λευκὸν ἀποτετόρνευται κύκλον ἐπὶ τοῦ μετώπου κατ' αὐτὸ τῆς σελήνης τὸ πλῆρες, καὶ φάλαρα ἔχει χρυσᾶ καὶ χαλινὸν κόκκου Μηδικοῦ, τουτὶ γὰρ τὸ χρῶμα προσαστράπτει τῷ χρυσῷ, καθάπερ οἱ πυρώδεις λίθοι. στολὴ τῷ μειρακίῳ χλαμὺς ἔχουσά τι ἀνέμου καὶ κόλπου. τὸ μὲν χρῶμα ἐκ φοινικῆς ἁλουργίας, ἣν ἐπαινοῦσι Φοίνικες, ἀγαπάσθω δὲ τῶν ἁλουργῶν μάλιστα, δοκοῦν γὰρ σκυθρωπάζειν ἕλκει τινὰ παρὰ τοῦ ἡλίου ὥραν καὶ τῷ τῆς ἴδης ἄνθει ῥαίνεται. αἰδοῖ δὲ τοῦ γυμνοῦσθαι πρὸς τοὺς παρόντας ἔσταλται χειριδωτῷ φοινικῷ, συμμετρεῖται δὲ ὁ χιτὼν ἐς ἥμισυ τοῦ μηροῦ καὶ ἴσα τοῦ ἀγκῶνος. καὶ μειδιᾷ καὶ χαροπὸν βλέπει καὶ κομᾷ ὅσον μὴ ἐπισκοτεῖσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτε ἀτακτήσει ἡ κόμη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τάχα τις καὶ τὴν παρειὰν ἐπαινέσεται καὶ τὰ μέτρα τῆς ῥινὸς καὶ καθ' ἓν οὕτωσὶ τὰ ἐν τῷ προσώπῳ, ἐγὼ δὲ ἄγαμαι τοῦ φρονήματος· καὶ γὰρ ὡς θηρατὴς ἔρρωται καὶ ὑπὸ τοῦ ἵππου ἐπῆρται καὶ συνίησιν, ὅτι ἐρᾶται. σκευοφοροῦσι δὲ αὐτοῖς ὀρεῖς καὶ ὀρεωκόμοι ποδοστράβας καὶ ἄρκυς καὶ προβόλια καὶ ἀκόντια καὶ λόγχας, ἐφ' ὧν οἱ κνώδοντες, καὶ κυναγωγοὶ συστρατεύουσι καὶ σκοπιωροί, καὶ τὰ ἔθνη τῶν κυνῶν, οὐχ αἱ τὴν ῥῖνα ἀγαθαὶ μόναι ἢ αἱ ταχεῖαι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ γενναῖαι, ἔδει γὰρ καὶ ἀλκῆς ἐπὶ τὸ θηρίον. γράφει δὴ Λοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κρητικάς, τὰς μὲν ἀγερώχους καὶ ὑλακτούσας, τὰς δὲ ἐννοούσας, αἱ δὲ μεθέπουσι καὶ σεσήρασι κατὰ τοῦ ἴχνους * * καὶ τὴν Ἀγροτέραν προιόντες ᾄσονται, νεὼς γάρ τις αὐτῆς ἐκεῖ καὶ ἄγαλμα λεῖον ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ συῶν κεφαλαὶ καὶ ἄρκτων, νέμεται δὲ αὐτῇ καὶ θηρία ἄνετα, νεβροὶ καὶ λύκοι καὶ λαγωοί, πάντα ἥμερα καὶ μὴ δεδιότα τοὺς ἀνθρώπους. ἔχονται μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θήρας. καὶ τὸ θηρίον οὐκ ἀνέχεται λανθάνειν, ἀλλ' ἐκπηδᾷ τῆς λόχμης, εἶτα ἐμπίπτει τοῖς ἱππεῦσι καὶ
46 ταράττει μὲν αὐτοὺς ἐκ προσβολῆς, νικᾶται δὲ ὑπὸ τῶν βαλλόντων καιρίᾳ μὲν οὐκ ἐντυχὼν διά τε τὸ φράττεσθαι πρὸς τὰς πληγὰς διά τε τὸ μὴ ὑπὸ θαρρούντων βάλλεσθαι, μαλαχθεὶς δὲ πληγῇ ἐπιπολαίῳ κατὰ τοῦ μηροῦ φεύγει διὰ τῆς ὕλης, ἐκδέχεται δὲ αὐτὸν ἕλος βαθὺ καὶ λίμνη πρὸς τῷ ἕλει. διώκουσιν οὖν βοῇ χρώμενοι οἱ μὲν ἄλλοι μέχρι τοῦ ἕλους, τὸ δὲ μειράκιον συνεμβάλλει τῷ θηρίῳ ἐς τὴν λίμνην καὶ τέτταρες οὗτοι κύνες, καὶ τὸ μὲν θηρίον ἵεται τρῶσαι τὸν ἵππον, ἀπονεῦσαν δὲ τοῦ ἵππου τὸ μειράκιον καὶ ἐς τὰ δεξιὰ μετακλῖναν ἀφίησι τῇ χειρὶ πάσῃ καὶ βάλλει τὸν σῦν κατ' αὐτὸ μάλιστα τὸ συνάπτον τὴν πλάτην τῇ δέρῃ. τοὐντεῦθεν οἱ μὲν κύνες κατά-

1. παραπλήσιος. br, ϱ, E. παραπλησίως. φ. 2. λευκός τε. br. ib. φοῖνιξ. vd. φοίνιξ. ς. 3. διαπύρῳ ὄντι. vd. 4. ἃ γραφή φ. ib. ὁ μὲν γὰρ. 1, J. ὁ μὲν. 2, 3, E. 5. κούφως. λ. ib. καὶ ἀγαθὸς. br. κἀγαθὸς. l, λ, o. 6. Descriptio vestitus equitis tertii et quarti excidit. ib. ὀχλεῖται. h, ε. 7. μέλανα. f. 8. μετόπου. β. μετώπου et γρ. προσώπου. p. προσώπου. vd. ib. καὶ ταὐτὸ. br. 9. καὶ οἱ. γ. ib. πυρρώδεις. br. 10. οἷον ἐπαινοῦσι. φ. 11. ἀγαπάσθαι. j, br. ib. δὲ om. 2. (br. add. rec. m.) ib. ἕλκειν. m. 12. εἴλης ἄνθει. Hemsterh. not. marg. ib. χειριδῶ τῷ. a, i. 13. φοίνικι. gu, ψ. ib. ἴσα. vd, γ, g. 14. κωμᾶ. l. ib. ἀτακτήσῃ. h, E. 15. καὶ τὰ – προσώπῳ. v. τὰ ἐν αὐτῷ προσώπει. vd. ib. τοῦ ῥινὸς. v. 16. τῷ om. λ. 17. ἐπῆκται. h, E. ib. ὀρεοκόμοι. φ. ὀρεωκόμος. vd. 18. ἄρκεις. m. ib. συναγωγοί. λ. 19. τὴν om. o. ib. μόνον. γ, g, gu, J. 20. δὲ. j. δὴ et ε suprasc. br. 21. αἱ δὲ. 1. αἳ δὲ. J. αἱ. γ. αἱ καὶ. 2, 3, E. ib. σεσήρωσι. m. Post ἴχνους nonnihil excidit. 22. ἀγροτέραν. E. ib. προιοῦσαι. vd, corr. sec. m. ib. καὶ νεὼς. j. νεῶς. g, b. νέως. m, o. ib. αὐτοῖς. β, λ et vd ante corr. 23. νευροὶ. μ, br. 24. πάντα ἥμεροι. vd. ib. ἥμερα μὴ. l, o. ἥμερα καὶ δ. ε, m. ib. δεδιότας – ἔχοντα. μετὰ. 1. ib. ἔχονται δὲ. Heyne Op. V, 85. ib. πρὸ τῆς. f. 25. τόλμης. br. λόγχμης. p 1761. 26. ταράττει, 1, l, J. ταράσσει. ς. ib. βαλόντων. l. ib. οὐκ om. m. ib. ἐντυχὼν. 1, J. ἐντυχόντων. 2, 3, E. 27. φράττειν. 1. ib. βαλέσθαι. l. 30. τέτταρες. f, l, γ, g, gu, J. τέσσαρες. ς. ib. ἴεται. vd, J. 31. κλῖναν. h, E. μετὰ κλῖναν. j. 32. δείρῃ. l.

45, 46. p 805, 806. 1, 28.

γουσι τὸν σῦν ἐς τὴν γῆν, οἱ δὲ ἐρασταὶ βοῶσιν ἀπὸ τῆς ὄχθης οἷον φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους, ὅστις ὑπερκεκράξεται τὸν πέλας, καὶ πέπτωκέ τις ἀπὸ τοῦ ἵππου μὴ κατασχών, ἀλλ' ἐκθορυβήσας τὸν ἵππον, ὁ δὲ καὶ στέφανον αὐτῷ πλέκει παρὰ τοῦ λειμῶνος τοῦ ἐν τῷ ἕλει. ἔτι ἐν τῇ λίμνῃ τὸ μειράκιον, ἔτι ἐπὶ τοῦ σχήματος, ᾧ τὸ παλτὸν ἀφῆκεν, οἱ δὲ ἐκπεπλήγασι καὶ θεωροῦσι τὸ αὐτό, οἷον γραφέν.

ΠΕΡΣΕΥΣ.

κθ'. Ἀλλ' οὐκ Ἐρυθρά γε αὕτη ἡ θάλασσα, οὐδ' Ἰνδοὶ ταῦτα, Αἰθίοπες δὲ καὶ ἀνὴρ Ἕλλην ἐν Αἰθιοπίᾳ, καὶ ἆθλος τοῦ ἀνδρός, ὃν ἑκὼν ἔτλη κατὰ ἔρωτα, οἶμαί σε, ὦ παῖ, μὴ ἀνήκοον εἶναι τοῦ Περσέως, ὃν φασιν Ἀτλαντικὸν ἀποκτεῖναι κῆτος ἐν Αἰθιοπίᾳ πεζεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους. ταῦτ' οὖν ἐπαινῶν ὁ ζωγραφος καὶ οἰκτείρων τὴν Ἀνδρομέδαν, ὅτι 47
κήτει ἐξεδόθη, τετέλεσται ἤδη ὁ ἆθλος, καὶ τὸ μὲν κῆτος ἔρριπται πρὸ τῆς ἠόνος ἐμπλημμυροῦν πηγαῖς αἵματος, ὑφ' ὧν ἐρυθρὰ ἡ θάλασσα, τὴν δὲ Ἀνδομέδαν ἀπαλλάττει τῶν δεσμῶν ὁ Ἔρως· γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν τὸ εἰωθός, νεανίας δὲ παρ' ὃ εἴωθε, καὶ ἀσθμαίνων γέγραπται καὶ οὐκ ἔξω τοῦ μεμοχθηκέναι. καὶ γὰρ εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἔρωτι ὁ Περσεὺς πρὸ τοῦ ἔργου, παρεῖναι αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ θηρίου συμπέτεσθαι, ὁ δὲ ἀφίκετο καὶ ἤκουσε τοῦ Ἕλληνος. ἡ κόρη δὲ ἡδεῖα μέν, ὅτι λευκὴ ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἡδίων δὲ αὐτὸ τὸ εἶδος· παρέλθοι ἂν καὶ Λυδὴν ἁβρὰν καὶ Ἀτθίδα ὑπόσεμνον καὶ Σπαρτιᾶτιν ἐρωμένην. κεκαλλώπισται δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καὶ γὰρ ἀπιστεῖν ἔοικε,
807 καὶ χαίρει μετ' ἐκπλήξεως καὶ τὸν Περσέα βλέπει μειδιαμά τι ἤδη ἐς αὐτὸν πέμπουσα. ὁ δὲ οὐ πόρρω τῆς κόρης ἐν ἡδείᾳ καὶ λιβανώδει πόᾳ κεῖται στάζων ἐς τὴν γῆν ἱδρῶτα καὶ τὸ δεῖμα τῆς Γοργοῦς ἔχων ἀπόθετον, μὴ ἐντυχόντες αὐτῷ λαοὶ λίθοι γένωνται. πολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα ὀρέγοντες καὶ οἴνου ἐπισπάσαι. ἡδεῖς οἱ Αἰθίοπες ἐν τῷ τοῦ χρώματος ἀτόπῳ καὶ βλοσυρὸν μειδιῶντες καὶ οὐκ ἄδηλοι χαίρειν καὶ οἱ πλεῖστοι ὅμοιοι. ὁ Περσεὺς δὲ ἀσπάζεται μὲν καὶ ταῦτα, στηρίζων δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἀνέχει τὸν θώρακα ἔμπνους ὑπὸ ἄσθματος, ἐμβλέπων τῇ κόρῃ, καὶ τὴν χλαμύδα τῷ ἀνέμῳ ἐκδίδωσι φοινικῆν οὖσαν καὶ βεβλημένην αἵματος ῥανίσιν, ἃς προσέπνευσεν αὐτῷ τὸ θηρίον ἐν τῷ ἀγῶνι. ἐρρώσθων Πελοπίδαι παρὰ τὸν τοῦ Περσέως ὦμον. καλῷ γὰρ ὄντι αὐτῷ καὶ ὑφαίμῳ προσήνθηκέ τι τοῦ καμάτου καὶ ὑπῳδήκασιν αἱ φλέβες ἐπιλαμβάνον τοῦτο αὐτάς, ὅταν πλεονεκτήσῃ τὸ ἄσθμα. πολλὸ καὶ παρὰ τῆς κόρης ἄρνυται. 48

ΠΕΛΟΨ.

λ'. Στολὴ δὲ ἁπαλή, σχῆμα ἐκ Λυδίας καὶ μειράκιον ἐν ὑπήνῃ πρώτῃ Ποσειδῶν τε μειδιῶν ἐς τὸ μειράκιον καὶ ἀγάλλων αὐτὸ ἵπποις δηλοῖ Πέλοπα τὸν Λυδὸν ἐπὶ θάλατταν ἥκοντα, ὡς εὖ-

2. ὑπερκεκράξαι. λ. ὑποκεκράξεται. β. ib. ἐκθορυβήσας suprasc. ἐπι. p. ἐπιθορυβήσας. vd. 3. ὃς δὲ. β, ρ, γ, g. ib. αὐτοῦ. λ. ib. πρὸς τοῦ. vd. ib. λειμῶνος ἐν. j. 4. τὸν παλτὸν. vd. ib. ἐκπλήγασι. br. 5. πρὸς αὐτὸ conj. J. XXIX. 6. ἐρυθρά. EJ. ib. ἡ om. φ, vd. 7. τοῦ om. j, br. ib. ὃς. E. 8. Ἀντλαντικὸν. f. ib. πεζεύων. ε. 9. ἐπαινεῖν. λ. 10. τετέλεσθαι. ε. ib. ἠόνος. 1, J. ἠόνος. vd. ἠιόνος. ς. ib. ἐκπλημμ. φ, λ. 11. τοῦ δεσμοῦ. f. τῷ δεσμῷ. λ. 12. ἀσθμαίνων — μεμοχθηκέναι. v. 13. ἀνεβάλλετο. f, l, gu, μ, p 1761. 14. καὶ om. gu et br. ubi add. mg. ib. ἀφίκεται. i. 15. ἡδὺ. f. ib. ἤθος. vd. ib. παρέλθοι — κεκαλλώπισται. v. ib. παρέλθῃ. br. παρέλθοι περ καὶ Λυδὴν ἂν ἅβραν. v. ib. ἅβραν. vd. 16. ὑπόσεμνον Σπ. ἐρωμένην. v. ib. Σπαρτιάτην. ρ, h, E. Σπαρτιάτιν. γ, gu, μ, J. Σπαρτιᾶτιν. λ. ib. ἐρωμένην. v, λ, β et vd ex mala corr. pr. m. ib. ἀπὸ τοῦ καιροῦ κεκαλλώπισται. v. ib. καινοῦ. g. 17. χαίρει. 1. χαίρειν. 2, 3, EJ. 18. ἡδὺ. conj. J. ib. ἐς. φ. ib. ἡδία. br. ib. ἐς τ. γ. ἱδρῶ. φ. ib. δεῖγμα. f. 19. Γόργης. vd. ib. δὲ om. f. ib. δὲ ὁ βουκόλοι. vd. 20. ἐπισπᾶσαι. E. ib. ἡδεῖς — χαίρειν. v. ib. οἱ Αἰθίοπες. v. Αἰθίοπες. ς. ib. καὶ βλ. μειδ. om. v. 21. μὲν ταῦτα. l, o. 22. αὐτὸν. ρ. αὐτὸν. E. ib. ἔμπνουν. f. p. ib. ὑπὸ τοῦ ἄσθματος. EJ. 23. φοινικῆς gu. φοινικῶ. μ. 24. καὶ ἃς. f. ib. Πελοπίδα. i. Πελοπίσι. gu. 25. ὑποδήκασιν. γ, λ. 26. ἐπιλαμβάνοντος τούτου. vd, 2, β, m, o. ib. ὅτε. g, β. ib. πλεονεκτήσει. β. ib. Malim πολλὰ δὲ. XXX. Πέλοψ ὁ Λυδὸς inscr. in matr. 27. καὶ σχῆμα. f2, ven. 392. ib. Ποσειδῶν δὲ. J. 28. αὐτὸς. br. ib. ἀγάλλον. f1 ante corr. rec. m, ε. ib. ἐς τὸ. f, n. ib. θάλασσαν. vd. ib. εὖξαιντο. f7.

47, 48 p. 807. l, 29, 30.

ξαιτο τῷ Ποσειδῶνι κατὰ τοῦ Οἰνομάου, ὅτι μὴ χρῆται γαμβρῷ ὁ Οἰνόμαος, ἀλλὰ κτείνων τοὺς τῆς Ἱπποδαμείας ἐρῶντας φρονεῖ τοῖς τούτων ἀκροθινίοις ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἷον οἱ θήραν ἠρηκότες. καὶ εὐχομένῳ τῷ Πέλοπι ἦκει χρυσοῦν ἅρμα ἐκ θαλάττης, ἠπειρῶται δὲ οἱ ἵπποι καὶ οἷοι διαδραμεῖν τὸν Αἰγαῖον αὐχμηρῷ τῷ ἄξονι καὶ ἐλαφρᾷ τῇ ὁπλῇ. ὁ μὲν οὖν ἆθλος εὐδρομήσει τῷ Πέλοπι, τὸν δὲ τοῦ ξωγράφου ἆθλον ἡμεῖς ἐξετάζωμεν. οὐ γὰρ σμικροῦ, οἶμαι, ἀγῶνος ἵππους μὲν ξυνθεῖναι τέτταρας καὶ μὴ ξυγχέαι τῶν σκελῶν τὸ κατὰ ἕνα αὐτῶν, ἐμβαλεῖν 808
δὲ αὐτοῖς μετὰ τοῦ χαλινοῦ φρόνημα στῆσαί τε τὸν μὲν ἐν αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἑστάναι, τὸν δὲ ἐν τῷ κροαίνειν βούλεσθαι, τόν δ' ἐν τῷ πείθεσθαι, ὁ δὲ γάνυται τοῦ Πέλοπος τῇ ὥρᾳ καὶ εὐρεῖαι αὐτῷ αἱ ῥῖνες, ὅσα χρεμετίζοντι. ἔτι κἀκεῖνο σοφίας· ὁ Ποσειδῶν τοῦ μειρακίου ἐρᾷ καὶ ἀναφέρει αὐτὸ ἐς τὸν λέβητα καὶ τὴν Κλωθώ, ὅτε Πέλοψ ἀστράψαι ἐδόκει τῷ ὤμῳ, καὶ τοῦ μὲν γαμεῖν οὐκ ἀπάγει αὐτόν, ἐπειδὴ ὥρμηκεν, ἀγαπῶν δὲ ἀλλ' ἐφάψασθαι τῆς χειρὸς ἐμπέφυκε τῇ δεξιᾷ τοῦ Πέλοπος ὑποτιθέμενος αὐτῷ τὰ ἐς τὸν δρόμον, ὁ δὲ ὑπέρφρον ἤδη καὶ Ἀλφειὸν πνεῖ,
49 καί ἡ ὀφρὺς μετὰ τῶν ἵππων. βλέπει δὲ ἡδὺ καὶ μετέωρον ὑπὸ τοῦ τιάρᾳ ἐπισοβεῖν, ἧς οἷα χρυσαῖ λιβάδες ἡ κόμη τοῦ μειρακίου ἀποστάζουσα μετώπῳ ὁμολογεῖ καὶ ἰούλῳ συνανθεῖ καὶ μεταπίπτουσα τῇδε κἀκεῖσε ἐν τῷ καιρίῳ μένει. γλουτὸν καὶ στέρνα καὶ ὅσα περὶ γυμνοῦ τοῦ Πέλοπος ἐλέχθη ἄν, καλύπτει ἡ ἐσθὴς αὐτῇ κνήμῃ. Λυδοὶ γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι καθείρξαντες ἐς τοιάσδε ἐσθῆτας τὸ κάλλος λαμπρύνονται τοῖς ὑφάσμασιν ἐνὸν λαμπρύνεσθαι τῇ φύσει, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἀφανῆ καὶ ἔσω, τὸ δὲ τῆς στολῆς, ἔνθα ὁ ὦμος ὁ ἀριστερός, τέχνῃ ἠμέληται, ὡς μὴ κρύπτοιτο αὐτοῦ ἡ αὐγή, νύξ τε γὰρ ἐπέχει καὶ λαμπρύνεται τῷ ὤμῳ τὸ μειράκιον, ὅσον ἡ νὺξ τῷ ἑσπέρῳ.

ΞΕΝΙΑ.

λα'. Καλὸν δὲ καὶ συκάσαι καὶ μηδὲ ταῦτα παρελθεῖν ἀφώνους. σῦκα μέλανα ὀπῷ λειβό- 20
μενα σεσώρευται μὲν ἐπὶ φύλλων ἀμπέλου. γέγραπται δὲ μετὰ τῶν τοῦ φλοιοῦ ῥηγμάτων, καὶ τὰ μὲν 809
ὑποκέχηνε παραπτύοντα τοῦ μέλιτος, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ὥρας οἷον ἔσχισται. πλησίον δὲ αὐτῶν ὄζος ἔρριπται, μὰ Δί', οὐκ ἀργὸς ἢ κενὸς τοῦ καρποῦ, σκιάζει δὲ σῦκα τὰ μὲν ὠμὰ καὶ ὀλύνθους ἔτι,

1. τοὺς om. m, o. 2. τῆς om. br. (add. mg.) τῆς Ἱπποδαμείας om. vd. ib. μνηστῆρας. f, p, vd, J. ἐρῶντας. φ, 2, 3, E. ib. τοῖς om. m, o. τούτων. f. p, vd. αὐτῶν. J. τῶν μνηστήρων. φ, 2, 3, E. ib. ἀκροθηνίοις. ven. 392, 514. ἀκροθρονίοις. l. ib. ἀτάκτων λεόντων κεφαλαῖς οἷον θήραν ἠρηκότες. f, φ, vd (ubi ἠρηκότων) ante corr. et olim p, ubi erasa haec verba. Sc: ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἷον οἱ θήραν ἠρ. 3. τῷ om. f1. ib. δὲ ἱπποι. λ, β. 4. καὶ οἷον. β, ρ, f2, ven. 392, 514. ib. ἄξωνι. vd 82 et γ ante corr. ib. ἐλαφρῷ et α suprasc. br. 5. ἐξετάζομεν. f1, 3, 7. ἐξετάσωμεν. ven. 6. συγχέαι. ψ. ib. ἐμβάλλει μὲν αὐτῷ μετὰ χαλινοῦ φρόνημα, ἵστησί δὲ αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἑστάναι. Isid. Pel. p. 619 A. ib. ἐμβαλεῖν — φρόνημα. v. ib. ἐμβ. τε. ven. 309. 7. τοῖς ἵπποις. v. ib. χαλινοῦ. 1, v, J, Isid. ib. τε om. vd. ib. ἑστᾶναι. g. 8. τόν τ' ἐν. vd. ib. πιθέσθαι. p. τίθεσθαι. f, φ, vd. ib. ὁ δὲ om. f7 cum lac. ib. γάνυται. λ, f1, 4, gu, J. γάνυνται. ς. ib. τοῦ Πέλοπος τῇ ὥρᾳ. φ. τῇ ὥρᾳ τοῦ Πελ. ς. ib. εὐθεῖαι. j. 9. ῥῖναις. f1. ib. χρεματίζοντι. vd. 82. ib. ὅτι. f7. ib. σόφισμα. φ. 10. αὐτὸν. f7. ib. λέβιτα. br. ib. ὅ, τε. EJ. ib. δοκεῖ. C, EJ. Sc: ἐδόκει. ib. μὲν om. μ. 11. ἐπάγει. f1, 3, 4, ε. ἀπάγειν. j. ib. ὥρμησεν. m, o. ib. ἀγαπῶν δὲ λίαν. φ. ib. ἀλλ' ἐφαψ. 1, J. ἄλλως ἐφαψ. 2, 3, E. ib. ἐμπέφυκε δὲ. br. 12. ἐς δρόμον. f7. Hic explicit p 1698, atque inde j ad fam. 1. transit. ib. ὑπέρφρον. C. (ὑπερφέρον. ρ.) ὑπέρφρων. h, ει EJ. ib. Ἀλφειὸν. Salm. Grut. J. et ex rec. corr. Ἀλφναόν. br. ἀφναὸν. p 2706. ἀφνειόν. ς. ib. ἀφν. ὀρᾷ. λ. 13. τί ἄρα. f, j. 14. λαβίδες. f3, 4. ib. κόρη. f7. ib. τῷ μετώπῳ. f7. ib. σὺν ἀνθεῖ. f1. 15. καιρῷ. 1, br. καιρίῳ. 2, 3, EJ. ib. περὶ τοῦ γυμνοῦ τοῦ. f, j. 16. ἐλέγχη. E. ἐλέγχθη. f1. ib. ἀνακαλύπτει. 1 et ἀνὰ suprasc. in br. ib. ἡ γραφὴ ἐσθὴς αὐτῇ (αὐτὴ. f.) καὶ κνήμῃ. 1. Inde feci καλύπτει ἡ ἐσθὴς αὐτῇ κνήμῃ. ἡ γραφὴ. 2, 3, EJ. ib. Λυδοὶ — φύσει. v. ib. γὰρ om. 2. (vd. 82.) ib. καὶ om. f. ib. οἱ ἄλλοι βάρβαροι. vd, ven. οἱ ἄνω β. ς. (f.) ib. ἐς τοιαύτας. v. ἐς τοι om. γ. 17. τοῖς. v. τοῖσδε. f2. τοιοῖσδε. ς. ib. ἄλλ' ἀφανῆ. vd. 18. ἔνθα ὦμος. p eras. art. vd, ven. ib. ὁ ὦμος ἀριστερὸς. f7. 19. τε om. f7. ib. ἡ νὺξ. β. ib. νὺξ γάρ τε. 2. (vd. 82.) ib. ὅσον. f, j, p, J. ὅσα. vd, φ, 2, 3, E.

XXXI. 20. καλὸν καὶ. f, j. ib. μὴ δὲ. vd. ib. σύκα. o. μέλαινα. f. 21. φύλων. g. ib. τῶν φλ. 2 praeter p 1760, ε, m. τοῦ φλ. o. in br. τοῦ est a rec. m. ib. ῥημάτων. φ. 22. περιπτύοντα vd. ante corr. ib. τάδ'. E. 23. δὲ καὶ. f, j, et p ante corr. ib. ὀλύνθοις. m.

49. p. 808, 809. I, 31.

τὰ δὲ ῥυσσὰ καὶ ἔξωρα, τὰ δὲ ὑποσέσηρε παρεμφαίνοντα τοῦ χυμοῦ τὸ ἄνθος, τὸ δὲ ἐπ᾽ ἄκρῳ τοῦ ὄζου στρουθὸς διορώρυχεν, ἃ δὴ καὶ ἥδιστα σύκων δοκεῖ. καρύοις δὲ ἅπαν ἔστρωται τοὔδαφος, ὧν τὰ μὲν παρατέτραπται τοῦ ἐλύτρου, τὰ δὲ ἔγκειται μεμυκότα, τὰ δὲ παρεμφαίνει τὴν διαφυήν. ἀλλὰ καὶ ὄγχνας ἐπ᾽ ὄγχναις ὥρα καὶ μῆλα ἐπὶ μήλοις σωρούς τε αὐτῶν καὶ δεκάδας, εὐώδη πάντα καὶ ὑπόχρυσα. τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἔρευθος οὐδὲ ἐπιβεβλῆσθαι φήσεις, ἀλλὰ ἔνδον ὑπηνθηκέναι. κεράσου δὲ ταῦτα δῶρα ὀπώρα τις αὕτη βοτρυδὸν ἐν ταλάρῳ, ὁ τάλαρος δὲ οὐκ ἀλλοτρίων πέπλεκται λύγων, ἀλλ᾽ αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ. πρὸς δὲ τὸν σύνδεσμον τῶν κλημάτων εἰ βλέποις καὶ τὰς ἐκκρεμαμένας αὐτῶν σταφυλὰς καὶ ὡς κατὰ μίαν αἱ ῥᾶγες, ἄσῃ τὸν Διόνυσον, οἶδα, καὶ ὦ πότνια βοτρυόδωρε, περὶ τῆς ἀμπέλου ἐρεῖς. φαίης δ᾽ ἂν καὶ τοὺς βότρυς τῇ γραφῇ ἐδωδίμους εἶναι καὶ ὑποίνους. κἀκεῖνο ἥδιστον· ἐπὶ φύλλων κράδης μέλι χλωρὸν ἐνδεδυκὸς ἤδη τῷ κηρῷ καὶ ἀναπλημμυρεῖν ὡραῖον, εἴ τις ἀποθλίβοι, καὶ τροφαλὶς ἐφ᾽ ἑτέρου φύλλου νεοπαγὴς καὶ σαλεύουσα καὶ ψυκτῆρες γάλακτος οὐ λευκοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ στιλπνοῦ, καὶ γὰρ στίλβειν ἔοικεν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζούσης αὐτῷ πιμελῆς.

Β′.

ΤΜΗΤΡΙΑΙ.

810 α′. Ἀφροδίτην ἐλεφαντίνην ἐν ἁπαλοῖς μυρρινῶσιν ἄδουσιν ἁπαλαὶ κόραι. διδάσκαλος αὐτὰς ἄγει σοφὴ καὶ οὐδὲ ἔξωρος, ἐφιζάνει γάρ τις ὥρα καὶ ῥυτίδι πρώτῃ γήρως μὲν τὸ ὑπόσεμνον ἕλκουσα, τούτῳ δ᾽ αὖ κεραννῦσα τὸ σωζόμενον τῆς ἀκμῆς. καὶ τὸ μὲν σχῆμα τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἕδους γυμνὴ καὶ εὐσχήμων, ἡ δὲ ὕλη συνθήκη μεμυκότος ἐλέφαντος. ἀλλὰ οὐ βούλεται γεγράφθαι δοκεῖν ἡ θεός, ἔκκειται δὲ οἷα λαβέσθαι. βούλει λόγου τι ἐπιλείβωμεν τῷ βωμῷ; λιβανωτοῦ γὰρ ἱκανῶς ἔχει καὶ κασίας καὶ σμύρνης, δοκεῖ δέ μοι καὶ Σαπφοῦς τι ἀναπνεῖν. ἐπαινετέα τοίνυν ἡ σοφία τῆς γραφῆς· πρῶτα μὲν ὅτι τὰς ἀγαπωμένας λίθους περιβαλοῦσα οὐκ ἐκ τῶν χρωμάτων αὐτὰς ἐμιμήσατο, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ φωτός, οἷον ὀφθαλμῷ κέντρον τὴν διαύγειαν αὐταῖς ἐνθεῖσα, εἶτα ὅτι καὶ τοῦ ὕμνου παρέχει ἀκούειν· ᾄδουσι γὰρ αἱ παῖδες, ᾄδουσι, καὶ ἡ διδάσκαλος ὑποβλέπει τὴν ἀπᾴδουσαν κροτοῦσα τὰς χεῖρας καὶ ἐς τὸ μέλος ἱκανῶς ἐμβιβάζουσα. τὸ μὲν γὰρ τῆς στολῆς ἀπέριττον καὶ μὴ δι᾽ ὄχλου αὐταῖς, εἰ ἀθύροιεν, ἢ τὸ ἐν χρῷ τῆς ζώνης ἢ τὸ ἐς βραχίονα τοῦ

1. ῥυσσὰ. l, λ, J. ῥυσὰ. ς. ib. ὑποσέσηρα. E. ib. παρεμφαίνοντα. λ, h. παραφαίνοντα. ς. ib. τὰ δὲ. 2. ib. ἄκρου g. 2. στρουθοὺς. φ. στρατὸς. vd. ib. δὲ ἅπαν. f, p. 3. τῶν καρύων τὰ μὲν — διαφυὴν. v. ib. παρατέτραπται. v. παρατέτριπται. ς. (περιτετρ. vd.) ib. ἐλλύτρου. v. ib. παρεκφαίνει. v. 4. διαφυγὴν. v. διαφυλακὴν. vd. ib. καὶ om. λ, γ. ib. ὄγχνας ἐπ᾽ ὄγχναις. l, g. ὄχνας ἐπ᾽ ὄχναις. ς. 5. καὶ εὐώδη. φ. ib. ἐπ᾽ αὐτοῖς. vd. ib. ἀλλ᾽ ἔνδον. f, vd, h. 6. τε αὖτη. conj. J. ib. βοτρυδὼν. br. 7. βλέποις. l, γ, g, J. βλέπεις. ς. 8. ἐγκρεμ. γ, g. ib. αὐτῆς. br. ib. ἄγουσι τὸν. vd. 9. πώτνια. p. ib. περὶ om. φ. ib. βότρυς τὴν γραφὴν. ex corr. p. βότρυας. vd. 10. ἤδὺ τὸ. J conj. ib. ἐνδεδωκὸς. br. ib. καὶ τῷ κηρῷ — ἀποθλίβοι. v. ib. καιρῷ. f, br, et φ, ubi η suprasc. fuitque ante corr. in p. καρῷ. j. 11. τροφαλίς. f. p et ex corr. φ, J. τρυφαλλὶς. g, β. τρυφαλὶς. ς. ib. φύλου. γ. 12. καὶ στίλβειν γὰρ. γ, g. ib. στίβειν. m, o. στίλβον. ψ. στίλβον. vd.

II, 1. Ἀφροδίτη insc. vd. 14. ἐν ἁπαλοῖς. conj. J. ἁπαλοῖς. ς. ib. μυρρῶσιν. h. μυρρίνης. vd. ex corr. sec. m. ib. αὐτὴν. mg. l. 15. ῥητίδι. γ. ib. Excidisse videtur παρὰ τοῦ ante γήρως. id. ἔχουσα. p et p 1761. ἐνέλκουσα. vd. ex corr. sec. m. 16. τῆς Ἀφροδίτης, αἰδοῦς γυμνή. C, E. τῆς Ἀφροδίτης Αἰδοῦς· γυμνὴ. J. αἰδοῦς γυνὴ. φ. αἰδοῦς αιδους γυμνὴ. vd. Sc: τοῦ τῆς Ἀφρ. ἕδους γυμνὴ. 17. ἡ δὲ ὕλη. l, φ. ib. μεμυκότος καὶ ἐλέφαντος. φ. ib. ἀλλὰ οὐ. p, φ, π, ψ. ἀλλ᾽ οὐ. ς. 18. ἔγκειται. vd. ib. ἔκκ. δὲ οἷα λαβέσθαι adhibet M. Eugenic. 160. ἕλκεται. φ. ib. ἐπιλάβωμεν. ε, m, et vd a sec. m. 19. ἔχει ἱκανῶς. br. ib. κασσίας. f. 20. πρῶτα. φ. πρῶτον. ς. ib. οἷον ἀγαπ. vd. ib. τὰς. C, (τοῖς ἀγαπωμένοις. φ.) FJ. Sc: ὅτι τὰς. ib. περιβαλλοῦσα. br. περιλαβοῦσα. l corr. mg. 21. κέντρῳ. γ. ib. αὐτῶν et mg. αὐταῖς. l. ib. εἶθ᾽ ὅτι. vd. ib. καὶ ὅτι. EJ. 22. καὶ — ἱκανῶς ἐνεβίβαζε. Aristaenet. I, 10 p. 49 ed. B. ὁ διδάσκαλος. vd, quod corr. sec. m. ib. ἐπέβλεπε. Arist. 23. ἐπᾴδουσαν. Arist. ib. εἰς τὸ μέσος. φ. 24. διόχλου. j. ib. ἀθύροιεν. f.

50, 53. p. 810. II, 1.

χιτῶνος ἢ ὡς ἀνυποδησίᾳ χαίρουσιν ἐφεστῶσαι ἀπαλῇ πόᾳ καὶ ἀναψυχὴν ἕλκουσαι παρὰ τῆς δρό- 811
54 σου λειμών τε ὁ περὶ τὰς ἐσθῆτας καὶ τὰ ἐν αὐταῖς χρώματα καὶ ὡς ἄλλο ἄλλῳ ἐπιπρέπει, δαιμονίως ἐκμεμίμηται. τὰ γὰρ συμβαίνοντα οἱ μὴ γράφοντες οὐκ ἀληθεύουσιν ἐν ταῖς γραφαῖς. τὰ δὲ εἴδη τῶν παρθένων εἰ τῷ Πάριδι ἢ ἄλλῳ τῳ κριτῇ ἐπιτρέποιμεν, ἀπορῆσαι ἄν μοι δοκεῖ ψηφίσασθαι, τοσοῦτον ἁμιλλῶνται ῥοδοπήχεις καὶ ἑλικώπιδες καὶ καλλιπάρῃοι καὶ μελίφωνοι, Σαπφοῦς τοῦτο δὴ τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα. παραψάλλει δὲ αὐταῖς Ἔρως ἀνακλίνας τοῦ τόξου τὸν πῆχυν, καὶ ἡ νευρὰ παναρμόνιον ᾄδει καί φησι πάντα ἔχειν, ὅσα ἡ λύρα, ταχεῖς τε οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ῥυθμόν τινα, οἶμαι, διανοοῦντες. τί δῆτα ᾄδουσι; γέγραπται γάρ τι καὶ ᾠδῆς· τὴν Ἀφροδίτην ἐκδοῦναι τῆς θαλάττης λέγουσιν ἀπορροῇ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὅπου μὲν τῶν νήσων προσέσχεν, οὕπω λέγουσιν, ἐροῦσι δέ, οἶμαι, Πάφον, τὴν γένεσιν δὲ ἱκανῶς ᾄδουσιν· ἀναβλέπουσαι μὲν γὰρ ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἀπ᾽ οὐρανοῦ, τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινοῦσαι δηλοῦσιν, ὅτι ἐκ θαλάττης, τὸ μειδίαμα δὲ αὐτῶν γαλήνης ἐστὶν αἴνιγμα.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΤΡΟΦΑΙ.

β′. Νεβροὶ καὶ λαγώς, ταῦτα θηράματα τοῦ νῦν Ἀχιλλέως, ὁ δέ γε ἐν Ἰλίῳ πόλεις αἱρήσει καὶ ἵππους καὶ ἀνδρῶν στίχας, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῷ μαχοῦνται μὴ ἐῶντι αὐτοὺς ῥεῖν, κἀκείνων μὲν τῶν ἔργων μισθὸν ἀποίσεται Βρισηίδα καὶ τὰς ἐκ Λέσβου ἑπτὰ καὶ χρυσὸν καὶ τρίποδας καὶ
55 τὸ τοὺς Ἀχαιοὺς ἐπ᾽ αὐτῷ εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τῷ Χείρωνι ταῦτα μήλων δοκεῖ καὶ κηρίων ἄξια, 812
καὶ ἀγαπᾷς, ὦ Ἀχιλλεῦ, μικρὰ δῶρα πόλεις ἀπαξιώσων τότε καὶ τὸ κῆδος τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τάφρου καὶ ὁ κλίνας τοὺς Τρῶας ἐκ μόνου τοῦ βοῆσαι καὶ ὁ κτείνων ἐπιστροφάδην καὶ ἐρυθαίνων τὸ τοῦ Σκαμάνδρου ὕδωρ ἵπποι τε ἀθάνατοι καὶ ἕλξεις Ἕκτορος καὶ ὁ βρυχώμενος ἐπὶ τοῖς Πατροκλείοις στέρνοις Ὁμήρῳ γέγραπται, γράφει δὲ αὐτὸν καὶ ᾄδοντα καὶ εὐχόμενον καὶ ὁμωρόφιον τῷ Πριάμῳ, τουτονὶ δὲ οὕπω ξυνιέντα ἀρετῆς, ἀλλὰ παῖδα ἔτι γάλακτι ὑποθρέψας καὶ μυελῷ καὶ μέλιτι δέδωκεν ὁ Χείρων γράφειν ἁπαλὸν καὶ ἀγέρωχον καὶ ἤδη κοῦφον, εὐθεῖα μὲν γὰρ ἡ κνήμη τῷ παιδί, ἐς γόνυ δὲ αἱ χεῖρες, ἀγαθαὶ γὰρ δὴ αὗται πομποὶ τοῦ δρόμου, κόμη τε ἡδεῖα καὶ οὐδὲ ἀκίνητος, ἔοικε γὰρ προσαθύρων ὁ ζέφυρος μετατάττειν αὐτήν, ὡς μεταπιπτούσης τῇδε κἀκεῖσε ἄλλοτε ἄλλος ὁ παῖς εἴη, ἐπισκύνιόν τε καὶ θυμοειδὲς φρύαγμά
ἐστι μὲν ἤδη τῷ παιδί, πραύνει δὲ αὐτὸ ἀκάκῳ ὄμματι καὶ παρειᾷ μάλα ἵλεῳ καὶ προσβαλλούσῃ τι ἁπαλοῦ γέλωτος. ἡ χλαμὺς δέ, ἣν ἀμπέχεται, παρὰ τῆς μητρός, οἶμαι· καλὴ γὰρ καὶ ἁλιπόρφυρος καὶ πυραυγὴς ἐξαλλάττουσα τοῦ κυανῆ εἶναι. κολακεύει δὲ αὐτὸν ὁ Χείρων, οἷον λέοντα,

1. ὡς om. γ. ib. ἕλκουσι. vd. sed sec. m. corr. 2. καὶ ante ὡς om. f, j, p. ib. ἐπιτρέπει. l, ρ, et vd. ex corr. sec. m. ε. 3. τὰ γὰρ – γραφαῖς. v. ib. γὰρ om. l. 4. τῷ. a2, i, m. ib. μοι om. f. ib. δοκεῖ. π, ψ, h, g, J. δοκῇ. p, vd, f, j, p 1761. δοκοῖ. l, o. δοκοίη. φ. 5. ῥοδοπήχεος. π. ib. καλλιπάρειοι. j. καλλιπάριοι. br. ib. μελίφωνοι, τοῦτο δὴ Σαπφοῦς τὸ ἥδιστον φθέγμα. Aristaenet. I, 10. p. 49 ed. B. 6. δὴ om. o. ib. τὴν. o. 7. παναρμόνιος. φ. ib. ταχεῖς τε. f, vd, φ, π, ψ, br, ε, m. ταχεῖς δὲ. ς. 8. τινα εἶναι. f, j. 9. καὶ Ἀφρ. et mg. τὴν Ἀφρ. l. ib. ἐκδοῦναι et mg. ἐκφῦναι. l. ἐκφῦναι. ς. ib. θαλάσσης. vd. ib. ἀπορροῇ. 1. (ἐπι suprasc. in φ al. m.) p 1761, J. ἐπιρροῇ. 3, E. ib. καὶ ὅπου — Πάφον. v. ib. προσίσχειν. ρ. 11. ὑπο eras. in p. et κινοῦσαι. vd. 12. τὸ δὲ μειδ. vd. 13. ταῦτα, θηράματα disting. h, J. 14. καὶ ἀνδρ. στίχ. om. μ. ib. καὶ οἱ ποτ. f, j, l. καὶ ποτ. ς. ib. ῥέειν. ς. Sc: ῥεῖν. 15. ἐν Λέσβου. J. 16. τὸ om. m. 17. σμικρὰ. p 1761. ib. ἀπαξιῶν. 2 praeter p 1760. ἀπαξιώσας. ρ. 18. τῆς τάφρου. f, j, vd. τῇ σῇ τάφρῳ. p. τῇ τάφρῳ. ς. 19. ἐρυθαίνων. p ex corr. π, γ, g, ψ, J. ἐρυθραίνων. ς. ib. ἕξεις. γ. ib. ῥήτορος. j. ib. βρυχόμενος. p, 2. 20. τοῖς Πατροκλείοις. l. τοῖς τοῦ Πατρόκλου. f, j, φ, vd, 2, 3. τοῖς Πατρόκλου. EJ. 21. ξυνιέντα τῆς ἀρετῆς. vd. 22. καὶ μυελῷ ὑποθρέψας. ψ. 23. γὰρ om. j. ib. γνώμη. φ. ib. ἐς γόνυ — δρόμου. γ. ib. ἀγαθοὶ. l. ib. δὴ om. μ, p 1761. 24. ἰδία. j. ib. προαθύρων. f, j. 25. ἄλλοτε ἄλλο. φ. ib ἐπισκήνιον. l. βλε
26. δὲ om. J. ib. ὄμματι et γρ. βλέμματι. l, br. ὄμματι. p 1761. βλέμματι. ς. ib. προσβαλλοῦσι. φ. 27. πυραυγῶς. l, φ. ib. ἐξαλάττουσα. φ. ἐξαλλάττουσα et γρ. ἀστράπτουσα. p. ἀπαστράπτουσα et sec. m. ἀπαλλάττουσα. vd. ου
28. τὸ. 2 (br. mg. τοῦ). τῷ. ρ, π, ψ. τῶ. φ. τῶ ex τοῦ corr. sec. m. vd. ib. κυανῆν. E. ib. σκυλακεύειν et γρ. κολακεύειν. l.

54, 55. p 811, 812. II, 2.

πτῶκας ἁρπάζειν καὶ νεβροῖς συμπέτεσθαι· νεβρὸν γοῦν ἄρτι ἠρηκὼς ἥκει παρὰ τὸν Χείρωνα καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ἆθλον, ὁ δὲ χαίρει ἀπαιτούμενος καὶ τοὺς προσθίους ὀκλάσας ἐς ἴσον καθίσταται τῷ παιδί, μῆλα ἀπὸ τοῦ κόλπου ὀρέγων αὐτῷ καλὰ καὶ εὐώδη, καὶ γὰρ καὶ τοῦτο αὐτῶν ἔοικεν ἐγγεγράφθαι, καὶ κηρίον ὀρέγει τῇ χειρὶ σταγόνα λεῖβον δι' εὐνομίαν τῶν μελιττῶν. ὅταν γὰρ πόαις
813 ἀγαθαῖς ἐντυχοῦσαι κυίσκωσι, περιπληθῆ τὰ κηρία γίγνεται καὶ ἀποβλύζουσι τὸ μέλι οἱ οἶκοι αὐ- 56
τῶν. ὁ δὲ Χείρων γέγραπται μὲν ὅσα κένταυρος· ἀλλὰ ἵππον ἀνθρώπῳ συμβαλεῖν θαῦμα οὐδέν, συναλεῖψαι μὴν καὶ ἑνῶσαι καί, νὴ Δία, λήγειν ἄμφω δοῦναι καὶ ἄρχεσθαι καὶ διαφεύγειν τοὺς ὀφθαλμούς, εἰ τὸ τέρμα τοῦ ἀνθρώπου ἐλέγχοιεν, ἀγαθοῦ, οἶμαι, ζωγράφου. καὶ τὸ ἥμερον δὲ φαίνεσθαι τὸ τοῦ Χείρωνος ὄμμα ἐργάζεται μὲν καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆς πεπνύσθαι, πράττει δὲ καὶ
10 ἡ πηκτίς, ὑφ' ἧς ἐκμεμούσωται, νυνὶ δὲ καὶ ὑποκορισμοῦ τι αὐτῷ ἔπεστιν, εἰδώς που ὁ Χείρων, ὅτι τοὺς παῖδας τοῦτο μειλίσσεται καὶ τρέφει μᾶλλον ἢ τὸ γάλα. ταυτὶ μὲν περὶ Θύρας τοῦ ἄντρου, ὁ δ' ἐν τῷ πεδίῳ παῖς ὁ ἱππηδὸν ἐπὶ τοῦ κενταύρου ἀθύρων ὁ αὐτὸς ἔτι· διδάσκει ὁ Χείρων τὸν Ἀχιλλέα ἱππάζεσθαι καὶ κεχρῆσθαι αὐτῷ ὅσα ἵππῳ, καὶ συμμετρεῖται μὲν τὸν δρόμον ἐς τὸ ἀνεκτὸν τῷ παιδί, καγχάζοντι δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἥδεσθαι προσμειδιᾷ μεταστρεφόμενος καὶ μο-
15 νονουχὶ λέγει „ἰδού σοι κροαίνω ἄπληκτος, ἰδοὺ καὶ ἐπικελεύομαί σοι· ὁ ἵππος ὀξὺς ἄρα καὶ ἀφαιρεῖ γέλωτα. λαγαρῶς γάρ μοι ἱππασθείς, θεῖε παῖ, καὶ τοιῷδ' ἵππῳ πρέπων ὀχήσῃ ποτὲ καὶ ἐπὶ Ξάνθου καὶ Βαλίου καὶ πολλὰς μὲν πόλεις αἱρήσεις, πολλοὺς δὲ ἄνδρας ἀποκτενεῖς θεὸν ὅσα καὶ συνεκφεύγοντας." ταῦτα ὁ Χείρων μαντεύεται τῷ παιδὶ καλὰ καὶ εὔφημα καὶ οὐχ οἷα ὁ Ξάνθος.

ΚΕΝΤΑΥΡΙΔΕΣ.

20 γ'. Σὺ μὲν ᾤου τὴν τῶν κενταύρων ἀγέλην δρυῶν ἐκπεφυκέναι καὶ πετρῶν ἢ, νὴ Δία, ἵππων
814 μόνον, αἷς τὸν τοῦ Ἰξίονος ἐπιθόρνυσθαί φασιν, ὑφ' οὗ οἱ κένταυροι [ἐνωθέντες] ἦλθον ἐς κρᾶσιν· 57
τοῖς δὲ ἄρα καὶ μητέρες ὁμόφυλοι ἦσαν καὶ γυναῖκες ἤδη καὶ πῶλοι ἐν εἴδει βρεφῶν καὶ οἶκος ἥδιστος. οὐ γὰρ οἶμαί σε ἄχθεσθαι τῷ Πηλίῳ καὶ τῇ ἐν αὐτῷ διαίτῃ καὶ τῷ τῆς μελίας φυτῷ ἀνεμοτρεφεῖ ὄντι καὶ παρεχομένῳ τὸ ἰθὺ ὁμοῦ καὶ τὸ μὴ κλᾶσθαι ἐν τῇ αἰχμῇ, καὶ τὰ ἄντρα κάλλιστα καὶ αἱ
25 πηγαί, καὶ αἱ παρ' αὐτοῖς κενταυρίδες, εἰ μὲν ἐπιλαθοίμεθα τῶν ἵππων, οἷον ναίδες, εἰ δὲ μετὰ τῶν ἵππων αὐτὰς λογιζοίμεθα, οἷον ἀμαζόνες, ἡ γὰρ τοῦ γυναικείου εἴδους ἁβρότης ῥώννυται συνορωμένου αὐτῷ τοῦ ἵππου. κένταυροι δὲ ταυτὶ τὰ βρέφη τὰ μὲν σπαργάνοις ἔγκειται, τὰ δὲ τῶν σπαργάνων ὑπεκδύεται, τὰ δὲ κλάειν ἔοικε, τὰ δὲ εὖ πράττει καὶ εὑροοῦντος τοῦ μαζοῦ μει-

1. περὶ a et h ex corr. 2. τὸ ἆθλον. p ante corr. et j. τὸν ἆθλον. f. τὰ ἆθλα. ς. ib. ὀκλάσας. f, j, p, vd. ἐνοκλάσας. ς. 3. καὶ γὰρ τοῦτο. f, j, l. 4. ὅτε. ψ. 5. καὶ om. f. ib. ἀποβλίζουσι. br. ib. αἶκοι. ψ. 6. ἀλλὰ — ζωγράφου. v. ib. συμπλέξαι. γ et γρ. συμβαλεῖν. συμμαχεῖν. v. 7. μὲν οὖν. v. ib. καὶ διαλήγειν ἄμφω δοῦναι. v. καὶ, νὴ Δία, δοῦναι ἄμφω λήγειν. conj. J. Inde scripsi: καί, νὴ Δία, λήγειν ἄμφω δοῦναι. In ς est καὶ διαδοῦναι ἄμφω λήγειν. ib. ὡς διαφεύγειν conj. J. 8. ἢ τὸ. v. ib. τέρμα τὸ θατέρου conj. J. ib. καὶ — φαίνεσθαι om. o. 9. καὶ τὸ τοῦ. f, J. ib. ὄμμα. f et j, ubi ἦθος in mg. ἦθος. ς. (l, vd.) ib. πεπνῆσθαι. φ. ib. πηκτίς. π. πυκτίς. vd. 10. νυνὶ δὲ ὑποκ. vd. ib. ὑποκυρισμοῦ. π. ib. αὐτὴν. l. mg. 11. μάλα. f, j. ib. Θύρας. C. τὰς Θύρας. EJ. ib. τὸν ἄνδρα τοῦ ἄντρου. π. 12. παιδίω. br, vd. ib. ὁ αὐτὸς. f, j, p, J. οἱ αὐτοί. φ, 2, 3, E. 13. χρῆσθαι. μ. ib. Fo: ἑαυτῷ. 14. τὸν ἀνεκτὸν. ρ. ib. μονονουχί. f, p, J. μονονοῦ. ς. 15. ἀφαιρεῖ. f, vd, l, φ, J. ἀφαιρῇ p. ἀφερῇ. j. ἀφαιρεῖν. 2, 3, E. 16. λαγαρὸς. ρ. ib. ὁ ἱππασθείς. φ. ἱππαστὴς. ρ. ib. ὀχήσω. ρ. ib. ποτὲ ἐπὶ. o. ib. ἢ B. j. ib. Βαλλίον. f, j, ρ. 17. θεὸν. f, j, l, p. θεῶν. ς. 18. συνεκφεύγοντες. o. συνεκφεύγονται, π ex nota Casanni Auct. lex. 152. Fo: ὅσα θεὸν καὶ σὲ ὑπεκφεύγοντας.

III. 20. μὲν om. vd. pr. m. ib. ἀλλὰ καὶ. π. ib. ταύρων. j. κενταυρίδων. l (et mg. γρ. κενταύρων.), ε, m. κενταύρων add. id. sec. m. vd. 21. μόνων. l. ib. ἐς τὸν. ρ, π. ib. κενταύριοι. j. ib. οἰνωθέντες et ἡνωθέντες mg. l. οἰνωθέντες. C, ε. ἐνωθέντες. m, o. ὁρμηθέντες. Creuzer Wiener Jahrb. LVII, 42. Inclusi participium. οἶκος ἥδιστος, οὐ γὰρ om. o. 23. ἀνεμοτροφεῖ f, φ, E. 24. καὶ αἱ — ἀμαζόνες. v. 25. κεντρίδες. ρ. 26. λογιζόμεθα. g. ib. γυναικίου. br. 27. συναρωμένου. γ, g. ib. βρέφη καὶ τὰ μὲν. vd. 29. πράττειν. vd.

56, 57. p. 813, 814. II, 3.

διᾷ, τὰ δὲ ἀτάλλει ὑπὸ ταῖς μητράσι, τὰ δὲ περιβάλλει αὐτὰς ὀκλαζούσας, ὁ δὲ ἐς τὴν μητέρα λίθον ἀφίησιν ὑβρίζων ἤδη καὶ τὸ μὲν τῶν νηπίων εἶδος οὔπω σαφὲς ἐμπλημμυροῦντος αὐτοῖς τοῦ γάλακτος, τὰ δὲ ἤδη σκιρτῶντα ἐκφαίνει τι καὶ τραχύτητος, ὑπάρχει δὲ αὐτοῖς χαίτη μέλλουσα καὶ ὁπλαὶ ἁπαλαὶ ἔτι. ὡς καλαὶ αἱ κενταυρίδες καὶ ἐν ταῖς ἵπποις· αἱ μὲν γὰρ λευκαῖς ἵπποις ἐμπεφύκασιν, αἱ δὲ ξανθαῖς συνάπτονται, τὰς δὲ ποικίλλει μέν, ἀποστίλβει δὲ αὐτῶν οἷόν τι τῶν ἐν κομιδῇ ἵππων. ἐκπέφυκε καὶ μελαίνης ἵππου λευκὴ κενταυρὶς καὶ τὰ ἐναντιώτατα τῶν χρωμάτων ἐς τὴν τοῦ κάλλους συνθήκην ὁμολογεῖ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

58 δ'. Τὸ μὲν θηρίον ἀρὰ Θησέως, ἐμπέπτωκε δὲ τοῖς Ἱππολύτου ἵπποις ἐν εἴδει ταύρου γλαυκοῦ κατὰ τοὺς δελφῖνας, ἥκει δὲ ἐκ θαλάττης κατὰ τοῦ μειρακίου οὐδεμιᾷ δίκῃ· μητρυιὰ γὰρ Φαῖδρα ξυνθεῖσα λόγον ἐπ' αὐτῷ οὐκ ὄντα, ὡς δὴ ἐρῷτο ὑπὸ τοῦ Ἱππολύτου — αὐτὴ δὲ ἄρα τοῦ μειρακίου ἦρα — ἀπατᾶται ὁ Θησεὺς τῷ λόγῳ καὶ καταρᾶται τοῦ παιδὸς τὰ ὁρώμενα· οἱ μὲν δὴ ἵπποι ὁρᾷς, ὡς ἀτιμάσαντες τὸν ζυγὸν ἐλευθέραν αἴρουσι τὴν χαίτην, οὐδὲ κροαίνουσιν, ὥσπερ οἱ λαμπροὶ καὶ ἔμφρονες, ἀλλ' ἐξηρμένοι φόβῳ καὶ πτοίᾳ, ῥαίνοντες δὲ ἀφρῷ τὸ πεδίον ὁ μὲν ἐς τὸ θηρίον ἐπέστραπται φεύγων, ὁ δ' ἀνεσκίρτησεν ἐς αὐτό, ὁ δὲ ὑποβλέπει, τῷ δὲ ἐς τὴν θάλατταν ἡ φορὰ καθάπερ ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς γῆς ἐκλαθομένῳ, μυκτῆρσι δὲ ὀρθοῖς οὐχὶ χρεμετίζουσιν, εἰ μὴ παρακούεις τῆς γραφῆς. τροχοὶ δ' ἅρματος ὁ μὲν ἐξήρμοσται τὰς κνήμας ὑπὸ τοῦ συγκλιθῆναι τὸ ἅρμα ἐς αὐτόν, ὁ δ' ἐκλελοιπὼς τὸν ἄξονα φέρεται καθ' ἑαυτὸν στροβούσης αὐτὸν ἔτι τῆς δίνης. διεπτόηνται καὶ οἱ τῶν ὀπαδῶν ἵπποι καὶ τοὺς μὲν ἀποσείονται, τοὺς δ' ἄγχοντάς ποι ἤδη φέρουσι. σὺ δέ, μειράκιον, σωφροσύνης ἐρῶν ἄδικα μὲν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ἔπαθες, ἀδικώτερα δὲ ὑπὸ τοῦ πατρός, ὥστε ὠδύρατο καὶ ἡ γραφὴ θρῆνόν τινα ποιητικὸν ἐπὶ σοὶ ξυνθεῖσα· σκοπιαὶ μὲν γὰρ αὗται, δι' ὧν ἐθήρας ξὺν Ἀρτέμιδι, δρύπτονται τὰς παρειὰς ἐν εἴδει γυναικῶν, λειμῶνες δ' ἐν ὥρᾳ μειρακίων, οὓς ἀκηράτους ὠνόμαζες, μαραίνουσιν ἐπὶ σοὶ τὰ ἄνθη, νύμφαι τε αἱ σαὶ
59 τροφοὶ τουτωνὶ τῶν πηγῶν ἀνασχοῦσαι σπαράττουσι τὰς κόμας ἀποβλύζουσαι τῶν μαζῶν ὕδωρ. ἤμυνε δέ σοι οὐδ' ἡ ἀνδρία οὐδέν, οὐδὲ ὁ βραχίων, ἀλλά σοι τὰ μὲν ἐσπάρακται τῶν μελῶν, τὰ δὲ συντέτριπται, πέφυρται δ' ἡ κόμη, καὶ τὸ μὲν στέρνον ἔμπνουν ἔτι καθάπερ μὴ μεθιέμενον τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ ὄμμα περιαθρεῖ τὰ τετρωμένα. φεῦ τῆς ὥρας, ὡς ἄτρωτός τις ἐλελήθει οὖσα· οὐδὲ γὰρ νῦν ἀπολείπει τὸ μειράκιον, ἀλλ' ἐπιπρέπει τι καὶ τοῖς τραύμασιν.

1. ἀτάλλει. f, π, J. ἀτάλει. γ. ἀττάλει. γ. ἀττάλλει. vd, E. ib. ὁ δὲ — ἤδη. v, qui addit τῶν κενταύρων. ib. τὸ δὲ — ὑβρίζον. vd. 2. ὑβρίζειν. v. ib. ἐμπλημμυρ. 1, π. ἐκπλημμυρ. ς. (vd:) ib. αὐτοῖς τοῦ γ. vd. αὐτῷ τοῦ γ. ς. 3. ἐμφαίνει. m, ubi mg. γρ. ἐκφαίνει, et o. ib. αὐτῆς. ρ. 4. καὶ καλαὶ. π. ib. τοῖς ἵπποις. C, EJ. Sc: ταῖς ἵπποις. ib. λευκοῖς. br. 5. ξυνάπτονται. φ, p 1761. συνάπτονται. ς. 6. ἐναντιώματα. ρ. ib. τῶν om. f, j. 7. ἐς τὸν. o. IV. 8. ἀρὰ. conj. J. ἄρα. ς. ib. γλαυκοῦ. p et l, ubi in mg. λευκοῦ. o, J. δελφοῦ et suprasc. λευκοῦ. γ. λευκοῦ. ς. (f, vd, φ.) 9. οὐδὲ μιᾷ. μ, vd. 10. Φαῖδρα — ἦρα. v. ib. Φαίδρα. J. ib. μητρυὰ. φ. ib. ἐπὶ Ἱππολύτῳ ἥκοντα. v. ἐπ' αὐτό. ρ. ib. διερῶτο. v, br, p 1760, 1761. δὴ ἐρῶ τὸ. φ. ib. ὑπ' αὐτοῦ. v. 12. ἀτιμάσαντα. φ. ib. ὅδε. f. οἵδε. l. οὐδὲ. om. m, o. ib. κροαίνουσιν. l. κροαίνοντες. ς. 13. ἐξηρημένοι. f, p. ib. παιδίον. j. 14. ὑπέστραπται. π. ib. ἀνεσκίρτησεν. o. ib. τῷ δὲ — ἐκλαθομένῳ. v. ib. εἰς τὴν θ. v, φ, vd, π. ib. θάλασσαν. π. 15. ἑαυτοῦ τε. v. ἑαυτοῦ. ς. ib. χρεματίζοντι. br. 16. παρακούοις. μ, p 1761. ib. κνήμας. 1, EJ. πλήμνας et γρ. κνήμας. g. πλήμνας. 2, 3, E. 17. τῆς δίνης. E post αὐτὸν. in vd. add. sec. m. ib. καθ' ἑαυτὸν. f, p. καθ' αὐτὸν. ς. ib. στροβούσης. π. στρομβούσης. E. 18. οἱ τῶν παίδων. φ. ib. ἄγχον τὰς. f. ἄγχοντες. 2, 3, ε, m. ib. ποι. C, J. που. vd. πῃ. E. 19. πέπονθας. vd. 20. ἐπὶ σοὶ om. l. 21. μὲν γὰρ. 1, π, J. μὲν. 2, 3. E. ib. σὺν Ἀρτ. p, γ, g. ib. θρύπτονται. αι π. δρύπτονται — γυναικῶν om. vd. 23. ταράττουσι et mg. σπαράττουσι. l. ib. τῶν ὀμμάτων. conj. J. 24. ἤμυνε. sic. vd. corr. pr. m. ib. ἡ ἀνδρεία. φ. ib. οὐδ' ὁ βρ. vd. ib. ἐσπάρατται. l, j. 27. οὐ γὰρ. f, j. ib. ἐπιτρέπει. p. ante corr. ε, m.

58, 59. p. 815. 11, 4.

ΡΟΔΟΓΟΥΝΗ.

ε΄. Καὶ τὸ αἷμα πρὸς τῷ χαλκῷ καὶ ταῖς φοινικίσι προσβάλλει τι ἄνθος τῷ στρατοπέδῳ, καὶ χαρίεν τῆς γραφῆς οἱ ἄλλος ἄλλως πεπτωκότες ἵπποι τε ἀτακτοῦντες μετ᾽ ἐκπλήξεως καὶ παρε-
816 φθορὸς ὕδωρ ποταμοῦ, ἐφ᾽ ᾧ ταῦτα, οἱ δὲ αἰχμάλωτοι καὶ τὸ ἐπ᾽ αὐτοῖς τρόπαιον Ῥοδογούνη καὶ Πέρσαι νικῶσιν Ἀρμενίους ἐν σπονδαῖς ἀτακτήσαντας, ὅτε δὴ λέγεται ἡ Ῥοδογούνη κρατῆσαι τῆς μάχης οὐδὲ ὅσον τὰ δεξιὰ τῆς χαίτης ἀναλαβεῖν ξυγχωρήσασα ἑαυτῇ βραδῦναι. ἢ οὐκ ἐπῆρται καὶ φρονεῖ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ ξυνίησιν, ὡς ἔσοιτο ἀοίδιμος ἐπὶ τῷ ἔργῳ καὶ ἐν κιθάρᾳ καὶ ἐν αὐλῷ καὶ ἔνθα Ἕλληνες; προσγέγραπται δὲ αὐτῇ καὶ Νισαία ἵππος μέλαινα ἐπὶ λευκοῖς τοῖς σκέλεσι καὶ τὰ στέρνα λευκὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ λευκοῦ τοῦ μυκτῆρος καὶ τὸ μέτωπον ἐν ἀρτίῳ τῷ κύκλῳ. λίθων μὲν οὖν καὶ ὅρμων καὶ παντὸς ἁπαλοῦ κόσμου παρακεχώρηκεν ἡ Ῥοδογούνη τῷ ἵππῳ, ὡς ἀγάλ-
10 λοιτο καὶ ἁβρῶς τὸν χαλινὸν διαπτύοι, κοκκοβαφεῖ δὲ ἐσθῆτι καταλάμπει πάντα πλὴν τοῦ ἑαυτῆς εἴδους ἐν ἡδείᾳ μὲν τῇ ζώνῃ καὶ τὴν ἐσθῆτα μετρούσῃ ἐς γόνυ, ἡδείᾳ δὲ τῇ ἀναξυρίδι καὶ παρε- 60
χομένῃ γραφὰς ἀπὸ κερκίδος, τὸ δὲ ἀπὸ ὤμου ἐς ἀγκῶνα τὸν χιτῶνα διαλείπουσαι πόρπαι ξυνάπτουσιν ὑπανισχούσης ἐναλλὰξ τῆς ὠλένης, ἔνθα ὁ δεσμός. ὁ δὲ ὦμος ἔγκειται καὶ τὸ σχῆμα οὔπω ἀμαζόνος. καὶ τῆς ἀσπίδος ἄγασθαι χρὴ τὸ μέτριον καὶ ἀποχρῶν τῷ στέρνῳ καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς
15 γραφῆς ἐνταῦθα ἐξετάσαι· ὑπερβάλλουσα γὰρ ἡ ἀριστερὰ τὸν πόρπακα ἔχεται τῆς αἰχμῆς ἀφιστᾶσα τοῦ στέρνου τὴν ἀσπίδα, ὀρθῆς δὲ ἐκκειμένης τῆς ἵππου ὁρᾶται μὲν καὶ τὰ ἔξω τῆς ἀσπίδος· ἢ οὐ χρυσᾶ ταῦτα καὶ οἷον ζῷα; τὰ δὲ ἔσω, καὶ ἔνθα ἡ χείρ, ἁλουργά, προσανθεῖ δὲ αὐτοῖς ὁ πῆχυς. αἰσθάνεσθαί μοι δοκεῖς, ὦ παῖ, τοῦ ἐν αὐτῇ κάλλους καὶ βούλεσθαί τι καὶ περὶ τούτου ἀκούειν. ἄκουε δή· σπένδει μὲν ἐπὶ τῇ τῶν Ἀρμενίων τροπῇ, καὶ ἡ ἔννοια εὐχομένης. εὔχεται δὲ αἱρεῖν
817 20 τοὺς ἄνδρας, οὓς νῦν ἤρηκεν, οὐ γάρ μοι δοκεῖ ἐρᾶν τοῦ ἐρᾶσθαι. καὶ τὸ μὲν ἀνειλημμένον τῶν τριχῶν αἰδοῖ κεκόσμηται τὸ ἀγέρωχον κολαζούσῃ, τὸ δὲ ἄνετον βακχεύει αὐτὴν καὶ ῥώννυσι, καὶ ξανθὸν μὲν καὶ χρυσοῦ πέρα τὸ ἀτακτοῦν τῆς κόμης, τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα κείμενον ἔχει τι καὶ ἐς αὐγὴν παραλλάττον ὑπὸ τοῦ τετάχθαι. τῶν δὲ ὀφρύων χαρίεν μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεσθαι καὶ ὁμόθεν ἐκπεφυκέναι τῆς ῥινός, χαριέστερον δὲ τὸ περιῆχθαι, δεῖ γὰρ αὐτὰς μὴ προβεβλῆσθαι
25 τῶν ὀφθαλμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ περιβεβλῆσθαι αὐτοῖς. ἡ παρειὰ δὲ ὑποδέχεται μὲν τὸν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἵμερον, εὐφραίνει δὲ τῷ ἱλαρῷ, τὸ γὰρ φιλομειδὲς ἐν παρειᾷ μάλιστα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κέκρανται μὲν ἀπὸ τοῦ χαροποῦ ἐς τὸ μέλαν, παρέχονται δὲ τὸ μὲν ἱλαρὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, τὸ δὲ ὡραῖον ἀπὸ τῆς φύσεως, τὸ δὲ γαῦρον ἀπὸ τοῦ ἄρχειν. στόμα δὲ ἁπαλὸν καὶ ἀνάμεστον ὀπώρας ἐρωτικῆς, φιλῆσαι μὲν ἥδιστον, ἀπαγγεῖλαι δὲ οὐ ῥᾴδιον· ἃ δὲ ἀπόχρη σοι μαθεῖν, ὅρα, παι- 61
30 δίον· χείλη ἀνθηρὰ καὶ ἴσα, στόμα σύμμετρον καὶ παραφθεγγόμενον τὴν εὐχὴν τῷ τροπαίῳ, κἂν παρακοῦσαι βουληθῶμεν, τάχα ἑλληνιεῖ.

v. 2. ἄλλος ἄλλη. vd. ἄλλοι ἄλλως. i2. ib. παρεμφθορὸς. br. 3. ὑπ᾽ αὐτοῖς et mg. ἐπ᾽ αὐτοῖς. l. ἐπ᾽ αὐτῆς. f. ib. τρόπαιον. vd, π. τροπαῖον. ς. 4. ἀτακτήσαντες. ρ. 5. βραδῦναι. vd, J. βραδύναι. E. ib. ἢ. J. ᾗ. m. 6. ἐν αὐλοῖς. EJ. καὶ αὐλοῖς. l. 7. ἔνθα οἱ Ἑλλ. vd, φ. ib. *Νησαία*. f. *Νίσαια*. μ. 9. ἄλλου. π, ρ, br, m. mg. ib. καὶ ἀγάλοιτο. φ. 10. διαπτύη. φ. ib. κοκκοβαφῆ. f. ib. καταλάμπειν. ρ. 12. γραφὰς ἀπὸ κερκίδος κτέ expressit Aristaenet. I, 27. p. 118. ed. B. ib. ἀπὸ τοῦ ὤμου. φ, vd, et p ex corr. 13. οὐ δεσμὸς. o. ib. ἐγκεῖται. f. ἐγκεῖται. φ. ib. καὶ om. C ante τὸ σχῆμα. 14. ἄγεσθαι. f. 15. ἐξέτασε. l. ib. ὑποβάλλουσα. o. ib. ἀφιστᾶσαι. f, j, φ. 16. ἐκκειμένης. l, o, J. ἐγκειμένης. ς. ib. ἀσπίδα τοῦ στέρνου. ρ. ib. τῆς om. br. ib. ἢ οὐ. J. 17. ἁλουργὰ. vd. ib. αὐτῆς. l, γ. 18. αἰσθάνεσθαί μοι δοκεῖς. 1, π, 2. καὶ αἰσθάνεσθαι μοι. l. αἰσθάνεσθαι δέ μοι. 3, EJ. 19. εὔνοια. l. ἔνοια. π. 20. ὡς νῦν. o. ib. ἀντερᾶσθαι. π. ib. τὸ μὲν — τροπαίῳ. h. ib. ἐνειλημμένον. π. 22. ξανθὴν. j. ib. ἐς αὐγὴν. conj. J. εἰς αὐτὴν. br. εἰς αὖτην. ς. 23. τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. vd. τὸ ἀπὸ τούτου τοῦ. γ. αὐτοῦ om. ε, m. τὸ et αὐτοῦ om. o. 24. τὴν ῥῖνα. p ante corr. 25. τῶν — περιβεβλῆσθαι om. j, γ. ib. τὸ ἀπὸ τῶν ὀφθ. φ. ib. μόνων. π. ib. ἡ παρειὰ — ἵμερον. Arist. II, 4. p. 138 ed. B. 27. εἰς. b, 9. 29. ἰδεῖν μὲν — ῥᾴδιον. v. φιλῆσαι μὲν — ῥᾴδιον. Ar. l. c. ib. ἰδεῖν. v. 30. περιφθ. vd. ib. τῷ τροπαίῳ om. p 1760. τῷ τροπαίῳ ἐκ τοῦ λεληθότος. μ, p 1761. τῷ τρόπῳ. vd.

60, 61. p. 816, 817. II, 5.

ΑΡΡΙΧΙΩΝ.

ς΄. Ἐς αὐτὰ ἥκεις Ὀλύμπια καὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ το κάλλιστον, τουτὶ γὰρ δὴ ἀνδρῶν τὸ παγκράτιον, στεφανοῦται δὲ αὐτὸ Ἀρριχίων ἐπαποθανὼν τῇ νίκῃ καὶ στεφανοῖ αὐτὸν οὑτοσὶ Ἑλλανοδίκης — ἀτρεκὴς δὲ προσειρήσθω διά τε τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἀληθείας διά τε τό, ὡς ἐκεῖνοι, γεγράφθαι — στάδιόν τε ἡ γῆ δίδωσιν ἐν ἁπαλῇ αὐλῶνι καὶ ἐσεχούσῃ τοσοῦτον, καὶ τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ 818
νᾶμα ἐξέρχεται κοῦφον — ταῦτά τοι καὶ μόνος ποταμῶν ἐπὶ τῆς θαλάττης ὀχεῖται — κότινοί τε
αὐτῷ περιτεθήλασιν ἐν γλαυκῷ εἴδει καλοὶ καὶ κατὰ τὴν τῶν σελίνων οὐλότητα. ταυτὶ μὲν οὖν μετὰ τὸ στάδιον ἐπισκεψόμεθα καὶ πολλὰ ἕτερα, τὸ δὲ ἔργον τοῦ Ἀρριχίωνος, πρὶν ἢ παύσασθαι αὐτό, σκοπῶμεν, ἔοικε γὰρ μὴ τοῦ ἀντιπάλου μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κεκρατηκέναι· βοῶσι γοῦν ἀναπηδήσαντες τῶν θάκων καὶ οἱ μὲν τῷ χεῖρε ἀνασείουσιν, οἱ δὲ τὴν ἐσθῆτα, οἱ δὲ αἴρονται ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ δὲ τοῖς πλησίον ἱλαρὸν προσπαλαίουσι, τὰ γὰρ οὕτως ἐκπληκτικὰ οὐ
συγχωρεῖ τοῖς θεαταῖς ἐν τῷ καθεκτῷ εἶναι. ἢ τίς οὕτως ἀναίσθητος, ὡς μὴ ἀνακραγεῖν ἐπὶ τῷ
62 ἀθλητῇ; μεγάλου γὰρ δὴ αὐτῷ ὑπάρχοντος τοῦ δὶς ἤδη νικῆσαι τὰ Ὀλύμπια μεῖζον τοῦτο νυνί, ὅτε καὶ τῆς ψυχῆς αὐτὰ κτησάμενος ἐς τὸν τῶν ὀλβίων πέμπεται χῶρον αὐτῇ κόνει. μὴ δὲ συντυχία νοείσθω τοῦτο, σοφώτατα γὰρ προυνοήθη καὶ τὸ πάλαισμα τῆς νίκης· οἱ παγκρατιάζοντες, ὦ παῖ,
κεκινδυνευμένῃ προσχρῶνται τῇ πάλῃ, δεῖ γὰρ αὐτοῖς ὑπτιασμῶν τε, οἳ μή εἰσιν ἀσφαλεῖς τῷ πα- 819
λαίοντι, καὶ συμπλοκῶν, ἐν αἷς περιγίγνεσθαι χρὴ οἷον πίπτοντα, δεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ τέχνης ἐς τὸ ἄλλοτε ἄλλως ἄγχειν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ σφυρῷ προσπαλαίουσι καὶ τὴν χεῖρα στρεβλοῦσι, προσόντος τοῦ παίειν καὶ ἐνάλλεσθαι· ταυτὶ γὰρ τοῦ παγκρατιάζειν ἔργα πλὴν τοῦ δάκνειν καὶ ὀρύττειν. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν καὶ ταῦτα νομίζουσιν ἀπογυμνάζοντες, οἶμαι, ἑαυτοὺς ἐς τὰς μάχας, Ἠλεῖοι δὲ καὶ οἱ ἀγῶνες ταυτὶ μὲν ἀφαιροῦσι, τὸ δὲ ἄγχειν ἐπαινοῦσιν. ὅθεν τὸν Ἀρριχίωνα μέσον ἤδη
ἠρηκὼς ὁ ἀντίπαλος ἀποκτεῖναι ἔγνω καὶ τὸν μὲν πῆχυν τῇ δειρῇ ἐνέβαλεν ἀποφράττων αὐτῷ τὸ ἄσθμα, τὰ σκέλη δὲ τοῖς βουβῶσιν ἐναρμόσας καὶ περιδιείρας ἐς ἑκατέραν ἀγκύλην ἄκρῳ τῷ πόδε τῷ μὲν πνίγματι ἔφθη αὐτὸν ὑπνηλοῦ τοῦ ἐντεῦθεν θανάτου τοῖς αἰσθητηρίοις ἐντρέχοντος, τῇ δὲ ἐπιτάσει τῶν σκελῶν ἀνειμένῃ χρησάμενος οὐκ ἔφθη τὸν λῃσμὸν τοῦ Ἀρριχίωνος· ἐκλακτίσας γὰρ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς Ἀρριχίων, ὑφ' οὗ ἐκινδύνευεν αὐτῷ τὰ δεξιὰ κρεμαννυμένης ἤδη τῆς
ἀγκύλης ἐκεῖνον μὲν συνέχει τῷ βουβῶνι ὡς οὐκέτ' ἀντίπαλον, τοῖς δέ γε ἀριστεροῖς ἐνιζήσας καὶ τὸ περὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς ἐναποκλείσας τῇ ἀγκύλῃ οὐκ ἐᾷ μένειν τῷ σφυρῷ τὸν ἀστράγαλον
63 ὑπὸ τῆς ἐς τὸ ἔξω βιαίου ἀποστροφῆς, ἡ γὰρ ψυχὴ ἀπιοῦσα τοῦ σώματος ἀδρανὲς μὲν αὐτὸ ἐργάζεται, δίδωσι δὲ αὐτῷ ἰσχύειν ἐς ὃ ἀπερείδεται. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ἀποπνίξας νεκρῷ εἰκάσαι

VI. 1. εἰς αὐτὰ. μ. 2. αὐτῷ. C, EJ. Sc: αὐτὸ. ib. Ἀριχίων. φ. Ἀρριχίωνι. π. ib. οὑτοσίν. μ. 3. Ἑλληνοδίκης. π, ρ et vd. sec. m. ib. προσειρήσθαι. j. 4. στάδιον — τοσοῦτον om. ψ. ib. στάδιον δὲ. J. ib. δίδωσιν ἔνθα ἐναπλῇ αὐλῶν. π. ἁπαλῇ. l. ἁπλῇ. g. ἁπλῇ. ς. ib. καὶ om. γ. 5. ποταμὸς. vd. ib. ἠχεῖται. j. 6. An παρατεθήλασιν? ib. καὶ om. l. ib. τῶν om. l. ib. σελήνων. μ. ib. ταυτὶ — ἕτερα. v. 7. ἐπισκεψώμεθα. v, μ. ib. ἔργον τοῦ. f, p. ἔργον τὸ τοῦ. ς. 8. αὐτῶ. br. ib. πρινὴ. j. 9. βοῶσιν οὖν. μ. ib. θώκων. vd. 10. ἱλαρὸν. f, j, br, J. ἱλαροὶ. ς. ib. ὄντως. f, j. ib. ἐπιπληκτὰ. γ. ἐπιπληκτικὰ. g. 11. ἀναγαγεῖν. ρ. 12. μεγάλου — χῶρον. v. ib. δὴ om. π. 13. κτησαμένης. v, l. ib. εἰς τὸν τῶν Ὀλυμπίων. φ. ib. αὐτῇ τῇ κόνει. φ, vd. ib. μὴ δὲ. C, J. μὴ. E. ib. μὴ — νίκης. v. 14. τοῦτω. π. ib. προὐνοήθη τῆς νίκης καὶ τὸ π. f, p, EJ. προυνοήθη καὶ τὸ πάλ. vd, φ, 2, 3. ib. τῆς νίκης. vd, φ, 2, 3. Deest in f, p, EJ. τὸ πάλαισμα οὐκ ἀγνοήσεις. EJ. ib. παγκρατίζοντες. j. 15. παλάμῃ. f, j et p ante corr. ib. ὑπωπιασμῶν. p, f. ὑπωπισμῶν. j. ὑποπτιασμῶν. γ. ib. οἱ. m, o. εἰ. ε. ib. οὐκ. μ. 16. ἐν οἷς. φ. ib. περιγίγνεσθαι. l, j. περιγίνεσθαι. ς. ib. οἱ πίπτοντα. π. ib. καὶ — ἐνάλλεσθαι. v. 17. ἀποστρεβλοῦσι. v. 18. ἐναλλάττεσθαι. γ. ib. καὶ ὀρύττειν. l, m. γρ. J. ἢ ῥύττειν. o. ἢ ὀρύττειν. ς. 19. Λακεδαιμονίοις. mg. l. ib. οὖν om. μ. ib. ἀπογυμνάζουσιν. suprasc. οντες. g. ib. ἐς. p, φ, J. εἰς. ς. 20. καὶ οἱ ἀγῶνες. l. καὶ ἀγῶνες. f et p ante corr. ἀγῶνες. vd, φ, 2, 3, EJ. ib. ταυτά. π. ib. ἄρχειν. φ. ib. ὅθεν — χειρί. h. 21. ἤδη τῇ. f, j, p. ib. πηχῆ. j. ib. δειρί. φ. ib. ἀποσφάττον. l. ib. αὐτὸ τὸ. ρ. 22. ἐς ἑκ. φ. 23. τὸ ἐντεῦθεν. f, J. ib τῆδε. m, o. 24. ἐπιστάσει. φ. ib. ἀνημένῃ. j. ib. γρ. λυγισμὸν. m, inde o, J. ib. ὑπὸ τοῦ. vd. 25. ἐφ' οὗ. φ. 26. ἐκεῖνος. f, j, l, h. ib. συνέχει. μ, ρ, h. ib. βουβῶνι οὐκέτ'. φ. 27. τὸ περιττὸν. l, h. περὶ τὸ deleverim. ib. ἄκρον suprasc. ου. p. ib. τὴν ἀστραγάλην. j. 28. ἀναστροφῆς. φ. ἀποστροφῆς, υ suprasc. f. ὑποστροφῆς. vd. 29. δὲ αὐτὸ. vd, j, p, π. ib. ἀπερίδεται. br.

62, 63. p. 818, 819. II, 6.

καὶ τὸ ἀπαγορεῦον ἐπισημαίνων τῇ χειρί, ὁ δὲ Ἀρριχίων ὅσα οἱ νικῶντες γέγραπται, καὶ γὰρ το αἷμα ἐν τῷ ἄνθει καὶ ὁ ἱδρὼς ἀκραιφνὴς ἔτι, καὶ μειδιᾷ, καθάπερ οἱ ζῶντες, ἐπειδὰν νίκης αἰσθάνωνται.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

ξ. Τὸν Ἀχιλλέα ἐρᾶν τοῦ Ἀντιλόχου πεφώρακας, οἶμαι, παρ' Ὁμήρῳ, νεώτατον τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρῶν τὸν Ἀντίλοχον, καὶ τὸ ἡμιτάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐννοῶν τὸ ἐπὶ τῷ ἀγῶνι, καὶ ἀπαγγέλλει τῷ Ἀχιλλεῖ κεῖσθαι τὸν Πάτροκλον σοφισαμένου τοῦ Μενέλεω παραμυθίαν ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ, μεταβλέψαντος τοῦ Ἀχιλλέως ἐς τὰ παιδικά, καὶ θρηνεῖ ἐρωμένου ἐπὶ τῷ πένθει καὶ συνέχει τὼ χεῖρε, μὴ ἀποκτείνῃ ἑαυτόν, ὁ δ', οἶμαι, καὶ ἁπτομένῳ χαίρει καὶ δακρύοντι. ταῦτα μὲν οὖν Ὁμήρου γραφαί, τὸ δὲ τοῦ ζωγράφου δρᾶμα· ὁ Μέμνων ἐξ Αἰθιοπίας ἀφικόμενος κτείνει τὸν Ἀντίλοχον προβεβλημένον τοῦ πατρὸς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς οἷον δεῖμα ἐκπλήττει, πρὸ γὰρ τοῦ Μέμνονος μῦθος οἱ μέλανες, κρατοῦντες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ τοῦ σώματος ὀδύρονται τὸν Ἀντίλοχον οἱ Ἀτρεῖδαι καὶ ὁ ἐκ τῆς Ἰθάκης καὶ ὁ τοῦ Τυδέως καὶ οἱ ὁμώνυμοι, ἐπίδηλος δὲ ὁ μὲν Ἰθακήσιος ἀπὸ τοῦ στρυφνοῦ καὶ ἐγρηγορότος, ὁ δὲ Μενέλεως ἀπὸ τοῦ ἡμέρου, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἀπὸ τοῦ ἐνθέου, τὸν δὲ τοῦ Τυδέως ἡ ἐλευθερία γράφει, γνωρίζοις δ' ἂν καὶ τὸν Τελαμώνιον ἀπὸ τοῦ βλοσυροῦ καὶ τὸν Λοκρὸν ἀπὸ τοῦ ἑτοίμου. καὶ ἡ στρατιὰ πενθεῖ τὸ μειράκιον περιεστῶτες αὐτὸ θρήνῳ ἅμα, πήξαντες δὲ τὰς 64
821 αἰχμὰς ἐς τοὔδαφος ἐναλλάττουσι τῷ πόδε καὶ στηρίζονται ἐπὶ τῶν αἰχμῶν ἀπερείσαντες οἱ πλεῖστοι δυσφορούσας τὰς κεφαλὰς τῷ ἄχει. τὸν Ἀχιλλέα μὴ ἀπὸ τῆς κόμης, οἴχεται γὰρ τοῦτο αὐτῷ μετὰ τὸν Πάτροκλον, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτὸν ἐνδεικνύτω καὶ τὸ μέγεθος καὶ αὐτὸ τὸ μὴ κομᾶν. θρηνεῖ δὲ προσκείμενος τοῖς στέρνοις τοῦ Ἀντιλόχου, καὶ πυράν, οἶμαι, ἐπαγγέλλεται καὶ τὰ ἐς αὐτὴν καὶ τὰ ὅπλα ἴσως καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μέμνονος, ἀποτῖσαι γὰρ καὶ τὸν Μέμνονα ὅσα τὸν Ἕκτορα, ὡς μηδὲ ταῦτα ὁ Ἀντίλοχος ἔλαττον τοῦ Πατρόκλου ἔχοι. ὁ δ' ἐν τῷ τῶν Αἰθιόπων στρατῷ δεινὸς ἕστηκεν ἔχων αἰχμὴν καὶ λεοντῆν ἐνημμένος καὶ σεσηρὼς ἐς τὸν Ἀχιλλέα. σκεψώμεθα δ' αὖ καὶ τὸν Ἀντίλοχον· ἠβάσκει μὲν ὑπήνης πρόσω, κομᾷ δὲ ἐν ἡλιώσῃ κόμῃ. κοῦφος ἡ κνήμη καὶ τὸ σῶμα σύμμετρον ἐς ῥᾳστώνην τοῦ δρόμου καὶ τὸ αἷμα δὲ οἷον ἐπ' ἐλέφαντι χρῶμα ἤνθηκεν ἐσπεσούσης αὐτῷ κατὰ τοῦ στέρνου τῆς αἰχμῆς. κεῖται δὲ οὐ κατηφὲς τὸ μειράκιον, οὐδὲ νεκρῷ εἰκάσαι, φαιδρὸν δὲ καὶ μειδιῶν, τὴν γάρ, οἶμαι, χαρὰν τὴν ἐπὶ τῷ τὸν πατέρα σῶσαι φέρων ἐν τῷ εἴδει ὁ Ἀντίλοχος ἀπώλετο ὑπὸ τῆς αἰχμῆς, καὶ τὸ πρόσωπον ἡ ψυχὴ κατέλιπεν οὐχ ὡς ἥλγησεν, ἀλλ' ὡς ἐπεκράτησε τὸ εὐφραῖνον.

1. ἐπισημαίνον. l. τῇ χειρὶ ἐπισημ. h. ib. ὁ δὲ — γέγραπται. v. ib. νυκῖνες. v. ib. γὰρ om. br. 2. ἐπειδὴ. o. ib. αἰσθωνται. vd.

VII. 7. τοῦ Ἀχιλλ. j. (non f.) Ἀχιλλ. ς. ib. εἰς παιδικὰ. φ, 2, π, ψ. ἐς om. vd. ubi legitur τὰ εἰς παιδικοὺς. l. ib. ἐρρωμένου. br. ἐρώμενος. vd. corr. sec. m. Fo: καὶ ὁ μὲν θρ. ἐ. s. ὅδ'. E. ib. αὐτὰ. C, E. αὐταὶ conj. J. Sc: ταῦτα. 9. ἀφικόμενος om. ρ. 10. πρὸ — μέλανες. v. ib. Ἀγαμέμνονος. γ, g. 12. τῆς om. vd. eras. p et τοῦ item. Malui ἐκ delere in lect. C, E: ὁ ἐκ τοῦ Τυδέως. 13. Μενέλαος. br, J. ib. Ἀγ. ἀπὸ τοῦ συλικοῦ. vd. An βασιλικοῦ? ib. ἡ om. l. 14. γνωρίζεις δ' ἂν. φ. ib. βλοσυροῦ. π, ρ. 15. αὐτῷ. f, j, p et φ ante corr. 16. ὑπὸ τῶν. l, π. 18. ἐκδεικνύτω. j, φ, ρ. ib. κοσμαν. sic. vd. 19. παρακείμενος. l. ib. στέρνοις Ἀντιλόχου. φ. ib. ἐπαγγέλλεται αὐτῷ. EJ. 20. ἴσως τὴν. φ. ib. ἀποτίσαι. p, vd, J. ἀποκτεῖναι. f, j. ἀποτῖναι. φ, ρ. ἀποτίναι. 2, E. Sc: ἀποτῖσαι. 21. ὡς μὴ καὶ ταῦτα. φ. ib. τῶν om. br. ib. ἔχει. π. 22. δεινῶς ἕνεκεν. φ. ib. λεοντήν. μ. ib. σκεψώμεθα δ' αὖ. φ. σκεψώμεθα οὖν. ς. 23. ἠβάσκει — δρόμου. h. ib. δὲ καὶ ἐν. vd, φ, ρ, π et p ex corr. ib. καὶ κοῦφος. EJ. ib. κῦφος. φ. 24. τὸ αἷμα οἷον. l. π, ρ, γ, g. τὸ αἷμα δὲ οἷον. ς. 25. ἤνθηκεν om. vd, φ, π, ρ. ib. ἐσπεσούσης. C. ἐμπεσούσης. EJ. ib. κεῖται — μειδιῶν. v. ib. κατηρεφὲς. l. 26. νεκρὸν εἰκάσαι. v. ib. φαιδρὸν δὲ. v, et conj. J. φαιδρόν τι. 1, 2 (in μ ante φαιδρὸν legitur ἀλλὰ rubro atramento scriptum, in p 2706 idem in ordine.) φαιδρόν τε. 3, EJ. ib. ἐπὶ τὸν πατ. γ. 27. ὁ om. vd. 28. ὑπερκράτησε. π.

64. p. 821. II, 7.

ΜΕΛΗΣ.

65 ἡ. Τὸ μὲν τοῦ Ἐνιπέως καὶ ὡς ἥρα ἡ Τυρὼ τοῦ ὕδατος, Ὁμήρῳ λέλεκται, λέγει δὲ καὶ ἀπάτην τὴν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τὸ ἄνθος τοῦ κύματος, ὑφ' ᾧ ἡ εὐνή, οὑτοσὶ δὲ ὁ λόγος ἕτερος, οὐκ ἐκ Θετταλίας, ἀλλ' Ἰωνικός· ἐρᾷ ἡ Κριθηὶς ἐν Ἰωνίᾳ τοῦ Μέλητος, ὁ δ' ἐφήβῳ ἔοικε καὶ ὁρᾶται τῷ θεατῇ ὅλος, ἐκεῖ ἐκβάλλων ὅθεν ἄρχεται. πίνει δὲ οὐ διψῶσα καὶ λαμβάνεται τοῦ ὕδα- 822
τος καὶ κελαρύζοντι προσδιαλέγεται καθάπερ λαλοῦντι, δάκρυα δὲ λείβει ἐρωτικὰ τῷ ὕδατι, καὶ 5
ὁ ποταμός, ἀντερᾷ γάρ, χαίρει αὐτῶν τῇ κράσει. χαρίεν μὲν οὖν τῆς γραφῆς αὐτὸς ὁ Μέλης ἐν κρόκῳ καὶ λωτῷ κείμενος καὶ ὑακίνθῳ χαίρων δι' ἡλικίαν τοῦ ἄνθους καὶ παρεχόμενος εἶδος ἁβρὸν καὶ μειρακιῶδες καὶ οὐδὲ ἄσοφον — εἴποις ἂν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Μέλητος ἀνασκοπεῖν τι τῶν ποιητικῶν — χαρίεν δὲ αὐτοῦ καὶ ὅτι μὴ λάβρους τὰς πηγὰς ἐκδίδωσι, καθάπερ τοὺς ἀμα- θεῖς τῶν ποταμῶν γράφεσθαι νόμος, ἀλλὰ τὴν γῆν ἄκροις τοῖς δακτύλοις διαμώμενος ὑπέχει τὴν 10
χεῖρα τῷ ὕδατι ἀψοφητὶ βλύζοντι, καὶ ὁρᾶται ἡμῖν, ὡς τῇ γε Κριθηίδι, ὕδωρ οὗτος, καὶ παρακά- θηται ὀνείρατι, ὥς φασιν. ἀλλ' οὐκ ὄναρ ταῦτα, ὦ Κριθηίς, οὐδὲ ἐς ὕδωρ τὸν ἔρωτα τοῦτον γράφεις, ἐρᾷ γάρ σου ὁ ποταμός, εὖ οἶδα, καὶ σοφίζεταί τινα ὑμῖν θάλαμον, κῦμα αἴρων, ὑφ' ᾧ ἡ εὐνὴ ἔσται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, λέξω σοι καὶ τὴν τοῦ θαλάμου τέχνην· λεπτὴ αὔρα κῦμα ὑπο- δραμοῦσα ἐργάζεται αὐτὸ κυρτὸν καὶ περιεχὲς καὶ ἀνθηρὸν ἔτι, ἡ γὰρ ἀνταύγεια τοῦ ἡλίου χρῶμα 15
προσβάλλει μετεώρῳ τῷ ὕδατι. τί οὖν, ὦ παῖ, λαμβάνῃ μου; τί δ' οὐκ ἐᾷς καὶ τὰ λοιπὰ διεξιέ- ναι τῆς γραφῆς; εἰ βούλει, καὶ τὴν Κριθηίδα διαγράψωμεν, ἐπειδὴ χαίρειν φῄς, ὅταν ἐναλύῃ 823
66 αὐτοῖς ὁ λόγος. λεγέσθω τοίνυν· ἁβρὸν μὲν αὐτῇ τὸ εἶδος καὶ μάλα Ἰωνικόν, αἰδὼς δὲ τῷ εἴδει ἐπιπρέπει καὶ ἀπόχρη τοῦτο τῇ παρειᾷ τὸ ἄνθος, ἡ χαίτη δὲ ἀνείληπται μὲν ὑπὸ τὸ οὖς, ἐπικο- σμεῖται δὲ καὶ κρηδέμνῳ ἁλουργεῖ. δῶρον Νηρηίδος ἢ ναίδος οἶμαι εἶναι τὸ κρήδεμνον, εἰκὸς γὰρ 20
συγχορεύειν τὰς θεὰς ἐπὶ τῷ Μέλητι παρεχομένῳ τὰς πηγὰς οὐ πόρρω τῶν ἐκβολῶν. βλέπει δὲ οὕτω τι ἡδὺ καὶ ἀφελές, ὡς μηδὲ ὑπὸ τῶν δακρύων ἐξαλλάττειν τὸ ἵλεων, καὶ ἡ δέρη ἔτι ἡδίων ὑπὸ τοῦ μὴ κεκοσμῆσθαι· ὅρμοι γὰρ καὶ αὐγαὶ λίθων καὶ περιδέραια ταῖς μὲν ἐν μετρίῳ τῷ κάλλει γυναιξὶν οὐκ ἀηδῶς προσανθοῦσι, καί, νὴ Δί', ὥρας τι ἐς αὐτὰς φέρουσιν, αἰσχραῖς δὲ καὶ ἄγαν ὡραίαις ἀντιπράττουσι, τὰς μὲν γὰρ ἐλέγχουσι, τῶν δὲ ἀπάγουσι. τῷ χεῖρε ἀνασκοπῶμεν· ἁπαλοὶ 25
οἱ δάκτυλοι καὶ εὐμήκεις καὶ λευκοὶ κατὰ τὴν ὠλένην, ὁρᾷς δὲ καὶ τὴν ὠλένην, ὡς διὰ λευκῆς τῆς ἐσθῆτος λευκοτέρα ὑποφαίνεται, καὶ οἱ μαζοὶ ὀρθοὶ ὑπανυγάζουσι. τί οὖν αἱ Μοῦσαι δεῦρο; τί δὲ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μέλητος; Ἀθηναῖοι τὴν Ἰωνίαν ὅτε ἀπῴκιζον, Μοῦσαι ἡγοῦντο τοῦ ναυτικοῦ ἐν εἴδει μελιττῶν, ἔχαιρον γὰρ τῇ Ἰωνίᾳ διὰ τὸν Μέλητα ὡς Κηφισοῦ καὶ Ὀλμειοῦ πο-

VIII. 1. λ. δὲ καὶ. vd. φ, 3, EJ. λ. δὲ. f, p, 2. 2. τὴν om. 1, 2. ib. ὑφ' ὧν. j. ὑφ' ὃ. π. ib. ἕτερος om. 2. 3. οὐκ — Ἰωνικός om. π, ρ. ib. Κρηθηὶς. φ, vd, ut infra. ib. ὅδ'. E. 4. θεατῇ ὁ λόγος. l, br. ib. ἐμβάλλων. m, o. 5. κελαρίζοντι, j, br. 6. αὐτῷ. l. ib. κράτει. μ. ib. χαρίεν — κείμενος. v. ib. μὲν γὰρ. v. ante corr. ib. αὐτὸς ἐν κρ. vd. 7. κρόκῳ. vd. ib. καὶ ἐν. λ. vd. ib. ὁ μὲν καὶ ὑακ. vd. ib. χαίρει. l. 8. οὐδὲν. l. ib. ἀναπολεῖν. m, o, in p 1761 pro scholio est adscriptum. 9. χαρίεν — ἐκδίδωσι. v. ib. λαύρους. l, μ, ρ, π, ψ. 10. ἄκραν. f, j. 11. βλήζοντι. br. et γ ante corr. 13. ἡμῖν. φ. ib. ὑφ' ὧν. γ, g. ἐφ' ᾧ. vd. 14. αὖρα. br, E. ω 15. περιηχές. f, j, p. 16. προβάλλει. γ. ib. τί δ' οὐκ ἔκων καὶ. φ (sic). 17. διαγράψομεν. vd. ib. ἀναλύῃ. vd. 18. αὐτοῖς. 1, π, ψ, ρ. αὐτὰς. γ, g. αὐτῆς. μ, p 1761. αὐτῇ. EJ. ib. ἁβρὸν — ἐπιπρέπει. v. ἁβρὸν — κρήδεμνον. h. ib. καὶ τῷ εἴδει. μ. 19. ἐπιτρέπει. ρ. ib. ἀπέληπται. br. ἐνείληπται π. 20. νηριίδος. br. ib. οἶμαι om. π. εἶναι om. vd. 21. τοῖς θεοῖς. φ. ib. βλέπει — ἵλεων. v. 22. τι om. v. ib. ὡς μὴ. φ. 23. ὅρμοι — ἀπάγουσι. v, h et Isid. Pel. p. 619. ib. ὁρμοὶ. f, j, E. ὅρμ. δὲ. f. ib. γὰρ om. v. ib. αὐλαὶ. l. ib. περιδέραια. f, π, ρ, h. 24. ἀηδές. v, h. ἀειδῶς. E. corr. Ham. Lect. Philostr. p. 38. ib. καὶ νὴ – φέρουσι om. vd. ib. νὴ Δία. ρ, h. ib. ἐς ταύτας. π. ib. αἰσχροῖς. br. ib. δὲ om. π. 25. ὡραίαις om. br. ib. τὰς μὲν. p, v, h, Isid. Pel. et conj. J. τὰ μὲν. ς. (f, j.) ib. ἀπάδουσι ex corr. π. 27. λευκότερα. m, o. ib. ἀπαυγάζουσι. l. 28. Μέλιττος et 29 Μέλιττα. br. Μέλιτος. vd. corr. ex μελιττῶν. pr. m. ib. Ἀθηναίοις p ex corr. 29. Κηφισοῦ. f, j, p, μ, π, ψ, J. Κηφίσου. φ. Κηφισσοῦ. ς. ib. Ὁλμειοῦ. μ.

65, 66. p. 822, 823. II, 8.

τιμώτερον. ἐντεύξῃ μὲν οὖν αὐταῖς καὶ χορευούσαις ποτὲ ἐνταῦθα, νυνὶ δὲ γένεσιν τῷ Ὁμήρῳ αἱ Μοῦσαι κλώθουσι Μοίραις δοκοῦν, καὶ δώσει διὰ τοῦ παιδὸς ὁ Μέλης Πηνειῷ μὲν ἀργυροδίνῃ
824 εἶναι, Τιταρησίῳ δὲ κούφῳ καὶ εὐφόρῳ, Ἐνιπεῖ δὲ θείῳ καὶ Ἀξίῳ παγκάλῳ, δώσει δὲ καὶ Ξάνθῳ τὸ ἐκ Διὸς καὶ Ὠκεανῷ τὸ ἐξ αὐτοῦ πάντας.

ΠΑΝΘΙΑ.

Θ'. Πανθία ἡ καλὴ Ξενοφῶντι μὲν ἀπὸ τοῦ ἤθους γέγραπται, ὅτι τε Ἀράσπαν ἀπηξίου καὶ 67
Κύρου οὐχ ἡττᾶτο καὶ Ἀβραδάτῃ ἐβούλετο κοινὴν γῆν ἐπισπάσασθαι, ὁποία δὲ ἡ κόμη καὶ ἡ ὀφρὺς ὅση καὶ οἷον ἔβλεπε καὶ ὡς εἶχε τοῦ στόματος, οὕπω ὁ Ξενοφῶν εἴρηκε καίτοι δεινὸς ὢν περιλαλῆσαι ταῦτα, ἀλλ' ἀνὴρ ξυγγράφειν μὲν οὐχ ἱκανός, γράφειν δὲ ἱκανώτατος, αὐτῇ μὲν Πανθίᾳ οὐκ ἐντυχών, Ξενοφῶντι δὲ ὁμιλήσας γράφει τὴν Πανθίαν, ὁποίαν τῇ ψυχῇ ἐτεκμήρατο. τὰ τείχη,
ὦ παῖ, καὶ τὰς ἐμπιπραμένας οἰκίας καὶ αἱ Λυδαὶ αἱ καλαί, Πέρσαις ταῦτα ἀφῶμεν ἄγειν τε καὶ
825 αἴρειν, ὅ τι αὐτῶν ἁλωτόν. καὶ ὁ Κροῖσος, ἐφ' ὃν ἡ πυρά, οὐχὶ αὐτῷ Ξενοφῶντι. οὔκουν οἶδεν αὐτὸν ἢ ξυγχωρεῖ τῷ Κύρῳ. τὸν δὲ Ἀβραδάτην καὶ τὴν ἀποθανοῦσαν ἐπ' αὐτῷ Πανθίαν, ἐπειδὴ ταῦτα ἡ γραφὴ βούλεται, διασκεψώμεθα, οἷον τὸ δρᾶμα· ἥρων οὗτοι ἀλλήλων καὶ τὸν κόσμον ἡ γυνὴ τὸν ἑαυτῆς ὅπλα αὐτῷ ἐποιεῖτο, ἐμάχετο δὲ ἄρα ὑπὲρ Κύρου πρὸς Κροῖσον ἐπὶ τετραρρύμου
ἅρματος καὶ ἵππων οὐκτὼ νέος ἔτι ἐν ἁπαλῇ τῇ ὑπήνῃ, ὁπότε καὶ οἱ ποιηταὶ τὰ δένδρα [τὰ νέα] ἐλεεινὰ ἡγοῦνται τῆς γῆς ἐκπεσόντα. τὰ μὲν δὴ τραύματα, ὦ παῖ, οἷα ἐκ μαχαιροφόρων, τὸ γὰρ κατακόπτειν πρὸς τρόπου τῇ τοιαύτῃ μάχῃ, τοῦ δὲ αἵματος ἀκραιφνοῦς ὄντος τὸ μὲν τὰ ὅπλα χραίνει, τὸ δ' αὐτόν, ἔστι δ' ὃ καὶ διέρρανται κατὰ τοῦ λόφου, ὁ δὲ ἄρα χρυσοῦ τοῦ κράνους ἀνέστηκεν ὑακίνθινος αὐτῷ τῷ χρυσῷ ἐπαστράπτων. καλὰ μὲν οὖν ἐντάφια καὶ ταυτὶ τὰ ὅπλα τῷ
γε μὴ καταισχύναντι αὐτά, μηδὲ ἀποβαλόντι ἐν τῇ μάχῃ, πολλὰ δὲ Ἀσσύριά τε καὶ Λύδια Κῦρος 68
ἀνδρὶ ἀγαθῷ δῶρα ἀπάγει τά τε ἄλλα καὶ ψάμμον χρυσῆν ἐπὶ ἁρμαμάξης ἐκ θησαυρῶν Κροίσου τῶν ἀργῶν, Πανθία δὲ οὕπω τὰ πρόσφορα ἔχειν ἡγεῖται τὸν τάφον, εἰ μὴ ἐντάφιον τῷ Ἀβραδάτῃ αὐτὴ γένοιτο. τὸν μὲν δὴ ἀκινάκην διελήλακεν ἤδη τοῦ στέρνου, ἀλλ' οὕτω τι δὴ ἐρρωμένως, ὡς μηδὲ οἰμωγὴν ἐπ' αὐτῷ ῥῆξαι. κεῖται γοῦν, τὸ στόμα ξυμμετρίαν τὴν ἑαυτοῦ φυλάττον, καί,
νὴ Δί', ὥραν, ἧς τὸ ἄνθος οὕτω τι ἐπὶ χείλεσιν, ὡς καὶ σιωπώσης ἐκφαίνεσθαι. ἀνήρτηται δὲ οὕπω τὸν ἀκινάκην, ἀλλ' ἐνερείδει ἔτι συνέχουσα τῆς κώπης αὐτόν, ἡ δὲ κώπη ῥοπάλῳ χρυσῷ εἴκασται σμαραγδίνῳ τοὺς ὄζους. ἀλλ' ἠδίους οἱ δάκτυλοι, μεταβέβληκέ τε οὐδὲν τοῦ εἴδους ὑπὸ τοῦ ἀλγεῖν, ἥ γε μηδὲ ἀλγεῖν ἔοικεν, ἀλλ' ἀπιέναι χαίρουσα, ὅτι αὐτὴν πέμπει, ἄπεισι δὲ

1. χορεύουσαι. br. ποτε om. l, br, o. 3. Τιταρησίῳ. j, vd et f ex corr. rec. m. J. Τιταρήσῳ. ς. ib. Ἀξιῷ. π. Ἀξίῳ. ς. ib. παγκάλλω. μ. καὶ ἄξω καὶ παγαγκάλω. vd. ib. δὲ καὶ Ξ. vd. καὶ Ξ. ς. 4. τὸ et ω suprasc. ρ.
IX. 5. Πάνθεια. π, ut semper. ib. Ἀράσπαν. π. 6. κόρου. vd. ib. γῆν om. ρ. ib. ἐπισπάσασθαι. π, ψ, ρ. σπάσασθαι. ς. ἐπιέσασθαι. Hemst. ad Hesych. I, 1352. ἀσπάσασθαι. Salm. 8. ἀλλ' ἀνὴρ. vd, φ, π. ἀλλὰ ἀνὴρ. ς. ib. αὐτῇ μὲν Πανθίᾳ. 1, μ, br, ρ. αὐτῇ μὲν τῇ Π. ς. 9. τὴν ψυχὴν. f, j. 10. ἄγειν τε καὶ φέρειν. Salm. 11. αὐτῷ. ρ. τῶν. br. 12. καὶ ξυγχ. j. (non f.) ib. ξυγχωρεῖν. br. ib. Ἀβραδάταν. μ. 14. τὸν ἑαυτοῦ. vd. ib. ἑαυτῇ ἐποιεῖτο. φ. ib. τετραρύμου. f, φ, vd, π, ρ. 15. Respicit haec Aristaenet. II, 19. p. 185. ed. B. ib. ὁποῖα. γ. ib. τὰ δένδρα τὰ νέα. C, E. τὰ νέα delenda censet J. ib. ἐλεεῖν. m. 16. τὰ μὲν — μάχῃ. v. ib. μαχαιροφόρων. v. μαχαιροφόρου. vd. ib. τὸ κατακόπτειν. φ. τὸ γὰρ κόπτειν. v. 18. τόδ'. E. ib. χρυσοῦ κράνους. 2, 3. χρυσόκρανος. f, j. χρυσῷ κράνους. p, vd, φ. χρυσοῦ τοῦ κράνους. EJ. 19. ὑακίνθιος. br. ib. καλὰ — αὐτὰ. v. 20. γε μὲν. γ. ib. καταισχύναντι. f, j, p, vd. J. αἰσχύναντι. φ, 2, 3, E. 21. ἐπάγει. μ, p 1761, π. ib. ἅρμα ἁμάξης. ρ, ψ. ἁμάξης. φ, vd. ib. θησαυροῦ. γ, g. 22. Πανθία — γένοιτο. v. ib. ἔχειν ἡγεῖται τὰ πρόσφορα. v. ib. τὰ om. vd. ib. ἐκτάφιον. φ. 23. αὐτὴ γε γένοιτο. EJ. αὐτὴ ἐγένετο. vd. ib. διελήλακεν ἤδη. f, j, p. ἤδη ἐλήλακε. vd. ἤδη διελήλακεν. φ, 2, 3, EJ. ib. οὕτω
α
τι δὴ. l, 2, o. οὕτω τι. f, j, π, ρ, J. οὕτω τι (sic). vd. ἔστω τι. φ. οὕτω τοι. p, γ, g, ψ. οὕτω δὴ. br, ε. οὕτω διερρωμ. m. ib. ἐρρωμένος. φ. 24. οὖν. π. 25. Δία. π. ib. οὕτω τοι. p, g et γ ex corr. 26. ἐρείδει. 2 (ἐρίδει p 2706). ib. ἔτι om. br. ib. ξυνέχουσα. φ, p 1761. 27. μεταβέβληκε δὲ. 2, EJ. ib. οὐδὲ. vd. 28. ἡ δὲ μὴ δὲ. vd.

67, 68. p. 821, 825. II, 9.

οὐχ ὥσπερ ἡ τοῦ Πρωτεσίλεω καταστεφθεῖσα οἷς ἐβάκχευσεν, οὐδ' ὥσπερ ἡ τοῦ Καπανέως οἷον 826
θυσίας ἀρθεῖσα, ἀλλ' ἀσκεύαστον τὸ κάλλος καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ Ἀβραδάτου ἦν, φυλάττει αὐτὸ καὶ
ἀπάγει χαίτην μὲν οὔπω μέλαιναν τε καὶ ἀμφιλαφῆ περιχέουσα τοῖς ὤμοις καὶ τῷ αὐχένι, δέρην
δὲ λευκὴν ὑπεκφαίνουσα, ἣν ἐδρύψατο μέν, οὐ μὴν ὡς αἰσχῦναι, τὰ γὰρ σημεῖα τῶν ὀνύχων
ἡδίω γραφῆς. τὸ δὲ ἐν τῇ παρειᾷ ἔρευθος οὐδὲ ἀποθνήσκουσαν διαφεύγει, χορηγοὶ δὲ αὐτοῦ ἥ τε 5
ὥρα καὶ ἡ αἰδώς. ἰδοὺ καὶ μυκτῆρες ἀνεσταλμένοι τὸ μέτριον καὶ βάσιν τῇ ῥινὶ πράττοντες, ἧς
ὥσπερ πτόρθοι μηνοειδεῖς ἐκπεφύκασιν αἱ ὀφρύες ὑπὸ λευκῷ τῷ μετώπῳ μέλαιναι. τοὺς δὲ ὀφθαλ-
69 μούς, ὦ παῖ, μὴ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, μηδ' εἰ μέλανες, ἀλλὰ τόν τε νοῦν θεωρῶμεν, ὅσος ἐν
αὐτοῖς ἐστι καί, νὴ Δί', ὁπόσα τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἔσπασαν ἐλεεινῶς μὲν διακείμενοι, τοῦ
δὲ φαιδρῶς ἔχειν οὐκ ἀπηλλαγμένοι, καὶ θαρσαλέοι μέν, λογισμοῦ δὲ ἔσω μᾶλλον ἢ τόλμης, καὶ 10
τοῦ μὲν θανάτου ξυνιέντες, οὕπω δὲ ἀπιόντες. ὀπαδὸς δὲ ἔρωτος ἵμερος οὕτω τι ἐπικέχυται τοῖς
ὀφθαλμοῖς, ὡς ἐπιδηλότατα δὴ ἀπ' αὐτῶν ἀποστάζειν. γέγραπται καὶ ὁ Ἔρως ἐν ἱστορίᾳ τοῦ ἔρ-
γου, γέγραπται δὲ καὶ ἡ Λυδία τὸ αἷμα ὑποδεχομένη καὶ χρυσῷ γε, ὡς ὁρᾷς, τῷ κόλπῳ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ι'. Οἱ κείμενοι κατ' ἄλλος ἄλλο τοῦ ἀνδρῶνος καὶ τὸ ἀναμὶξ τῷ οἴνῳ αἷμα καὶ οἱ ἐκπνέον-
τες ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κρατήρ τε οὑτοσὶ λελακτισμένος ὑπὸ ἀνδρός, ὃς πρὸς αὐτῷ σπαίρει, κόρη τε 15
χρησμῳδὸς τὴν στολὴν ἐς πέλεκυν ἐμπεσούμενον ἑαυτῇ βλέπουσα τὸν Ἀγαμέμνονα ἥκοντα ἐκ Τροίας
ἡ Κλυταιμνήστρα δέχεται τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἄλλοι κτείνουσιν οὕτω μεθύοντας,
ὡς καὶ τὸν Αἴγισθον θαρσῆσαι τὸ ἔργον, ἡ Κλυταιμνήστρα δὲ πέπλου τέχνῃ τινὸς ἀπείρου τὸν 827
Ἀγαμέμνονα περισχοῦσα πέλεκυν ἐς αὐτὸν ἧκεν ἀμφήκη τοῦτον, ὃς καὶ τὰ δένδρα αἱρεῖ τὰ με-
γάλα, τὴν δὲ τοῦ Πριάμου κόρην καλλίστην νομισθεῖσαν τῷ Ἀγαμέμνονι χρησμούς τε ἀπιστουμέ- 20
νους ᾄδουσαν ἀποκτείνει θερμῷ τῷ πελέκει, καὶ εἰ μὲν ὡς δρᾶμα ἐξετάζομεν, ὦ παῖ, ταῦτα, τε-
τραγῴδηται μεγάλα ἐν σμικρῷ, εἰ δ' ὡς γραφήν, πλείω ἐν αὐτοῖς ὄψει. σκόπει γάρ· λαμπτῆρες
οὗτοι χορηγοὶ φωτός, ἐν νυκτὶ γὰρ ταῦτά που, κρατῆρες δ' ἐκεῖνοι χορηγοὶ ποτοῦ φανότεροι τοῦ
70 πυρὸς οἱ χρυσοῖ, πλήρεις δὲ ὄψων τράπεζαι, βασιλεῖς ὧν ἐσιτοῦντο ἥρωες, ἐν κόσμῳ δὲ οὐδὲν
τούτων, ἀποθνήσκοντες γὰρ οἱ δαιτυμόνες τὰ μὲν λελάκτισται, τὰ δὲ συντέτριπται, τὰ δὲ ἀπ' 25
αὐτῶν κεῖται, καὶ κύλικες δὲ χειρῶν ἐκπίπτουσι πλήρεις αἱ πολλαὶ λύθρου, καὶ ἀλκὴ τῶν ἀποθνη-
σκόντων οὐδεμία, μεθύουσι γάρ. τὰ δὲ τῶν κειμένων σχήματα ὁ μὲν ἐκτέτμηται τὴν φάρυγγα σί-

1. οὐδὲ. π. 2. θυιάς velit J. ib. ἀκατασκεύαστον conj. J. ib. ἐπὶ τῷ Ἀβρ. vd. ib. φυλάττειν. γ, vd. 3. ἀπά-
γειν. vd. ib. μὲν οὖν. ρ. ib. οὔπω. π. οὕτω ς. ib. περιχέουσα. p. περιχεύασα. ρ. περιχέασα. ς. (f.) ib. παρειὰν δὲ.
l, p 1761. 4. οὐ μὴν δὲ. π. ib. αἰσχύναι. EJ. 6. ἰδοὺ — μέλαιναι. h. ib. βᾶσιν. μ. 7. πτορθοὶ. o, J. ib. μη-
νοειδεῖς ἐκπεφύκασιν. h. μηνοειδεῖς. ς. ib. τοὺς ὀφθαλμοὺς. φ. 8. θεωροῦμεν. f, br. ib. ὅσον. f, j. ib. ἐν αὐ-
ταῖς. vd. 9. τῆς ψυχῆς. f, j, J. ψυχῆς. φ, 2, 3, E. ib. ἐλεεινῶς — τόλμης. v. 10. ἀπηλαγμένοι. v. 11. ξυνιόν-
τες. φ. ib. ὀπαδὸς — ἀποστάζειν. h. ib. οὕτω τοι. γ, g, h. ἵμερος γέλωτι ἐπικεχ. p. ib. ὡς ἡμερότητα καὶ ἐπα-
γωγὸν ἀπ' αὐτῶν. vd. 12. ἐπ' αὐτῶν. m. ib. στάζειν. h. ib. γεγρ. δὲ καὶ. φ, vd. ib. ἔρως συνεργὸς τοῦ ἔργου. p.
13. γεγρ. δὲ καὶ ἡ Λυδ. φ. γεγρ. καὶ ἡ Λυδ. ς. ib. ὑποχεομένη. γ. ib. γε om. vd.

ι. 14. κατ' ἄλλο ἄλλος. o. 15. τῶν τραπεζῶν. ψ. τραπεζῶν. ς. 16. χρησμῳδὶς et mg. χρησμῳδὸς. l. ib. πέλεκιν. br.
ib. ἐκπεσούμενον. μ. ib. ἥκοντα om. π. 17. Κλυταιμνήστρα. vd. ib. οὕτω μὴ καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἄλλοι κτείνουσιν
μεθύοντας. l. (sic). Inde feci: καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἄλλοι κτείνουσιν οὕτω μεθύοντας, ὡς καὶ κτέ. οὕτω μέθυοντα,
ὡς καὶ. ς. 18. Αἴγιστον. π. ib. θαρρῆσαι τῷ ἔργῳ. π. ib. τέχνῃ πέπλου. γ. 19. πέλεκιν. br. ib. ἔργα δένδρα. γ.
20. τὴν δὲ. l, 2, π, ψ. τήν τε. ς. 21. θερμῷ om. br. ib. εἰ μὲν — ὄψει. v. 22. πλείων. v. πλείονα. vd. ib. λαμ-
πτῆρες — χρυσοῖ. v. 23. δὲ ἐκεῖνοι. vd. ib. φανότεροι. μ, γ, ubi suprasc. ερ. E, J. φανερώτεροι. f, φ, vd, π, ρ.
φανερώτεροι et mg. φανότεροι. ψ. φανερότεροι. v. j. 24. δὲ οὐδὲν. J. τε οὐδὲν. ς. 25. δαιτημόνες. br. ib. ἐπ' αὐτῶν. E.
26. ἐκ om. vd. ib. χειρῶν ἐκπίπτουσι. vd. ἐκ χειρῶν πίπτουσι. ς. 27. οὐδὲ μία. vd, μ. ib. ἐκτέτμηκε. l. ib. τὸν
φάρυγγα — ἕλκουσαν. vd.

69, 70. p. 826, 827. 11, 10.

του τι ἢ ποτοῦ ἕλκουσαν, ὁ δ' ἀποκέκοπται τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν κρατῆρα κύπτων, ὁ δὲ ἀπήρακται τὴν χεῖρα φέρουσαν ἔκπωμα, ὁ δὲ ἐφέλκεται τὴν τράπεζαν ἐκπεσὼν τῆς κλίνης, ὁ δ' ἐς ὦμους καὶ κεφαλὴν κεῖται, ποιητὴς ἂν φαίη κύμβαχος, ὁ δ' ἀπιστεῖ τῷ θανάτῳ, ὁ δὲ οὐκ ἔρρωται φυγεῖν οἷον πέδης ἐμβεβλημένης αὐτῷ τῆς μέθης, ὠχρὸς δὲ οὐδεὶς τῶν κειμένων, ἐπειδὴ τοὺς ἐν οἴνῳ ἀποθνήσκοντας οὐκ εὐθὺς ἀπολείπει τὸ ἄνθος. τὸ δὲ κυριώτατον τῆς σκηνῆς ὁ Ἀγαμέμνων ἔχει, 828 κείμενος οὐκ ἐν πεδίοις Τρωικοῖς, οὐδὲ ἐπὶ Σκαμάνδρου τινὸς ἠιόσιν, ἀλλ' ἐν μειρακίοις καὶ γυναίοις, βοῦς ἐπὶ φάτνῃ, τουτὶ γὰρ τὸ μετὰ τοὺς πόνους τε καὶ τὸ ἐν δείπνῳ, κυριώτερα δὲ ἐν οἴκτῳ τὰ τῆς Κασάνδρας· ὡς ἐφέστηκε μὲν αὐτῇ μετὰ τοῦ πελέκεως ἡ Κλυταιμνήστρα μανικὸν βλέπουσα καὶ σεσοβημένη τὰς χαίτας καὶ τραχεῖα τὴν ὠλένην, αὐτὴ δὲ ὡς ἁβρῶς τε καὶ ἐνθέως ἔχουσα περιπεσεῖν ὥρμηκε τῷ Ἀγαμέμνονι ῥιπτοῦσα ἀφ' αὑτῆς τὰ στέμματα καὶ οἷον περιβάλλουσα τῇ τέχνῃ αὐτόν, διηρμένου δὲ ἤδη τοῦ πελέκεως ἀναστρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεῖ, βοᾷ δὲ οὕτω τι οἰκτρόν, ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ λοιπῷ τῆς ψυχῆς ἐλεεῖν ταῦτα ἀκούοντα, μεμνήσεται γὰρ αὐτῶν καὶ ἐν ᾅδου πρὸς Ὀδυσσέα, ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ψυχῶν.

ΠΑΝ.

ια'. Τὸν Πᾶνα αἱ νύμφαι πονηρῶς φασὶν ὀρχεῖσθαι καὶ ἐκπηδᾶν τοῦ προσήκοντος ἐξαίροντα 71 καὶ ἀναθρώσκοντα κατὰ τοὺς ἀγερώχους τῶν τράγων, αὗται δ' ἂν μεταδιδάξαιεν αὐτὸν ἑτέραν ὄρχησιν ἡδίω τῷ ἤθει, προσέχοντι δ' αὐταῖς οὐδέν, ἀλλὰ πειρῶντι αὐτὰς καὶ ἁπτομένῳ τῶν κόλπων ἐπιτίθενται κατὰ μεσημβρίαν, ὅτε δὴ λέγεται καθεύδειν ὁ Πὰν ἐκλελοιπὼς τὴν θήραν. ἐκάθευδε δ' ἄρα πρότερον μὲν ἀνειμένος τε καὶ πρᾷος τὴν ῥῖνα καὶ τὸ ἐπίχολον αὐτῆς λεαίνων τῷ ὕπνῳ, τήμερον δὲ ὑπερχολᾷ, προσπεσοῦσαι γὰρ αὐτῷ αἱ νύμφαι περιῆκται μὲν ἤδη τὼ χεῖρε ὁ Πάν, δέδιε δὲ ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν, ἐπειδὴ βούλονται αἱρεῖν αὐτά. τὸ δὲ δὴ γένειον, οὗ πλεῖστος αὐτῷ λόγος, ἐξύρηται μαχαιρίδων ἐσβεβληκνιῶν ἐς αὐτό, φασὶ δὲ καὶ τὴν Ἡχὼ ἀναπείσειν ὑπερορᾶν τε αὐτοῦ καὶ μηδὲ φθέγγεσθαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. ταῦτα αἱ νύμφαι πανσυδί, σὺ δὲ κατὰ δήμους 829 αὐτὰς ὅρα· τὰ μὲν γὰρ τῶν ναίδων εἴδη ῥανίδας ἀπορραίνουσιν αὗται τῆς κόμης, ὁ δὲ περὶ ταῖς βουκόλοις αὐχμὸς οὐδὲν φαυλότερος τῆς δρόσου, αἱ δὲ ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας ἐκπεφύκασιν ὑακινθίνοις ὁμοίως ἄνθεσιν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

ιβ'. Οἶμαι θαῦμά σοι εἶναι τὰς μελίττας οὕτω γλίσχρως γεγραμμένας, ὧν γε καὶ προνομαία δήλη καὶ πόδες καὶ πτερὰ καὶ τὸ χρῶμα τῆς στολῆς οὐκ ἀτακτοῦσιν ἴσα τῇ φύσει διαποικιλ- 72

1. ἀποκόπτεται. φ, π, ρ, ven. cl. XI, 15. ἀποκόπτει. vd. ib. ἀπήρακτο. f, ρ. ἄπερρ κται. p. ἀπέρρηκται. φ. ἀπήρακται. π, ven. cl. XI, 15. ἀπήρρακται. vd. 2. ὅδ' E, ut statim. 3. ποιητὴς δ' ἂν. μ. ib ὃ δ' οὐκ. vd. 4. ὠχρὸς μὲν. l. 5. τὸ δὲ — ἔχει. v. ib. ὁ Ἀγαμ. v. ὁ om. ς. 6. ἐν πεδίῳ τρωικῷ. vd. ib. οὐδὲ. φ, vd. οὐδ'. EJ. ib. ἐπὶ excidit in vd. 7. ὡς βοῦς. br. ib. ταυτὶ. vd. ib. κυριώτερα — Κασάνδρας. v. ib. δὲ om. br. 8. οἴκῳ. vd. ib. καὶ τῆς Κασ. π. ib. πελέκεος. vd. ib. Κλυταιμνῆστρα. vd. 10. ῥίπτουσα. μ. ib. ἀπ' αὐτῆς. φ. 11. αὐτὴν. μ, sed corr. ib. βοᾷ — ἀκούοντα. v. ib. οὕτω τὸ. v, qui post ἀκούοντα addit ἔθνησκε γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων. 12. μέμνηται. γ. ib. αὐτῆς. ρ.

XI. 14. Πάνα. μ. 15. κατὰ τοῦ. μ. ib. αὗται ἂν. γ. ib. αὐτὸν om. l, 2. 16. ἐῇθει. γ sic. ἔθει. m, o. ib. ἀποτεταμένῳ τὸν κόλπον. C, EJ. ἀποτεταπένῳ. π. ἁπτομένῳ τῶν κόλπων conj. J. 17. μεσυμβρίαν. br. 18. πρῶτον. vd. 20 αἴρειν. vd. ib. πλεῖστον. m, o. 21. ἐξέρτηται. l. ib. ἐσβεβληκνιῶν. l, ρ, π. ἐμβεβλ. ς. ib. φασὶ δὲ τὴν. f. 22. πασσυδεί. E. ib. οὐδὲ κατὰ δ. l. 23. ναίδων ἤδη. br. ib. παρὰ. m, o. ib. ταῖς conj. J. τοῖς. ς. 24. αὐχμὴ. j. ib. φαυλότερον. j. ib. ἀνθοῦσι — ἐκπεφυκόσιν. o.

XII. 25. θαυμάσαι. μ. ib. εἶναι om. γ. ib. καὶ τὰς. 2, E. ib. μελίσσας. vd. ib. προνομία. br. 26. ἴσα. E. ib. διαποικιλούσης. br.

71, 72. p 828, 829. 11, 11, 12.

λούσης αὐτὰ τῆς γραφῆς. τί οὖν οὐκ ἐν σίμβλοις αἱ σοφαί; τί δὲ ἐν ἄστει; κωμάζουσιν ἐπὶ τὰς τοῦ Δαιφάντου θύρας — γέγονε δὲ ἤδη Πίνδαρος, ὡς ὁρᾷς — πλάττειν κἀκ νηπίου αὐτόν, ἵν' ἐμμελὴς ἤδη καὶ ἔμμουσος ᾖ, καὶ ποιοῦσι ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ παιδίον ἐς δάφνην ἀπόκειται καὶ κλῶνας μυρρίνης ξυμβαλλομένου τοῦ πατρὸς ἱεροῦ τεύξεσθαι τοῦ παιδός, ἀφ' ὧν κύμβαλά τε κατήχει τῆς οἰκίας, ὅτε ἐτίκτετο, καὶ τύμπανα ἠκούετο ἐκ Ῥέας, ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ νύμφαι χορεῦσαί οἱ καὶ ἀνασκιρτῆσαι τὸν Πᾶνα· φασὶ δὲ αὐτόν, ὅτε Πίνδαρος ἐς τὸ ποιεῖν ἀφίκετο, ἀμελήσαντα τοῦ σκιρτᾶν ᾄδειν τὰ τοῦ Πινδάρου. ἡ Ῥέα δὲ ἄγαλμα ἐκπεπόνηται καὶ καθίδρυται μὲν αὐτοῦ καὶ περὶ θύρας, οἶμαι δὲ καὶ λίθου τὸ ἄγαλμα φαίνεσθαι, κατεσκληκυίας ἐνταῦθα τῆς γραφῆς καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐξεσμένης; ἄγει καὶ τὰς νύμφας ἐνδρόσους καὶ οἵας ἐκ πηγῶν, ὁ δὲ Πὰν ἐξορχεῖται μὲν ῥυθμὸν δή τινα, φαιδρὸν δὲ αὐτῷ τὸ εἶδος καὶ τῆς ῥινὸς οὐδὲν χολῶδες. αἱ δὲ ἔσω μέλιτται περιεργάζονται τὸ παιδίον ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι καὶ τὰ κέντρα ἀνέλκουσαι δέει τοῦ ἐγχρίψαι. ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων, καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐνστάξαι Πινδάρῳ. 830

ΓΥΡΑΙ.

ιρ.' Αἱ τοῦ πελάγους ἀνεστηκυῖαι πέτραι καὶ ἡ ξέουσα περὶ αὐτὰς θάλαττα ἥρως τε δεινὸν
73 βλέπων ἐπὶ τῶν πετρῶν καί τι καὶ φρονήματος ἔχων ἐπὶ τὴν θάλατταν ὁ Λοκρὸς Αἴας βέβληται μὲν τὴν ἑαυτοῦ ναῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποπηδήσας ὁμόσε κεχώρηκε τοῖς κύμασι, τῶν μὲν διεκπαίων, τὰ δὲ ἐπισπώμενος, τὰ δὲ ὑπαντλῶν τῷ στέρνῳ, Γυραῖς δ' ἐντυχών, αἱ δὲ Γυραὶ πέτραι εἰσὶν ὑπερφαίνουσαι τοῦ Αἰγαίου κόλπου, λόγους ὑπέρφρονας λέγει κατὰ τῶν θεῶν αὐτῶν, ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ τὰς Γυρὰς στέλλεται φοβερός, ὦ παῖ, καὶ χειμῶνος πλέως καὶ τὰς χαίτας ἐξηρμένος. καίτοι ποτὲ καὶ συνεμάχει τῷ Λοκρῷ κατὰ τὸ Ἴλιον, σωφρονοῦντι δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν, καὶ ἐρρώννυ αὐτὸν τῷ σκήπτρῳ, νῦν δ', ἐπειδὴ ὑβρίζοντα ὁρᾷ, τὴν τριαιναν ἐπ' αὐτὸν φέρει καὶ πεπλήξεται ὁ αὐχὴν τῆς πέτρας ὁ ἀνέχων τὸν Αἴαντα, ὡς ἀποσείσαιτο αὐτὸν αὐτῇ ὕβρει. ὁ μὲν δὴ λόγος τῆς γραφῆς οὗτος, τὸ δὲ ἐναργές· λευκὴ μὲν ὑπὸ κυμάτων ἡ θάλαττα, σπιλάδες δ' αἱ πέτραι διὰ τὸ ἀεὶ ῥαίνεσθαι, πῦρ δὲ ἐκ μέσης ἄττει τῆς νεώς, ἐς ὃ ἐμπνέων ὁ ἄνεμος πλεῖ ἡ ναῦς ἔτι καθάπερ ἱστίῳ χρωμένη τῷ πυρί, ὁ δὲ Αἴας οἷον ἐκ μέθης ἀναφέρων περιαθρεῖ τὸ πέλαγος οὔτε ναῦν ὁρῶν οὔτε γῆν, καὶ οὐδὲ τὸν Ποσειδῶ προσιόντα δέδοικεν, ἀλλ' ἔοικε διατεινομένῳ ἔτι. οὕπω γὰρ τοὺς βραχίονας ἡ ῥώμη ἀπολέλοιπεν, ὁ αὐχήν τε ἀνέστηκεν οἷον ἐπὶ Ἕκτορα καὶ Τρῶας. ὁ μὲν δὴ Ποσειδῶν ἐμβαλὼν τὴν τριαιναν ἀπαράξει τὸ τρύφος αὐτῷ Αἴαντι τῆς πέτρας, αἱ δὲ Γυραὶ αἱ λοιπαὶ μενοῦσί τε, ἐς ὅσον θάλαττα, καὶ ἄσυλοι ἑστήξουσι τῷ Ποσειδῶνι.

1. συμβόλοις. ε. σύμβλοις. m, ubi γρ. συμβόλοις. 2. Διόφαντος. f. Δαίφαντος. j. ib. γέγονε δὲ. f, p. γέγονε. ς. ib. ἤδη om. f. ib. πλάττειν. J et Welcker conj. πλάττει. ς. 3. πεδίον. μ. 4. ξυμβάλλομαι τοῦ. f, j, p. ib. κατέχει. g. 5. καὶ νύμφαι. f. καὶ αἱ Μοῦσαι. p. ib. χορεύουσαι. j. 6. ἐς om. γ. 7. τὰ om. br, p 1761. ib. ἐκπεποίηται. j, γ. ib. ἐκπ. καθ. m. ib. καὶ ante περὶ θ. om. o, uncis inclusit J. 8. λίθον. π. 9. εἰς δρόσους. f. ib. πεδίον. f, j. 11. ἀνέχουσαι. vd. ib. ἐγχρίψαι. π. ἐγχειρῆσαι. C (ἀγχι χρήματος. l). ἐγχειρήματος. EJ. ἐγχρίμματος conj. Kuster ad Hesych. I, 1215. ἐγχρίσαι conj. J. 12. ἥκουσιν ἀπὸ τ. ψ. ib. ἀηδίμων. l. ib. ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. m.

XIII. Γυραί. f, p, br, l, π, ψ. Γυραὶ πέτραι. φ. Αἴας ὁ Λοκρός. p 1761, 2706. Αἴας ὁ Λοκρὸς ἢ Γυραί. ς. 14. Θάλασσα. γ, g. ib. δεινὰ βλέπων. f, j. 15. καί τοι. l. ib. θάλασσαν. φ, π. ib. Αἴας om. f, j. 16. ὁμοίως ἐκκεχώρηκε. f, j. ὅδε κεχώρηκε. l. 17. Fo: ἐπαντλῶν. ib. αἱ δὲ — πλέως. v. ib. Γυραῖς δὲ. vd. 18. ὑποφαίνουσαι. v. ib. Αἰγέου. γ. Αἰγέου, ἔνθα Αἴας τέθνηκεν. v. ib. Fo: αὐχῶν. 19. ὁ δὲ Ποσειδῶν φοβερὸς. v. 20. καί τι. l, π. ib. καὶ eras. post ποτὲ. p. ib. δὲ eras. p, om. vd. φ, 2, 3. 21. Θεῶν ἐρρώννυ. f. ib. ἔρρωννυ. E. ἐρώννυ. vd. ib. ἐν τῷ σκ. φ. ib. νῦν δὲ. vd. ib. ἐπ' αὐτῷ. vd. 22. πεπλέξεται. br. ib. ἐν τῇ. br. 23. τὸ δ'. vd. 24. ἄπτει. i2, m, o. ἄττει. vd, π. 26. οὔτε. C, J. Sc. οὐδὲ. 27. οὔπω γὰρ. l, J. οὔπω. ς. ib. οἷον. l, 2. οἷος. ς. 28. ὁ μὲν οὖν. π. ib. τὴν om. φ. ib. ἀναταράξει. f, j, l et p ante corr. ἀράξει. ς. (vd.) ἀπαράξει conj. J. 29. ἑστήξονται. l.

73. p. 830. II, 13.

ΘΕΤΤΑΛΙΑ.

831 ιδ'. Αἰγυπτιάζει μὲν ἡ προσβολὴ τῆς γραφῆς, ὁ λόγος δὲ αὐτῆς οὐκ Αἰγύπτιος, ἀλλ', οἶμαι, 74
Θετταλῶν· Αἰγυπτίοις μὲν γὰρ παρὰ τοῦ Νείλου ἡ γῆ, Θετταλοῖς δὲ Πηνειὸς οὐ συνεχώρει πάλαι γῆν ἔχειν, περιβεβλημένων τοῖς πεδίοις ὀρῶν καὶ τοῦ ῥεύματος ἐπικλύζοντος αὐτὰ ὑπὸ τοῦ μήπω ἐκβαλεῖν. ῥήξει οὖν ὁ Ποσειδῶν τῇ τριαίνῃ τὰ ὄρη καὶ πύλας τῷ ποταμῷ ἐργάσεται. τούτῳ γὰρ νυνὶ τῷ ἔργῳ ἐφέστηκεν ἀθλῶν αὐτὸ καὶ ἀνακαλύπτων τὰ πεδία, καὶ διῄρται μὲν ἡ χεὶρ ἐς τὸ ἀναρρῆξαι, τὰ δὲ ὄρη, πρὶν πεπλῆχθαι, διίσταται τὸ ἀποχρῶν τῷ ποταμῷ μέτρον. ἀγωνιζομένης δὲ πρὸς τὸ ἐναργὲς τῆς τέχνης τὰ δεξιὰ τοῦ Ποσειδῶνος ὁμοῦ καὶ ὑπέσταλται καὶ προβέβηκε καὶ ἀπειλεῖ τὴν πληγὴν οὐκ ἀπὸ τῆς χειρός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σώματος. γέγραπται δὲ οὐ κυάνεος, οὐδὲ θαλάττιος, ἀλλ' ἠπειρώτης. τῷ τοι καὶ ἀσπάζεται τὰ πεδία καὶ ὁμαλὰ ἰδὼν καὶ εὐρέα, καθάπερ θαλάττας. χαίρει καὶ ὁ ποταμὸς οἷον αὐχῶν, καὶ φυλάττων τὸ ἐς ἀγκῶνα ποταμῷ γὰρ ὀρθοῦσθαι οὐ σύνηθες ἀνατίθεται τὸν Τιταρήσιον ὡς κοῦφον καὶ ποτιμώτερον καὶ ὁμολογεῖ τῷ Ποσειδῶνι ἐκρυήσεσθαι τῶν πεδίων ὁδῷ χρώμενος. ἀνίσχει καὶ ἡ Θετταλία συνιζάνοντος ἤδη τοῦ ὕδατος ἐλαίᾳ κομῶσα καὶ ἀστάχυι καὶ πώλου ἐφαπτομένη συνανίσχοντος. ἔσται γὰρ καὶ ἵππος αὐτῇ παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅταν τὴν ἀπορροὴν τοῦ θεοῦ καθεύδοντος ἡ γῆ ὑποδέξηται ἐς ἵππον.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

832 ιε'. Βοσπόρου καὶ Συμπληγάδων ἡ Ἀργὼ διεκπλεύσασα μέσον ἤδη τέμνει τὸ ῥόθιον τοῦ Πόν- 75
του, καὶ θέλγει τὴν θάλατταν Ὀρφεὺς ᾄδων, ἣ δὲ ἀκούει καὶ ὑπὸ τῇ ᾠδῇ κεῖται ὁ Πόντος. τὰ μὲν δὴ ἀγώγιμα τῆς νεὼς Διόσκουροι καὶ Ἡρακλῆς Αἰακίδαι τε καὶ Βορεάδαι καὶ ὅσον τῆς ἡμιθέου φορᾶς ἦνθει, τρόπις δὲ ὑφήρμοσται τῇ νηὶ δένδρον ἀρχαῖον, ᾧ κατὰ Δωδώνην ὁ Ζεὺς ἐς τὰ μαντεῖα ἐχρᾶτο. γνώμη δὲ ἐς τὸν πλοῦν ἥδε· χρυσοῦν ἀπόκειταί τι ἐν Κόλχοις κώδιον κριοῦ ἀρχαίου, ὃς λέγεται τὴν Ἕλλην ὁμοῦ τῷ Φρίξῳ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορθμεῦσαι· τοῦτο Ἰάσων ἑλεῖν, ᾧ παῖ, πεποίηται ἆθλον — φρουρὸς γάρ τις αὐτῷ δράκων ἐμπέπλεκται δεινὸν βλέπων καὶ ὑπερορῶν τοῦ καθεύδειν — ὅθεν ἄρχει τῆς νεώς, ἐπειδὴ βλέπει ἐς αὐτὸν ἡ τοῦ πλοῦ αἰτία. καὶ Τῖφυς μέν, ὦ παῖ, κυβερνᾷ, λέγεται δὲ οὗτοσὶ πρῶτος ἀνθρώπων ἀπιστουμένην θαρρῆσαι τὴν τέχνην, Λυγκεὺς δὲ ὁ Ἀφαρέως ἐπιτέτακται τῇ πρῴρᾳ δεινὸς ὢν ἐκ πολλοῦ τε ἰδεῖν καὶ ἐς πολὺ καταβλέψαι τοῦ βάθους καὶ πρῶτος μὲν ὑποκειμένων ἑρμάτων αἰσθέσθαι, πρῶτος δὲ ὑποφαίνουσαν γῆν ἀσπάσασθαι. ἀλλὰ νῦν ἐκπεπλῆχθαί μοι δοκεῖ καὶ τὸ τοῦ Λυγκέως ὄμμα τὴν προσβολὴν τοῦ φάσματος, ὑφ' οὗ καὶ οἱ πεντήκοντα σχασάμενοι τὴν εἰρεσίαν Ἡρακλῆς μὲν ἄτρεπτος μένει τοῦ θαύ-

XV. 1. προσβολὴ conj. Welcker et J. προβολὴ. ς. 2. παρὰ τοὺς Νείλου. γ. παρὰ τοῖς N. μέτροις. g. παρὰ τὸν Νεῖλον. m, o. 3. περικλύζοντος. f. 4. οὖν. vd, φ, π. γοῦν. ς. 5. ἀνακαλύπτον. br. ib. διῄρτηται. f, j, l, et p ante corr. 6. μέτρῳ. g. ib. ἀγωνιζομένης — ὑπέσταλται. v. 7. ὁμοῦ καὶ om. v. ib. προβέβληκε. φ. 8. τὴν ὀργὴν. γ, g, inde conj. J. τὴν ὁρμήν. ib. ἀλλὰ ἀπὸ. ὁ. 9. τώ τοι. μ. ib. ὥσπερ. π. 10. θαλάττας, χαίρει. EJ. ib. οἷον αὐχῶν. 2. αὖθις. ς. ἀρθεὶς conj. J. ib. ὀρθοῦσθαι οὐ σύνηθες. C, J. οὐ σύνηθες ὀρθοῦσθαι. ς. 11. ἀνατίθενται. br. 12. ἐκρυῆναι (sic) vd. ib. τῶν πεδίων om. f, j et p pr. m. 13. κοσμῶσα. br. κομώση. vd. ib. συνανίσχοντος om. br. ib. παρ' αὐτοῦ Ποσειδῶνος. E. 14. εἰς ἵππον. μ, E.

XV. 15. Βοσπόρους καὶ Συμπληγάδας ἡ Ἀ. διαπλεύσασα. vd. ib. τέμνει om. ρ, ψ. 16. Θάλασσαν. vd. 17. Διόσκοροι. φ, ρ. ib. Αἰακίδαι — ἤνθει. v. 18. ὑφόρμοσται. φ. ib. Ζεὺς ἑαυτοῦ. EJ. 19. γν. δὲ ἐπίπλου. l. ib. ἤδη. j. 20. Φρύξῳ. m, o, ut infra. 21. πεποίηται. φ. ποιεῖται. ς. ib. γὰρ om. μ. ib. ἐν αὐτῷ. l. ib. ἐκπέπλεκται. br. 22. τοῦ om. m. ib. Τίφυς. μ, E. 23. λέγεται — τέχνην. v. ib. δὲ Τύφις. v. ib. ἀπιστουμένην om. γ, g. ib. θαρρῆσαι om. br. ib. τὴν om. v. ib. Λυγγεὺς. f, ρ, ut infra. 24. ἐκ πολλοῦ. C, J. διὰ πολλοῦ. E. 25. πρῶτος — ἀσπάσασθαι om. f, j, l. 26. σοι δοκεῖ. φ. ib. προβολὴν. vd. ib. δράκοντος et mg. φάσματος. l. 27. πεντήκοντα. π. ib. Θεάματος velit J.

74, 75. p. 831, 832. 11, 14, 15.

ματος, ἅτε δὴ πολλοῖς ὁμοίοις ἐντυχών, οἱ δὲ λοιποὶ θαῦμά τι, οἶμαι, τοῦτο λέγουσιν· ὁρᾶται γὰρ αὐτοῖς Γλαῦκος ὁ Πόντιος, οἰκῆσαι δὲ οὑτοσί ποτε λέγεται τὴν ἀρχαίαν Ἀνθηδόνα, καὶ πόας
76 μέν τινος ἐπιθαλαττίας γεύσασθαι, κύματος δὲ ὑποδραμόντος αὐτὸν ἐς τὰ τῶν ἰχθύων ἀπηνέχθη ἤθη. μαντεύεται μὲν οὖν μέγα τι, ὡς εἰκός, περίεστι γὰρ αὐτῷ τῆς τέχνης, τὸ δὲ εἶδος ὑγροὶ μὲν αὐτῷ γενείων βόστρυχοι, λευκοὶ δὲ ἰδεῖν, καθάπερ κρουνοί, βαρεῖς δὲ πλόκαμοι κόμης, καὶ τοῖς ὤμοις ἐποχετεύοντες ὅσον ἐσπάσαντο θαλάττης. ὀφρῦς δὲ λάσιαι συνάπτουσαι πρὸς ἀλλήλας οἷον μία. φεῦ τοῦ βραχίονος, ὡς γεγύμνασται πρὸς τὴν θάλατταν ἐμπίπτων ἀεὶ τοῖς κύμασι καὶ λεαίνων αὐτὰ ἐς τὴν νῆξιν. φεῦ τῶν στέρνων, ὡς λάχνη μὲν αὐτοῖς ἐγκατέσπαρται βρύοις κομῶσα καὶ φυκίοις, γαστὴρ δὲ ὑπόκειται παραλλάττουσα καὶ ἀπιοῦσα ἤδη. ἰχθὺν δὲ εἶναι τῷ λοιπῷ τὸν Γλαῦκον δηλοῖ τὰ οὐραῖα ἐξηρμένα καὶ πρὸς τὴν ἰξὺν ἐπιστρέφοντα, τὸ δὲ μηνοειδὲς αὐτῶν ἁλιπορ- 10
φύρου τι ἄνθος ἔχει. περιθέουσι δ' αὐτὸν καὶ ἀλκυόνες ὁμοῦ μὲν ᾄδουσαι τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ὧν αὐταί τε καὶ ὁ Γλαῦκος μεθηρμόσθησαν, ὁμοῦ δ' ἐνδεικνύμεναι τῷ Ὀρφεῖ τὴν ἑαυτῶν ᾠδήν, δι' ἣν οὐδὲ ἡ θάλαττα ἀμούσως ἔχει.

ΠΑΛΑΙΜΩΝ.

ις'. Ὁ Θύων ἐν Ἰσθμῷ δῆμος, εἴη δ' ἂν ὁ ἐκ τῆς Κορίνθου, καὶ βασιλεὺς οὑτοσὶ τοῦ δήμου, Σίσυφον αὐτὸν ἡγώμεθα, τέμενος δὲ τουτὶ Ποσειδῶνος ῥέμα τι προσηχοῦν θαλάττῃ, αἱ γὰρ τῶν 15
πιτύων κόμαι τοῦτο ᾄδουσι, τοιάδε, ὦ παῖ, σημαίνει· ἡ Ἰνὼ τῆς γῆς ἐκπεσοῦσα τὸ μὲν ἑαυτῆς 834
Λευκοθέα τε καὶ τοῦ τῶν Νηρηίδων κύκλου, τὸ δὲ τοῦ παιδὸς ἡ γῆ Παλαίμονι τῷ βρέφει χρήσε-
77 ται. καταίρει δὲ ἤδη ἐς αὐτὴν ἐπὶ δελφῖνος εὐηνίου, καὶ ὁ δελφὶς τὰ νῶτα ὑποστρωννὺς φέρει καθεύδοντα διολισθαίνων ἀψοφητὶ τῆς γαλήνης, ὡς μὴ ἐκπέσοι τοῦ ὕπνου, προσιόντι δὲ αὐτῷ ῥήγνυταί τι κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἄδυτον διασχούσης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶνος, ὅν μοι δοκεῖ καὶ Σισύφῳ 20
τούτῳ προειπεῖν τὸν τοῦ παιδὸς ἔσπλουν καὶ ὅτι θύειν αὐτῷ δέοι. θύει δὲ ταῦρον τουτονὶ μέλανα ἀποσπάσας, οἶμαι, αὐτὸν ἐκ τῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγέλης. ὁ μὲν οὖν τῆς θυσίας λόγος καὶ ἡ τῶν θυσάντων ἐσθὴς καὶ τὰ ἐναγίσματα, ὦ παῖ, καὶ τὸ σφάττειν ἐς τὰ τοῦ Παλαίμονος ἀποκείσθω ὄργια, σεμνὸς γὰρ ὁ λόγος καὶ κομιδῇ ἀπόθετος, ἅτ' ἀποθειώσαντος αὐτὸν Σισύφου τοῦ σοφοῦ· σοφὸν γὰρ ἤδη που δηλοῖ αὐτὸν ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ εἴδους. τὸ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος εἶδος, εἰ μὲν 25
τὰς Γυρὰς πέτρας ἢ τὰ Θετταλικὰ ὄρη ῥήξειν ἔμελλε, δεινὸς ἄν που ἐγράφετο καὶ οἷον πλήττων, ξένον δὲ τὸν Μελικέρτην ποιούμενος, ὡς ἐν τῇ γῇ ἔχοι, μειδιᾷ καθορμιζομένου καὶ κελεύει τὸν Ἰσθμὸν ἀναπετάσαι τὰ στέρνα καὶ γενέσθαι τῷ Μελικέρτῃ οἶκον. ὁ δὲ Ἰσθμός, ὦ παῖ, γέγραπται μὲν ἐν εἴδει δαίμονος ἐννηπτιάζων ἑαυτὸν τῇ γῇ, τέτακται δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως Αἰγαίου μέσος καὶ

2. αὐτοῦ φ. 3. ἐπιθαλαττίας. l. ἐπὶ θαλάττης. f, j, φ, 2, g, π, ρ. (θαλάσσης. vd.) ἐπὶ τῆς θαλ. EJ. ib. ἀπηνέχθαι. 2, 3, E. ib. ἤθη om. μ. ἔδη. f. 4. μαντεῦσαι. f, j. ib. περίεστι — βόστρυχοι. v. ib. αὐτοῦ τέχνης. v. ib. τὸ δὲ — ἀπιοῦσα ἤδη. h. ib. δὲ om. h. ib. αὐτοῦ οἱ βοστρ. v. 5. γενύων. γ, g. 6. ἔσπασε τῆς θαλ. h. ib. θαλάττης. π. ib. ὀφρῦς δὲ. h. ib. ὀφρῦς θαλάττιαι. vd. δὲ om. ς. ib. Malis καὶ συνάπτουσαι. ib. πρὸς ἀλλήλοις. φ. 7. καὶ τὴν. j. 8. βρύοις — φυκίοις. h. βρύων — φυκίων. ς. ib. λάχνην αὐτοῖς. π, qui φρύων habet. 9. ἀπαλλάττουσα. f. ib. γλαῦκα. l. 10. ἐξηρμένον. π. ib. νῆξιν. f, j. ib. μονοειδές. f, j, vd ex corr. 11. περιθέουσι — ἐνδεικνύμεναι. h. ib. ἁλιπορφύρας. vd. 12. αὗταί τε. h, μ, br. ib. Γλαῦκος αὐτός. h. ib. προσηρμόσθησαν. vd. pr. m. ib. ἐνδεικνύμενοι. π. ib. τῷ Ὀρφεῖ om. h, ψ.

XVI. 14. ὁ Θύων — θαλάττῃ. v. 15. ἡγούμεθα. f, j, v. ib. θέαμά τι. π. ib. τῇ θαλ. EJ. 16. ἐμπεσοῦσα. l. 17. Λευκοθέα. p, br, J. Λευκοθέας. ς. Λευκοθέα ἔσται conj. Huet. ib. καὶ ταυτῶν. br. 18. ἤδη ἑαυτὴν. ρ. ib. δελφίν. vd. 19. διολισθένων. γ. ib. διεκπέσοι. br. διεκπέσῃ. vd. ἐκπέσῃ. ρ. 21. τοῦτο. br. ib. προσειπεῖν. f, j. ib. τὸν om. φ. ib. μέλαινα. π. 23. ἐς τὰ. j, φ, J. ib. ἀποκεῖσθαι. j. κείσθω. ρ. 24. κομιδῇ. μ. ib. ἀποθειώσαντος. f, j. ἀποθειάσαντος. ς. ib. οὐ τὸν. φ. ib. Σισύφῳ. f, j. 26. ἐφαίνετο. l. 27. καὶ ἐν τῇ. φ. 29. Αἰγαίου μέσος καὶ Ἀδρίου. l. Αἰγ. κ. Ἀδρ. μέσος. o. Αἰγ. κ. Ἀδρ. μέσον. ς. (Ἀνδρίου. f, j.)

Ἀδρίου κεῖσθαι, καθάπερ ἐπεζευγμένος τοῖς πελάγεσιν. ἔστι δὲ αὐτῷ μειράκιον μὲν ἐν δεξιᾷ Λέχαιον, οἶμαι, αἱ κόραι δ' ἐν ἀριστερᾷ Κεγχρεαί που τάχα. θάλατται δὲ αὗται καλαὶ καὶ ἱκανῶς εὔδιοι τῇ τὸν Ἰσθμὸν ἀποφαινούσῃ γῇ παρακάθηνται.

ΝΗΣΟΙ.

835 ιξ'. Βούλει, ὦ παῖ, καθάπερ ἀπὸ νεὼς διαλεγώμεθα περὶ τουτωνὶ τῶν νήσων, οἷον περι- 78
πλέοντες αὐτὰς τοῦ ἤρος, ὅτε Ζέφυρος ἱλαρὰν ἐργάζεται θάλατταν προσπνέων τῆς ἑαυτοῦ αὔρας; ἀλλ' ὅπως ἐκὼν λελήσῃ τῆς γῆς καὶ θαλαττά σοι ταυτὶ δόξει μήτ' ἐξηρμένη καὶ ἀναχαιτίζουσα μήθ' ὑπτία καὶ γαληνή, πλωτὴ δέ τις καὶ οἷον ἔμπνους. ἰδοὺ ἐμβεβλήκαμεν· ξυγχωρεῖς γάρ που; [καὶ ὑπὲρ παιδὸς ἀποκρίνασθαι;] „ξυγχωρῶ καὶ πλέωμεν". ἡ μὲν θάλαττα, ὡς ὁρᾷς, πολλή, νῆσοι δὲ ἐν αὐτῇ, μὰ Δί', οὐ Λέσβος, οὐδ' Ἴμβρος ἢ Λῆμνος, ἀλλ' ἀγελαῖαι καὶ μικραί, καθάπερ κῶμαί τινες ἢ σταθμοὶ ἤ, νὴ Δί', ἐπαύλια τῆς θαλάττης. ἡ μὲν δὴ πρώτη σφῶν ἐρυμνή τέ ἐστι καὶ ἀπότομος καὶ τειχήρης τὴν φύσιν ἀκρωνυχίαν ἐξαίρουσα πανόπτῃ Ποσειδῶνι, κατάρρους τε καὶ ὑγρὰ καὶ τὰς μελίττας βόσκουσα ὀρείοις ἄνθεσιν, ὧν δρέπεσθαι καὶ τὰς Νηρηίδας εἰκός, ὅταν τῇ θαλάττῃ ἐπιπαίζωσι. τὴν δὲ νῆσον τὴν ἐφεξῆς ὑπτίαν τε καὶ γεώδη οὖσαν οἰκοῦσι μὲν ἁλιεῖς τε καὶ γεωργοὶ ἅμα, ξυμβάλλονται δὲ ἀγορὰν ἀλλήλοις οἱ μὲν τῶν γεωργουμένων, οἱ δὲ ὧν ἤγρευσαν, Ποσειδῶ δὲ τουτονὶ γεωργὸν ἐπ' ἀρότρου καὶ ζεύγους ἵδρυνται λογιούμενοι αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς γῆς, ὡς δὲ μὴ σφόδρα ἠπειρώτης ὁ Ποσειδῶν φαίνοιτο, πρῷρα ἐμβέβληται τῷ ἀρότρῳ καὶ τὴν γῆν ῥήγνυσιν, οἷον πλέων. αἱ δ' ἐχόμεναι τούτων νῆσοι δύο μία μὲν ἄμφω ποτὲ ἦσαν, ῥαγεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ πελάγους μέσῃ ποταμοῦ εὖρος ἑαυτῆς ἀπηνέχθη, τουτὶ δ' ἔστι σοι καὶ παρὰ τῆς γραφῆς, ὦ παῖ, γιγνώσκειν· τὰ γὰρ ἐσχισμένα τῆς νήσου παραπλήσιά που ὁρᾷς καὶ ἀλλήλοις ξύμμετρα καὶ οἷα ἐναρμόσαι κοῖλα ἐκκειμένοις. τοῦτο καὶ ἡ Εὐρώπη ποτὲ περὶ τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικὰ ἔπαθεν· σει-
836 σμοὶ γὰρ δὴ κἀκείνην ἀναπτύξαντες τὴν ἁρμονίαν τῶν ὀρῶν ἐναπεσημήναντο τοῖς τμήμασι, καὶ 79
πετρῶν τε οἶκοι φανεροὶ ἔτι παραπλήσιοι ταῖς ἐξηρμοσμέναις σφῶν πέτραις, ὕλη θ', ὁπόσην σχισθέντων τῶν ὀρῶν ἐπισπέσθαι εἰκός, οὕπω ἄδηλος, λείπονται γὰρ δὴ ἔτι αἱ εὐναὶ τῶν δένδρων. τὸ μὲν δὴ τῆς νήσου πάθος τοιοῦτον ἡγώμεθα, ζεῦγμα δὲ ὑπὲρ τοῦ ποροθμοῦ βέβληται, ὡς μίαν ὑπ' αὐτοῦ φαίνεσθαι καὶ τὸ μὲν ὑποπλεῖται τοῦ ζεύγματος, τὸ δὲ ἁμαξεύεται, ὁρᾷς γάρ που τοὺς διαφοιτῶντας αὐτό, ὡς ὁδοιπόροι τέ εἰσι καὶ ναῦται. τὴν δὲ νῆσον, ὦ παῖ, τὴν πλησίον θαῦμα ἡγώμεθα, πῦρ γὰρ δὴ ὑποτύφει αὐτὴν πᾶσαν σήραγγάς τε καὶ μυχοὺς ὑποδεδυκὸς τῆς νήσου, δι' ὧν ὥσπερ αὐλῶν ἡ φλὸξ διεκπαίει ῥύακάς τε ἐργάζεται δεινούς, παρ' ὧν ἐκπίπτουσι ποταμοὶ πυρὸς μεγάλοι τε καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπικυμαίνοντες. καὶ φιλοσοφεῖν μὲν βουλομένῳ τὰ τοιαῦτα νῆσος ἀσφάλτου καὶ θείου παρεχομένη φύσιν, ἐπειδὰν ὑφ' ἁλὸς ἀναβρωθῇ, πολλοῖς ἐκπυροῦται πνεύμασι

1. *Λέχριον οἶμαι τι. κόραι δ'.* l. Inde feci *Λέχαιον, οἶμαι, αἱ κόραι δ'. Λεχαιόν τι (Λέχαον. φ).* 1. *Λέχριον τι.* 2, 3, E. *Λέχαιον τι οἶμαι. κόραι δ'.* J ex mala indicatione apud o. 2. *Κεγχρεαί που τάχα.* C om. (praeter l,) et ε, m. ib. *ἱκαρῶς.* j.

XVII. 5. *αὐτοῖς.* π ib. *ὅτι.* p, br. ib. *ὥρας.* π. 6. *ὅπως* om. l. ib. *θάλασσα.* φ. ib. *σοί τι.* f. ib. *δόξει.* C. *δόξῃ.* EJ. ib. *ἐξῃρημένη.* f, j. 7. *ὑπτιά.* m, o. ib. *καὶ ἦν.* f, j. ib. *ἐμβεβήκαμεν.* m, o. ib. *ξ. γ. που καὶ ὑπὲρ (ὑπὸ. l.) τοῦ παιδὸς ἀποκρίνασθαι (ὑποκρίνασθαι. l).* 1, ε, m, J. *ξ. γ. π. καὶ ὑπὲρ ποδὸς (τοῦ ποδὸς p 1760.) ὑποκρίνεσθαι.* 2, 3, m. *γρ. ξ. γ. που;* ceteris omissis o. Inclusi *καὶ — ἀποκρίνασθαι.* 8. *νῆσοι δ'.* φ, ϱ, π. 9. *Δία.* 1, π. 10. *ἀπαύλια.* l. ib. *θαλάσσης.* vd. ib. *ἔστι* eras. p. om. br. vd. 11. *ἀκρονυχίαν.* E. ib. *τῷ Ποσ. μ.* ib. *κατάρρους. μ.* 12. *μελίσσας.* l, p, vd, p 1761, π, ψ. ib. *ὀρίοις.* φ. ib. *θαλάττῃ.* f, π, J. *τῇ* om. φ. 13. *γεώδη — τε καὶ* om. m. ib. *γεωργοὶ δὴ ἅμα.* l. 14. *ξυμβάλλονται — ἤγρευσαν.* v. 15. *ὡς μὴ δὲ.* f, j. 17. *οἷον πλέον.* φ. ib. *αἱ δεχόμεναι.* f, j, p. ib. *τοῦτον.* p. 18. *μέσον μὲν. γ.* ib. *μέρος ἑαυτῆς.* f, j. 19. *ἐσχηματισμένα.* f. *ἐχηματισμένα.* j. ib. *οἷον.* f, j. 20. *τὰ κοῖλα.* l, p 1761. ib. *ἔπαθεν.* ψ. 21. *γὰρ δὴ.* l, o, J. *γὰρ.* ς. 22. *αὐτῶν.* l. ib. *ὕλην.* j. ib. *ὁπόσοι. γ, g. ὁπήσῃ.* br. *ὁπόσην.* f, J. *ὁπόσῃ* ς. 23. *εὔδηλος.* π. ib. *δὴ* om. φ, π. ib. *αἱ* om. ϱ. 24. *ἐπὶ.* Salm. o, J. *ὑπὸ.* C, ε, m. Sc. *ὑπὲρ.* 27. *γὰρ ἤδη.* f, j. ib. *μύχους* m, o. 28. *ἐργάζεται.* f, j, φ. *ἐξερεύγεται* p ex corr. vd. *ἐξεργάζεται.* 2, 3, EJ. 30. Fo: *παρεχομένη κρᾶσιν.* ib. *ἐπειδὴ.* o. ib. *ἀνακραθῇ.* f, j.

78, 79. p. 835, 836. 11, 17.

τὰ τὴν ὕλην ἐξερεθίζοντα παρὰ τῆς θαλάττης ἀνασπῶσα, ἡ γραφὴ δὲ τὰ τῶν ποιητῶν ἐπαινοῦσα καὶ μῦθον τῇ νήσῳ ἐπιγράφει, γίγαντα μὲν βεβλῆσθαί ποτε ἐνταῦθα, δυσθανατοῦντι δ' αὐτῷ τὴν νῆσον ἐπενεχθῆναι δεσμοῦ ἕνεκεν, εἶκειν δὲ μήπω αὐτόν, ἀλλ' ἀναμάχεσθαι ὑπὸ τῇ γῇ ὄντα καὶ τὸ πῦρ τοῦτο σὺν ἀπειλῇ ἐκπνεῖν. τουτὶ δὲ καὶ τὸν Τυφῶ φασιν ἐν Σικελίᾳ βούλεσθαι καὶ τὸν Ἐγκέλαδον ἐν Ἰταλίᾳ ταύτῃ, οὓς ἤπειροί τε καὶ νῆσοι πιέζουσιν οὕπω μὲν τεθνεῶτας, ἀεὶ δὲ ἀποθνήσκοντας. ἔστι δέ σοι, ὦ παῖ, μηδ' ὑπολελεῖφθαι δόξαι τῆς μάχης ἐς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἀποβλέψαντι, τὰ γὰρ ἐπ' αὐτῆς φαινόμενα ὁ Ζεὺς ἀφῆσι κεραυνοὺς ἐπὶ τὸν γίγαντα, ὁ δ' ἀπαγορεύει μὲν ἤδη, πιστεύει δὲ τῇ γῇ ἔτι, καὶ ἡ γῆ δὲ ἀπείρηκεν οὐκ ἐῶντος αὐτὴν ἑστάναι τοῦ Ποσειδῶνος. περιβέβληκε δὲ αὐτοῖς ἀχλύν, ὡς ὅμοια γεγονόσι μᾶλλον ἢ γιγνομένοις φαίνοιτο. τὸν δὲ περίπλουν κολωνὸν τοῦτον οἰκεῖ δράκων πλούτου τινός, οἶμαι, φύλαξ, ὃς ὑπὸ τῇ γῇ κεῖται. τοῦτο γὰρ λέγεται τὸ θηρίον εὔνουν τε εἶναι τῷ χρυσῷ, καὶ ὅ τι ἴδῃ χρυσοῦν, ἀγαπᾶν καὶ θάλπειν· τό τοι κώδιον τὸ ἐν Κόλχοις καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων μῆλα, ἐπειδὴ χρυσᾶ ἐφαίνοντο, διττῷ ἀύπνῳ ξυνεῖχον δράκοντε καὶ ἑαυτοῖν ἐποιοῦντο, καὶ ὁ δράκων δὲ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἔτι καὶ νῦν ἐν ἀκροπόλει οἰκῶν δοκεῖ μοι τὸν Ἀθηναίων ἀσπάσασθαι δῆμον ἐπὶ τῷ χρυσῷ, ὃν ἐκεῖνοι τέττιγας ταῖς κεφαλαῖς ἐποιοῦντο. ἐνταῦθα δὲ καὶ χρυσοῦς αὐτὸς ὁ δράκων, τὴν γὰρ κεφαλὴν τῆς χειᾶς ὑπερβάλλει δεδιώς, οἶμαι, ὑπὲρ τοῦ κάτω πλούτου. κατηρεφὴς δὲ κιττῷ τε καὶ σμίλακι καὶ ἀμπέλοις ἥδε ἡ νῆσος οὖσα Διονύσῳ μὲν ἀνεῖσθαί φησι, τὸν Διόνυσον δ' ἀπεῖναι νῦν καὶ ἐν ἠπείρῳ που βακχεύειν ἐπιτρέψαντα τῷ Σειληνῷ τὰ ἐνταῦθα ἀπόρρητα· τὰ δὲ ἀπόρρητα κύμβαλά τε ταῦτα ὕπτια καὶ κρατῆρες ἀνεστραμμένοι χρυσοῖ καὶ αὐλοὶ θερμοὶ ἔτι, καὶ τὰ τύμπανα ἀψοφητὶ κείμενα, καὶ τὰς νεβρίδας ὁ ζέφυρος οἷον αἴρει ἀπὸ τῆς γῆς, ὄφεις τε οἱ μὲν ἐμπλέκονται τοῖς θύρσοις, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ οἴνου παρεῖνται ζώννυσθαι αὐτοὺς ταῖς βάκχαις καθεύδοντας. βότρυς δὲ οἱ μὲν ὀργῶσιν, οἱ δὲ περκάζουσιν, οἱ δ' ὄμφακες, οἱ δ' οἰνάνθαι δοκοῦσι σεσοφισμένου τοῦ Διονύσου τὰς ὥρας τῶν ἀμπέλων, ὡς ἀεὶ τρυγώῃ. ἀμφιλαφεῖς δ' οὕτω τι οἱ βότρυς, ὡς καὶ τῶν πετρῶν ἀπηρτῆσθαι καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπικρέμασθαι, ὁπωρίζουσί τε προσπετόμενοι θαλάττιοί τε καὶ ἠπειρῶται ὄρνιθες, τὴν γὰρ ἄμπελον ὁ Διόνυσος παρέχει κοινὴν πᾶσι πλὴν τῆς γλαυκός, ἐκείνην δὲ μόνην ἄρα ἀπωθεῖται τῶν βοτρύων, ἐπειδὴ τοῖς ἀνθρώποις διαβάλλει τὸν οἶνον· ᾠὰ γὰρ τῆς γλαυκὸς εἰ φάγοι παιδίον νήπιόν τε καὶ ἄοινον, ἀπεχθάνεται τῷ οἴνῳ πᾶσαν τὴν ἡλικίαν, καὶ οὔτ' ἂν πίοι καὶ φοβεῖται τοὺς μεθύοντας. σὺ δ' οὕτω τι θρασύς, ὦ παῖ, ὡς μηδὲ τὸν Σειληνὸν τοῦτον, τὸν φύλακα τῆς νήσου, φοβεῖσθαι μεθύοντά τε καὶ ἁπτόμενον τῆς βάκχης. ἡ δ' οὐκ ἀξιοῖ ἐς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλὰ τοῦ Διονύσου ἐρῶσα ἀνατυποῦται αὐτὸν καὶ ἀναγράφει καὶ ὁρᾷ μὴ παρόντα. τὸ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν ἦθος τῇ βάκχῃ μετέωρον μέν,

837

838

1. ἐξερεθίζοντα. f, j et p ante corr. J. ἐρεθίζοντα. vd, φ, 2, 3, E. ἐθερίζοντα. br. ib. θαλάσσης. φ. ib. τὰ om. vd. 2. ἐπιγράφειν. 1. ib. δυσθανοῦντι. j, br, ε, m. δὶς θανατοῦντι. l. 3. ἕνεκα. l. 4. συναπειλεῖ. l, j, μ. ib. Τυφῶνα καὶ Ἐγκέλαδον οὕπω μὲν τεθνεῶτα, ἀεὶ δὲ ἀποθνήσκοντα. ν. ib. Τυφῶνα. φ. 6. ὑπολεῖφθαι. f, j, p, φ. ἀπολελεῖφθαι. vd, 2, 3, E. ὑπολελεῖφθαι br, π. ib. δόξαι om. γ, g. ib. τοῦ ὄρους et γρ. τῆς νήσου. l. 7. ὑπ' αὐτῆς. f, j. ἐπ' αὐτοὺς et γρ. ὑπ' αὐτῆς. l. ib. ὁ δὲ Τυφῶν — ἔτι. ν. 9. ἄχλυν. EJ. ib. γινομένοις. π, vd. ib. φαίνονται. vd. 10. περίπλουν τὸν κολ. vd. 11. εἶναι αὐτῷ. vd. ib. τὸ χρυσίον. vd. ib. ἴδοι. br, γ, g. Fo: ἂν ἴδῃ. ib. θάλπειν καὶ ἀγαπᾶν. vd. 12. τότε. vd. τότοι. o. ib. ἑσπερίων. f, vd. ib. τέσσαρα μῆλα. vd. ib. ἐφαίνοντο. f, j, p. ἐφαίνετο. ς. 13. δράκοντες. br. ib. ἑαυτῶν. f, j. 14. ἐπισπάσασθαι. ψ. ib. οὗ velit Osann ad Philem. 198. ταῖς κεφ. 1, 3, J. ἐπὶ ταῖς κεφ. φ, 2. ἐπὶ τὰς κ. E. 15. δὲ χρυσοῦς. f. 16. τε om. l, μ. 17. ἤδη ἡ νῆσος. ε, m. ib. φασι. f, p, br. ib. τὸν om. φ. 18. ἐπιτρέψαντι. f. ib. Σιληνῷ. π, ρ. Σειλήνῳ. f. 19. τὰ δὲ ἀπόρρητα κύμβαλα. 1, π, ρ. κύμβαλα. 2, 3, EJ. ib. Fo: ἀνατετραμμένοι. ib. χρυσῷ. vd, π, ρ. ib. τύμπανα. 1. τύμπανα δὲ. 2, 3, EJ. 20. νευρίδας. l. ib. τοῖς om. E. ib. ὄφεις τε. l, p, br, vd, φ, π, o. ὄφεις ἓξ. f, j. ὄφεις τε ἓξ. ς. ib. οἶμαι ἐμπλ. vd. 21. παρεῖναι. br. ib. τοῖς βάκχοις. l. ib. ὧν οἱ μὲν ὀργῶσιν — δοκοῦσιν exscripsit Aristaenet. I, 3 p. 14 ed. B. 22. περκάζουσαι. π. 23. τρυγὼν. l, br. ib. οὕτω τοι. φ. ib. βότρυες. φ, br, vd, π, ρ. 24. ὁπωρίζουσί τε. f, j, p. ὀπ. δὲ. ς. ib. προσπεττόμενοι. f. ib. θαλάσσιοί τε. vd. 25. γλαύκης. vd. 26. διαβάλλεται. vd. ib. φάγει. br. 27. παιδίον νήπιόν τε καὶ ἄοινον. l et J, ubi unci appositi verbis νήπιόν τ. κ. ἄ. παιδίον. ς. ib. ἀπεχθάνεται τὸν οἶνον. l. ib. πᾶσαν τὴν ἡλικίαν. 1, (br), π. πᾶσαν ἡλ. 2, 3, EJ. ib. πίῃ. p 1761. ib. φοβοῖτο 1, π. φοβεῖτο. br. 28. οὕτω τοι. br, φ, g. ib. Σειληρὸς. l. mg. Σιληνὸν. π, ρ. 29. ἐς αὐτὸν. C. ἐπ' αὐτὸν. EJ. ib. αὐτὸν. 1. αὐτόν τε. 2, 3, EJ. 30. εἶδος. br, vd.

80, 81. p. 837, 838. II, 17.

οὐ μὴν ἔξω γ' ἐρωτικῶν φροντίδων. ταυτὶ δὲ ἡ φύσις τὰ ὄρη ξυνθεῖσα νῆσον εἴργασται δασεῖάν τε καὶ ὕλης πλέων, ὁπόση κυπαρίττου τε ὑψηλῆς καὶ πεύκης καὶ ἐλάτης δρυῶν τε αὖ καὶ κέδρου, καὶ γὰρ τὰ δένδρα τὸν ἑαυτῶν γέγραπται τρόπον. τὰ μὲν δὴ ἔνθηρα τῆς νήσου συνοθῆραί τε ἀνιχνεύουσι καὶ ἐλαφηβόλοι λόγχας ἐπὶ τὰ θηρία ἠρμένοι καὶ τόξα ἔνιοι καὶ μαχαίρας δέ, ὦ παῖ, καὶ κορύνας φέρουσιν οἱ ἀγχέμαχοι σφῶν καὶ θρασεῖς δίκτυά τε ταῦτα διῆκται τῆς ὕλης τὰ μὲν ἐγκολπίσασθαι θηρίον, τὰ δὲ δῆσαι, τὰ δὲ σχεῖν τοῦ δρόμου, καὶ τὰ μὲν εἴληπται τῶν θηρίων τὰ δὲ μάχεται, τὰ δὲ ἧρηκε τὸν βάλλοντα. ἐνεργὸς δὲ πᾶς βραχίων νεανίας, καὶ συνεξαίρουσι βοὴν κύνες ἀνδράσιν, ὡς καὶ τὴν ἠχὼ φάναι ξυμβακχεύειν τῇ θήρᾳ. τὰ δὲ μεγάλα τῶν φυτῶν δρυτόμοι σπαθῶσι διατέμνοντες καὶ ὁ μὲν διαίρει τὸν πέλεκυν, ὁ δὲ ἐμβέβληκεν, ὁ δὲ θήγει λαβὼν ἀπεστομισμένον ὑπὸ τοῦ πλήττειν, ὁ δ' ἐπισκοπεῖται τὴν ἐλάτην ἱστοῦ ἕνεκα τεκμαιρόμενος τοῦ δένδρου πρὸς τὴν ναῦν, ὁ δὲ τὰ νέα καὶ ὀρθὰ τῶν δένδρων τέμνει ἐς τὰ ἐρετικά. ἡ δ' ἀπορρὼξ πέτρα 82
καὶ ὁ τῶν αἰθυιῶν δῆμος καὶ ὁ ἐν μέσαις ὄρνις ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε γέγραπται λόγου· οἱ ἄνθρωποι ταῖς αἰθυίαις ἐπιτίθενται, μὰ Δί', οὐ τῶν κρεῶν ἕνεκα, μέλαν γὰρ καὶ νοσῶδες καὶ οὐδὲ πεινῶντι ἡδὺ τὸ ἐξ αὐτῶν κρέας, γαστέρα δὲ παρέχονται παισὶν ἰατρῶν, οἵαν τοὺς γευσαμένους αὐτῆς εὐσίτους ἀποφαίνειν καὶ κούφους ὑπνηλαὶ οὖσαι καὶ πυριάλωτοι, νύκτωρ γὰρ αὐταῖς ἐναστράπτουσι. προσάγονται δὲ τὸν κήυκα ὄρνιν ἐπὶ μοίρᾳ τῶν ἁλισκομένων μελεδωνὸν εἶναι καὶ προεγρηγορέναι
839 σφῶν. ὁ δὲ κήυξ θαλάττιος μέν, χρηστὸς δὲ ὄρνις καὶ ἀπράγμων καὶ θηρᾶσαι μέν τι ἀδρανής, πρὸς δέ γε ὕπνον ἔρρωται καὶ καθεύδει σμικρά. ταῦτά τοι καὶ ἀπομισθοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείναις. ἐπειδὰν οὖν ἐπὶ δαῖτα ἀποπτῶσιν, ὁ μὲν οἰκουρεῖ περὶ τὴν πέτραν, αἱ δ' ἥκουσιν ἐς ἑσπέραν ἀπάγουσαι δεκάτην αὐτῷ τῶν τεθηραμένων, καὶ καθεύδουσιν ἤδη περὶ αὐτὸν οὐ καθεύδοντα, οὐδ' ἂν ἡττηθέντα ὕπνου ποτέ, εἰ μὴ αὐταὶ βούλονται. εἰ δὲ δόλου του προσιόντος αἴσθοιτο, ὁ μὲν ἀναβοᾷ τορόν τε καὶ ὀξύ, αἱ δ' ἀπὸ συνθήματος ἀρθεῖσαι φεύγουσιν ἀνέχουσαι τὸν μελεδωνόν, εἰ πετόμενος ἀπείποι ποτέ. ἀλλ' ἐνταῦθα ἕστηκε καὶ τὰς αἰθυίας περιορᾷ. ἔστι δ' αὐτοῦ τὸ μὲν ἐν μέσαις ἑστάναι ταῖς ὄρνισιν ὁ Πρωτεὺς ὁ ἐν ταῖς φώκαις, τὸ δὲ μὴ καθεύδειν ὑπὲρ τὸν Πρωτέα. ἐνταῦθα δέ, ὦ παῖ, καὶ καθώρμισται ἡμῖν, καὶ ὅ τι μὲν ὄνομα τῇ νήσῳ, οὐκ οἶδα, χρυσῆ δ' ἂν πρός γε ἐμοῦ ὀνομάζοιτο, εἰ μὴ μάτην οἱ ποιηταὶ τὴν τοιάνδε ἐπωνυμίαν ἐξευρήκασι τοῖς καλοῖς τε καὶ θαυμασίοις πᾶσιν. ᾤκισται μὲν δή, ὁπόση βασίλεια μικρὰ δέξασθαι, οὐ γὰρ ἀρόσει γε ἐνταῦθά τις, οὐδὲ ἀμπελουργήσει, περίεστι δ' αὐτῇ πηγῶν, ὧν τὰς μὲν ἀκραιφνεῖς τε καὶ ψυ- 83
χρὰς ἐκδίδωσι, τὰς δὲ ἐκπυρώσασα, ἔστι δ' οὕτω τι εὔρους, ὡς καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπιπλημμυρεῖν· τό τοι ῥόθιον τοῦτο πηγαὶ ὑποκυματίζουσι ξέουσαι καὶ οἷον ἐκ λέβητος ἀναπαλλόμεναί τε καὶ ἀναπηδῶσαι, περὶ ἃς βέβληται ἥδε ἡ νῆσος. τὸ μὲν οὖν θαῦμα τῆς τῶν πηγῶν ἐκδόσεως εἴτε τῆς γῆς

1. ἔξω γ' ἐρ. p, vd, φ, π. ἔξω γε ἐρ. ς. ib. νῆσον δασεῖαν — ἐλάτης. v. 2. πλέων. v. πλέω. ς. ib. ὑψηλοῦ. ψ, π. ὑψηλῆς καὶ πεύκης om. v. 3. καὶ γὰρ — τρόπον. v. ib. τῶν — τρόπων. v. ib ἔνθυρα. ρ. 4. ἐλαφηβόλος. vd. 5. ἀγχίμαχοι. vd. ib. ἐκκολπίσασθαι. π. εὐκολπίσασθαι. γ. 6. τὸ θηρίον. l. ib. τὰ δὲ σχεῖν τοῦ δρόμου, τὰ δὲ δῆσαι. vd. 7. ἐνεργῶς. γ. ib. νεανίας. f, j. νεανίου. ς. ib. συνεξαίρουσι. φ, π. ξυνεξαίρ. ς. 8. ὡς τὴν. μ, π. ib. συμβακχ. φ. ib. σπασθῶσι. γ. 9. λαβὼν θήγει. vd. θίγει. ρ. ib. ἀπεστομωμένον. l mg. ἐπιστομισμένον. j. ἀποστομισμένον. μ. 10. ἕνεκεν. f, p. 11. τὰ ὀρθὰ καὶ νέα. vd. ib. πρὸς τὰ ἐρ. vd. ib. ἐρατικά. br. ib. ἀπορρὼξ πέτρα. 1, Eugenic. 148. ἀπορρὼξ καὶ ἡ ἀπορραγεῖσα πέτρα. 2, 3, E et J, qui uncis includit καὶ ἡ ἀπορραγεῖσα. 12. ἐν μέσῳ. vd. ib. τοῦ τοιοῦδε. 1, π, ρ. τοιοῦδε. ς. 13. ἀνθυίαις. π. 14. τοῖς παισὶν. l. 15. πυράλωτοι. l. ib. νύκτωρ πῦρ velit J. 16. προσάγονται δὲ καὶ. l. προσάγονται. o. Fo; πρ. δὴ τὸν. ib. προσχρηγορέναι. j, π. 17. θηράσαι. μ, γ, g. 18. μικρὰ. ψ. ib. τοι om. l. ib. κἀπομισθοῖ. vd, φ, π. 19. ἐπειδὴ. o. ib. ἀναπτῶσιν. μ. ὑποπτῶσιν. γ. ib. παρὰ τὴν π. φ. ib. ἐς om. ρ. εἰς. μ. 21. εἰ μὴ — ἀπείποι ποτέ om. γ, g. ib. αὗται. μ. αὐτοὶ. π. ib. δόλου του. 1, π, J. δόλου τι. 2, 3, E. δόλου. vd. Respicit huc anonymus apud Boiss. Anecd. II, 358. 22. τόρειον. l. ib. μελεδονὸν. μ. μελεδῶνα. vd. 23. ἔστι — Πρωτέα. v. ib. ἔστι δὲ τοῦ κήυκος. g. ἔσται δ' αὐτοῦ. vd. ib. ἀπὸ τοῦ μὲν velit J. 24. ὑπὲρ Πρωτέα. φ. 25. ἐνταῦθα καὶ. π. 26. τὸν τοιάδε ἐπ. φ. ib. τοιαύτην γ et g, ubi suprasc. τοιάνδε. ἐξ
ib. ευρήκασι. φ. ib. τὴν καλήν τε καὶ θαυμασίαν. ε, m. τε om. vd. 27. μὲν ἤδη. vd. ib. βασιλεία. ε, m. ib. οὐ γὰρ. f, j, p. οὐ γὰρ δὴ. ς. 29. ἔστω. f. ib. οὕτω τις. f, vd. ib. εὐρους. m, o. ib. θαλάσσῃ. C, J. θαλάττῃ. E. 31. ἤδη. φ. ἦτε. o. ib. πτηνῶν. vd.

82, 83. p. 839. II, 17.

προσήκει νομίζειν, εἴτε τῇ θαλάττῃ οἰκειοῦν, δικάσει ὅδε ὁ Πρωτεύς, ἥκει γὰρ δὴ θεμιστεύσων τοῦτο, τὰ δὲ πεπολισμένα τῆς νήσου σκοπῶμεν· ᾧκισται γὰρ δὴ ἐν αὐτῇ πόλεως καλῆς τε καὶ λαμπρᾶς εἴδωλον, ὅσον οἰκία, καὶ βασιλικὸν ἔσω τρέφεται παιδίον, ἄθυρμα δὲ αὐτῷ πόλις. θέατρα γάρ ἐστιν, ὁπόσα αὐτό τε δέξασθαι καὶ τοὺς συμπαίστας τουτουσί παῖδας, ἱππόδρομός τε ἐξωκοδόμηταί τις ἀποχρῶν τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις περιδραμεῖν αὐτόν, ἵππους γὰρ δὴ ὁ παῖς ταῦτα ποιεῖται καὶ ξυνέχει σφᾶς ἐς ζυγόν τε καὶ ἅρμα, ἡνιοχήσων δὴ ὑπὸ τουτωνὶ τῶν πιθήκων, οὓς τὸ παιδίον θεράποντας ἡγεῖται, λαγωὸς δὲ οὑτοσὶ χθές, οἶμαι, ἐσῳκισμένος ξυνέχεται μὲν ἱμάντι φοινικῷ, καθάπερ κύων, δεδέσθαι δὲ οὐκ ἀξιοῖ καὶ διολισθῆσαι τοὺς δεσμοὺς ἐθέλει πιστεύων τοῖς προσθίοις τῶν ποδῶν, ψίττακός τε καὶ κίττα ἐν οἰκίσκῳ πλεκτῷ Σειρήνων δίκην ἐν τῇ νήσῳ ᾄδουσιν, ᾄδει δὲ ἡ μὲν ὁπόσα οἶδεν, ὁ δὲ ὁπόσα μανθάνει. 840

ΚΥΚΛΩΨ.

ιη'. Οἱ θερίζοντές τε τὰ λήια καὶ τρυγῶντες τὰς ἀμπέλους οὔτε ἤροσαν, ὦ παῖ, ταῦτα, οὔτε
84 ἐφύτευσαν, ἀλλ' αὐτόματα ἡ γῆ σφίσιν ἀναπέμπει ταῦτα, εἰσὶ γὰρ δὴ κύκλωπες, οἷς, οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου, τὴν γῆν οἱ ποιηταὶ βούλονται αὐτοφυᾶ εἶναι ὧν φέρει, πεποίηται δὲ αὐτοὺς καὶ ποιμένας τὰ πρόβατα βόσκουσα, ὧν τὸ γάλα ποτόν τε ἡγοῦνται καὶ ὄψον. οἱ δ' οὔτε ἀγορὰν γιγνώσκουσιν οὔτε βουλευτήριον, οὐδ' οἶκον, ἀλλὰ τὰ ῥήγματα ἐσοικισάμενοι τοῦ ὄρους. τοὺς μὲν ἄλλους ἔα, Πολύφημος δὲ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγριώτατος αὐτῶν οἰκεῖ ἐνταῦθα, μίαν μὲν ὑπερτείνων ὀφρὺν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἑνὸς ὄντος, πλατείᾳ δὲ τῇ ῥινὶ ἐπιβαίνων τοῦ χείλους καὶ σιτούμενος τοὺς ἀνθρώπους, ὥσπερ τῶν λεόντων οἱ ὠμοί. νυνὶ δὲ ἀπέχεται τοῦ τοιούτου σιτίου, ὡς μὴ βορός, μηδὲ ἀηδὴς φαίνοιτο, ἐρᾷ γὰρ τῆς Γαλατείας παιζούσης ἐς τουτὶ τὸ πέλαγος, ἀφιστορῶν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ ἡ μὲν σύριγξ ἔτι ὑπὸ μάλης καὶ ἀτρεμεῖ, ἔστι δ' αὐτῷ ποιμενικὸν ᾆσμα, ὡς λευκή τε εἴη καὶ γαῦρος καὶ ἡδίων ὄμφακος καὶ ὡς νεβροὺς τῇ Γαλατείᾳ σκυμνεύει καὶ ἄρκτους. ᾄδει δὲ
ὑπὸ πρίνῳ ταῦτα, οὐδ' ὅπου αὐτῷ τὰ πρόβατα νέμεται, εἰδώς, οὐδ' ὁπόσα ἐστίν, οὐδ' ὅπου ἡ 841
γῆ. ἔτι δὲ ὄρειός τε καὶ δεινὸς γέγραπται χαίτην μὲν ἀνασείων ὀρθὴν καὶ ἀμφιλαφῆ πίτυος δίκην, καρχάρους δὲ ὑποφαίνων ὀδόντας ἐκ βοροῦ τοῦ γενείου, στέρνα τε καὶ γαστέρα καὶ τὸ ἐς ὄνυχας ἧκον λάσιος πάντα, καὶ βλέπειν μὲν ἡμερόν φησιν, ἐπειδὴ ἐρᾷ, ἄγριον δὲ ὁρᾷ καὶ ὑποκαθήμενον
ἔτι, καθάπερ τὰ θηρία τὰ ἀνάγκης ἠττώμενα. ἡ δὲ ἐν ἁπαλῇ τῇ θαλάττῃ παίζει τέτρωρον δελφίνων ξυνάγουσα ὁμοζυγούντων τε καὶ ταὐτὸν πνεόντων, παρθένοι δ' αὐτοὺς ἄγουσι Τρίτωνος αἱ

1. προσῆκε. C, EJ. Sc. προσήκει. ib. θαλάσσῃ. f. ib. οἰκοιοῦν. p 1761. ib. δικάσει δὲ. φ. δικ. δὴ. vd. δικάσει. l, om. ὅδε. ib. δὴ om. vd. 2. τοῦτο. j, p, br, φ, conj. J. τούτῳ. ς. (τούτους. l. mg.) ib. τε om. γ, g. 3. ἔσω om. ψ. ib. θέατρα — συμπαίστας. v. ib. θ. δὲ. f. 4. εἰσίν. v. ib. αὐτό τε. p 1761. αὐτόν τε. ς. (αὐτόν. γ.) ib. τούτω ἱππάδας et γρ. ους (h. e. τούτους.) παῖδας l. τούτω ἱππάδας. f, j, p, E. τούτω ἱππιάδας. br. τούτου ἱππάδας. φ, μ. τούτους ἱππάδας. vd, p 1760, 1761, γ, g, ρ, ψ. τουτονί ἱππάδος. π. τουτουσὶ παῖδας. J. 5. μελιτταίοις. φ. 6. ξυνέχει. φ, π, 2, ρ, ψ. συνέχει. ς. ib. ἐς om. 1 praeter φ. ib. ἡνιοχήσων. f, p, J. ἡνιόχησον. (sic) vd. ἡνιοχώσων. j. ib. δὲ ὑπὸ. 1, π. δὴ om. ψ. 7. λαγὼς velit Lob. ad Phryn. 187. ib. δὲ οἶμαι οὑτοσὶ χθὲς. φ, vd. ib. εἰσῳκισμ. φ, E. 8. δ' οὐκ. vd, φ, π. 9. τῶν ποδῶν om. ψ. ib. ψιττακοὶ. br. ib. καὶ κίττα om. 1. κίσσα suprasc. ττ. μ. ib. λεκτῷ. l, (mg. λεπτῷ.) γ, g et p 1761, ubi γρ. πλεκτῷ. 10. ὁ μὲν. br. ἡ μὲν et ὁ suprasc. vd.

XVIII. 11. θερίζοντές τε. f, j, ρ. θερίζοντες. ς. 13. πεπ. δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς ποιμένας καὶ τὰ πρόβ. o. 14. βόσκοντας. p, vd, br, et μ ante corr. ib. ποτόν τε τὸ γ. τούτων ἡγεῖται. f, j. ib. οὔτε ἀγ. φ. οὔτ' ἀγ'. EJ. 15. οὔτε οἶκον. C. οὔτ' οἶκον. EJ. Sc. οὐδ' οἶκον. ib. ἀλλὰ ῥήγματα. μ, p 1761. J. velit οὔτ' οἶκον ἄλλον. ib. ἐσωκισάμενοι. π. 16. αὐτῶν om. μ. ib. ἀγριώτητος. ψ. 20. σύριξ. π. ib. αὐτὸν. br. ib. ὡς λευκὴ — γαῦρος om. p. 1760 et 1761 pr. m. 21. γαῦρος διεγηγερμένη. μ. ib. νεκροὺς. μ. ib. σκυμνεύειν. π. Fo: σκυμνεύοι. ib. ἄρκτια. π. 22. ὅσα. vd. ib. ὅπου· ἡ γῆ δὲ καὶ οὗτος ὄρειος. ψ. ὅπου τῆς γῆς αὐτὸς conj. J. 23. ὅτι δὲ. f, j. ἔτι δὲ conj. J. ὅτι. ς. 24. καρχαρόδους. f, j. ib. στέρνα — πάντα. v. ib. στέρνα. v. στέρνον. ς. ib. ὄνυχας. v. ὄνυκα. ς. 25. λάσιον. φ. ib. βλέπει. μ, p 1761, ε, m. ib. φησὶν ἥμερον. γ, g. ib. ἄγριον — ἠττώμενα. v. ib. ἀχρεῖον velit J. ὑποκαθειμένον. m, o. 26. καθάπτοις. v. ib. τῶν θηρίων. EJ. ib. τὰ ὑπ' ἀνάγκης. (sic) vd. 27. ξυμβάλλουσα. l in mg. ib. τε om. f. ib. ταὐτό. p 1761, π.

84. p. 840, 841. II, 18.

δμωαὶ τῆς Γαλατείας ἐπιστομίζουσαι σφᾶς, εἰ ἀγέρωχόν τι καὶ παρὰ τὴν ἡνίαν πράττοιεν. ἡ δ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἁλιπόρφυρον μὲν λήδιον ἐς τὸν ξέφυρον αἴρει σκιὰν ἑαυτῇ εἶναι καὶ ἱστίον τῷ ἅρματι, ἀφ' οὗ καὶ αὐγή τις ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὴν κεφαλὴν ἥκει οὕπω ἡδίων τοῦ τῆς παρειᾶς ἄνθους, αἱ κόμαι δ' αὐτῆς οὐκ ἀνεῖνται τῷ ζεφύρῳ, διάβροχοι γὰρ δή εἰσι καὶ κρείττους τοῦ ἀνέμου. καὶ μὴν καὶ ἀγκὼν δεξιὸς ἔκκειται λευκὸν διακλίνων πῆχυν καὶ ἀναπαύων τοὺς δακτύλους πρὸς ἁπαλῷ τῷ ὤμῳ καὶ ὠλέναι ὑποκυμαίνουσι καὶ μαζὸς ὑπανίσταται καὶ οὐδὲ τὴν ἐπιγουνίδα ἐκλείπει ἡ ὥρα. ὁ ταρσὸς δὲ καὶ ἡ συναπολήγουσα αὐτῷ χάρις ἔφαλος, ὦ παῖ, γέγραπται καὶ ἐπιψαύει τῆς θαλάττης οἷον κυβερνῶν τὸ ἅρμα. θαῦμα οἱ ὀφθαλμοί, βλέπουσι γὰρ ὑπερόριόν τι καὶ συναπιὸν τῷ μήκει τοῦ πελάγους. 85

ΦΟΡΒΑΣ.

842 ιθ'. Ὁ μὲν ποταμός, ὦ παῖ, Κηφισὸς Βοιώτιός τε καὶ οὐ τῶν ἀμούσων, σκηνοῦσι δ' ἐπ' αὐτῷ Φλεγύαι βάρβαροι πόλις οὔπω ὄντες. οἱ δὲ πυκτεύοντες τόν τε Ἀπόλλω, οἶμαι, ὁρᾷς, ὁ δ' αὖ Φόρβας ἐστίν, ὃν ἐστήσαντο οἱ Φλεγύαι βασιλέα, ἐπειδὴ μέγας παρὰ πάντας οὗτος καὶ ὠμότατος τοῦ ἔθνους. πυκτεύει δὲ Ἀπόλλων πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν παρόδων, τὴν γὰρ εὐθὺ Φωκέων τε καὶ Δελφῶν κατασχὼν ὁδὸν οὔτε θύει Πυθοῖ οὐδεὶς ἔτι οὔτε παιᾶνας ἀπάγει τῷ θεῷ χρησμοί τε καὶ λόγια καὶ ὀμφαὶ τρίποδος ἐκλέλειπται πάντα. ληστεύει δὲ τῶν ἄλλων Φλεγυῶν ἀποτάξας ἑαυτόν, τὴν γὰρ δρῦν, ὦ παῖ, ταύτην οἶκον πεποίηται καὶ παρ' αὐτὸν φοιτῶσιν οἱ Φλεγύαι δικασόμενοι δήπου ἐν τοῖς βασιλείοις τούτοις. τοὺς δὲ βαδίζοντας ἐς τὸ ἱερὸν λαμβάνων γέροντας 86 μὲν καὶ παῖδας ἐς τὸ κοινὸν τῶν Φλεγυῶν πέμπει ληίζεσθαί τε καὶ ἀποινᾶν, τοῖς δὲ ἐρρωμενεστέροις ἀνταποδύεται καὶ τοὺς μὲν καταπαλαίει, τοὺς δὲ ὑπερτρέχει, τοὺς δὲ παγκρατίῳ αἱρεῖ καὶ ὑπερβολαῖς δίσκων κεφαλάς τε ἀποκόπτων ἀνάπτει τῆς δρυὸς καὶ ὑπὸ τούτῳ ζῇ τῷ λύθρῳ, αἱ δ' ἀπήρτηνται τῶν πτόρθων μυδῶσαι καὶ τὰς μὲν αὖους ὁρᾷς, τὰς δὲ προσφάτους, αἱ δὲ ἐς κρανία περιήκουσι, σεσήρασι δὲ καὶ ὀλολύξειν ἐοίκασιν ἐσπνέοντος αὐτὰς τοῦ ἀνέμου. φρονοῦντι δὲ αὐτῷ ταῖς Ὀλυμπιάσι ταύταις ἧκει ὁ Ἀπόλλων εἰκάσας ἑαυτὸν μειρακίῳ πύκτῃ, καὶ τὸ μὲν τοῦ θεοῦ εἶδος, ἀκειρεκόμης, ὦ παῖ, γέγραπται καὶ τὰς χαίτας ἀνειληφώς, ἵνα εὐζώνῳ τῇ κεφαλῇ πυκτεύῃ, ἀκτῖνες δὲ ἀπανίστανται ἀπὸ τοῦ μετώπου καὶ μειδίαμα θυμῷ ξυγκεκραμένον ἡ παρειὰ πέμπει βολαί τε ὀφθαλμῶν εὔσκοποι καὶ ξυνεξαίρουσαι ταῖς χερσίν· αἱ δὲ ἐνήψαντο τοὺς ἱμάντας ἡδίους, 843 εἰ στέφανοι περὶ αὐταῖς ἦσαν. πεπύκτευται δὲ αὐτὸν ἤδη, τὸ γὰρ ἐμβεβληκὸς τῆς δεξιᾶς ἐνεργὸν ἔτι δηλοῖ τὴν χεῖρα καὶ οὔπω καταλύουσαν τὸ σχῆμα, ᾧ ἤρηκεν, ὁ Φλεγύας δὲ κεῖται ἤδη καὶ ὁπόσον

1. ἀγέρωχόν τι. p, br, vd. Isid. Pel. p. 570 et 665, J. τι ἀγέρωχον. ς. (τι ἀχέρωχόν τε. j.) 2. λήδιον. φ, j et vd. ex corr. pr. m. ληίδιον. μ. 3. ἥδιον. C, EJ. Sc. ἡδίων. ib. εἰς τὸν. μ. 4. ἡ εἰσὶ. EJ. 5. δεξιὰς. j. ib. ἔκκειται. p, φ, π, γ, g, o (conj.), J. ἔγκειται. ς. (f, j.) 7. ὁ ταρσὸς – γέγραπται. v. ib. ἔφαλος. v. ἐφ' ἁλὸς. ς. 8. Θαῦμα – πελάγους. v. 9. συναπιὼν. φ (sic).

XIX. Φόρβας. C. Φόρβας ἢ Φλεγύαι. EJ. 10. Κηφισός. l, p, vd, φ, π, ψ, γ, g et f ante corr. rec. Κηφισσὸς ς. ib. δὲ. vd, φ. om. ψ. 11. Φλεγύαι – Φόρβας ἐστίν. v. ib. Φλεγυῖαι. v, f, ut infra. ib. πόλις. v, φ, μ, ψ, γ, g. εἰ πόλις. vd. pr. m. πόλεις. ς. ib. οὐ δὲ. μ, π, ψ. ib. Ἀπόλλω, οἶμαι. v. οἶμαι Ἀπόλλωνα. ς. 12. ἐστί, ὃν. φ. ib. παρὰ πάντας om. br. vd. 14. κατασχὼν ὁδὸν. vd, φ, π, ψ, γ, g. κατασχόντος ὁδὸν. 2. ὁδὸν κατασχὼν. f, EJ. ib. παιῶνας. vd. 15. λογεῖα. vd. 16. ταῦτα γρ. m. ib. Φλεγυίων. f ut infra. Φλεγύων. EJ. ib. δικασόμενος. j. 17. εἰς τὸ ἱ. vd. 18. εἰς τὸ κ. f, φ, vd. ib. ποινᾶν. br. 19. ἐπαποδύεται. vd. ib. ὑπεκτρέφει. f. ὑπεκτρέχει. j, p, φ, vd. 20. ὑπερβολῇ. br, vd. 21. αὖας. vd, μ, p 1760. ib. ἐς κρ. π. 23. αὐτὸν. vd. ib. μειρακείῳ. ρ. ib. καὶ τὸ μὲν – πυκτεύῃ om 1 (praeter l), 2, π, ψ. 24. ἀκερσεκόμης. l. 25. ἀπὸ τοῦ μ. p, vd, br, φ. περὶ τοῦ μ. j, π et f, ubi παρὰ corr. m. rec. παρὰ τοῦ μ. ς. ib. συγκεκραμένον. μ. 26. συνεξαίρουσαι. vd. ib. ἐνήψαιντο. γ. ἐνίψαντο. vd, π. 27. οἱ στέφανοι. C, E. εἰ στέφ. conj. J. ib. παρ' αὐταῖς. l, mg et 2, (ubi παρὰ αὐτ.) ἐν ἑαυταῖς. vd. ib. Fo: καταπεπύκτευκε. 28. ἤδη delendum videtur. ib. καὶ – τραῦμα. v.

85, 86. p. 842, 843. 11, 19.

μὲν ἐπέχει τῆς γῆς, ποιητὴς ἐρεῖ, κεχώρηκε δὲ ἐς κρόταφον αὐτῷ τὸ τραῦμα καὶ τὸ αἷμα ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἐκδίδοται. γέγραπται δὲ ὠμὸς καὶ συώδης τὸ εἶδος, οἷος σιτεῖσθαι μᾶλλον τοὺς ξένους ἢ κτείνειν. τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ πῦρ σκηπτὸς ἐπὶ τὴν δρῦν φέρεται συμφλέξων τὸ δένδρον, οὐ μὴν ἐξαιρήσων γε τὴν ἐπ' αὐτῷ μνήμην, τὸ γὰρ χωρίον, ἐν ᾧ ταῦτα, Δρυός, ὦ παῖ, κεφαλαὶ ἔτι.

ΑΤΛΑΣ.

87 κ'. Καὶ Ἄτλαντι ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲ προστάξαντος Εὐρυσθέως ἤρισεν, ὡς τὸν οὐρανὸν οἷσων μᾶλλον ἢ ὁ Ἄτλας, τὸν μὲν γὰρ συγκεκυφότα ἑώρα καὶ πεπιεσμένυν καὶ κείμενον ἐς γόνυ θάτερον καὶ μικρὰ καταλειπόμενα αὐτῷ τοῦ ἑστάναι, αὐτὸς δ' ἂν καὶ μετεωρίσαι τὸν οὐρανὸν καὶ στῆσαι ἀναθέμενος ἐς μακρὸν τοῦ χρόνου. τὸ μὲν δὴ φιλότιμον τοῦτο οὐδαμοῦ ἐκφαίνει, φησὶ δὲ συναλγεῖν τε τῷ Ἄτλαντι ἐφ' οἷς μοχθεῖ καὶ μετασχεῖν ἂν τοῦ ἄχθους αὐτῷ. ὁ δ' οὕτω τι ἄσμενος εἴληπται τοῦ Ἡρακλέους, ὡς ἱκετεύειν αὐτὸν τλῆναι ταῦτα. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ἀπειρηκώς, ὡς τῷ ἱδρῶτι συμβαλέσθαι, ὁπόσος ἀπ' αὐτοῦ στάζει, βραχίονός τε ξυνεῖναι τρέμοντος, ὁ δὲ ἐρᾷ τοῦ ἄθλου. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἥ τε ὁρμὴ τοῦ προσώπου καὶ τὸ ῥόπαλον καταβεβλημένον καὶ αἱ χεῖρες ἀπαιτοῦσαι τὸν ἆθλον. σκιὰς δὲ τὰς μὲν τοῦ Ἡρακλέους οὔπω θαυμάζειν ἄξιον, εἰ ἔρρωνται τὸν ἆθλον — τὰ γὰρ τῶν κειμένων σχήματα καὶ οἱ ὀρθοὶ μάλα εὔσκιοι, τὸ δὲ ἀκριβοῦν ταῦτα οὔπω σοφόν — αἱ δὲ τοῦ Ἄτλαντος σκιαὶ σοφίας πρόσω, οὕτωσὶ γὰρ συνιζηκότος συμπίπτουσί τε ἀλλήλαις καὶ οὐδὲν τῶν ἐκκειμένων ἐπιθολοῦσιν, ἀλλὰ φῶς ἐργάζονται περὶ τὰ κοῖλά τε καὶ ἐσέ- 844
χοντα. τὴν δὲ γαστέρα καὶ προνενευκότος τοῦ Ἄτλαντος ὁρᾶν τε ὑπάρχει καὶ ἀσθμαινούσης ξυνιέναι, τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν φέρει, γέγραπται μὲν ἐν αἰθέρι, ὁποῖος περὶ αὐτὰ ἕστηκεν, ἔστι δὲ ξυνεῖναι ταύρου τε, ὃς δὴ ἐν οὐρανῷ ταῦρος, ἄρκτων τε, ὁποῖαι ἐκεῖ ὁρῶνται, καὶ πνευμάτων.
88 γέγραπται γὰρ τὰ μὲν ξὺν ἀλλήλοις, τὰ δὲ ἐξ ἀλλήλων, καὶ τοῖς μὲν φιλία πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ σώζειν ἔοικε τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ νεῖκος. νῦν μὲν οὖν ἀναθήσεις ταῦτα, Ἡράκλεις, μετ' οὐ πολὺ δὲ ξυμβιώσεις αὐτοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ πίνων καὶ περιβάλλων τὸ τῆς Ἥβης εἶδος· ἄξῃ γὰρ τὴν νεωτάτην καὶ πρεσβυτάτην τῶν Θεῶν, δι' αὐτὴν γὰρ κἀκεῖνοι νέοι.

ΑΝΤΑΙΟΣ.

κα'. Κόνις οἷα ἐν πάλαις ἐκείνη ἐπὶ πηγῇ ἐλαίου καὶ δυοῖν ἀθληταῖν ὁ μὲν ξυνδέων τὸ οὖς, ὁ δὲ ἀπολύων λεοντῆς τὸν ὦμον κολωνοί τε ἐπιτήδειοι καὶ στῆλαι καὶ κοῖλα γράμματα Λιβύη 845

1. εἰς τὸν κρ. vd. 2. καὶ ὠμὸς. l. 3. τὸ δὲ — φέρεται om. br. ib. δρῦν om. γ. τὴν γῆν. vd. 4. αὐτοῦ. μ, p 1761. ib. κεφάλαιον. f, j et l, ubi corr. mg.

xx. 5. Ἄτλαντα. f, ρ. ib. οἶσειν. l. 6. ἢ Ἄτλ. γ. ib. κείμενον — ἑστάναι. v. ib. πίπτοντα ἐς γόνυ. p, br, vd. ib. ἕτερον. C, EJ. θάτερον. Lob. ad Phryn. 474. 7. στῆσαι malit J. ib. μετεωρῆσαι. vd. 8. μικρὸν. f, j, p. 9. τε om. p. τῷ om. f, φ. ib. μετασχὼν. f. συμμετασχεῖν. vd. συμματασχεῖν. br. ib. οὕτω τοι. p, br, γ, g. 10. τλῆσαι. φ, vd. 11. συμ-
ι
βάλλεσθαι ὁπ. ἂν ἀπ' αὐτοῦ. 2, EJ. ib. στάζει. 1, p 1761, γ, g, J. στάζειν. j. στάζοι. μ, E. ib. τρέμοντος. (sic) vd. 12. δῆλον. π. 13. ἀπετοῦσαι. br. ib. τὸ ἆθλον. vd. ib. σκιὰς — ἄξιον. v. ib. τοῦ om. π. ib. εἰ ἐρρῶνται τοῦ ἄθλου. f, j et ψ, ubi γρ. τῷ ἄθλῳ. εἰ ἐρῶνται τοῦ ἄθλου et mg. εἰ ἔρρωνται τὸ ἆθλον. vd, φ, br. εἰ ἐρῶνται τοῦ ἄθλου. π. εἰ ἐρῶνται τὸν ἆθλον. p. εἰ ἔρρωται τὸν ἆθλον. μ, p 1760, 1761. εἰ ἔρρωνται τὸν ἆθλον. EJ. 14. τὸν ἆθλον deleverim. ib. τὸ δὲ ἀκριβοῦν — πρόσω. v. ib. τὸ δὲ. v. καὶ τὸ. ς. 15. γὰρ τοῦ. f, j. Fo: γὰρ αὐτοῦ. 16. περὶ τὰ. 1, π, ψ, J. παρὰ τὰ. ς ib. τε om. μ. 17. τὴν γαστέρα δὲ. J conj. τὴν γαστέρα. ς ib. ὁρᾶν τέ ἐστι. vd.
οντος
ib. ἀσθμαινούσης. 1, J. ἀσθμαίνοντος et γρ. ἀσθμαινούσης. p 1761. ἀσθμαινούσῃ. vd. sic corr. sec. m. ἀσθμαίνοντος. ς. 18. αὐτὰς. C, ε, m, J. αὐτὰ. o. ib. ἔστι δὲ — ἄρκτων. v. 19. ταῦρον. π. ib. καὶ ἄρκτων. v. 20. τὰ μὲν γὰρ γέγρ. p, br. τὰ μὲν γέγρ. f, j. 21. καὶ ἐν τῷ οὐρ. νεῖκος velit J. 21. μὲν om. μ. ib. Ἡρακλῆς. γ. Ἡρακλεῖ. p, br, φ, vd. Ἡρακλῆ. j. 22. παρεκβαλλων. π. ib. ἄξεις. φ. ἄξει. vd. ib. καὶ νεωτάτην. π.

xxi. 24. ἐν παλάμαις. vd, φ et p. γρ. ib. ἐκείναις. C, EJ. ἐχίνος ἐν τῇ γῇ. J conj. Sc: ἐκείνη. ib. ἐπὶ τῇ γῇ. γ. ib. καὶ δι' ἣν ἀθλ. γ. ib. ἀθλητῶν. vd, φ. 25. καὶ Λιβύη. f, j, ρ.

87, 88. p. 844, 845. 11, 20, 21.

ταῦτα καὶ Ἀνταῖος, ὃν γῇ ἀνῆκε σίνεσθαι τοὺς ξένους, λῃστρικῇ, οἶμαι, πάλῃ. ἀθλοῦντι δὲ αὐτῷ ταῦτα καὶ θάπτοντι οὓς ἀπώλλυε περὶ αὐτήν, ὡς ὁρᾷς, τὴν παλαίστραν, ἄγει τὸν Ἡρακλέα ἡ γραφὴ χρυσᾶ ταυτὶ τὰ μῆλα ἤρηκότα ἤδη καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων ᾀδόμενον — οὐκ ἐκείνας ἐλεῖν θαῦμα τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' ὁ δράκων — καὶ οὐδὲ γόνυ, φασί, κάμψας, ἀποδύεται πρὸς τὸν Ἀνταῖον ἐν τῷ τῆς ὁδοιπορίας ἄσθματι, τείνων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς νοῦν τινα καὶ οἷον διάσκεψιν τῆς πάλης. ἐμβέβληκέ τε ἡνίαν τῷ θυμῷ μὴ ἐκφέρειν αὐτὸν τοῦ λογισμοῦ. ὑπερφρονῶν δὲ ὁ Ἀνταῖος ἐπῆρται, δυστήνων δέ τε παῖδες ἢ τοιοῦτόν τι πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἐοικὼς λέγειν καὶ ῥωννὺς αὐτὸν τῇ ὕβρει. εἰ δὲ καὶ πάλης τῷ Ἡρακλεῖ ἔμελεν, οὐκ ἄλλως ἐπεφύκει ἢ ὡς γέγραπται, γέγραπται δὲ ἰσχυρὸς οἷος καὶ τέχνης ἔμπλεως δι' εὐαρμοστίαν τοῦ σώματος. εἴη δ' ἂν καὶ πελώριος καὶ τὸ εἶδος ἐν ὑπερβολῇ ἀνθρώπου. ἔστιν αὐτῷ καὶ ἄνθος αἵματος καὶ αἱ φλέβες οἷον ἐν ὠδῖνι θυμοῦ 89
τινος ὑποδεδυκότος αὐτὰς ἔτι. τὸν δὲ Ἀνταῖον, ὦ παῖ, δέδιας, οἶμαι, θηρίῳ γάρ τινι ἔοικεν, ὀλίγον ἀποδέων ἴσος εἶναι τῷ μήκει καὶ τὸ εὖρος, καὶ ὁ αὐχὴν ἐπέζευκται τοῖς ὤμοις, ὧν τὸ πολὺ ἐπὶ τὸν αὐχένα ἧκει. περιῆκται δὲ καὶ ὁ βραχίων, ὅσα καὶ ὦμοι· στέρνα γὰρ γαστὴρ ταυτὶ τὰ σφυρήλατα, καὶ τὸ μὴ ὀρθὸν τῆς κνήμης, ἀλλὰ ἀνελεύθερον ἰσχυρὸν μὲν τὸν Ἀνταῖον οἶδε, ξυνδεδε-
846 μένον μὴν καὶ οὐκ ἔσω τέχνης. ἔτι καὶ μέλας ὁ Ἀνταῖος, κεχωρηκότος αὐτῷ τοῦ ἡλίου ἐς βαφήν. ταυτὶ μὲν ἀμφοῖν τὰ ἐς τὴν πάλην. ὁρᾷς δὲ αὐτοὺς καὶ παλαίοντας, μᾶλλον δὲ πεπαλαικότας, καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐν τῷ κρατεῖν. καταπαλαίει δὲ αὐτὸν ἄνω τῆς γῆς, ὅτι ἡ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλαιε κυρτουμένη καὶ μετοχλίζουσα αὐτόν, ὅτε κινοῖτο. ἀπορῶν οὖν ὁ Ἡρακλῆς, ὅ τι χρήσαιτο τῇ γῇ, συνείληφε τὸν Ἀνταῖον μέσον ἄνω κενεῶνος, ἔνθα αἱ πλευραί, καὶ κατὰ τοῦ μηροῦ ὀρθὸς ἀναθέμενος ἔτι καὶ τῷ χεῖρε ξυμβαλὼν τὸν πῆχυν λαγαρᾷ τε καὶ ἀσθμαινούσῃ τῇ γαστρὶ ὑποσχὼν ἐκθλίβει τὸ πνεῦμα καὶ ἀποσφάττει τὸν Ἀνταῖον ὀξείαις ταῖς πλευραῖς ἐπιστραφείσαις ἐς τὸ ἧπαρ. ὁρᾷς δέ που τὸν μὲν οἰμώζοντα καὶ βλέποντα ἐς τὴν γῆν οὐδὲν αὐτῷ ἐπαρκοῦσαν, τὸν δ' Ἡρακλέα ἰσχύοντα καὶ μειδιῶντα τῷ ἔργῳ. τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μὴ ἀργῶς ἴδῃς, ἀλλ' ἐκεῖ ἐπ' αὐτῆς θεοὺς ὑπονόει περιωπὴν ἔχειν τοῦ ἀγῶνος. καὶ γάρ τι χρυσοῦν γέγραπται νέφος, ὑφ' ὧ, οἶμαι, σκηνοῦσι, καὶ ὁ Ἑρμῆς οὑτοσὶ παρὰ τὸν Ἡρακλέα ἧκει στεφανώσων αὐτόν, ὅτι αὐτῷ καλῶς ὑποκρίνεται τὴν πάλην.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΠΥΓΜΑΙΟΙΣ.

κβ'. Ἐν Λιβύῃ καθεύδοντι τῷ Ἡρακλεῖ μετὰ τὸν Ἀνταῖον ἐπιτίθενται οἱ Πυγμαῖοι τιμωρεῖν 90
τῷ Ἀνταίῳ φάσκοντες, ἀδελφοὶ γὰρ δὴ εἶναι τοῦ Ἀνταίου, γενναῖοί τινες, οὐκ ἀθληταὶ μέν, οὐδ'

1. παλάμῃ. f, j, φ, etiam p ante corr. et l, ubi corr. marg. 2 θάλποντι. φ. ib. ἀπώλυε. γ, g. 3. ταῦτα. br. ib. τὰ μῆλα ταυτί. vd, φ. ib. εἰρηκότα. j. (non f.) ib. ᾐρηκότα ἤδη. 1, π, γ, g. ἤδη ᾐρηκότα. ς. ib. καὶ τὰ. vd, φ, br. et p ex corr. καὶ κατὰ. f, 2, 3, EJ. ib. ᾀδόμενα. φ, γ, g. ib. ἐλθεῖν. φ. 4. Ἡρακλέος. vd. ib. φησί. ψ. 6. ἐμβεβλ. τε ἡνίαν τῷ θυμῷ respicit Isid. Pel. 615. ib. ἡνίων. f. 7. δυστήνων om. γ. ib. ᾗ om. br, φ, π, μ, p 1761. ib. εἰκὸς. γ, g. ib. αὐτὸν. μ. αὐτὸν. ς. 8. δὲ καὶ om. f. ib. ἔμελλεν. μ, γ, g. 9. ἰσχυρῶς. μ. ib. καὶ τέχνης. 1, π, γ, g, J. καὶ τῆς τέχνης. ς. ib. τέχνη. γ. ib. εὐροστίαν. br. ib. πελώριος. γ. 11. ἤδη. ψ. ib. ῥίῳ γὰρ conj. J. ib. ἄν τινι. j, o. 12. ὀλίγον — εὖρος. v. ib. ὀλίγον. v, π, ψ, p 1761. ὀλίγων. ς. ib. ἴσος. v. ib. τῷ μήκει τὸ εὖρος. φ. καὶ τὸ εὖρος om. vd. 13. ὑπερῆρται δὲ conj. J. ib. καὶ ὁ βρ. br. δὲ ὁ βρ. m, o. ib. οἱ ὦμοι. γ, g. ib. Fo: δὲ καὶ. ib. τὰ σφυρήλατα om. f, j. 14. τὸ μὲν ὀρθὸν τῆς γνώμης. π. ib. ἀλλ' ἀνελ. γ, g. ib. τὸν Ἀ. οἶδε ποιεῖν. p, br. οἶδε τὸν Ἀνταῖον ποιεῖν. vd. ib. ξ. γε μὴν. γ et g ex corr. ξ. δὲ. vd. 15. ὁ Ἀντ. h, π, ψ. Ἀντ. ς. 16. πεπαληκότας. φ. 17. δὲ τὸν Ἡρακλ. h. ib. συνεπάλαισε. φ. 18. μετοκλίζουσα. m. μετοκλάζουσα. o. ib. ὅττι κιν. j. ib. κινεῖτο. vd. ἐκινοῖτο. γ, g, ψ. ἐκινεῖτο. E. 19. καὶ πλευραὶ. π. ib. ὀρθῶς. m, o. 20. ἔτι τε καὶ. E. ib. συμβαλὼν. π, ψ. ib. τὸν πῆχυν λαγαρᾷ — ὑποσχὼν. l, f, j, p ex corr. p. 1761. λαγαρᾷ — ὑποσχὼν τὸν πῆχυν. vd, br. et ς. (ὑποσχῶν. j.) ib. Fo: τόν τε π. 21. ἀποστραφείσαις. p, vd, br. ib. ἐς τὸ. p 1761. 22. τὸν δὲ ἰσχύοντα. vd, φ, π, γ, g. 23. ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς. φ. ἀλλὰ ἐκεῖ ἐπ' αὐτῆς. π. 24. περιοπὴν. E. ib. γὰρ τι. C. γάρ τοι. j, EJ. 25. ὁ om. vd. ib. περὶ τὸν Ἡ. μ, p 1761. ib. αὐτῷ om. 2 (p 1760.) 26. τὴν om. E.

XXII. 28. γὰρ δὴ. l. γὰρ. ς. ib. γενναῖοι om. br.

89, 90. p. 816. 11, 22.

ἰσοπαλεῖς, γηγενεῖς δὲ καὶ ἄλλως ἰσχυροί, καὶ ἀνιόντων ἐκ τῆς γῆς ὑποκυμαίνει ἡ ψάμμος. οἰκοῦσι γὰρ οἱ Πυγμαῖοι τὴν γῆν ὅσα μύρμηκες καὶ ἀγορὰν ἀποτίθενται, ἐπισιτίζονται δὲ οὐκ ἀλλότρια, 847
ἀλλ' οἰκεῖα καὶ αὐτουργά, καὶ γὰρ σπείρουσι καὶ θερίζουσι καὶ πυγμαίῳ ζεύγει ἐφεστᾶσι, λέγονται δὲ καὶ πελέκει χρήσασθαι ἐπὶ τὸν ἄσταχυν ἡγούμενοι αὐτὸν δένδρα εἶναι. ἀλλὰ τοῦ θράσους· ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα οὗτοι, καὶ ἀποκτεῖναί φασι καθεύδοντα, δείσειαν δ' ἂν οὐδ' ἐγρηγορότα. ὁ δὲ ἐν ἁπαλῇ τῇ ψάμμῳ καθεύδει καμάτου αὐτὸν ὑποδεδυκότος ἐν τῇ πάλῃ, καὶ παντὶ τῷ στέρνῳ τὸ ἄσθμα ἐφέλκεται χανδὸν ἐμπιπλάμενος τοῦ ὕπνου, αὐτός τε ὁ Ὕπνος ἐφέστηκεν αὐτῷ ἐν εἴδει, μέγα, οἶμαι, ποιούμενος τὸ ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ τοῦ Ἡρακλέους πτώματι. κεῖται καὶ ὁ Ἀνταῖος, ἀλλ' ἡ τέχνη τὸν μὲν Ἡρακλέα ἔμπνουν γράφει καὶ θερμόν, τὸν δὲ Ἀνταῖον τεθνηκότα καὶ αὖον καὶ καταλείπει αὐτὸν τῇ γῇ. ἡ στρατιὰ δὲ οἱ Πυγμαῖοι τὸν Ἡρακλέα περισχόντες μία μὲν αὖτη φάλαγξ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα βάλλουσι, δύο δὲ οὗτοι λόχοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν ὡς μᾶλλον ἐρρωμένην καὶ τῷ πόδε πολιορκοῦσι τοξόται καὶ σφενδονητῶν ὄχλος ἐκπληττόμενοι τὴν κνήμην, ὅση,
οἱ δὲ τῇ κεφαλῇ προσμαχόμενοι τέτακται ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς καρτερωτάτου αὐτοῖς τούτου δοκοῦν-
91 τος, ἐπάγουσι δὲ καὶ οἷον ἀκροπόλει μηχανάς, πῦρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δίκελλαν, θύραι τινὲς ἐπὶ τὸ στόμα καὶ τὰς τῆς ῥινός, οἶμαι, πύλας, ὡς μὴ ἀναπνεύσοι ὁ Ἡρακλῆς, ἐπειδὰν ἡ κεφαλὴ ἁλῷ. ταυτὶ μὲν περὶ τὸν καθεύδοντα, ἰδοὺ δὲ καὶ ὡς ὀρθοῦται καὶ ὡς ἐπὶ τῷ κινδύνῳ γελᾷ τούς τε πολεμίους πανσυδὶ συλλεξάμενος ἐς τὴν λεοντῆν ἐντίθεται καί, οἶμαι, τῷ Εὐρυσθεῖ φέρει.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

κγ'. Μάχεσθε, ὦ γενναῖοι, τὸν Ἡρακλέα καὶ πρόβατε. ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἀπόσχοιτο δυοῖν ἤδη κειμένοιν καὶ στοχαζομένης τῆς χειρός, ὡς καλὸν Ἡρακλεῖ. μέγας μὲν ὑμῖν ὁ ἆθλος καὶ μείων οὐδὲν ὧν πρὸ τῆς μανίας αὐτὸς ἤθλησεν. ἀλλὰ δείσητε μηδέν· ἄπεστιν ὑμῶν Ἄργος 848
βλέπων καὶ τοὺς Εὐρυσθείδας ἀποκτεῖναι δοκῶν, ἐγὼ δὲ ἤκουσα αὐτοῦ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἅρματα ἡγουμένου καὶ κέντρα ἐς τοὺς ἵππους φέροντος καὶ τὴν Εὐρυσθέως οἰκίαν ἀπειλοῦντος ἐκπέρσειν, ἀπατηλὸν γάρ τι ἡ μανία καὶ δεινὸν ἐκ τῶν παρόντων ἀγαγεῖν ἐς τὰ μὴ παρόντα. τούτοις μὲν οὖν ἀπόχρη ταῦτα, σοὶ δὲ ὥρα γίγνεσθαι τῆς γραφῆς· ὁ μὲν θάλαμος, ἐφ' ὃν ὥρμηκε, Μεγάραν ἔχει καὶ τὸν παῖδα ἔτι, κανᾶ δὲ καὶ χέρνιβα καὶ οὐλαὶ καὶ σχίζαι καὶ κρατήρ, τὰ τοῦ Ἐρκείου, λελάκτισται πάντα καὶ ὁ μὲν ταῦρος ἕστηκεν, ἱερεῖα δὲ προσέρριπται τῷ βωμῷ [βρέφη] τὰ γένη καὶ τῇ

3. ἐφεστῶσι. f, j, ρ. ἐφεστάσι. φ (sic). 4. σταχὺν. vd. ib. αὐτὸν. p, br. αὐτοὺς. ς. 5. καὶ ἀποκτεῖναι — ἐγρηγορότα. v. ib. δείσαιεν. v, φ, vd, π, p 1761. ib. οὐδὲ. vd, π. ib. ἐγρηγορότος. p, br. ib. ὁ δὲ. vd, φ, π. 6. ἐν πάλῃ. 1, μ. πάλῃ. vd. ἓν τῇ πάλῃ. 3, EJ. 7. ἐμπιπλώμενος. vd, br. ib. καὶ ὁ ὕπνος — πτώματι. v. 8. ἐφ. τῷ Ἡρακλεῖ καθεύδοντι. v. ib. ἐπὶ τὸ ἐκείνου πτῶμα. v. ib. Ἡρακλέος. vd. ib. κεῖται δ' Ἀντ. f, j. ib. Ἡρακλῆ. f, φ. Ἡρακλεῖ et suprasc. ἦν. γ. Ἡρακλῆν. ς. Sc. Ἡρακλέα. 10. περιέχοντες. γ. 12. πολυορκοῦσι. μ. ib. ἐκπληττόμενος. f, j. ib. μνήμην. γ. ib. ὅσην. π. 13. τέτακται ἐνταῦθα. j. τ. μὲν ἐντ. ς. (f). ib. τούτου αὐτοῖς. ψ. 14. οἷον ἐν ἀκροπ. φ. οἷον ἀκροπόλεις. vd. 15. θύρας conj. J. ib. τινὸς. φ. ib. ἐπὶ στόμα. φ. ib. ἀναπνεύση. vd. Fo: ἀναπνεύσειε. 16. ἐπειδὴ. o. ib. ταυτὶ δὲ. f. ib. ἰδοὺ δὲ ὡς. f. ἰδοὺ γὰρ. j. 17. πασσυδὶ. φ. ib. λεοντῆν. μ.

XXIII. 19. μάχεσθαι. ρ. Fo: καταμάχεσθε, nisi τὸν Ἡρακλέα aliunde irrepserit. ib. ἀλλ' οὐ τοῦ. C, EJ. ἅμα. ης τοῦ λοιποῦ. conj. J. Sc. ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ. 20. στοχαζομένης. ψ, o, J. στοχαζομένοιν. f7. σταζομένης. f6. σταζομένην. ven. cl. XI, 15. στοχαζόμενος. p 1760. στοχαζομένοιν. 1, (στοχαζόμενον. l.) n, γ, g, π, ven. p 1761. στοχαζομένων. μ. στοχαζομένην. f2, ven. 514. ib. μὲν om. vd. 21. ὑμῖν. br. ἡμῶν. f2, ven. 392, 514. ib. αὐτὸς om. vd. ib. δεί . . . μηδὲν. φ. 22. Εὐριπίδῃ. p, φ, EJ. Εὐριπίδου. ς (l, n, vd). ib. ἅρματα. p, vd, br. ἅρμα. ς. (j, l.) 23. ἀφέροντος. f2. φέροντα. φ. ib. καὶ μὴ. φ. ib. οἰκείαν. br. ib. εἰπειλοῦντος. ven. 392. 24. ἀπατηλὸν — παρόντα. v. ib. ἐς τὰ. vd, φ, p, ψ, g, f7. εἰς τὰ. ς. 25. τῇ γραφῇ. l, μ. ib. ὁ μὲν γὰρ θ. vd. ib. ἐφ' οὗς. j. ib. Μεγάραν. p 1761. γρ. J. Μεγαίραν. C, ε, m. Μέγαραν. o. 26. κρατὴρ δὲ τὰ. ven. ib. ἐρυκίου. f7. Ἑρκίου. E, J. 27. προσερρ . . . . τῷ. sic cum lac. φ. ib. Inclusi βρέφη, quia glossema est. ib. ἀγεννῆ. C, EJ. (βλεφοιαγεννῆ. γ.) Sc. τὰ γένη. ib. τῇ λεοντῇ προσγέγραπται. φ, vd.

91. p. 847, 848. II, 2.

λεοντῇ. προσβέβληται δ' ὁ μὲν κατὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ δι' ἀπαλῆς γε τῆς φάρυγγος ἐκδεδράμηκεν
ὀιστός, ὁ δὲ ἐς αὐτὸ διατέταται τὸ στέρνον καὶ ὄγκοι τοῦ βέλους μέσων διεκπεπαίκασι τῶν σπον- 92
δύλων, ὡς δῆλα ἐς πλευρὰν ἐρριμμένων. αἱ παρειαὶ δὲ αὐτῶν διάβροχοι καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ ἐδά-
κρυσάν τι, [περὶ τοῦ δακρῦσαι] παισὶ γὰρ χρυσοῦν τὸ δάκρυον καὶ μικρὸν δ' ἴσως καὶ μέγα. οἱ-
στροῦντι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ περίκειται πᾶς ὁ τῶν οἰκετῶν δῆμος, οἷον βουκόλοι ταύρῳ ὑβρίζοντι,
δῆσαί τις ἐπιβουλεύων καὶ κατασχεῖν τις ἀγῶνα ποιούμενος καὶ κεκραγὼς ἕτερος, ὁ δ' ἧρται τῶν
χειρῶν, ὁ δ' ὑποσκελίζει, ῥῖ δὲ ἐνάλλονται· τῷ δὲ αἴσθησις μὲν αὐτῶν οὐδεμία, ἀναρριπτεῖ δὲ
τοὺς προσιόντας καὶ συμπατεῖ, πολὺ μὲν τοῦ ἀφροῦ διεκπτύων, μειδιῶν δὲ βλοσυρὸν καὶ ξένον
849 καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίζων ἐς αὐτά, ἃ δρᾷ, τὴν δὲ τοῦ βλέμματος ἔννοιαν ἀπάγων ἐς ἃ ἐξη-
πάτηται. βρυχᾶται δὲ ἡ φάρυγξ καὶ ὁ αὐχὴν ἐμπίπλαται καὶ ἀνοιδοῦσιν αἱ περὶ αὐτὸν φλέβες,
δι' ὧν ἐς τὰ καίρια τῆς κεφαλῆς ἀναρρεῖ πᾶσα χορηγία τῆς νόσου. τὴν Ἐρινὺν δέ, ἣ ταῦτα ἴσχυ-
σεν, ἐπὶ μὲν τῆς σκηνῆς εἶδες πολλάκις, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἂν ἴδοις, ἐς αὐτὸν γὰρ ἐσῳκίσατο τὸν
Ἡρακλέα, καὶ διὰ τοῦ στέρνου χορεύει μέσου αὐτῷ ἔσω σκιρτῶσα καὶ τὸν λογισμὸν θολοῦσα. μέχρι
τούτων ἡ γραφή, ποιηταὶ δὲ προσπαροινοῦσι καὶ ξυνδοῦσι τὸν Ἡρακλέα καὶ ταῦτα τὸν Προμηθέα
φάσκοντες ὑπ' αὐτοῦ λελύσθαι.

ΘΕΙΟΔΑΜΑΣ.

κδ. Τραχὺς οὗτος καί, νὴ Δί', ἐν τραχείᾳ τῇ γῇ, Ῥόδος γὰρ αὕτη ἡ νῆσος, ἧς τὸ τραχύ-
τατον Λίνδιοι, γῆ σταφίδα μὲν καὶ σῦκα ἀγαθὴ δοῦναι, ἀρόσαι δὲ οὐκ εὐδαίμων καὶ ἀμαξεῦσαι 93
ἄπορος. ὁ δὲ στρυφνὸς καὶ ἐν ὠμῷ τῷ γήρᾳ γεωργὸς νοείσθω, Θειοδάμαντα τὸν Λίνδιον εἴ που
ἀκούσας ἔχεις. ἀλλὰ τοῦ θράσους· ὀργίζεται τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Θειοδάμας, ὅτι ἀροῦντι αὐτῷ ἐπιστὰς
ἀποσφάττει τὸν ἕτερον τῶν βοῶν καὶ σιτεῖται σφόδρα ἐθὰς ὢν τοῦ τοιούτου σιτίου. Ἡρακλεῖ γάρ
που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε ἐς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον,
ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι, Θειοδάμαντι δὲ περὶ βουλυτὸν ἐπιφοιτήσας καὶ πῦρ κομισάμε-
νος — ἀγαθοὶ δὲ ἐμπυρεύσασθαι καὶ οἱ λίθοι — ἀπανθρακίζει τὸν βοῦν ἀποπειρώμενος τῶν σαρκῶν,
εἰ μαλάττονται ἤδη, καὶ μονονουχὶ ἐγκαλῶν ὡς βραδεῖ τῷ πυρί. τὰ δὲ τῆς γραφῆς οἷα μηδὲ τὸ
εἶδος παρεωρακέναι τῆς γῆς, ὅπου γάρ τι καὶ μικρὸν ἑαυτῆς ἀρόσαι παραδέδωκεν ἡ γῆ, ἔοικεν,
εἰ συνίημι, οὐδὲ ἀπορεῖν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸ μὲν ἐρρωμένον τῆς διανοίας ἐπὶ τὸν βοῦν ἔχει, τὸ δὲ

1. ἁπλῆς. p. ib. γε om. f2, 7, ven. 392. ib. ὁ ἰστὸς. f2. ib. φάρυγκος. ven. 514 2. αὐτὸν. br. ib. διαπέτανται et τ suprasc. ven. ib. μέσων. γ, g, J. μέσον. ς. ib. διεκπεπέκασι ven. 514. 3. ἐς πλευρὰν. γ, g. ib. ἐρριμένων. φ, f2, 7, π. ἐριμμένων. vd. ib. Post ἐδακρυσαν addunt ε, C (praeter j): περὶ τοῦ δακρῦσαι, p: περὶ τὸ δακρύσαι, m, o: παρὰ τὸ δακρύσαι. Verba omissa voluit jam Heyne Opusc. V, 135. 5. βουκόλοι δὲ. φ. 6. ἡττᾶται. f. ἧρηται. J conj. ἧρται. ς. 7. χερῶν. f7. ib. ὁδὲ. vd. ib. αὐτῶν om. l, j, β. αὐτῷ. p 1761, f7. ib. ἀναρριπεῖ. f6, 7 et ven. cl. XI, 15. 8. πολέμιον μὲν. π. ib. διεκπτύων. p 1760, 1761, ven. cl. XI, 15, π, ψ, f6, 7, J. διαπτύων. ς. ib. καὶ μειδιῶν. ven. 9. ἐς αὐτὸ. φ et ven. cl. XI, 15. εἰς αὐτὰ. vd. 10. βρυχ. ἡ φ. br. ib. ὁ φάρυγξ. l et vd. ib. φάρυγξι. π. ib. περὶ αὐτὴν. j, br, n. 11. κύρια. l, β. κήρια. br. ib. ἐριν. f7. ἐρινῦν. f6. ἐρινυὺν. μ. ib. ἡ om. br. 12. τῆς σκηνῆς. l. σκηνῆς. ς. (σκευῆς. j.) ib. ἐς om. 2, 3, E. 13. αὐτό. φ. ib. εἶσω κείσεται. f, j, n. εἰσῳκήσατο. ven. vd. ib. Ἡρακλέα. n. Ἡρακλῆ. f. Ἡρακλῆν. EJ. ib. τοῦ om. ven. ib. μέσον. ψ. μέσῳ. ς. ib. αὐτῶν. f2. ib. ἴσως. ψ. ib. κιρτῶσα. f2, v 392, 514. 14. Προμιθέα. ven. 392. 15. λύεσθαι. f, j. λελῦσθαι. vd.

XXIV. 16. βραχὺς. p, φ, ρ. ib. νὴ Δία. vd. ib. βραχύτατον. f, j, p, φ. 17. σταφίδα (σταφύδα. φ.) C. σταφίδας. EJ. ib. μὲν σῦκα. γ. ib. ἁμαξεῦσαι. vd. corr. pr. m. 19. ἀλλὰ — Θειοδάμας. v. ib. ὁ om. f, vd, φ, γ, g. 20. τοῦ om. φ, 2, γ, g, π. 21. ἐς τὴν. γ. 22. περιττὰ τὰ ὀστέα. vd. ib. Θειδάμαντι. π. ib. δὲ om. π. ib. παρὰ βουλητὸν. π. βουλιτὸν. ε. 23. ἀγαθοὶ — λίθοι. v. ib. ἐμπειρεύσασθαι. v. 24. μονονουχί. 1. μόνον οὐχί. J. μονονού. φ, π. μονονοὺ οὐκ. ψ. μόνον οὐκ. ς. ib. τῷ om. br. ib. τὰ δὲ. φ. τὰ. ς. 25. γάρ τοι. γ. γὰρ καὶ μικρόν τι. π, ψ. ib. αὐτῆς. vd. 26. εἰ μὴ συνίημι. μ, non p 1760, 1761. ib. ἀπορεῖν. 1, 2. ἀπόρῳ. φ, π, ψ, EJ. ἀσπόρῳ. p ex corr. ἀπορῶ. f, j, vd. ib. ὁ δὲ — δέδωκεν. v. ib. ἐφορώμενον. v.

92, 93. p. 819. II, 21.

ῥᾴθυμον αὐτῆς ταῖς τοῦ Θειοδάμαντος ἀραῖς δέδωκεν, ὅσον τὴν παρειὰν ἀνεῖσθαι, ὁ γεωργὸς δὲ λίθοις ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα, καὶ ὁ τρόπος τῆς στολῆς Δώριος, αὐχμός τε τῇ κόμῃ καὶ περὶ τῷ μετώπῳ πίνος, καὶ ἐπιγουνὶς καὶ βραχίων, οἵους ἡ φιλτάτη γῆ τοὺς ἑαυτῆς ἀθλητὰς ἀποτελεῖ. τοῦτο τοῦ Ἡρακλέους τὸ ἔργον καὶ ὁ Θειοδάμας οὗτος σεμνὸς παρὰ Λινδίοις, ὅθεν βοῦς μὲν ἀρότης Ἡρακλεῖ θύεται, κατάρχονται δὲ ἐπαρώμενοι, ὅσα, οἶμαι, ὁ γεωργὸς τότε, χαίρει δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λινδίοις δίδωσι καταρωμένοις τἀγαθά. 850 5

ΑΒΔΗΡΟΥ ΤΑΦΑΙ.

94 κε΄. Μὴ τὰς ἵππους, ὦ παῖ, τὰς τοῦ Διομήδους ἆθλον ἡγώμεθα τοῦ Ἡρακλέους, ἅς γε καὶ ἥρηκεν ἤδη καὶ συντέτριφε τῷ ῥοπάλῳ καὶ ἡ μὲν κεῖται αὐτῶν, ἡ δὲ ἀσπαίρει, τὴν δὲ ἀναπηδᾶν ἐρεῖς, ἡ δὲ πίπτει, βάρβαροι ταῖς χαίταις καὶ ἐς ὁπλὴν λάσιοι καὶ ἄλλως θηρία, φάτναι δὲ ὡς ἀνάπλεῳ μελῶν ἀνθρωπείων καὶ ὀστέων εἰσίν, οἷς ἐς τὴν ἱπποτροφίαν ταύτην ὁ Διομήδης ἐχρήσατο, αὐτός τε ὁ ἱπποτρόφος ὡς ἀγριώτερος ἰδεῖν ἢ αἱ ἵπποι, πρὸς αἷς πέπτωκεν, ἀλλὰ τουτονὶ τὸν ἆθλον χαλεπώτερον χρὴ δοκεῖν, Ἔρωτός τε πρὸς πολλοῖς ἐπιτάττοντος αὐτὸν τῷ Ἡρακλεῖ, μόχθου τε ἐπ᾽ αὐτῷ οὐ σμικροῦ ὄντος· τὸν γὰρ δὴ Ἄβδηρον ὁ Ἡρακλῆς ἡμίβρωτον φέρει ἀποσπάσας τῶν ἵππων, ἐδαίσαντο δὲ αὐτὸν ἁπαλὸν ἔτι καὶ πρὸ Ἰφίτου νέον, τουτὶ δέ ἐστι καὶ τοῖς λειψάνοις συμβαλέσθαι, καλὰ γὰρ δὴ ἔτι ἐν τῇ λεοντῇ κεῖται. τὰ μὲν δὴ δάκρυα τὰ ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ εἰ δή τι περιεπτύξατο αὐτῶν ἢ ὀλοφυρόμενος εἶπε, καὶ τὸ βαρὺ τοῦ προσώπου τὸ ἐπὶ πένθει δεδόσθω καὶ ἄλλῳ ἐραστῇ, ἐχέτω καὶ στήλη τι γέρας ἐφεστηκυῖα καλοῦ σήματι, ὁ δ᾽ οὐχ ὅπερ οἱ πολλοί, πόλιν δὲ τῷ Ἀβδήρῳ ἀνίστησιν, ἣν ἀπ᾽ αὐτοῦ καλοῦμεν καὶ ἀγὼν τῷ Ἀβδήρῳ κείσεται. ἀγωνιεῖται δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ πυγμὴν καὶ παγκράτιον καὶ πάλην καὶ τὰ ἐναγώνια πάντα πλὴν ἵππων. 851

ΞΕΝΙΑ.

95 κς΄. Ὁ μὲν ἐν τῷ οἰκίσκῳ λαγωὸς δικτύου θήραμα, κάθηται δὲ ἐπὶ τῶν σκελῶν ὑποκινῶν τοὺς προσθίους καὶ ὑπεγείρων τὸ οὖς, ἀλλὰ καὶ βλέπει παντὶ τῷ βλέμματι, βούλεται δὲ καὶ κατόπιν ὁρᾶν δι᾽ ὑποψίαν καὶ τὸ ἀεὶ πτώσσειν, ὁ δ᾽ ἐκκρεμάμενος τῆς αὔου δρυὸς ἀνερρωγώς τε τὴν γαστέρα καὶ διὰ τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυκὼς ὠκύτητα κατηγορεῖ τοῦ κυνός, ὃς ὑπὸ τῇ δρυὶ κάθηται διαναπαύων ἑαυτὸν καὶ δηλῶν μόνος ἥρηκέναι. τὰς δὲ πλησίον τοῦ λαγὼ νήττας, ἀρίθμει δὲ αὐτὰς δέκα, καὶ τούς, ὅσαιπερ αἱ νῆτται, χῆνας, οὐ δεῖ βλιμάζειν, ἀποτέτιλται γὰρ αὐτῶν τὸ 20 25

1. Θηοδάμαντος. l. 2. τε καὶ κόμῃ. φ. Fo: περὶ τῇ κ. ib. μετώπῳ. 1. προσώπῳ. 2, 3, EJ. 3. αὐχμηρὸς οἵους — ἀποτελεῖ ἡ γεωργούς. v. 4. Ἡρακλέος. vd. ib. περὶ. π. 4. δὲ καὶ. br. 5. ὅρα. j. 6. τἀγαθὰ. 1, γ, g, π, J. ταὐγαθά. ς.

XXV. 7. τοὺς ἵππους, ὦ παῖ, τὰς. φ. ib. Ἡρακλέος. vd. ib. οὓς γε. br. 8. συντέτριφθε. ε. 9. ἐρεῖς om. γ. ib. οἱ δὲ ἵπποι βάρβαροι — λάσιοι. v. ib. λάσιαι. o. 10. ὀστέων. l, j, p 1761. ὀστῶν. ς (f, p). ib. ὑποτροφίαν. μ. 11. αὐτὸς δὲ. π. ib. καὶ ἀγριώτερος velit J. 12. αὐτὸν conj. Heyne Op. V, 152. αὐτῷ. ς. 13. τε om. l, j, p 1761. ib. ἐπ᾽ αὐτῷ conj. J. ἐπ᾽ αὐτὸν. ς. ib. μικροῦ. f, p, vd, φ. ib. γὰρ δὴ. f, j, l, br, β, φ, o, J. γὰρ. ς. ib. Ἄνδηρον. vd. 14. ἐδαίσαντο γὰρ. 2, π. ib. πρὸ Ἰφίτου om. vd. 15. ἤδη ἔτι. vd, φ. ib. τὰ μὲν — ἐραστῇ. v. ib. ἐπ᾽ αὐταῖς. φ. 16. αὐτὸν. π, γ. αὐτὰ. l, p 1761. ib. καὶ ὀλοφ. φ, π, br. ib. καὶ — πένθει om. v. ib. τὸ β ex corr. μ, p 1761, et conj. Heyne Op. V 153, J. τῷ. ς. 17. διδόσθω. v, j. ib. ἐραστῇ. μ, p 1761. ἐραστῇ ἄλλο (ἄλλος. ψ.) ς. (l, j.) ib. στολὴ. f, j, p, br. ib. καλῷ. C, EJ. Sc. καλοῦ. ib. σώματι. f, p, φ. σόματι. j. ib. ὁ δ᾽ — καλοῦμεν. v. 18. πόλιν τῷ. v. πόλιν τε τῷ. ς. Sc. πόλιν δὲ τῷ. ib. Ἀνδήρῳ. vd. 19. ἐπ᾽ αὐτῷ. 1, 2, π. ἐν αὐτῷ. ς. ib. πυγμὴν καὶ παγκράτιον om. 2, γ, g. ib. τι πάλην. p 1760. ib. καὶ ante τὰ om. vd.

XXVI. 20. ἐν om. ρ, γ, g. ib. δικτύων. π, ven. cl. XI, 15. ib. κάθειται. φ. 21. προσθίους suprasc. ἐμ. pr. m, vd. ib. παντὶ. 1, β, 2, γ, g, π, J. πάντῃ et γρ. παντί. l. πάντῃ. E. ib. δὲ om. J. 22. πτήσσειν. f. πτώσειν. E, quod corr. Huet. ib. ἐκκρεμαννύμενος. l, j, non f. ib. ἀνερρωγὼς. f, vd, φ, br, π. ἀναρρωγὰς. j. ἀνερρηγὼς. ς. 23. καὶ om. j. ib. τὴν ποδὴν. j. ib. ὃν. j. ib. τῆς δρυὸς. f, j, 2, ε, m. 24. τὰς δὲ. vd, φ, p ex corr. br, π. τὰς. ς. b. ἀριθμεῖ. m, o. 25. καὶ ταῖς. br. ib. οὐ δεῖ. 1, 2, π. οὐδὲν δεῖ. ς. ib. θαυμάζειν. φ.

94, 95. p. 850, 851. II, 25. 26.

περὶ τὰ στέρνα πᾶν ἐκεῖ τοῖς πλωτοῖς ὄρνισι πλεονεκτούσης τῆς πιμελῆς. εἰ δὲ καὶ ξυμίτας ἄρτους ἀγαπᾷς ἢ ὀκταβλώμους, ἐκεῖνοι πλησίον ἐν βαθεῖ τῷ κανῷ, καὶ εἰ μὲν ὄψου τι χρῄζεις, αὐτοὺς ἔχεις, τοῦ τε γὰρ μαράθρου μετέχουσι καὶ τοῦ σελίνου καὶ ἔτι τῆς μήκωνος, ἥπερ ἐστὶν ἥδυσμα τοῦ ὕπνου, εἰ δὲ τραπέζης ἐρᾷς, τουτὶ μὲν ἐς ὀψοποιοὺς ἀναβαλοῦ, σὺ δὲ σιτοῦ τὰ ἄπυρα, τί οὖν οὐ τὰς δρυπεπεῖς ἁρπάζεις, ὧν ἐφ' ἑκατέρου κανοῦ σωρὸς οὗτος; οὐκ οἶσθ', ὅτι μικρὸν ὕστερον οὐκέθ' ὁμοίαις ἐντεύξῃ ταύταις, ἀλλὰ γυμναῖς ἤδη τῆς δρόσου; καὶ μηδὲ τῶν τραγημάτων ὑπερίδῃς, εἴ τι σοι μεσπίλου μέλει καὶ Διὸς βαλάνων, ἃς τρέφει λειότατον φυτὸν ἐν ὀξεῖ τῷ ἐλύτρῳ καὶ ἀτόπῳ ἰδεῖν. ἐρρέτω καὶ τὸ μέλι παρούσης [τῆς τῶν ἰσχάδων συνθήκης] παλάθης ταυτησὶ
852 καλουμένης, καὶ ὅ τι ἂν εἴποις, οὕτως ἡδὺ πέμμα. περιαμπίσχει δὲ αὐτὴν φύλλα οἰκεῖα παρέ-
10 χοντα τῇ παλάθῃ τὴν ὥραν. οἶμαι τὴν γραφὴν ἀποφέρειν τὰ ξένια ταυτὶ τῷ τοῦ ἀγροῦ δεσπότῃ, 96
ὁ δὲ λούεται τάχα Πραμνείους ἢ Θασίους βλέπων ἐνὸν τῆς γλυκείας τρυγὸς ἐπὶ τῇ τραπέζῃ πιεῖν, ὡς ἐς ἄστυ κατιὼν ὄζοι στεμφύλου καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ κατὰ τῶν ἀστυτρίβων ἐρεύγοιτο.

ΑΘΗΝΑΣ ΓΟΝΑΙ.

κξ'. Οἱ μὲν ἐκπληττόμενοι θεοὶ καὶ θεαὶ προειρημένον αὐτοῖς μηδὲ νύμφας ἀπεῖναι τοῦ οὐρανοῦ, παρεῖναι δὲ αὐτοῖς ποταμοῖς, ὧν γίγνονται, φρίττουσι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἄρτι τῆς τοῦ Διὸς
15 κεφαλῆς ἐν ὅπλοις ἐκραγεῖσαν Ἡφαίστου μηχαναῖς, ὡς ὁ πέλεκυς. τὴν δὲ ὕλην τῆς πανοπλίας οὐκ ἂν συμβάλοι τις, ὅσα γὰρ τῆς ἴριδος χρώματα παραλλαττούσης ἐς ἄλλοτε ἄλλο φῶς, τοσαῦτα καὶ τῶν ὅπλων. καὶ ὁ Ἥφαιστος ἀπορεῖν ἔοικεν, ὅτῳ ποτὲ τὴν θεὸν προσαγάγηται, προανάλωται γὰρ
αὐτῷ τὸ δέλεαρ ὑπὸ τοῦ τὰ ὅπλα συνεκφῦναί οἱ, ὁ δὲ Ζεὺς ἀσθμαίνει σὺν ἡδονῇ, καθάπερ οἱ μέγαν ἐπὶ μεγάλῳ καρπῷ διαπονήσαντες ἆθλον, καὶ τὴν παῖδα ἐξιστορεῖ φρονῶν τῷ τόκῳ καὶ
20 οὐδὲ τῆς Ἥρας τι δεινὸν ἐνταῦθα, γέγηθε δέ, ὡς ἂν εἰ καὶ αὐτῆς ἐγένετο. καὶ θύουσιν ἤδη τῇ Ἀθηνᾷ δῆμοι δύο ἐπὶ δυοῖν ἀκροπολέοιν, Ἀθηναῖοι καὶ Ῥόδιοι, γῇ καὶ θάλαττα, [ἄνθρωποι γεγενεῖς] οἱ μὲν ἄπυρα ἱερὰ καὶ ἀτελῆ, ὁ δὲ Ἀθήνησι δῆμος πῦρ ἐκεῖ καὶ κνῖσα ἱερῶν καὶ ὁ κα-
853 πνὸς οἷον εὐώδης γέγραπται καὶ μετὰ τῆς κνίσης ἀναρρέων, ὅθεν ὡς παρὰ σοφωτέρους ἀφίκετο ἡ θεὸς καὶ θύσαντας εὖ, Ῥοδίοις δὲ λέγεται χρυσὸς ἐξ οὐρανοῦ ῥεῦσαι καὶ διαπλῆσαι σφῶν τὰς οἰ-
25 κίας καὶ τοὺς στενωποὺς νεφέλην ἐς αὐτοὺς ῥήξαντος τοῦ Διός, ὅτι κἀκεῖνοι τῆς Ἀθηνᾶς ξυνῆ- 97
καν. ἐφέστηκε τῇ ἀκροπόλει καὶ ὁ δαίμων ὁ Πλοῦτος, γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν ὡς ἐκ νεφῶν, χρυσοῦς δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης, ἐν ᾗ ἐφάνη. γέγραπται καὶ βλέπων, ἐκ προνοίας γὰρ αὐτοῖς ἀφίκετο.

1. καὶ om. f. 2. ξυμήτας. E. ib. ὄψον. μ. ib. χρήσεις. γ. 3. μαράθου. l, p 1761, π, ven. cl. XI, 15. ib. οπερ. j, non f. 4. δευτέρας τραπέζης velit J. ib. τουτὶ μὲν. o ex codd. suis. τουτί. ς. ib. ἀναβαλοῦ. l. ἀναβάλλου. ς. ib. ἄπορα. ven. cl. XI, 15. 5. οὖν αὐτοὺς. p, j. ib. δρυπεπεῖς. φ, p. δρυπεττεῖς. π, ven. cl XI, 15. δρυπέπεις. γ, g, J. δρυπέτεις. f, 2 (p 1760). ib. ὧν — οὗτος om. l. ib. ἐφ' ἑτέρου. j, φ, π. ib. οὐκέθ'. br. 6. ἀλλὰ γὰρ μνᾶς. f, j. ib. μηδὲ τραγημάτων. 1. μηδὲ τραγήματα et γρ. μηδὲ καὶ τραγημάτων. π. μηδὲ τραγήματα. vd. 7. μέλλει. p 1761. ib. μεσπίλων. vd, π, ven. cl. XI, 15. 8. ἰδεῖν. π, ψ. εἰπεῖν. ς. ib. τῆς — συνθήκης pro scholio est in p, om. br et π, vd, ven. cl. XI, 15, ubi legitur μέλι παλάθης παρούσης καὶ εἴτι κτέ deinde mg π: τῆς τῶν ἰσχ. συνθ. ἢ τὸ ἐκ τούτων ῥέον ὑγρόν. ib. πιλάθης. φ. ib. ταυτησὶ καλουμένης eras. p, om. br. ib. ὅ τι ἂν conj. J. εἴ τι ἄν. C, E. 9. φύλλα. f, j. φύλλα om. ε, m. 11. οἰκείας. ven. idem. ib. Θασία. br. ib. ὁρῶν. vd. ib. τῇ om. vd. ib. πνεῖν. vd. 12. στεμφύλοις. π. ib. κατὰ τὴν τῶν ἀ. φ. ib. ἀστυτρίβων. ven. id.

XXVII. 13. αὐτοῖς delendum videtur. αὐταῖς. J. 14. γίνονται. vd. ib. τὴν αἴσθησιν. φ. 15. ᾧ ὁ π. o. ib. ὁ om. f, j et p 1761. ib. πέλεκύς φησι conj. J. 16. συμβάλοιτο. π. ib. ὅσα — ὅπλων. v. ib. μεταλλαττούσης. vd. μεταλαττούσης et mg. παραλλαττούσης. π. ib. εἰς ἄλλοτε ἄλλο. φ. ib. καὶ om. v. 17. οὕτω ποτὲ. φ, π. ὁπότε. vd. ib. προσανάλωται. β, br, φ, ε. 18. ὁ δὲ Ζεὺς. f. ὁ Ζεὺς δὲ. ς. 19. καὶ οὐ. μ, p 1761. 20. καὶ αὐτὸς. γ. ib. καὶ μεθύουσιν. π. 21. ἀκροπόλεων. f, vd, 2, π, ρ, γ, ε, m. ib. θαλάττη καὶ ἀνθρώποι γηγενεῖς. C praeter β, ubi καὶ om. Sc. γῆ καὶ θάλαττα om. ἀνθρ. γηγ. J malit ἀνθρ. γηγ. καὶ θαλαττογενεῖς. 22. ὁ δὲ — εὐώδης. v. ib. κνίσσα conj. Heyne Op. V, 149. ib. καὶ ὁ καπνὸς. v. ὁ κ. δὲ. ς. 23. ὅθεν καὶ παρὰ ἀφίκετο. φ. 26. πλοῦτος. ς. Πλοῦτος. J. 27. χρ. δὲ ὡς ἀπὸ τ. vd. ib. βλέπτων. π. ib. αὐτῆς. φ. ib. ἀφίκοιτο. f.

96, 97. p. 852, 853. II, 27.

ΙΣΤΟΙ.

κη'. Ἐπεὶ τὸν τῆς Πηνελόπης ἱστὸν ᾄδεις ἐντετυχηκὼς ἀγαθῇ γραφῇ καὶ δοκεῖ σοι πάντα ἱστοῦ ἔχειν, στήμοσί τε ἱκανῶς ἐντέταται καὶ ἄνθεα κεῖται ὑπὸ τῶν μίτων καὶ μόνον οὐχ ὑποφθέγγεται ἡ κερκὶς αὐτή τε ἡ Πηνελόπη κλαίει δακρύοις, οἷς τὴν χιόνα τήκει Ὅμηρος καὶ ἀναλύει, ἃ διύφηνεν, ὅρα καὶ τὴν ἀράχνην ὑφαίνουσαν ἐκ γειτόνων, εἰ μὴ παρυφαίνει καὶ τὴν Πηνελόπην καὶ τοὺς Σῆρας ἔτι, ὧν τὰ ὑπέρλεπτα καὶ μόλις ὁρατά. οἰκίας μὲν οὐκ εὖ πραττούσης προπύλαια ταῦτα, φήσεις αὐτὴν χηρεύειν δεσποτῶν, αὐλὴ δὲ ἔρημος ἔσω παραφαίνεται, καὶ οὐδὲ οἱ κίονες αὐτὴν ἔτι ἐρείδουσιν ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν καὶ καταρρέειν, ἀλλ' ἔστιν οἰκητὸς ἀράχναις μόναις, φιλεῖ γὰρ τὸ ζῷον ἐν ἡσυχίᾳ διαπλέκειν. ὅρα καὶ τὰ μηρύματα· τοῦτο ἀναπτύουσαι τὸ νῆμα καθιᾶσιν ἐς τοὔδαφος, δεικνύει δὲ αὐτὰς ὁ ζωγράφος κατιούσας δι' αὐτοῦ καὶ ἀναρριχωμένας ἀερσιποτήτους κατὰ τὸν Ἡσίοδον καὶ μελετώσας πέτεσθαι, καὶ οἰκίας δὲ προσυφαίνουσι ταῖς γωνίαις τὰς μὲν εὐρείας, τὰς δὲ κοίλας· τούτων αἱ μὲν εὐρεῖαι χρησταὶ θερίζειν, τὰς δὲ κοίλας ὑφαίνουσιν. ἀγαθὸν τοῦτο χειμῶνος. καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τοῦ ζωγράφου, τὸ γὰρ οὕτω γλίσχρως ἀράχνην τε αὐτὴν διαπονῆσαι καὶ στίξαι κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἔριον αὐτῆς ὑπομόχθηρον γράψαι καὶ ἄγριον, ἀγαθοῦ δημιουργοῦ καὶ δεινοῦ τὴν ἀλήθειαν, ὁ δ' ἡμῖν καὶ τὰ λεπτὰ διύφηνεν. ἰδοὺ γάρ· τετράγωνος μὲν αὕτη μήρινθος περιβέβληται ταῖς γωνίαις, οἷον πεῖσμα τοῦ ἱστοῦ, περιῆπται δὲ τῇ μηρίνθῳ λεπτὸς ἱστὸς πολλοὺς ἀποτετορνευμένος τοὺς κύκλους, βρόχοι δὲ ἐκτενεῖς ἀπὸ τοῦ πρώτου κύκλου μέχρι τοῦ σμικροτάτου διαπλέκονται διαλείποντες ἀπ' ἀλλήλων ὅσον οἱ κύκλοι. αἱ δὲ ἔριθοι δι' αὐτῶν βαδίζουσι τείνουσαι τοὺς κεχαλασμένους τῶν μίτων. ἀλλὰ καὶ μισθὸν ἄρνυνται τοῦ ὑφαίνειν καὶ σιτοῦνται τὰς μυίας, ἐπειδὰν τοῖς ἱστοῖς ἐμπλακῶσιν, ὅθεν οὐδὲ τὴν θήραν αὐτῶν παρῆλθεν ὁ ζωγράφος, ἡ μὲν γὰρ ἔχεται τοῦ ποδός, ἡ δὲ ἄκρου τοῦ πτεροῦ, ἡ δὲ ἐσθίεται τῆς κεφαλῆς, ἀσπαίρουσι δὲ πειρώμεναι διαφυγεῖν, ὅμως οὐ ταράττουσιν οὐδὲ διαλύουσι τὸν ἱστόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κθ'. Τοὺς μὲν ἀμφὶ Τυδέα καὶ Καπανέα καὶ εἴ δή τις Ἱππομέδων καὶ Παρθενοπαῖος ἐνταῦθα, Ἀθηναῖοι θάψουσιν ἀγῶνα ἀράμενοι τὸν ὑπὲρ τῶν σωμάτων, Πολυνείκην δὲ τὸν Οἰδίποδος Ἀντιγόνη ἡ ἀδελφὴ θάπτει νύκτωρ ἐκφοιτήσασα τοῦ τείχους καίτοι κεκηρυγμένον ἐπ' αὐτῷ μὴ θάπτειν αὐτόν, μηδὲ ἐνοῦν τῇ γῇ, ἣν ἐδουλοῦτο. τὰ μὲν δὴ ἐν τῷ πεδίῳ νεκροὶ ἐπὶ νεκροῖς, καὶ ἵπποι, ὡς ἔπεσον, καὶ τὰ ὅπλα, ὡς ἀπερρύη τῶν ἀνδρῶν, λύθρου τε οὐτοσὶ πηλός, ᾧ φασι

xxviii. *Πηνελόπη* inscr. g. 1. ἐπειδὴ. vd, π. ib. ἄδῃς. ρ. 2. ἐντέτακται. br. 3. κεραίς. j. 4. καὶ ἀράχνην. οντα φ. ib. ὑφαίνουσαν. vd, corr. pr. m. ib. ἐκεῖ τόπων velit J. 5. μὲν om. g. ib. οἰκίαι. π. 7. ἔτι αὐτὴν. π. ἔτι τι ἐρείδουσιν. φ. ib. ὁ ἀράχνης φιλεῖ γὰρ ἐν – μηρύματα. ν. 8. μυρήματα. f, p. 9. καθιᾶσιν. 1, π. καθίεσαν. ως ς (j). ib. καὶ om. et mg. ἀναρριχωμένας. π. 12. γλίσχρον. l mg. γλίσχρον. p 1761. 13. στίξαι. 1 (στῆξαι. φ), J. δεῖξαι. 2, 3, E. 14. ὅδ'. E. ib. ὑμῖν. 1. ib. καὶ τὰ om. π. 15. ἰδοὺ γὰρ. vd, br, ψ. ἰδοὺ. ς (p, j). ib. τετράγωνος. j. ib. αὕτη. l, J. αὐτὰ. br. αὐτῇ. ς. 16. τῷ μηρίνθῳ. f. ib. ἀποτετορευμένος. π, br, et ex corr. p. 17. διατρέχονται. vd. ib. ἀπ' ἀλλήλων. l. ἀλλήλων. ς (ἀλλήλους. γ, g). 18. τηροῦσαι. γ, g. ib. μισθὸς. φ. 19. μύας. vd. ib. ἐπειδὴ. o. 20. παρῆλθεν. φ, p, br, l, π, o, J. προῆλθεν. j, γ. προῆλθεν et suprasc. παρῆλθεν. f. προδιῆλθεν. 2 (p 1760), g, ε, m. ib. ὁ μὲν – ὁ δὲ ἄκρου. π. 21. ἐσθίετε. π. ib. ἀσπ. πειρώμεναι. γ. ib. ὁμῶς. p. ib. οὐ om. m, o. ib. διαλύττουσιν. γ.

xxix. Hoc caput in p addidit serior manus, om. p 1760, μ. 23. *Τυδήα*. i. 24. δὲ om. π. 25. Ἀντιγόνη ἀδελφή. vd, φ, br, π. ib. νύκτωρ om. l. ib. κεκηρυγμένου. p, br, p 1761. 26. πέδῳ. p 1761. 27. ὑπερρίη. φ. ib. οὐτοσὶ πολὺς. π.

98. p. 854. II, 28, 29.

τὴν Ἐνυὼ χαίρειν, ὑπὸ δὲ τῷ τείχει τὰ μὲν τῶν ἄλλων λοχαγῶν σώματα μεγάλοι τέ εἰσι καὶ ὑπερ- 99
βεβληκότες ἀνθρώπων, Καπανεὺς δὲ γίγαντι εἴκασται, πρὸς γὰρ τῷ μεγέθει βέβληται ὑπὸ τοῦ
Διὸς καὶ ἐπιτύφεται. τὸν Πολυνείκην δὲ ἡ Ἀντιγόνη μέγαν καὶ κατ' ἐκείνους ὄντα καὶ ἀνῄρηται
τὸν νεκρὸν καὶ θάψει πρὸς τῷ τοῦ Ἐτεοκλέους σήματι διαλλάττειν ἡγουμένη τοὺς ἀδελφούς, ὡς
855 λοιπόν ἐστι. τί φήσομεν, ὦ παῖ, τὴν σοφίαν τῆς γραφῆς; σελήνη μὲν γὰρ προσβάλλει φῶς οὕπω
πιστὸν ὀφθαλμοῖς, μεστὴ δὲ ἐκπλήξεως ἡ κόρη θρηνεῖν ὥρμηκε περιβάλλουσα τὸν ἀδελφὸν ἐρρω-
μένοις τοῖς πήχεσι, κρατεῖ δὲ ὅμως τοῦ θρήνου δεδοικυῖά που τὰ τῶν φυλάκων ὦτα, περιαθρεῖν
τε βουλομένη πάντα τὰ πέριξ ὅμως ἐς τὸν ἀδελφὸν βλέπει τὸ γόνυ ἐς γῆν κάμπτουσα. τὸ δὲ τῆς
ῥοιᾶς ἔρνος αὐτοφυές, ὦ παῖ, λέγεται γὰρ δὴ κηπεῦσαι αὐτὸ Ἐρινύας ἐπὶ τῷ τάφῳ, κἂν τοῦ καρ-
ποῦ σπάσῃς, αἷμα ἐκδίδοται νῦν ἔτι. θαῦμα καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τοῖς ἐναγίσμασιν, οὐ γὰρ ξυμ-
βάλλει ἑαυτῷ, οὐδὲ ξυγκεράννυσι τὴν φλόγα, τὸ ἐντεῦθεν δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην τρέπεται καὶ τὸ
ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τάφου.

ΕΤΑΔΝΗ.

λ'. Ἡ πυρὰ καὶ τὰ ἐς αὐτὴν ἐσφαγμένα καὶ ὁ ἀποκείμενος ἐπὶ τῇ πυρᾷ μείζων ἢ ἀνθρώπου
δόξαι νεκρὸς ἡ γυνή τε ἡ σφοδρὸν οὕτω πήδημα ἐς τὸ πῦρ ἄρουσα ἐπὶ τοιοῖσδε, ὦ παῖ, γέγρα-
πται· τὸν Καπανέα οἱ προσήκοντες θάπτουσιν ἐν τῷ Ἄργει, ἀπέθανε δὲ ἄρα ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ
Διὸς ἐπιβεβηκὼς ἤδη τοῦ τείχους. ποιητῶν γάρ που ἤκουσας, ὡς κομπάσας τι ἐς τὸν Δία κεραυνῷ 100
ἐβλήθη καὶ πρὶν ἐς τὴν γῆν πεσεῖν, ἀπέθανεν, ὅτε δὴ καὶ οἱ λοχαγοὶ οἱ λοιποὶ ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ
ἔπεσον. νικησάντων δ' Ἀθηναίων ταφῆναι σφᾶς πρόκειται ὁ Καπανεὺς τὰ μὲν ἄλλα ἔχων ὥσπερ
Τυδεὺς καὶ Ἱππομέδων καὶ οἱ ἄλλοι, τουτὶ δὲ ὑπὲρ πάντας λοχαγούς τε καὶ βασιλέας· Εὐάδνη
γὰρ ἡ γυνὴ ἀποθανεῖν ἐπ' αὐτῷ ὥρμηκεν οὔτε ξίφος τι ἐπὶ τὴν δέρην ἕλκουσα οὔτε βρόχου τινὸς
ἑαυτὴν ἀπαρτῶσα, οἷα ἠσπάσαντο γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἐς αὐτὸ τὸ πῦρ ἴεται οὕπω τὸν
ἄνδρα ἔχειν ἡγούμενον, εἰ μὴ καὶ αὐτὴν ἔχοι. τὸ μὲν δὴ ἐντάφιον τῷ Καπανεῖ τοιοῦτον, ἡ γυνὴ
856 δέ, καθάπερ οἱ ἐς τὰ ἱερὰ στεφάνους τε καὶ χρυσὸν ἐξασκοῦντες, ὡς φαιδρὰ θύοιτο καὶ ἐς χάριν
τοῖς θεοῖς, οὕτως ἑαυτὴν στείλασα καὶ οὐδὲ ἐλεεινὸν βλέπουσα πηδᾷ ἐς τὸ πῦρ καλοῦσα, οἶμαι,
τὸν ἄνδρα, καὶ γὰρ βοώσῃ ἔοικεν, δοκεῖ δ' ἄν μοι καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποσχεῖν τῷ σκηπτῷ ὑπὲρ
τοῦ Καπανέως. οἱ δὲ ἔρωτες ἑαυτῶν ποιούμενοι ταῦτα τὴν πυρὰν ἀπὸ τῶν λαμπαδίων ἅπτουσι
καὶ τὸ πῦρ οὔ φασι χραίνειν, ἀλλ' ἡδονί τε καὶ καθαρωτέρῳ χρήσεσθαι θάψαντες αὐτῷ τοὺς κα-
λῶς χρησαμένους τῷ ἐρᾶν.

1. ὑπερβεβληκότες. 1. (in f est λ deletum rec. m.) ὑπερβεβηκότες. 2, 3, EJ. 2. βέβλυται. br. 3. καὶ τύφεται. φ. καὶ ἔτι τύφεται voluit olim J. 4. Θάψει. 1, ψ, J. Θάψοι. π. Θάπτει. ς. ib. πρὸς τὸ. γ. τὸ τῷ τοῦ. vd. ib. σώ-
φοβου
ματι. l. ib. ὡς λοιπὸν ἔτι. Gruter et Salm. 5. προβάλλει. m, o. 6. ὥρμησε. π. 7. τὰ ὦτα. ψ. ib. βουλομένη. vd. 8. εἰς. γ, g, E. ib. ἐς γῆν. f, j, p, vd, br, π, p 1761. εἰς τὴν γῆν. ς. ib. δὴ om. vd, γ, g. 9. Ἐρινύας. EJ. 10. τὸ om. br. ib. ἀναγίσμασιν. γ. 11. ξυγκεράννυσι. p, vd. ξυγκεράννυσι. f, φ. ξυγκεραννύει. ς. ib. καὶ ἄλλην om. br.
XXX. 13. ὁ ἀποκείμενος — νεκρός. v. 14. δεῖξαι. π, γ, g. ib. ἡ om. γ, g. ib. ἡ γῆ τε. μ. ib. τοιοῖς δὲ. o. 15. ἐπὶ τῷ Ἄργει. φ. ib. ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ Διός. C, J. ὑπο τοῦ Διὸς ἐν Θ. μ, E. 16. εἰς. vd, φ, π. 17. ὅτε δὲ. γ. ib. λοχαγοὶ οἱ λοιποί. p ex corr. (ubi mg. γρ. οἱ ἄλλοι.) br, φ, π. λοχαγοὶ καὶ οἱ λοιποί. ς. ib. ὑπὸ τῇ Κ. φ, vd, π. ἐπὶ τῇ Κ. ς (κηδεία. ρ, γ, g). 18. νικησάντων δ'. br, vd, φ, π, p 1761. οἰκησάντων δ'. μ, p 1760. νικησάντων. ς. ib. πρόκειται ὁ Καπανεύς om. γ, g. 19. καὶ οἱ ἄλλοι. vd, φ et β, (ubi γρ.) καὶ οἱ λοιποί. ς. ib. Εὐάδνη γὰρ. C. Εὐάδνη γὰρ δὴ. μ, EJ. 20. τι om. p, vd, br. ib. δέρην. φ. 21. ἑσπάσαντο. π. ib. ἴεται. vd, J. 22. ἔχειν ἡγούμενον. f, j, 2 (p 1760) et l, ubi γρ. ἡγουμένη. ἡγουμένη ἔχειν. ν, β. ἔχειν ἡγουμένη. ς. πάντ' ἔχειν ἡγουμένη. Heyne Op. V, 152, prob. J. ib. ἡ γυνὴ δὲ. vd, φ, π. ἡ δὲ γυνὴ. ς. 23. εἰς. vd. ib. στεφάνοις τε καὶ χρυσῷ ἑαυτῶν. β. 24. οὐδὲν ἐλ. π. 25. ἔοικεν. φ. ib. δοκεῖν. p 1761. ib. δ. γάρ μοι. π, l, p 1761. 26. οἱ ποιούμενοι med. om. ε, m. ib. ποιούμενοι ταῦτα. p, vd, br, φ. π. ποιούμενοι τὸ πῦρ. f, j et l, (ubi γρ. ἔργον) ποιούμενοι τὸ ἔργον. ς. 27. ἀλλὰ. φ, γ, g. ib. χρήσεσθαι. 1, p 1761, π, J. χρήσασθαι. ς. ib. θάψαντας. p, vd. ib. ἐς αὐτὸ. β.

99, 100. p. 855, 856. H, 30.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

λα΄. Ἕλλην ἐν βαρβάροις, ἀνὴρ οὐκ ἐν ἀνδράσιν, [ἀπολωλόσι καὶ τυφῶσιν] ἀττικῶς ἔχων μάλα τοῦ
101 τρίβωνος ἀγορεύει σοφόν, οἶμαί, τι, μεταποιῶν αὐτοὺς καὶ μεθιστὰς τοῦ θρύπτεσθαι. Μῆδοι ταῦτα καὶ Βαβυλὼν μέση καὶ τὸ σημεῖον τὸ βασίλειον ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τῆς πέλτης ἀετὸς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ θρόνου στικτός, οἷον ταώς. οὐκ ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι ὁ ζωγράφος, εἰ τιάραν καλῶς μεμίμηται καὶ καλάσιριν ἢ κάνδυν ἢ θηρίων τερατώδεις μορφάς, οἷα ποικίλλουσι βάρβαροι, ἀλλ᾽ ἐπαινείσθω μὲν ἐπὶ τῷ χρυσῷ γράφων αὐτὸν εὐήτριον καὶ σώζοντα, ὃ ἠνάγκασται, καί, νὴ Δί᾽, ἐπὶ τῷ τῶν εὐνούχων εἴδει, καὶ ἡ αὐλὴ χρυσῆ ἔστω, δοκεῖ γὰρ μὴ γεγράφθαι, γέγραπται γὰρ οἷα ᾠκοδομῆσθαι, λιβανωτοῦ τε καὶ σμύρνης αἰσθανόμεθα, τὰς γὰρ τῶν ἀέρων ἐλευθερίας οὕτω παραφθείρουσιν οἱ βάρβαροι, καὶ δορυφόρος ἄλλος ἄλλῳ διαλεγέσθω περὶ τοῦ Ἕλληνος, ἐκπληττόμενοι αὐτὸν κατὰ 857
δή τινα σύνεσιν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων. Θεμιστοκλέα γάρ, οἶμαι, ἀκούεις, τὸν τοῦ Νεοκλέους Ἀθή- 10
νηθεν ἐς Βαβυλῶνα ἥκειν μετὰ τὴν Σαλαμῖνα τὴν θείαν ἀποροῦντα, ὅποι σωθήσεταί ποτε τῆς Ἑλλάδος, καὶ διαλέγεσθαι βασιλεῖ περὶ ὧν στρατηγοῦντος αὐτοῦ ὁ Ξέρξης ὤνητο. ἐκπλήττει δὲ αὐτὸν οὐδὲν τῶν Μηδικῶν, ἀλλὰ τεθάρσηκεν οἷον καθεστὼς ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ ἡ φωνὴ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἡμεδαποῦ τρόπου· μηδίζων ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐξεπόνησε γὰρ ἐκεῖ τοῦτο. εἰ δ᾽ ἀπιστεῖς, ὅρα τοὺς ἀκούοντας, ὡς εὐξύνετον ἐπισημαίνουσι τοῖς ὄμμασιν, ὅρα καὶ τὸν Θεμιστοκλέα τὴν μὲν τοῦ προ- 15
σώπου στάσιν παραπλήσιον τοῖς λέγουσι, πεπλανημένον δὲ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ λέγειν, ὡς μετέμαθεν.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ.

102 λβ΄. Ὁ μὲν χῶρος [Ἀρκαδία καὶ] τὸ κάλλιστον Ἀρκαδίας καὶ ᾧ μάλιστα ὁ Ζεὺς χαίρει — Ὀλυμπίαν αὐτὸ ὀνομάζομεν — ἆθλον δὲ οὔπω πάλης, οὐδὲ τοῦ παλαίειν ἔρως, ἀλλ᾽ ἔσται. Παλαίστρα γὰρ ἡ Ἑρμοῦ ἠβήσασα νῦν ἐν Ἀρκαδίᾳ πάλην εὗρηκε καὶ ἡ γῆ χαίρει πως τῷ εὑρήματι, ἐπειδὴ σίδηρος 20
μὲν πολεμιστήριος ἔνσπονδος ἀποκείσεται τοῖς ἀνθρώποις, στάδια δὲ ἡδίω στρατοπέδων δόξει καὶ ἀγωνιοῦνται γυμνοί. τὰ μὲν δὴ παλαίσματα παιδία, ταυτὶ γὰρ ἀγέρωχα σκιρτᾷ περὶ τὴν Παλαίστραν ἄλλο ἐπ᾽ ἄλλῳ ἐς αὐτὴν λυγίζοντα, εἴη δ᾽ ἂν γηγενῆ, φησὶ γὰρ ὑπ᾽ ἀνδρίας ἡ κόρη μήτ᾽ ἂν γήμασθαί τῳ ἑκοῦσα μήτ᾽ ἄν τεκεῖν. διαπέφυκε δὲ ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰ παλαίσματα, κράτιστον γὰρ τὸ ξυνημμένον τῇ πάλῃ. τὸ δὲ εἶδος τῆς Παλαίστρας, εἰ μὲν ἐφήβῳ εἰκάζοιτο, κόρη ἔσται, εἰ δὲ 25 858
ἐς κόρην λαμβάνοιτο, ἔφηβος δόξει, κόμη τε γὰρ ὅση μηδ᾽ ἀναπλέκεσθαι ὄμμα τε ἀμφοτέρῳ τῷ ἤθει καὶ ὀφρὺς οἷα καὶ ἐρώντων ὑπερορᾶν καὶ παλαιόντων, φησὶ γὰρ πρὸς ἄμφω τὰ ἔθνη ἐρρῶσθαι, μαζῶν τε οὐδ᾽ ἂν παλαίοντα θιγεῖν τινά, τοσοῦτον αὐτῇ περιεῖναι τῆς τέχνης. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ μαζοὶ μικρὰ τῆς ὁρμῆς παραφαίνουσιν, ὥσπερ ἐν μειρακίῳ ἁπαλῷ, θῆλύ τε ἐπαινεῖ οὐδέν,

XXXI. 1. ἀνὴρ ἐν ἀνδράσι β. ib. ἀπολωλόσι καὶ τρυφῶσιν inclusi. ib. ἔχων μάλα. 1, π. μάλα ἔχων. ς. 2. αὐτὰ. f. ib. θεμιστὰς. ρ. ib. Μηδοὶ. E. καὶ Μῆδοι. p 1761. 3. καὶ ὁ βασιλεὺς. 1, π, γ, g. καὶ αὐτὸς (om. ὁ βασιλεὺς). p 1761. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸς. ς. ib. ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ θρ. φ. ἐπὶ χρ. θρ. ς. ib. οἷα ταώς. φ. 6. γράφοντα ante corr. vd. ib. εὐκταῖον. vd. εὐητήριον. π. εὐητόριον et γρ. εὐτο καὶ ἐνήτριον. φ. εὐητόριον. ς. εὐήτριον Heyne Op. V, 153 et J. ib. νὴ Δί᾽. φ, g. νὴ Δία. ς. 7. μὴ γεγράφθαι. 1, J. μηδὲ γεγρ. 2, 3, E. ib. οἷα. g, a. οἷα. ᾽ς. 8. τὰς δὲ. l. 10. οἶμαι, ἀκούεις. 2, EJ. οἶμαι. 1, 3. 11. ὅποι. vd, φ, br, ε, m. ὅπῃ. ς. 12. ὤνητο. 1, J. ὤνηται. vd, π. ὤνατο. ς. 13. αὐτῶν. π. ib. οἷα. vd. 15. εὐσύνετον. π. 16. λέουσι. C praeter g, et ε. 17. ὡς μετεβάλλετο
βα
τὴν διάλεκτον et mg. μετέμαθεν l et p 1761. μετέλαθεν. vd.

XXXII. 18. Ἀρκαδία τὸ. 1, 3. Ἀρκαδία καὶ τὸ. 2, EJ. Inclusi duo priora vocabula. 19. ἆθλα. vd, φ, π. 20. πάλιν. m. ib. πῶς. μ. ib. ἐπὶ τῷ. EJ. 21. πολεμιστήριον. γ. πολεμίστορος. π. 23. λογίζοντα. β, i. ib. πρὸς αὐτὴν. π. ἐς αὐτὸν ex corr. vd. ib. ἀνδρείας. vd, φ, π. 24. ἐπ᾽ ἀλλήλων. g. ib. τελέσματα. f et l mg. ib. κράτιστον μὲν γὰρ δὴ. β, J. κράτιστον γὰρ. ς (j). Sc. κράτιστον γὰρ δὴ. 25. τῇ πάλῃ. C, EJ. Fo: τῇ πυγμῇ. 26. ἐν ἀμφ. conj. J. 27. οἷα. J. οἷα. ς. ib. καὶ ἐρώτων. φ. ib. τὰ ἔθη ὁρᾶσθαι. vd, π. 28. οὐδὲν παλ. φ. ib. θύειν et mg. θίγειν. γ. ib. αὐτῷ. l. 29. περιφαίνουσιν. l mg. p 1761. ib. ἁπαλῷ. om. j. ib. ἐπαινεῖν. g.

101, 102. p. 857, 858. 11, 31, 32.

ὅθεν οὐδὲ λευκώλενος θέλει εἶναι, οὐδὲ τὰς δρυάδας ἐπαινεῖν ἔοικεν, ὅτι λευκαίνουσιν ἑαυτὰς ἐν ταῖς σκιαῖς, ἀλλὰ τὸν ἥλιον, ἅτε κοίλην Ἀρκαδίαν οἰκοῦσα, αἰτεῖ χρῶμα, ὁ δ' οἷον ἄνθος τι ἐπάγει αὐτῇ καὶ φοινίττει τὴν κόρην μετρίᾳ τῇ ἴδῃ. καθῆσθαι δέ, ὦ παῖ, τὴν κόρην πάνσοφόν τι τοῦ ζωγράφου, πλεῖσται γὰρ τοῖς καθημένοις αἱ σκιαὶ καὶ τὸ καθῆσθαι αὐτῇ ἱκανῶς εὔσχημον, πράττει δὲ τοῦτο καὶ ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας ἐν γυμνῷ τῷ κόλπῳ. ἀσπάζεται δέ που τὸ φυτὸν τοῦτο ἡ Παλαίστρα, ἐπειδὴ πάλη τε ἀρήγει καὶ χαίρουσιν αὐτῷ πάνυ ἄνθρωποι.

ΔΩΔΩΝΗ.

859 λγ'. Ἡ μὲν χρυσῆ πέλεια ἔτ' ἐπὶ τῆς δρυὸς ἐν λογίοις ἡ σοφὴ καὶ χρησμοί, οὓς ἐκ Διὸς 103
ἀναφθέγγεται, κεῖται δ' οὗτος ὁ πέλεκυς, ὃν μεθῆκεν Ἕλλὸς ὁ δρυτόμος, ἀφ' οὗ κατὰ Δωδώνην οἱ Ἕλλοί, στέμματα δ' ἀνῆπται τῆς δρυός, ἐπειδή, καθάπερ ὁ Πυθοῖ τρίπους, χρησμοὺς ἐκφέρει. φοιτᾷ δ' ὁ μὲν ἐρέσθαι τι αὐτήν, ὁ δὲ θῦσαι, καὶ χορὸς οὑτοσὶ ἐκ Θηβῶν περιεστᾶσι τὴν δρῦν οἰκειούμενοι τὴν σοφίαν τοῦ δένδρου, οἶμαι δὲ καὶ τὴν χρυσῆν ὄρνιν ἐκεῖ παλευθῆναι. οἱ δ' ὑποφῆται τοῦ Διός, οὓς ἀνιπτόποδάς τε καὶ χαμαιεύνας ἔγνω Ὅμηρος, αὐτοσχέδιοί τινές εἰσι καὶ οὔπω κατεσκευασμένοι τὸν βίον, φασὶ δὲ μηδ' ἂν κατασκευάσασθαι, τὸν γὰρ Δία χαίρειν σφίσιν, ἐπειδὴ ἀσπάζονται τὸ αὐτόθεν· ἱερεῖς γὰρ οὗτοι καὶ ὁ μὲν τοῦ ἐρέψαι κύριος, ὁ δὲ τοῦ κατεύξασθαι, τὸν δὲ πόπανα χρὴ τάττειν, τὸν δὲ ἐς οὐλὰς καὶ κανᾶ, ὁ δὲ θύει τι, ὁ δ' οὐ παρήσει ἑτέρῳ δεῖραι τὸ ἱερεῖον. ἐνταῦθα δὲ ἱέρειαι Δωδωνίδες ἐν στρυφνῷ τε καὶ ἱερῷ τῷ εἴδει, ἐοίκασι γὰρ θυμιαμάτων τε ἀναπνεῖν καὶ σπονδῶν. καὶ τὸ χωρίον δὲ αὐτὸ θυῶδες, ὦ παῖ, γέγραπται καὶ ὀμφῆς μεστὸν χαλκῆ τε Ἠχὼ ἐν αὐτῷ τετίμηται, ἥν, οἶμαι, ὁρᾷς ἐπιβάλλουσαν τὴν χεῖρα τῷ στόματι, ἐπειδὴ χαλκεῖον ἀνέκειτο τῷ Διὶ κατὰ Δωδώνην ἠχοῦν ἐς πολὺ τῆς ἡμέρας καὶ μέχρι λάβοιτό τις αὐτοῦ, μὴ σιωπῶν.

ΩΡΑΙ.

860 λδ'. Τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς Ὥραις εἶναι τὰς τοῦ οὐρανοῦ πύλας Ὁμήρῳ ἀφῶμεν εἰδέναι καὶ ἔχειν, 104
εἰκὸς γάρ που αὐτὸν ξυγγενέσθαι ταῖς Ὥραις, ὅτε τὸν αἰθέρα ἔλαχε, τουτὶ δὲ τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ τῆς γραφῆς καὶ ἄλλῳ ξυμβαλεῖν ῥᾴδιον· αἱ γὰρ δὴ Ὧραι αὐτοῖς εἴδεσιν ἐς τὴν γῆν ἀφικόμεναι ξυνάπτουσαι τὰς χεῖρας ἐνιαυτόν, οἶμαι, ἐλίττουσι καὶ ἡ γῆ σοφὴ οὖσα εὐφορεῖ αὐταῖς τὰ ἐνιαυτοῦ πάντα. „μὴ πατεῖτε τὴν ὑάκινθον ἢ τὰ ῥόδα" οὐκ ἐρῶ πρὸς τὰς ἠρινάς, ὑπὸ γὰρ τοῦ πατεῖσθαι ἡδίω φαίνεται καὶ αὐτῶν τι τῶν Ὡρῶν ἀναπνεῖ. „μὴ ἐμβαίνετε ἁπαλαῖς ταῖς ἀρούραις" οὐκ ἐρῶ

1. δρυάδας. l, β, g, o, J. δρύας, f, j, p, vd, φ, br, p 1761, γ, ε, m. 2. σκηναῖς. β. σκηαῖς. γ. ib. ἀλλά τε. j. ib. οὐδ' οἷον. φ. 3. αὐτῷ et ᾗ suprasc. μ, p 1761. αὐτῇ. o. αὐτὸ. vd, φ, π, J et αὐτῷ suprasc. p. αὐτῷ. l, f, j. ib. μετρίῳ τῷ ἴδει. o. 4. αὐτοῖς. l, π, br. αὐτὸ conj. J. αὐτῆς. o. Sc. αὐτῇ. ib. ἱκανῶς om. J. 6. χαίρουσιν ἐπ' αὐτῷ. EJ.

XXXIII. 7. ἔτι ἐπὶ. π. ὅτ' ἐπὶ. φ. ἔνεστι. β. ib. τῆς om. μ. ib. δρυὸς et γρ. γῆς. p. ἐπὶ τῆς γῆς. vd. 8. ἕλος. ε, m. ἕλλης. 2, γ, g. 9. Ἕλοι. ε, m. Ἕλλος et Ἕλλοι. π. Ἕλος. vd, deinde id. Ἑλλοί. 10. ἔρρεσθαι. l, ε. ἔορεσθαι. (sic) m. ib. Θῆσα. γ. ib. οὑτοσὶ ἐκ Θηβῶν. l, f, j, p, br. ἐκ Θ. οὑτοσί. ς. 11. δὲ καὶ τὴν. f, j, p, l, p 1761. τῷ τὴν. ς (br). δὲ τῷ. β. ib. πωλευθῆναι. f, j. περιεῖναι. vd. 13. φασὶ δ' οὖν. vd, π. ib. χαίρειν φησίν. f, j. 14. ἐπεὶ ἀσπ. vd. ib. ἀσπάζεται. π. ib. ἐρεῖς. π. ib. γὰρ om. γ. ib. τοῦ θῦσαι κύριος. vd. ib. τεύξασθαι. π. 15. τῷ. C, EJ. Sc. τὸν. ib. πράττειν. f, j. ib. ἐς deleverim. 16. ἐντ. ἱέρειαι. vd. ib. ἔοικασι δὲ. l, β, ρ. 17. σπουδῆς. vd, π. ib. χωρίον τε τὸ αὐτὸ τὸ θυῶδες. π. 18. ἐν αὐτῇ. vd, φ. 19. εἰς πολὺ. φ. 20. σιωπᾶν. φ.

XXXIV. 21. ταῖς τοῦ. π. 22. ὑπὸ om. l. 23. καὶ ἄλλῳ. vd, φ, π, o, J. καὶ ἀνθρώπῳ. β. καὶ ἀνα. f, et l, ubi γρ. (in ord. οὐδένα) καὶ οὐδένα ξυμβ. j, 2. (ἀναξυμβαλεῖν). ib. ξυμβαλέσθαι. vd. ib. ἀφικνούμεναι. π. ib. ξυνάπτουσι. vd, π. γ, g. Respicit huc Isid. Pel. IV, ep 1 p. 1413. 25. τὸν ὑάκινθον. p 1761. 26. ἡδέα πνεῖ. β. ἥδιον πνεῖ. ς. νὴ Δί' ἀναπνεῖ conj. J. Delevi ἥδιον, et scr. ἀναπνεῖ. ib. μὴ. p ex corr. vd, br, π, γ, g. καὶ μὴ. ς. (j.)

103, 104. p. 859, 860. II, 33. 34.

πρὸς τὰς χειμερίους σφῶν, τὸ γὰρ πατεῖσθαι αὐτὰς ὑπὸ τῶν Ὡρῶν ποιήσει ἄσταχυν. αἱ ξανθαὶ δὲ αὗται βαίνουσιν ἐπὶ τῆς τῶν ἀσταχύων κόμης, οὐ μὴν ὡς κλάσαι ἢ κάμψαι, ἀλλ' εἰσὶν οὕτω τι ἐλαφραί, ὡς μηδὲ ἐπημύειν τι τῷ ληίῳ. χαίρειν ὑμῶν, ὦ ἄμπελοι, τὸ λαβέσθαι τῶν ὀπωρινῶν ἐθέλειν, ἐρᾶτε γάρ που τῶν Ὡρῶν, ὅτι ὑμᾶς ἐργάζονται καλὰς καὶ ἡδυοίνους. ταυτὶ μὲν οὖν οἷον γεωργίαι τῆς γραφῆς, αὗται δ' αἱ Ὧραι μάλα ἡδεῖαι καὶ δαιμονίου τέχνης. οἷον μὲν γὰρ αὐτῶν τὸ ᾄδειν, οἷα δὲ ἡ δίνη τοῦ κύκλου καὶ τὸ κατόπιν ἡμῖν μηδεμιᾶς φαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ πάσας οἷον ἔρχεσθαι. βραχίων δὲ ἄνω καὶ ἐλευθερία ἀφέτου κόμης καὶ παρειὰ θερμὴ ὑπὸ τοῦ δρόμου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ συγχορεύοντες. τάχα τι καὶ μυθολογῆσαι συγχωροῦσιν ὑπὲρ τοῦ ζωγράφου, δοκεῖ γάρ μοι χορευούσαις ταῖς Ὥραις ἐντυχὼν σεισθῆναι ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν τέχνην ἴσως αἰνιττομένων τῶν θεῶν, ὅτι χρὴ σὺν ὥρᾳ γράφειν.

1. ποιῆσαι. π. 2. πάνυ τι. β. οὕτω τοι. p, E. οὕτω τί. vd. 3. μὴ. br. ib. ἐπημύνειν. f. ἐπιμύειν. π. ἐπιθύειν. ψ. ib. τι om. φ, p, g, γ. τῷ ληίῳ. p, vd, br, φ, π, ε, m. τῷ ἡλίῳ. f. τῶν ληίνων. β, o. ib. ὑμῖν. 1, J. ib. ὀπωριτῶν. f. 4. ἐθέλει. φ. ib. εὐοίνους. l et p 1761. 5. Fo: αὐταὶ. αὐτὸ. γ, g. ib. ἡμῖν. p, br, l et μ, (ubi γρ. ἡμᾶς), o, J. ἡμᾶς. f, j, vd, φ, π, γ, g, ε, m. 7. ὀρχεῖσθαι. φ, 2, (ubi γρ. ἔρχεσθαι). γ, g, ε, m. 8. οἱ om. π. ib. καὶ μυθολ. τάχα τοι. π. καὶ μυθολ. ταχάτι. (sic) vd. ib. ὑπὸ. f, p, vd, br, π. 9. Fo: δοκῶ. ib. χορεύσαις. br. ἐν χορεούσαις. l.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΕΣ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΛΕΦΟΥ ΤΕΤΡΩΜΕΝΟΥ.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, οὗτος ὁ τὸ πρὶν
Τήλεφος αἱμάξας φρικτὸν Ἄρη Δαναῶν,
Μυσὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασσε Κάικον,
οὗτος ὁ Πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος
νῦν ὁλοὸν μηρῷ κεύθων βάρος οἷα λιπόπνους
τήκεται ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος,
οὗ καὶ τειρομένοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοὶ
φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἠιόνος.

Epigramma legitur in Anthol. Planud. 110. 3. ἐκέρασε E ante Steph. 4. „Rectius hunc versum, ni fallor, distinctione sublata cum sequentibus junges.“ Jac. qui plenam post ἀντίπαλος in editione sua reliquerat interpunctionem. 6. Jac. sine causa dubitat de sensu participii: συνελκόμενος est „dolore contractus.“

NOTAE

IN

PHILOSTRATI IMAGINES.

NOTAE

IN

PHILOSTRATI IMAGINES.

PROOEMIUM.

379, 1. Apte confert Jac., quae leguntur V. A. 34, 4. — 2. cf. V. A. 90, 33 ubi dicitur *ἡρώων πᾶσα ποιητικὴ ἔχεσθαι.* — 4. Eadem sunt in disputatione V. A. 34, 12 ibidem agit de *μιμήσει*, 10—28. — 7. *λυγδίνην ἢ τὴν Παρίαν.* Haec diversa habet Philostr. contra Plinii H. N. XXXVI, 13. Hesych. s. v. *λύγδος* et Schol. Pind. N. IV, 81 sententiam. — 15. *Ἀριστοδήμῳ.* »Puto esse eum, quem nominat Clemens Alexandrinus Stromatum primo (225 ed. H.) *ἐν τοῖς περὶ εὑρημάτων.*« Kim. Errat. — 16. De Eumelo cf. V. S. 246, 28. — 19. *δέ μοι* correxit Jac. in not. ad h. l. — 20. »Neapolitanus agon musicum certamen fuit, antiquum Graecorum institutum, qui primi Neapolin deducti sunt. Meminit ejus Statius, et in eo ipse certavit, et Strabo libro V (246 = 377), ubi loquitur de Neapolitanis: *νυνὶ δὲ πεντετηρικὸς ἱερὸς ἀγὼν συντελεῖται παρ' αὐτοῖς, μουσικός τε καὶ γυμνικὸς ἐπὶ πλείους ἡμέρας ἐνάμιλλος τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα.* Invectum hoc certamen Romam a Nerone, qui a Neapolitanis exemplo sumpto in urbe sua constituit. Nummi Neronis: certa. quinq. Rom. Co. Sc.« Kim.

380, 3. cf. Vitruv. VI, 3, 8. Plin. XXXV, 10. XXXV, 27. 4. Sic Lucianus, de domo §. 1 laudat *οἶκον — γραφαῖς ἀνθηρότατον.* — 5. Respicit huc Philem. s. v. *συγκριτικὸν ὄνομα.* — 6. *δεῖν* a Jac. ejectum revocavi, quia scriptoris usus requirit. cf. V. A. 66, 25. 68, 8. 82, 26. 84, 6. 99, 24. 135, 15. Ner. 339, 15. al. — 9. *προβεβλήσθω* gl. in *β*: *πρὸ τῶν ἄλλων ἔστω.* in *γ*, *g*: *προκεκρίσθω.* — 11. *φράξοιμι.* Singularem praetuli ob locum similem V. A. 163, 25.

I.

13. De Scamandri repraesentatione cf. Müll. Arch. p. 617, eundemque de hac imagine, p. 432, et Inghirami Gal. Om. II, 156; maxime vero, quae adscripsit Welcker: »aqua apparebat per campum effusa, unde pectore aut umbilico tenus humana fluvii figura emergebat eaque retroversa et manus ad insequentem Vulcanum tendens deprecantes. Fluminis ripas flammae lambebant per latum campum et circa pedes maxime Vulcani in fluvii figuram irruentis ludebant.« — 22. Nec Euphranoris Vulcanus claudus erat. cf. Favorin. in Dionis. Chrysost. ed. Emp. 533 (466 ed. Mor.). — 24. De Como post Welckeri uberrimam dissertationem vide O. Jahn Vasenbilder p. 26 sqq. Gerh. Ant. B. 256, n. 47. — ib. *ὁ δαίμων.* h. e. persona allegorica, cf. Welcker l. c. 211 sqq. genius nocturnae post comissationem vagationis.

381, 3. »Noster sponsus coenam jam reliquerat, sed produci eam a juvenibus ultro ingressis post sponsi discessum apud Romanos quoque esse solitam observat Cilano Antiqu. Rom. IV, 1024, 1026.« W. — *προβόλιον* sane venabulum est. Similem locum accommodate laudat Jac. ex Luc. D. D. 11, 2. — 17. Hinc profecit Philostr. Jun. p. 878. (127, 15). — 19. Si verum sit *ὑπόδημα*, valde notabilis transitus a substantivo ad verbum. — 26. Ad hanc imaginem, cujus formam his verbis indicat Welcker: »recte dicitur pictura *θηρία συμβάλλειν ἀνθρώποις*, quaedam a bestiis mutuata humanae insinuare figurae, non *ἀνθρώπους θηρίοις*« paullo post »fit probabile *μύθους* Aesopeos pueros fuisse ferinis vultibus et auribus, cornibus, pellium etiam fortasse amictu varie distinctos« adhibeantur etiam Müller Arch. 461 et Thiersch Kunstbl. 1827, p. 73 sqq.

382, 1. De Aesopi praestantia cum poetis sceni-

cis comparati cf. V. A. 90, 29. — 4. »Ingenii contentionem in fabulis inveniendis cum animi hilaritate et fronte remissa conjungendam esse indicatur.« W. — 10. *οἱ λόγοι. τὰ τάγματα τὰ κοινῶς ἀλλάγια.* Sch. ib. *ἐν ἀθύμῳ εἴδει* velit Jac. sed praepositio abest etiam 380, 22. — 12. cf. Eur. Phoen. 184. (180 ed. G. Herm.) — 14. Haec ad scenographiam faciunt. cf. Böttiger Archaeol. d. Mal. 310. Müller, Arch. 441 sqq. — 20. *ἐντρυφὲς* proponit Unger Zeitschr. f. Alterth. 1842, p. 1187. — ib. Si respicit Plat. Rep. 474, d. e. videndum, an *μελιχλώρων* hic quoque reponi debeat, quod ex Theocrito X, 27 et plerisque nostris libris restituimus Heroic. 323, 3. — 22. cf. Eur. Phoen. 1091. Ibi Brunckium sequor *πλευρῶν* pro *λαιμῶν* scribentem ex lectione Par. A. *πλοιῶν*, quippe cui ex hoc loco nova auctoritas accedit, nisi praestat *πλευρᾶς*. Similem imaginem exhibet Inghirami Mon. Etr. I, p. 674. — 23. Accuratius hunc locum describit Ulrich's Topogr. Theb. in Abhdlg. der Königl. Bayerschen Akad. 1841, p. 424.

383, 1. cf. Müller Arch. 618. Himer. Ecl. 15, p. 246. — 3. *οἷον* cum Welckero referes ad verba *ἐκ τοῦ ὕδατος*. — 7. De sistris vide Cr. S. II, 234. Böttiger Kunstmyth. I, 149. Non recte Sch.: *τὰ σείστρα δηλονότι, οἷς αἱ τίτθαι χρώμεναι ψυχαγωγοῦσι τὰ δυσπνοοῦντα* (an *δυσπνοοῦντα*?) *τῶν παιδίων*. — 8. Luc. Rhet. Praec. §. 6 valde accommodatus ad hanc imaginem locus est. Scribe illic *ἵππον του ποταμίου* pro *ἵππον τοῦ ποταμίου*. Praeterea cf. Spanh. de U. et P. N. I, 172. — 12. Idem fere legitur V. A. 123, 6. »Daemonem, quem non Nili, sed Nili fontium Genium recte vocaveris, capite tibi finge summam tabulae marginem attingentem, (Pindari *ἀνδριὰς ἑκατοντόργυιος*) aquas ex urna, tanquam ex nubibus, effundentem, fontique hinc orto pedem, Neptuni more, et quidem ad constituendum inundationis Niliacae modum Cubitorumque numerum imponentem.« W. cf. etiam Müller Arch. 612, 5. — 15. vide Müller Arch. 590, ubi laudantur G. Giust. II, 128. Bouill. III, 46 (basrel. 14.) Zoega Bass. 90. Respicit auctor ad Plat. Symp. 185, unde profecere etiam Himer. ecl. 10, p. 180. Claudian. X, 72. — 18. *πορεύονται ἀντὶ τοῦ ἄγονται. πρὸς γὰρ τὸ »πτόρθοι« οἰκεῖόν ἐστι τὸ ἀνατρέχειν.* Sch. 22. *ἐφεστρίδες. λέγεται ὁ ἐπενδύτης ἐφεστρίς.* Sch. — 24. *οὐδὲ — κόμης* expressit Aristaenet. II, 25. p. 105 ed. B. — 25. *σμάραγδος· ἡ πράσινος λίθος.* Sch.

384, 2. Nescio an hunc locum ante oculos habuerit Claudianus epithal. Pallad. et Celerinae v. 10 sqq. — 3. *καθεύδοντας. τοὺς κοιμωμένους καὶ ἠρεμοῦντας, ἀμφότερον γὰρ τὸ τῆς λέξεως σημεῖον.* Sch. — 13. Similia *παλαίσματα* describuntur a Luciano Anach. 1 et 31. Adde G. Ambrosch. in Annali dell' Inst. V, 84. — 16. Mira annotatio Scholiastae: *παλαιστοῦ ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος λέγεται, ὥσπερ δρυτόμος οὐ μόνον ὁ τέμνων τὰς δρῦς, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι δένδρον.* — 17. Leporem animal Venerium illustrant R. Rochette Mon. ined. pl. 42, 1 et quos laudat M. Arch. 590, etiam Gerhard Auserl. Vaseng. I, 186 et Archemor. p. 26. Antike Bildwerke, tab. LVI. Welcker Nachtr. 237. Panofka Annali dell' Inst. V, 272 sqq. — 28. *ἔρωτες ἄτοποι.* cf. V. A. 90, 33. — 29. *βιαίῳ τέχνῃ.* cf. V. A. 110, 13. — 31. *ἐκείνῃ* hic adverbium est, *καὶ* autem ante *κατὰ τί* praefixum enuntiato explicativo: ubi tandem est et in qua illarum malorum parte?

385, 3. De speculis Veneri dedicatis cf. Müll. Arch. 402. — 7. Ejusdem argumenti imagines vide apud Millingen uned. Mon. I, pl. 4, 5. Inghirami Gal. Omer. III, 84. — 8. Sic etiam Libanius IV, 192 laudat *τὴν μελίαν*. — 13. cf. V. A. 51, 18. — 15. *τὸ μέλαν ἄκρατον* similiter appellat Ach. Tat. I, 8, 24 ed. Jac. adde Callistrat. 894. — 16. Nox repraesentabatur ipsa in hac imagine. cf. Tölken, über das verschiedene Verhältniss der antiken und modernen Malerei zur Poesie, p. 15. — 17. cf. Panofka le lever du soleil, p. 15. — 23. Hanc picturam nuper O. Jahn illustravit., Vasengem. p. 36. Vas nostrae imagini simillimum edidit Gerhard Auserl. Vaseng. I, 48. Amymonen cum Cerere comparat Th. Panofka, Annali dell' Inst. IV, 192. — ib. Homericus locus est Il. *ν*, 17.

386, 9. cf. H. Od. *λ*, 234. — 11. Agit de hoc picturae genere Müll. Arch. 701 sq. — ib. Respicitur H. Od. *ι*, 108. — 12. cf. H. Il. *φ*, 350. — 16. Vellem nunc repositam Jacobsii correctionem *τῷ ἀνέμῳ*, cum vix dubium sit, quin alludatur ad Homericum *ἀνεμοτρεφές*, cf. H. Il. *λ*, 256. Toupius tamen ad Schol. Theocr. p. 216 *τὸ ἄνω* scribebat, probante Boissonado ad Eunap. p. 194. — 21. *ἐπιπόλαιοί τινες* licebat recipere confirmatum ex Heroic. 292, 5. — 26. Jac. h. l. comparat Claudian. epithal. Pall. et Celer. 109, plane congruentem.

387, 1. cf. Böttiger Kl. Schr. II, 186. — 5. cf. Boiss. ad Aristaenet. 378. — 12. Jacobsius eximiam suam emendationem *οἱ μᾶλλοι* confirmat loco Hesiod. *Ἔργ.* 233. — 16. Videtur huc respicere Theoph. Simoc. *ἀπ. φυσ.* p. 10. ep. 18 ed. Boiss. Adnotat Huet.: »hanc de palma opinionem refellit Abraham Cichelens. Hist. Arab. ad calcem Chronici Orient. cap. 14, p. 221, id sibi testiculato visum et agnitum perhibet.« — 22. Mercurii symbolum, lyram, de harmonia mundana explicat Gerhard Auserl. Vaseng. 1, 73, de siderea idem ibid. I, 149; cum Pane Arcadio eundem habet Panofka Arg. Panopt. p. 22. — 23. Amphionem discipulum Mercurii, cui primus aram Thebis erexit (Paus. IX, 5, 4.) tractavit Panofka Weihgesch. p. 29. Adde Gerh. Auserl. Vaseng. I, 88. Müller Denkm. d. a. K. II, n.

326 et Welcker Tragoed. 818. — 26. H. Il. δ, 105. — 27. De accentu adj. πριονωτά cf. Lobeck ad Soph. Aj. p. 486.

388, 3. ὀμφαλοί, quorum bis h. l. mentio fit, umbilici sunt, flavo colore insignes, inque iis nervi erant tensi. Magas complectebatur inferiorem nervorum partem, superior κοίλη erat, h. e. magade non substrata. Omnes nervi ἁπαντῶσι τοῖς ὀμφαλοῖς, quod moneo, ne quis erret de distinctione τὰ μὲν — τὰ δὲ. — 9. ἀποθέτων. οἱ πρὸ Ὁμήρου καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ λέγονται ἀπόθετοι, ὅτι τὰ σιωπηθέντα ὑπ' ἐκείνου λέγουσιν οὗτοι. Sch. — 12. τῷ ποδί. Sic Dio Chrys. 259 ed. Emp. (427, R) οἳ ἂν — τῷ ποδὶ βῶσι πρὸς τὴν λύραν. — 15. cf. Müller Orch. 242. — 18. Phaethontis casum vide G. di Firenze St. 97. Wicar II, 8. quos laudat M. Arch. 611. Tölken l. l. citat Millin G. myth. 83 ectypum, quod invenitur nostrae imagini persimile etiam apud Bouill. III, 49. — 21. »Inter Noctem advolantem et Horas aufugientes in medio erat Solis orbis i. e. ipse solis auriga ruens stellasque tenebris obortis, quae quidem simul per colorem expressae erant, apparentes secum trahens.« W. — 22. ὁ δὲ ἡλίου κύκλος. »Etsi deus non aderat, lumen tamen ejus jam in terram decidit, quod pictor haud dubie radiorum circulo vel circum Phaethontis caput vel supra singulorum equorum capite appicto significaverat.« W, qui adhibet h. l. Millin Tombeaux de Canosa tab. 5. Millin Vasc. coll. maj. I, tab. 15. II, tab. 49. Dubois Maisonneuve tab. 29 et Euripidis locum El. 464 ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φαέθων κύκλος ἀελίοιο ἵπποις ἅμ πτεροέσσαις.

389, 1. cf. Welcker Trag. 601. — 3. cf. Himer. or. XIV, §. 7 et Geel ad Dionem p. 318. — 5. Olores abituri sunt, itaque praesto iis est Ζέφυρος ἐνόδιος. — 6. Tres Heliades fuisse statuit W. ex Eur. Hippolyt. 738. Eas conversas in populos habet numus g. Accolejae cf. Eckhel II, 5, 118. — 7. παρυφαῖς, quod jampridem Jac. conjecit, (postea autem praetulit σφυροῖς) reposui haud cunctanter. cf. Böttiger Vasengem. II, 91. Gerh. Ant. B. 156. — 12. τὸ γὰρ χρῶμα δεξαμένου. Lectio σχῆμα ducta videtur ex glossa τὸ σχῆμα τοῦ χρώματος δόξαν ὑποδοχῆς παρέχοντος. Similis transitus a numine fluvii ad ipsum fluvium invenitur jam apud Hom. Od. ε, 452. τὸν δ' ἐσάωσεν ἐς ποταμοῦ προχοάς. — 14. cf. Paus. V, 14, 4. — 15. Verba τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια patet irrepsisse huc ex versu 5. — 20. Θυρίδες τὰ κοινῶς παραθύρια. Sch.

390, 1. De marmore Synnadico, quod ad pagum Docimiam effodiebatur cf. Strab. XII, 577. — 4. Jac. laudat Xenoph. Symp. IV, 23. — 5. Sic Ach. Tat. 14, 13 ὕστατα καὶ πρῶτα μέλλων ἱππάζεσθαι, ubi vide not. Jac. — 22. ἐφ' Ἱερόν. cf. V. S. 226, 4, cum nota. — 25. Verba pueri inseruntur, deinde ait periegeta τί φήσεις; h. e. noli mihi succensere, si te amplius detineo, restat enim thynnorum captura, quam ab initio enarraturum me esse pollicitus sum. Apertissimum hoc est indicium lacunae in principio capitis, de qua frustra dubitavere VV. DD. — 27. τεχνάζοντες. δελεάζοντες. δέλεαρ γὰρ τῷ χωρήματι τοῦ κύρτου ἐμβάλλουσιν. Sch.

391, 1. cf. Böttiger Amalth. II, 302 sqq. — 3. vide Plin. H. N. IX, 15. — 4. De thynnorum phalange agit etiam Plut. sol. anim. 979. f. — 7. Thynnoscopium hoc illustratur ab Ael. H. A. XV, 5, ubi vide Jac. not. — 8. ξύλου. ὃ λέγεται θυννοσκοπεῖον. Sch. — 10. μυριάδας. ἐὰν εἰκάσῃ τυχὸν τὴν ἐπιπολῆς αὐτῶν ἐπιφάνειαν εἶναι ε̄ χιλιάδας, ἐντεῦθεν συνάγει εἶναι τὸ πᾶν χιλιάδας ν̄ τοῦ εὔρους τε καὶ τοῦ βάθους αὐτῶν ἀριθμουμένου. Sch. — 14. Jac. insertum velit ἄθρει s. ὅρα, nihil tamen deest, sed absolute accipienda verba τὰ τῶν ἰχθύων χρώματα. — 22. Ἀστραπὴ et Βροντὴ expressae olim ab Apelle sunt, Plin. H. N. XXXV, 36, 17, quem pictor hujus imaginis secutus esse videtur. Vide de ea etiam Tölken l. c. p. 21.

392, 1. »Thyrsi arbores, i. e. arundo, unde fiunt thyrsi.« W. — 3. Respicit Eur. Bacch. 723. πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος, et 707. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός. — 5. cf. M. Arch. 620. — 7. ἐλάτην. adhibe h. l. Creuz. zur Gall. etc. 59. ib. πηγὴ ὕδατος spectat ad Actaeonem. — 9. cf. Schol. Theocr. II, 45, cujus poetae locum Jac. excitavit ad 392, 28. — 11. Similia leguntur Heroic. 287, 28. — 17. Ut vas apud Bröndsted, Reisen II, 315, qui laudat praeterea Pitt. Erc. II, 16. — 18. ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γεγρ. »Hoc rhetorice auctum est, nam ex corpore etiam et habitu cognoscitur Bacchus.« W. ib. ἠνθισμένη. Significatur »pictis intextum vestibus aurum« ut ait Ovid. III, 556. — 19. κυμβάλοις χρ. quod facientes saepe exhibentur bacchae, ut apud Bouillon III, basrel. 7, 2. — 21. ῥόδοις. cf. Cr. zur Gall. 52 et Ein altath. Gef. 30, 67. — 22. Anacreontium dictum repetit Ach. Tat. 10, 18. — 23. τοῦ τῶν Ἀθηνῶν καπνοῦ fortasse ex nostro loco duxit Lib. I, 23.

393. De fabula Pasiphaae cf. Böttiger Kunstmyth. I, 342. Cr. Symb. III, 140. Daedalus comparet etiam in nummis urbis Phaesti, qui in anteriore parte virginem cum tauro repraesentant, cf. Streber Num. gr. T. II, 5—7 et Panofk. Berl. Ak 1840, p. 375 laudantem Millin G. myth. CXXX, 486. CXXXII, 487 R. Rochette Peint. antiqu. inedit. Pl. II. — 8. ἀνυποδησία — κοσμοῦνται. Redeunt eadem V. A. 5, 11 et 115, 9. — 19. βλ. ἀμήχανον. Ea verba adhibet R. Rochette, Peintures antiques, p. 399. — 21. Huc respexit, opinor, Heliod. III, 170. — 25. Hunc mythum in amphora expressum Millingiana tractavit Ritschl

Annali dell' Inst. di corrisp. Archaeol. Vol. XII, 1840. p. 171 sqq.

394, 12. Jac. laud. Ap. Rhod. I, 753. — 13. De conjuncta cum Pelope in curru Hippodamia cf. Ritschl l. c. 173. not. 1. Combe Terracott. 34. — 14. cf. Ritschl l. c. 176. — 19. Numerus occisorum procorum ductus est ex Eoeis, Pind. Ol. I, 79, et Sophoclis Oenomao, cf. Welck. Trag. 354. Vide etiam Paus. VI, 21, 6 sqq. — 20. δίκη h. l. usurpatum est ut Aesch. Choeph. 990. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην. — 21. Pluribus agit de ista imagine Otto Jahn in diss. „Pentheus und die Maenaden,“ Kiel. 1841, p. 7 sqq. afficta ratus, quae ad descriptionem regionis pertinent. At potuit illa recentior esse, eoque tempore nata, quo Ludii ars jam vigebat. — 26. ἐπισπῶσα τῆς χαίτης. cf. laudata Welckero Millin Gall. Myth. tab. 53 et Marm. Taurin. I, tab. 9, p. 91, ubi idem invenitur gestus. — 28. λέοντος. Inde in gemma apud Köhler „Descr. d'un camée du cabinet Farnese“ Petersb. 1840 et apud Jahn l. c. tab. I, 4 apparet Pentheus sub pelle leonina, si vera Jahnii interpretatio p. 13 sq.

395, 1. cf. Eur. Bacch. 1170 et 1190. — 3. cf. Eur. Bacch. 303. — 4. αὐτὰς facile refertur ad filias Cadmi, quae ante oculos erant spectatoribus. — 9. Huc respicit Aristaenet. II, 5 p. 78 ed. B. — 14. cf. Ovid. Met. IV, 575. — ib. cf. Welcker Trag. 810, agentem 19. de Cadmo Euripidis. — 19. ἡ Λυδῶν γῆ. „quam primam ille ad cultum suum adduxerat.“ J. — 23. De Marone cf. ad 294, 9 citata. — 26. ὡς δ' ἐκπλήττοι scribi malim, ut legitur 420, 15. ὡς δὲ μὴ σφόδρα ἠπειρώτης ὁ Ποσειδῶν φαίνοιτο. — 27. cf. Gerhard Auserl. Vaseng. I, tab. 49.

396, 1. ὀφθαλμοῖς. Praeter Aesch. Suppl. 730. Aristoph. Ach. 95 inspice Mus. Capit. IV. tab. 34. Dubois Maisonneuve tab. I. Winkelm. Mon. ined. tab. 22. Pict. Hercul. I. 46. laudante Welckero ad h. l. etiam Lenormant in Annali dell' Inst. IV, 315. — 2. δοκεῖ, quod solus I praebet, tueantur exempla ut 38, 31, 217, 29 et maxime huc faciens 145, 4. δοκεῖ μοι βαλανείῳ ταῦτα εἰκάσθαι. — 5. Aliam caussam vide apud Gerhard Ant. B. 175. — 6. cf. Panofka Terracotten des Berl. Mus. p. 15. Gerh. Auserl. Vaseng. I, 147. etiam 193, ubi pugnantem Dionysum adversus gigantas panthera comitatur. — 7. Malum progignentem uvas et hederam pro simulacro pristino ipsius dei habet Gerhard Auserl. Vaseng. I, 176 qui adhibet Cl. Alex. I, 25, p. 418. Cum poculo hanc navem comparat Lenormant Annali dell' Inst. IV, 316. — 12. Gerh. l. c. I, 121 Neptunium delphinum etiam Dionyso et Apollini antiquitus sacrum fuisse demonstrat. Mutationem vide descriptam ab Ovid. Met. III, 671. — 15. Jac. καὶ κελεύει mutabat in καὶ χλεύη. — 18. cf. Ael. H. A. XII, 45. Böttiger Kunstmyth. II, 331. — 20. De hac pictura pluribus egi nuper in diss. de pinacotheca quadam Neapolitana p. 10 sqq. — 22. Post Ὀλύμπῳ Jac. inserlum velit καθημένῳ παρὰ τὸ ὕδωρ. — 27. ἐπιπάττουσι ut Luc. D. mar. 15, 3.

397, 3. cf. Welcker Akad. Kunstm. p. 26. ed. 2. de satyris apud fontes sedentibus. — 8. Isid. Pel. haec expressit p. 564 et 618. — 12. Eadem corona ornatus est satyrus in Museo Florentino, cf. Montefalc. Supplem. I, 63. Welcker l. c. p. 28. — 14. Aristaenet. huc respicit II, 5, 78. — 20. Himer. ecl. XVI, 252. ib. σάτυρος χορευτὴς τοῦ Διονύσου παρὰ τὸ σάθη σάθυρος καὶ σάτυρος. κατωφερὴς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων. καὶ σάτυρος ζῷον. Sch. — 24. cf. Creuzer Studien, II, 304. Müller Archaeol. 575.

398, 1. Ἵπποι. Inde Ἵππαιος dictus est satyrus apud Gerhard Rapp. Volc. p. 174, 671. Adde Cr. zur Gallerie etc. p. 48 et 106. Gerhard Auserl. Vaseng. I, 184. — 3. cf. V. A. 124, 6. — 5. Heyne auritum Midam inde repetit, quod et ipse fuerit satyris adscriptus. — 9. Fabula Narcissi illustratur a Creuzero ad Plotinum de pulcritud. LXI sqq. adde Symb. I, 23; tangitur a Welckero Akad. Kunstmus. p. 52. Imagines vide enumeratas a Müll. Arch. 644, ex quibus hic repeto Pitt. Erc. VII, 28–31. M. Borb. I, 4. II, 18. M. Flor. II, 36, 2. Impr. dell' Inst. I, 73. — 11. Ἀχελῴου. cf. Plat. Phaedr. 230, b. — 15. Ante ὅθεν Jac. supplet καὶ νάρθηκος, quod excidisse verisimile, nisi hoc jam insit verbis ἕλιξι καλαῖς et καὶ βοτρύων μ. cf. Val. Flacc. II, 269 pampineamque quatit ventosis ictibus hastam. — 17. ἐπὶ τῷ μειρακίῳ φυόμενα. ut in Impr. dell' Inst. I, 73. — 20. κηρῷ. „cerae adhibitae ad picturam.“ J. προστέτηκας. τῷ ὄντι δηλονότι ἐν τοῖς λεγομένοις κηροχύτοις. Sch. — 22. εἶτα restitui pro inducto a Jacobsio εἴτι, cf. 80, 20. 103, 6.

399, 1. „Dextram lumbo inniti ait Philostr., quo manu fortiter in lumbum dextrum pressa nates, quas pro praecipua venustatis parte habet, in alteram partem compactae appareant“ W. 4. ἄσθμα. ἀσθμαίνουσι γὰρ καὶ οἱ ἐρωτῶντες (sc. ἐρῶντες τῷ πυρὶ τοῦ σφοδροῦ πόθου συνεχόμενοι. Sch. — 5. cf. Pitt. Erc. VII, 31. — 14. vid. Nicephor. I, 537. — 15. hyacinthus flos funebris est, cf. Panofka Annal. dell' Inst. 1830 p. 345. — 19. Eadem constructio est V. A. 158, 37. — 21. De hac adornatione διακοβολίας cf. Krause Gymn. 920 et quae contra protuli in Annal. Vindob. XCV, 174. — 26. τὸ μὲν κεῖται. Fabulam explicat Gerh. Auserl. Vaseng. I, 54 Antike Bildw. p. 54.

400, 3. ὁ Ζέφυρος, imago occidentis Solis, qui diem tollit. cf. de Witte Naissance et éducation de Bacchus, 10. — 5. πάντων ἀνθέων ut est in versu laudato a Welckero: aura parit flores tepidi secunda

Favoni. — 7. Ad rem vide Lobeck Aglaoph. 123, Curt. Inscr. gr. in Rhen. Mus. 1843, p. 98. — 14. Exprimitur locus Aristoph. Equ. 293. — 20. „Color numinis, quod flumini illi praeerat, οἶνον, quem funderet, ἄκρατον esse significabat.“ W. — 21. Tritones bacchicis thiasis adjunctos vide Gerh. A. V. I, 39. — 22. ἀναφυσῶσιν. „ut delphini solent, sursum efflant.“ W. — 24. Sileni numen Philostratus ubique singulari numero commemorat. cf. 421, 18. — 25. Silenus et Comus sequente Oeno conjuncti sunt apud Gerh. Auserl. Vaseng. I, 180. cf. de appellatione δαίμονες Panofka (Annali etc. 1830, p. 321.) praeterea Gerh. A. B. 219.

401, 1. Vide de hac imagine diversa ratione a VV. DD. divisa F. Thierschium Kunstblatt 1827, p. 69. Toelken über das verschiedene Verhältniss der antiken und modernen Malerei zur Poesie, p. 24. Welckerum p. 360 sqq. et nostram disputationem de pinacotheca p. 10. Müller Archaeol. p. 564 laudat ut similia Mus. Piocl. I, 5. Lippert. Suppl. 1, 186. — 5. cf. Paus. V, 11, 2 extr. — 6. cf. H. Od. ξ, 42. — 8. Hic locus adhibetur a Schol. Theocr. V, 15. Comparetur V. A. 91, 29. — 14 Quid significetur antro et boum raptu diserte docet Gerhard Auserl. Vaseng. I, 71 et 74. — 25. De Amphiarao cf. Welcker Schulztg. 1832, p. 150, Eckermann, Melampus p. 52, Toelken l. c. p. 10, Müller Arch. 644 ibique laudata. Eudocia p. 23 nonnulla ex hoc capite in violetum transtulit. ib. δυοῖν. »Bigae erant, quibus vates etiam in anaglypho Pamphyliano et in Antimachi Thebaide, secundum Schol. Pind. VI, 21 et Statium vehitur; alii dant quadrigas; Sophocles apud Strab. IX, 399 (275) Eurip. Suppl. 950. Propert. II, 34, 39; vasculum etiam Millingenianum tab. 20, 21.« W. ib. verba εἰ μὴ ἄρα Ε. minime interpolatorem redolent, quamvis ita existimaverit Valckenaer ad Eur. Phoen. p. 19.

402, 2. cf. Il. γ, 243. — 5. Sophoclea verba (fr. 781 ed. Dindf.) videntur hic respici. — ib. λευκοί. ut Eur. Phoen. 172. Pind. Ol. VI, 22. — 10. φροντιστήριον. Heroic. 294, 7 dicitur σοφὸν ἄδυτον. — 11. cf. Paus. II, 13. — 13. »Candidus vestitus refertur ad diem, quo et ipso interdum somno indulgemus.« J. Cornu ad somnum rectius refert Heyne; cf. nunc etiam Gerh. Ant. B. 245. et de ipso Ὀνείρῳ ib. 262. — 15. Respicitur haec imago ab A. Feuerbach, in Annali dell' Inst. XV, 248. — 16. χλούνην σῦν. cf. H. Il. ι, 535. — 18. H. Il. ι, 542. — 19. Eugenic. hinc profecit p. 157. — 26. cf. infra 413, 11, ubi legitur παρακάθηται ὀνείρατι, ὥς φασιν.

403, 2. στικτοί. De Phrygio opere cogitandum, quod illustrat Harduin ad Plin. H. N. VIII, 48, §. 74. — 3. Incoctilia, Gallorum artificium, tractat Plin. H. N. XXXIV, 17, §. 48. — 8. κόκκος Μηδικὸς idem videtur ac qui 360, 7. dicitur Βαβυλώνιος κόκκος. — 11. σκυθρωπάζειν. Facit huc Plin. H. N. IX, 38, §. 62: laus ei summa in colore sanguinis concreti nigricans aspectu, idemque suspectu refulgens. ib. ἕλκει. διὰ τὸ μὴ εἶναι λίαν ἐρυθρὸν καὶ μετέχειν τοῦ κυανοῦ. Sch. — 12. ἴδης ἄνθει vix videtur explicari posse, sed hic et infra 434, 3 praestabit T. Hemsterhusium sequi, quam Moschopulum, qui ἴδην nescio quam herbam esse opinatur. Verbis ἄνθει ῥαίνεται apte adhibet Jac. Pind. O. VI, 55. — 17. Obversabatur scriptori Xenoph. Ven. c. 10, unde etiam vs. 20 expressus est. — 18. προβόλια vide descripta a Feuerbach, Annali dell' Inst. XV, 263. — 20. Λοκρίδας Oppianus Cyneg. I. 374 et Anyte apud Pollucem V, 48 commemorant. — 23. συῶν κεφαλαί. cf. Xenoph. Ven. c. 6, 13. — 25. Nescio an nostrum locum respexerit Liban. IV, 1065 a Jac. adhibitus.

404, 6. Similes imagines vide descriptas apud Ach. Tat. III, 7, 8; Luc. de domo §. 22. cf. praeterea Welckerum et ad h. l. et Trag. 644 sqq. cum nota Guil. de Humboldt. 658. ib. Αἰθίοπες — ἄθλος nominativi absoluti s. pendentes sunt. — 8. cf. Eur. Andromed. fr. 2 et ad 10 fr. 6. — 12. De Amore juvenis speciem habente cf. Gerh. A. B. p. 254, n. 27. — 13. ἀνεβάλετο. eae preces servantur Androm. fr. 11. cf. Welcker Trag. 655 etiam Ep. Cycl. 353. — 15. λευκὴ. „Andromeda vel coram popularibus nigris albo colore ut venustiore depicta est, cultu etiam Graeco, quia delectare et pulcri sensui blandiri ante omnia volunt artifices.“ W. — 19. Respicit fortasse ad H. Il. ω, 602. vid. Welcker Tril. 385. ib. γάλα ὀρέγοντες. Hic quoque Euripidem exprimit. cf. fr. 33, et Welcker Trag. 657. — 28. ἀγάλλων repete ex Pind. O. I, 85.

405, 2. cf. Pind. O. I, 80. ib. ἀνάπτων — ἠρηκότες. Haec verba illustrabunt Welcker Trag. 354. Ritschl in Annali etc. 1840, p. 181. Ex veteribus inspiciatur praeter Philostr. Juniorem, 874 (123, 14 ed. J.) Val. Flacc. IV, 182, Schol. Pind. Isthm. IV, 92. — 3. χρυσοῦν ἅρμα. cf. Pind. l. c. 87. — 4. τὸν Αἰγαῖον. „Philostratus fabellam respiciebat, juxta quam Pelops immortalibus equis Neptuniis per mare ad Peloponnesum vehitur. Eur. Or. 994. Cic. Tusc. II, 27.“ W. — 8. cf. Heliod. III, 3, p. 111. — 10. Pind. O. I, 26. — 12. Respicit Aristoph. Av. 1112: ἀλλ' οὗτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων. — 16. Paucorum librorum lectionem οἱ ἄλλοι tuetur satis Herodot. I, 10. Ad sententiam cf. Winckelm. Opp. IV, 192. VII, 134. — 19. Noctu invocat Pelops Neptunum etiam in Pind. O. I, 71. — 20. De rhopographia vide quae docet Welcker ad h. c. 395. deque xeniis Bekkerum Char. I, 222.

406, 4. cf. H. Od. η, 120. — 9. cf. Aristoph. Pac. 520. —

II.

15. Simillimus virginum Veneriarum chorus exhibetur apud Winckelm. Mon. ined. 47 repetitus a Zoega Anagl. 20. Adde Maisonneuv. 23. — 16. cf. Asclepiad. in A. P. VII, 217. ib. Ad propositam lectionem παρὰ τοῦ γήρως cf. 403, 11 et 407, 1. — 18. ἕδους. Nulla causa est, cur Venus appelletur h. l. Αἰδὼς, meretricum scilicet dea, nec solet Philostr. hunc in modum apponere substantiva nominibus propriis. Quod reposui, invenies in V. A. 65, 11: οὗ (Paphi) τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἕδος. — 18. μεμυκότος ἑλ. »Ex sectis eboris tessellis coagmentatis.« J. — 19. λιβανωτοῦ. cf. Pind. Scol. fr. 88. (87. ed. Boeckh.) 3. — 20. Σαπφοῦς. »Dixeris sophistam respexisse ad locum quendam poetriae de sacro Veneri peracto, qualia plura in ejus carminibus fuisse suspicari possumus ex Himer. Or. IV, p. 328.« J. — 23. »Quae cantum moderatur quasi choragus aetate jam provectior ipsa quoque deae famula est.« W. 24. »Cultus hicce liberior et lasciviter elegans Peithus famulis omnino competit.« W. Huc facit etiam Gerh. A. B. tab. LXVI.

407, 5. Vide Sapph. fragm. 62 apud Ahrens (Dial. aeol.) (69, B.) — 6. cf. Cr. Symb. IV. 165. — 11. ὑπτίας. cf. Welcker Akad. Kunstmus. p. 42 et Annali dell' Inst. III, 153. V, 151. — 13. Ad hoc caput laudat Welcker Mus. Capitol. IV, 17. Adde Müller Arch. 647. Pitt. Ercol. I, 8. Millin Gal. Myth. 553. — 18. Loci Homerici sunt Il. σ, 217. φ, 18. σ, 317. χ, 396. — 21. Ad γάλακτι desiderat Jac. aliquod ferae nomen laudans Apollod. III, 13, 7, ubi ἄρκτων μυελοῖς nutritus esse dicitur. Magis ex Nostri mente addiderim νεβρῶν ad μυελῷ, cf. Heroic. 319, 26. — 23. De manibus pedum celeritatem adjuvantibus cf. Krause Gymnast. 367 et Böttiger Vasengem. III, 95. — 28. οἷον λέοντα. Valck. ad Herodot. VIII, 68 malit scribere οἷόν τε ὄντα, contra scriptoris consuetudinem, qui conjungit οἷος omisso τε cum infinitivis. Pejus etiam Schaeferus οἷον θέοντα. Immo tanquam leonis catulum palpat Chiro Achillem. Nec apte Jac. scribendo οἷον λέοντας καὶ πτῶκας ἁρπάζειν componit pavidissimum animal cum fortissimo, ceterum obsequens loco Pind. Nem. III, 40.

408, 1. ἁρπάξειν pendet a κολακεύει, ita, ut infinitivus effectum notet, ut infra 432, 18. — 4. Jam Jac. laudavit Luc. Zeux. §. 6. — 9. Respicere videtur Hom. Il. λ, 832 et in ἦμεφον — ὄμμα fortasse Pind. P. IX, 38. — 10. Jac. confert Eur. Bacch. 823. — 17. Equi nominantur H. Il. π, 149. ib. Osann Auctar. lexic. 152 proponit ἀποκτενεῖς διώκων καὶ συνεκφεύγοντας. — 19. H. Il. τ, 408. — 20. Spectat H. Od. τ, 163. — 21. Scriptori videtur hic Pindarus obversatus esse P. II, 45. ib. ὑφ' οὗ constructio est, ut 216, 12. — 23. H. Il. λ, 256. — 24. Vide locum geminum Heroic. 320, 28. — 27. Pro ἵππον nescio an legendum sit ἱππείου.

409, 8. cf. Tölken l. c. Müller Arch. 643, ibique citata. ib. Conjecturam Jacobsii confirmat Schol. adscribens ad ἀρά· ὅπερ κατηράσατο Θησεὺς ἐμπεσεῖν. — 18. ἄγχοντας. ἐνδακόντες κατὰ τὴν σφαγὴν καὶ ἄγχοντες φέρουσι καὶ ἕλκουσιν ἤδη ποι. Sch. — 22. Vera prata hic repraesentata fuisse negat Welcker. ib. ἀκηράτους. Ex Eur. Hipp. 73. cf. Welck. Rh. M. 1833, p. 583. — 23. ἀνασχοῦσαι. »Naiades improprie, ut videtur, dicuntur τῶν πηγῶν ἀνασχ. quasi parte tantum corporis exstantes, quod dearum terrenarum est a nymphis alienarum.« W. ib. τῶν μαζῶν. »Dum capillos vellicant et pectus tundunt, hinc et illinc manat aqua, qui sanguis est nympharum.« W.

410, 1. De Rhodoguna cf. Ctesias p. 152 ed. Baehr et Polyaen. VIII, 27. praeterea Cr. Symb. II, 674. — 6. Similia vide Luc. π. ὀρχ. §. 16. — 10. τὸν καλινὸν διαπτύοι. Expressus locus ab Heliodoro et Greg. Naz. Carm. X, 105, notante jam Jacobsio. — 15. »Hoc habitu inter alia Minerva conspicitur in numis Bruttiorum et aliis.« Jac. — 19. »Tales viros αἱρεῖν cupit, quales nunc ἠρηκεν, nimirum inimicos, non amorosos; truces, non elegantiores et delicatos.« W. — 23. παραλλάττον· οὐ μόνον παρήλλακται ἐς τὸ ἀνειμένον τῆς κόμης, ἀλλὰ καὶ ἐς αὐτὴν τὴν Ῥοδογούνην ἀνοικείως ἔχει (sic explicat lectionem αὐτὴν) ἅτε σεσοβημένην ἐντρεχῆ καὶ διεγηγερμένην. Sch. — 28. ὀπώρα ἐρωτικὴ admonuit Jacobsium loci Pindarici Isthm. II, 7.

411, 1. De hac imagine egit optime Haase. vid. Pancration in Allg. Encycl. v. Ersch. und Gr. p. 380. ib. ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ὀλυμπία ὁ ἐν τῇ Ἤλιδι τόπος. φασὶ γὰρ τὸν Δία ἡσθέντα τὸν τόπον ἑαυτὸν (sc. ἑαυτῷ) ὡς κλῆρον κατασχεῖν, ὁμωνύμως τοῦ ὀνόματος (sc. τῷ ὀνόματι) τοῦ οὐρανοῦ· Ὄλυμπος γὰρ ὁ οὐρανὸς προσαγορεύεται. Sch. ib. τὸ κάλλιστον propter magnam varietatem. cf. Haase l. c. 381. — 3. Respicitur Pind. O. III, 12. — 4. Lectionem ἁπλῇ explicat Schol. μονοειδεῖ, ἐπιμήκει χωρίῳ. — 13. αὐτῇ κόνει. qua conspersus erat. cf. Haase l. c. 382. — 15. cf. Haase l. c. 383. ὑπτιασμοὶ sunt, quum quis cadit supinus, ut ipse Arrichio. — 16. οἷον πίπτοντα. cf. Haase in Allg. Littz. 1843, Ergänzbl. p. 735. — 18. ὀρύττειν. ἐξορύττειν ὀφθαλμοὺς ἢ ὀδόντας. Sch. — 19. De Spartanorum palaestra cf. Haase l. c. 382. ib. Ἠλεῖοι καὶ οἱ ἀγῶνες· Sic distinguuntur ludi Olympici a ceteris, illi autem significantur per praesides. cf. Gymn. 20, 16 et supra 394, 1. — 20. μέσον ἤδη. cf. Haase l. c. — 26. ἀριστεροῖς. In sinistram partem inclinat Arrichio totis viribus, ita ut talum adversario extorqueat.

412, 4. νεώτατον. H. Il. ο, 569. — 5. H. Il. ψ, 796 et 62. — 7. συνέχει. H. Il. σ, 32. — 8. ταῦτα scripsi, ut est Heroic. 305, 2. — 12. Utitur toto hoc loco Müll. Arch. 658. vide etiam E. Braun in Annali etc. 1840, p. 119. Apud Müllerum errore positus est Tydeus pro Diomede. — 13. ἐνθέον. »Rhetor Homeri respicere videtur *Ἀγαμέμνονα δῖον*.« W. — 14. Annotat schol. *τὸ ἀδούλωτον καὶ τὸ πεπαρρησιασμένον λαβὼν ὁ ζωγράφος ἔγραψε τὸν τοῦ Τυδέως, τοσοῦτον γὰρ τούτων μετεῖχεν, ὡς ὁρμᾶν μὲν κατὰ τῶν θεῶν ἐν πολέμῳ, μέμψασθαι δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ Ἀχιλλεῖ πρεσβευσάμενον* — 16. Gestum moestitiae indicem illustrat H. W. Schulz. Annali dell' Inst. X, 180. — 24. ἐπ' ἐλέφαντι. Ex Hom. Il. δ, 141.

413, 1. H Od. λ, 234. — 3. ἔφηβος est Meles etiam in Amastrianorum numo N. Brit. 9, 8. — 4. ἐκβάλλων. cf. Aristid. I, p. 233 et 273 (407 et 478) etiam Himer. Ecl. XIII, 31, p. 234. ib. Similia exempla vide Apollod. I, 7, 3 et Dio Chr. XXXII, §. 78 ed. Emp. qui alter locus non ab ipso Dione profectus est. — 11. Lene Meletis flumen describit Aristid. I p. 233 et Himer. l. c. — 18. αὐτοῖς. h. e. iis, quae dicentur de Critheide. — 20. κρήδεμνον. »Talia Nereides et Naiades gestare solent.« W. ib. „Conjuncta maris et fluminis numina ob maris vicinitatem, ut ap. Arist. I, 233 (407).« J. — 28. αὐγὰς λίθων respicit Isid. Pel. p. 560. — 24. vide Ep. 351, 12. — 26. Cogitavit, opinor, de hoc loco Ach. Tat. 5, 23 ed. Jac. — 28. »Loco Parcarum Noster Musas nascituro puero apposuit, poetae scilicet futuro, et quod Parcis est proprium τὸ κλώθειν, non sine arguto acumine tribuit deabus Parcarum decreta exsequentibus.« J. — 29. De apibus Musarum symbolo cf. Cr. Symb. II. 585. Lobeck Aglaoph. 817.

414, 3. cf. H. Il. β, 751. Od. λ, 237. Il. β, 850; ξ, 434; ο, 195. ib. Ἀξιῷ. ποταμὸς νῦν Βαρδάριος. Sch. Rectiorem accentum operae non expresserunt. — 5. Ex codd. retinui lectionem *Πανθία*, etsi ab omnibus ceteris scriptoribus nominetur *Πάνθεια*, quam formam tenent etiam in V. S. 224, 10 codd. r, f, β, h. De imagine ipsa scite egit Wiedasch in Allg. Schulztg. 1828, p. 377 sqq. Antoninorum aetate pictam esse statuit. — 10. Valde memorabilis enallage casuum est h. l. ib. ἄγειν τε καὶ αἱρεῖν. τὸ μὲν ἄγειν ταῖς γυναιξὶ μόναις, τὸ δὲ αἱρεῖν καὶ ἀμφοτέραις ἁρμόζει. Sch.— 11. Croesus in vasculo exhibetur descripto Mon. ined. de l'Inst. 54. — 12. τῷ Κύρῳ. τῷ Ἡροδότῳ ἔδει εἰπεῖν· ὁ δὲ ἐφυλάξατο διαφέρεσθαι πρὸς αὐτὸν οὐχ αἱρούμενος. Sch.— 14. cf. Xenoph. Cyr. VI, 4, 2, 3 et de quadrigis ibid. VI, 4, 2. — 15. Respicit H. Il. ϱ, 53. — 16. cf. Xen. Cyr. VII, 1, 32. — 19. Apte confert ad h. l. Jacobs Ael. V. H. III, 24. — 20. cf. Xen. Cyr. VII, 3, 11 et 16. — 23. ἀκινάκην. εἶδος ξίφους μικροῦ, ὃ κοινῶς παραμαχαιρίδιον λέγεται. Sch.— 24. Sedens Panthia cogitetur, capite mariti reposito in ipsius gremio, secundum Xen. Cyr. VII, 3, 5, ut monet Wiedasch l. c. — 25. σιωπώσης ἐκφαίνεσθαι. Similis locus est V. A. 150, 6. ib. Noli cum Jacobsio ἀπήρτηται scribere; sensus est: nondum defixit gladium, sed altius impellit.

415, 1. Euripidea fabula Protesilaus talem exitum habuisse videtur. cf. Welcker Trag. 498 et huc faciens anaglyphum apud Millin Gall. Mythol. 561. (tab. 156.) ib. cf. Eur. Suppl. 1001. — 2. θυσίας ἀρθεῖσα quasi ex sacrificio exsiliens, ornata enim erat ut ad rem divinam faciendam. vide infra 432, 24. ib. ἀσκεύαστον. τὸ ἀπερίεργον, τὸ χωρὶς σκευῆς καὶ ἐπιβλημάτων· σκευαὶ γὰρ τὰ τῶν ὑποκριτῶν ἐνδύματα πολυειδῆτινα ὄντα. Sch. — 6. μυκτῆρες ἀνεσταλμένοι. vide Winkelmann VI, 1, 159. VII, 96, 31. — 12. ἀποστάξειν. Spectat Eur. Hippol. 525. — ib. „Cupido in tabula exhibitus tanquam testis et quasi cognitor illius operis.“ J. — 14. Similem imaginem vide apud Ingh. Gal. Om. III, 220. — 16. ἐσπεσούμενον malim ex scriptoris usu. — 19. cf. Soph. El. 86. — 21. cf. Aesch. Ag. 1248.

416, 6. cf. Aesch. Choeph. 366. — 7. Ad βοῦς ἐπὶ φάτνῃ annotans Schol. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπώντων cogitabat de alio proverbio βοῦς ἐπὶ γλώττῃ. — 10. cf. Aesch. Ag. 1264. ib. τῇ τέχνῃ. „Artis insignia intelligo, ipsa stemmata, quibus Casandra quasi amplecti conatur Agamemnonem, cum brachiis non esset datum.“ W. — 16. Vid. Müll. Arch. 580, qui comparat Mus. PioCl. I, 50. Jacobsii egregiam correctionem ἁπτομένῳ firmat Ep. 361, 29 et locus infra 421, 29. — 17. cf. Cr. Symb. IV, 67. E. Braun in Annali dell' Inst. X, 269. — 18. Hunc locum tractat Müll. Arch. 461 et 462, adhibito Persio V, 31. — 23. De naidum habitu cf. Müll. Arch. 618. — 24. cf. Boiss. ad Aristaenet. 221. — 26. Artem veterum in hoc genere illustrant Plin. H. N. XXXIV, 19, 3. Julian. Ep. 8 et inde Cr. Melet. II, 7.

417, 2. De Daiphanti nobilitate cf. docte disserentem Schneidewinum Pind. Praef. LXXIII. — 5. ἐκ Ῥέας. De templo Rheae cf. Ulrichs Topographie von Theben, in diss. Acad. Monac. 1841, p. 432. ib. χορευσαί οἱ noli referre ad Rheam, cum recens natum Pindarum nymphae saltando celebrent; contra Pind. P. III, 78. κοῦραι virgines Thebanae sunt, mysticis choris venerantes Magnam matrem ejusque comitem Panem; itaque noster locus nil facit ad Pindaricum. Nymphae enim propter Panem, quocum priore capite ludunt, hic adjiciuntur. — 6. De Pane canente Pindari carmen cf. Boeckhio collecta p. 591. — 8. Huc respexit fortasse Ach. Tat. III, 7, p. 64. — 11. Locus tangitur a Ruhnkenio ad Tim. 105. — 14. cf. Müll. Arch. 658. „Picturae hujus, nisi artifex, at auctor saltem et inventor

non sine magna veri specie haberi potest Apollodorus Atheniensis, Ol. 94 clarus, quem Plin. H. N. XXXV, 36 ea, qua solet, brevitate pinxisse dicit Ajacem fulmine percussum.“ W. — 16. cf. Quint. Sm. XIV, 548 sqq. — 17. ὑπαντλῶν. Si vera lectio, est „pectori fluctus subjiciens.“ J. — 18. H. Od. δ, 502. — 21. H. Il. ν, 59. — 24. πῦρ ἄττει hinc duxit M. Eugenic. p. 74.

418, 1. cf. O. Jahn Vasenbilder p. 39. — 4. Haec res jam Herodoto nota, VII, 129. — 6. „Pictori et Neptunus Ossam Olympumque tridente dirimens et hujus ictus effectus, simul igitur Neptunus cum tridente ad jaculandum paratus, simul montes jam percussi exprimendi erant. — Repugnantiam sensit rhetor et argutius explicat, Neptunum in eo esse, ut montes discindat, montes autem, antequam icti fuerint (aqua enim profluebat) dissiluisse; tum dextras Neptuni partes et contractas esse, quasi jam jaculatus fuerit, et eminere, eumque jactum minari non manus gestu, quippe quae jam emiserit telum, sed reliqui corporis statu.“ W. Hunc locum tractat etiam Müll. Arch. 505. Uterque confert Claudian. R. P. II, 179. — 9. ἠπειρώτης. cf. Cr. Symb. III, 263. Hic est Π. φυτάλμιος ut infra 420, 15 γεωργός. — 10. ἐς ἀγκῶνα cf. H. Il. κ, 80. ib. ὀρθοῦσθαι οὐ σύνηθες. ποιεῖ γὰρ σκολιότητας ἐλιττόμενος ὁδῷ προβαίνων. — 11. H. Il. β, 751. — 14. Cr. Symb. III, 266 agit de hoc Neptuno πετραίῳ. Adde Panofka, „über verlegene Mythen“, p. 8. et in Annali dell' Inst. V, 133; Böttiger Kunstmyth. II, 326. 15. Welcker Glauci rarissime exhibiti imaginem laudat in Mus. Worsl. I, 103. Fabulae ambitum nuperrime demonstravit E. Vinet in dissertatione „sur le mythe de Glaucus et de Scylle“ Annali dell' Inst. an. 1843, p. 144 sqq. — 18. cf. Apoll. Rhod. I, 526 et Orph. Argon. 707.

419, 3. cf. Vinet l. c. 156 sqq. — 6. λάσιαι. Jac. confert Museum Piocl. I, tab. 34, 35. V, p. 5—7. — 8. βρύοις praetuli vulgari lectioni respiciens 418, 13, adde Phil. Jun. I, 1 a principio. — 11. Non necessario requiritur, quod proposuit Jac. κλάονσαι. Alcyonum ipsarum ad Glaucum relationem vide indicatam a Vineto, l. c. 149, qui etiam de divinatione daemonis marini multa affert 148, 150, 155 sq. Alcyonas apparuisse Argonautis in paeane Pindarico discimus ex Schol. Apoll. Rhod. I, 1086. — 14. De Palaemonis apud Corinthios cultu cf. Müller Orch. 176. Zoega Anagl. tab. 41 p. 189. Millin Gall. Myth. 401—404, Cr. S. IV, 13. Tangitur a Philostr. etiam Heroic. 325, 3. — 16. cf. Böttiger Vasengem. II, 144. — 17. »Illae deae cum Leucothea conjunctae χορεύουσαι ἐφάνησαν τῷ Σισύφῳ καὶ ἐκέλευσαν εἰς τιμὴν τοῦ Μελικέρτου ἄγειν τὰ Ἴσθμια, secundum auctorem Argum. Isthm. I, p. 514, qui hoc derivavit ex deperdito Pindari carmine apud Apoll. Dysc. de Synt. p. 158.« J. — 20. cf. Eckhel D. N. II, 242. C. I. 1104, Paus. II, 2, 1 de hoc adyto, praeterea M. Arch. 313. Welcker Nachtrag, 137. — 21. „Haec tabula et decima quarta lucem sibi foenenerantur mutuam, quatenus — duo rei momenta continua in iis commissa sunt. Et nunc quidem ejus rei rationem falsam sophista profert hanc, Neptunum Sisypho pueri adventum praedixisse et sacra eum parare jussisse.« W.

420, 1. Lechaeum repraesentatum vide apud Millingen Syllog. of anc. coins Pl. II, 30. adde Panofka Terracott. 75. — 3. Jac. suspicatur scriptorem dedisse ξυγχωρεῖς γάρ που καὶ ὑπὲρ σοῦ ἀποκρίνασθαι. Sic abundarent verba ξυγχωρῶ καὶ πλέωμεν, quibus glossa annexa est ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποκρίνεται, eaque deinde in ordinem receepta, haud apte adscripto καὶ et indicativo in infinitivum mutato. Animi causa libet adscribere notam schol. cod. p. 1761: ὑπὲρ ποδὸς ὑποκρίνεσθαι· ὑπὲρ τῆς κινήσεως τοῦ ποδὸς πλάσασθαι ὑπόκρισιν, σχηματίσαι καὶ πλάσαι ὑπόκρισιν, ὥστε πεζεύοντας πλέειν δοκεῖν. — 11. cf. Heroic. 311, 5. ib. ἐπόπτης Ποσειδῶν tractatur a Gerh. Auserl. Vaseng. I, 47. — 12. Theocr. XI, 26. — 15. γεωργόν. De agresti Neptuno cf. Cr. Symb. III, 263. Müller Arch. 504, 2. — 22. ὁπόσην jam Heyne conjecit Op. V, 125. — 27. Verba σήραγγάς τε καὶ μυχούς videtur respexisse Paul. Silent. Therm. 13. (21.) — 28. Ducta haec ex Pind. P. I, 21 sqq. — 30. Locus geminus est V. A. 92, 10, unde κρᾶσιν pro φύσιν scribendum esse suspicatus sum.

421, 2. Locus geminus est V. A. 92, 3. — 13. „Rhetor quod picturae serpentem thesaurum custodire dicit, non magis verum est, quam quod Palladis draconem auri custodem esse asserit.“ W. De οἰκούρῳ hoc serpente vid. Gerh. Ant. Bildw. 103, a. Grundzüge der Archaeol. 74. praeterea R. Rochette N. Annales de l'Inst. I, 322. O. Müller Pallas-Athene, 80, in Encycl. Ersch. et Grub. — 15. cf. Cr. Symb. IV, 580.

422, 11. cf. Lob. ad Phryn. 754. — 14. γαστέρα. Jac. confert Galen. de simpl. med. fac. XI, 13. (Opp. XIII, 304, a. qui ait κοιλίαν αἰθυίας ἐπαινοῦσί τινες, ὡς πεπτικὸν φάρμακον. — 15. Ante ὑπνηλὰι Jac. plene interpunxit; at pertinent ea verba ad παρέχονται: mergi visu praestricto capti medicis inserviunt. Quod vir cl. πῦρ pro γὰρ scribi malit, id jam ex verbo ἐναστράπτουσιν intelligitur. — 22. Simile de corylis narrat Antig. Caryst. 27. — 24. Respicit Hom. Od. δ, 413. Adscribit Jac.: „Dura oratio, sed, si sana est, in hunc modum explicanda: τὸ αὐτοῦ ἑστάναι ἐν μ. τ. δ. ἐστὶ τὸ ἑστάναι τοῦ Πρωτέως. Vide tamen, an rectius sic scribatur: ἔστι δ' ἀπὸ τοῦ μὲν ἐν μ. aut ἔστι δ' ἀπὸ τοῦ οὕτω ἐν—.“ Mutatione tamen non opus. M. Apostoles allevit verbis ὁ Πρωτεύς· κατὰ τὸν Πρωτέα.

423, 10. ὁπόσα μανθάνει. cf. V. A. 4, 20. — 12. cf. Hom. Od. ι, 116. — 13. Idem judicium de Cyclopibus vide Heroic. 302, 4. 283, 17. Poetas quum appellat, unum Homerum indicat. — 17. vide Theocr. XI, 33. — 18. Redeunt haec verba Her. 331, 7. adde 302, 14. — 19. cf. Theocr. XI, 17. — 21. ἡδίων ὄμφακος. „Theocr. XI, 21 Galateam dicens φιαρωτέραν ὄμφακος ὠμᾶς aliud quid spectavit.“ W. — 22. Memorabilis nota schol. in p 1761: ὅπου ἡ γῆ· διότι ἐκεῖνος ὄρειος τὸ σχῆμα καὶ ἄριος προσεγράφη. — 23. Theocr. XI, 50. — 24. τὸ ἐς ὄννχας ἦκον. Ut est V. S. 259, 4. τὸ μὲν ἐς πατέρα ἦκον. — 25. Jacobsii conjecturam ἀχρεῖον ab Osanno et in Sylloge Epigr. p. 151 et in Cornuti ed. p. 242 improbatur. — 27. παρθένοι Τρίτωνος sunt Nereides, quas Nostro Tritonidas vocare libuit, quia Triton aeque ac Nereus maris tenet imperium et quia Nereides cum Tritonibus, quos Tritonis, tanquam maris domini, appellare possis filios sive populum fere junctae ab artificibus repraesentari solent.“ W. cf. praeterea Müller Arch. 616, §. 3 et Gerh. A. B. tab. 320 (p. 409).

424, 1. Repetitur locutio in V. A. 98, 18. — 2. ἰστίον. Fortasse huc respexit Ach. Tat. p. 6 ed. Jac. — 7. συναπολήγουσα α. χ. „planta pedis, et quae est in extrema hac corporis parte venustas.“ J. — 10. Fabula illustratur Schol. Il. ψ, 660, quibus adhibe Müller Orch. 184, Welcker Ep. Cycl. 64. — 12. Phlegyarum importunitatem castigat Hymn. Hom. in Ap. 270, adde Schol. Eur. Phoen. 691. — 23. Simile vide V. A. 84, 16. ib. cf. Müller Arch. 517. de Apolline μειρακίῳ. — 25. ἀπὸ receptum defendo ex loco, quem jam J. laudavit Her. 319, 19. ib. μειδίαμα θυμῷ κεκραμένον hinc duxit Isid. Pel. 600. Indidem profecit Aristaenet. 2. ed. B. scribens ἐπιτοξεύειν ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς, quod vidit Wyttenbach. Opusc. I, 53. — 26. „Apollinis oculi, quod in hoc genere certaminis praecipuum, motum manuum adversarii accurate observant, eumque ita sequuntur, ut simul cum illius manibus tollantur simulque descendant.“ J.

425, 1. cf. H. Od. λ, 576. sive Il. φ, 407. — 3. vide Paus. IX, 36, 2. — 4. Δρυὸς κεφαλαὶ laudantur etiam ab Herodoto IX, 39. 5. Atlantem sic cum Hercule exhibitum vidit Paus. V, 10, 2. 18, 2. Praeterea cf. maxime Gerhard Archemoros p. 42, 46, 60 sq. etiam Müll. Arch. 601. ibique laudata. — 7. Supple cogitatione verbum e. g. ἔφη s. ὡμολόγει. — 14. τὸν ἆθλον h. l. delendum esse jam Jacobsius intellexerat, quod me fugit in conscribenda annotatione critica. Nequeo hic Welckero assentire dicenti: »sophisticum acumen est in oppositis χεῖρες et σκιαί, ἀπαιτοῦσαι τὸν ἆθλον et ἔρρωνται τὸν ἆθλον, denique in voce ἆθλος de heroe picto simulque de pictore adhibita.« ἐρρῶσθαι = verum esse habes Heroic. 317, 33. — 16. ἐπιθολοῦσιν. nihil ex eminentibus obscurant, sed potius inde (ἐκ τῶν ἐκκειμένων) lucem in reducta transferunt. — 21. Jac. scribens καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ νεῖκος addit: »in signis coelestibus veteres amicitiae et inimicitiae conspiciuntur, quibus, antequam in coelum pervenirent, affecta fuerunt.« Incertum tamen, num haec sit scriptoris sententia. Schol. certe non ita intellexit, cujus haec nota est: Ζέφυρος γὰρ καὶ νότος καὶ ὅσα δυτικώτερα τῶν πνευμάτων φιλίαν ἔχουσι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ γὰρ πνέουσι, τῶν πνευμάτων ἐναντία ὄντα (excidisse nonnulla patet) μάχονται πρὸς ἄλληλα. — 24. De Antaeo, Aegyptiorum deo cf. Letronne Recueil des Inscr. de l' Egypte, p. 31. Wilkinson Manners and customs of the ancient Egyptians. IV, 140. Mythum primus ex Graecis poetis Pisander illustrasse videtur. cf. Müller Dor. II, 476. Gerhard Auserl. Vasengem. II, 36. Adde Cr. Symb. II, 83. Imagines indicantur a Müllero Arch. 635, immemori tamen nostrae, et a Gerhardo in Annali dell' Inst. III, 150. — 25. κολωνοί. Jac. confert Lucan. IV, 590.

426, 2. cf. Gerhard Auserl. Vas. II, 101. — 3. Hercules εὔμηλος s. μηλών tractatur a Cr. S. II, 620. Ejus fabulae icones vide apud Müller Arch. 635 indicatas ut apud Gerhard in Archemoro, p. 41 sqq. ib. Jac. scribebat ex γ, g καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων ᾀδόμενα, οὐκ ἐκείνας ἐλεῖν θαῦμα vertens: »quod ad historiam de Hesperidibus attinet, non mirum est, Herculem illas vicisse.« At ᾀδόμενον, quod meliores libri praebent, cum superioribus cohaeret. Constructio eadem est ac V. A. 155, 13. — 7. Ex H. Il. ξ, 127. ib. αὐτὸν legendum esse recte intellexit Boiss. ad Heroic. 399. — 9. cf. Heroic. 292, 24. — 11. ῥίῳ pro θηρίῳ optime emendavit Jac. in Callistr. XII; huc eadem correctio ex H. Od. ι, 190 ducta non convenit. — 13. περιῆκται cum Heynio intellige de turgido et toroso quasi circumducto brachio. ib. τὰ σφυρήλατα Jac. monet respici Theocr. XXII, 46. — 14. Huic Antaeo commode oppones Hyacinthum, 399, 27. ib. ξυνδεδεμένον. συντεθειμένον καὶ συμπεπλημένον κατὰ τοὺς ἀνδρίαντας. Sch. — 22. Fuit locus ante oculos Libanio IV, 1082. — 24. Huc facere videtur observatio Creuzeri zur Gallerie etc. p. 37. — 27. De Pygmaeis egere Jablonsky Panth. Aeg. II, 175 et H. Schulz in Annali dell' Inst. X, 164, ubi laudat Strab. XVII, 564. Aristot. H. A. VIII, 12. Mel. III, 8. Ptolem. IV, 8. Adde Schneidewin ad Eustath. p. 51. Gerhard Aus. Vas. II, 105 et Müller Arch. 640, a quo citantur Zoeg. Bassir. 69. Tischb. II, 18, 7. Millin. Gal. I, 63, 72.

427, 9. καταλείπει αὐτὸν τῇ γῇ. »non roborandum, sed tegendum, ut αὖον.« — 14. Fortasse hinc duxit Isid. Pel. V ep. 249. p. 634. d. ἡ κεφαλὴ ἡ καθάπερ ἀκρόπολις τοῦ σώματος οὖσα. — 21. Ἄργος βλέπων. cf. Eur. Herc. fur. 917. — 22. ἅρματα. Pluralem

tuetur idem H. f. 941. — 26. De forma *Ἑρκείου* cf. Lob. ad Soph. Aj. 82. — 27. *τὲ γένη* ex *ἀγεννῆ*, unde *νεογενῆ* fecit Piers. Veris. p. 234. et Valck. Diatr. p. 170. *πρωτόγονα* G. Koenius ad Greg. Cor. p. 653. *εὐγενῆ* Boissonadus a Jacobsio ad h. l. laudatus, correxi memor rarioris hujus notionis Nostro usurpatae V. S. 254, 6. 258, 8, quam hic aliquis adjecto *βρέφη* explicare voluit.

428, 4. Glossema glossemate explicatur a M. Apostole: *περὶ τοῦ δακρῦσαι. ἕνεκα τοῦ ἑλκύσαι τὸν Ἡρακλέα πρὸς δάκρυα καὶ πρὸς συμπάθειαν.* Quod cetera verba attinet, nescio an eorum hic sit sensus: noli mirari lacrimas puerorum expressas in imagine, aureae enim illorum sunt lacrimae (h. e. suaves et jucundae) et parvae pariter ac magnae. — 5. Jac. confert H. Il. *ν*, 572. — 8. Haec referunt Euripidem H. f. 926. — 11. »Furiam vocare videtur, quae in tragoedia magis proprie dicitur *Λύσσα*. Haec Herculis pectus insidet, non Erinys.« W. — 12. *ἐσφικίσατο*. cf. Eur. H. f. 841, et ad 13. *χορεύει* ibid. 867. — 19. De hac fabula cf. Creuzer, Hercules Buzyges in Annali dell' Inst. VII, 108 et Symb. IV, 417, ubi laudat Lactant. I, 21. Adde Eudociam p. 209 sqq. Callimachum in Dian. 161. Apollon. Arg. I, 1214. Apollod. II, 7, 7. Hi duo ultimi Thiodamantem faciunt Thessalum. — 20. *τοῦ τ. σιτίου.* cf. Cr. Symb. I, 98. M. Lopez in Annal. dell' Inst. IV, 68 sqq. — 21. cf. Pindari fragm. ed. Boeckh. p. 639. Bergk. Poet. lyr. Gr. 262. — 26. *ἀπορεῖν.* Mira est Apostolis nota: *τὸν Θειοδάμαντα, ἀλλ' εἰδέναι.* Terra, quamvis raro aretur, tamen ubi vomerem admittit, non videtur inops.

429, 2. cf. Müller Arch. 470. — 7. Vas Volcentinum, quod edidit Roulez Acad. Royale de Bruxelles. T. IX, n. 3. (Melanges de Philologie etc. Fasc. IV, 4. Brux. 1843.) adhuc solum est, quo Abderus ab equis Diomedis discerptus exhibetur. — 18. cf. C. Fr. Hermann Versuch einer urkundlichen Geschichte von Abdera. Schulztg. 1830, 507 sqq. — 23. *διὰ τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυκώς* per pedes excoriatus.

430, 1. *ζυμίτας Τρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς τοὺς ἄρτους κατὰ γένος οὕτως ἐκτίθεται· ἄζυμον ἄρτον καὶ ζυβαμίτην, σεμίδα λεπτήν, ἐγκρυφίαν καὶ κλιβανίτην, ὃν κριτίνην φασὶν οἱ Ἀττικοί.* Sch. — 2. *ὀκταβλώμους* est ex Hesiod. *Ἔργ.* 442. — ib. *αὐτοὺς ἔχεις.* Jac. malit *αὐτοῦ ἔχεις.* Locus bene habet: dicit, panes tales tanquam *ὄψον* esse, dummodo ne puer *ὄψον*, quale in coenis soleat apponi, desideret. — 5. *δρυπεπεῖς* etiam Jacobsium voluisse, docet ejus annotatio. — 11. Jac. proposuit *ἐπὶ τῇ τρασιᾷ πιεῖν*, recte repugnante Welckero. — 12. *ἀπραγμοσύνης.* Ducta ista ex Aristoph. Nub. 1005, cujus scholiastam expilavit, qui nostro loco haec allevit in p 1761: *ἀπρ. εἶδος ἄνθους. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις σμίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. ἢ οὐ πολυπραγμοσύνης. οἱ δέ, ὅτι ἀπραγμοσύνη φυτὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ φυόμενον.* — 13. Proxime accedit ad hanc imaginem figurarum multitudine vas Volcentinum apud Gerhard Auserl. Vasengem. I, tab. 3, 4. De magno fictilium numero, in quibus hoc argumentum repraesentatur, egit idem l. c. p. 4 sqq. Hanc picturam saepius adhibet, cf. p. 12, 14, 16, 18. Praeterea cf. Welcker Zeitschrift etc. 265 sqq. Müller Arch. 542. Creuzer Symb. III, 427, 523. ib. Respicitur H. Il. *ν*, 4 sqq. — 14. Ex Pind. Ol. VII, 35 sqq. — 15. *ὡς ὁ πέλεκυς.* Simile est V. A. 121, 16. neuter locus mutatione eget. — 21. *δῆμοι.* Etiam in Volc. vase *δῆμος* agnoscitur a Gerhardo l. c. p. 16. — 22. cf. Pind. Ol. VII, 47. — 26. De hoc Pluto cf. Creuz. Symb. III, 458. Gerhard Ant. Bildw. 79, a, b. et Auserl. Vasengem. II, 17. — 27. *βλέπων.* vide V. S. 234, 23 et G. E. Schulz Annali dell' Inst. 1839, 125.

431, 3. cf. H. Od. *τ*, 431. — 4. *ἐκ γειτόνων.* Non erat, cur Jac. mallet *ἐκεῖ τόπων* scribi. vide Menandrum ed. Meineke fr. inc. 232. — 10. Hesiod. *Ἔργ.* 777. — 13. *ἔριον.* »Significatur tenue illud vellus, quod est in araneae thorace.« J. — 23. vid. Welcker Schulztg. 1832, p. 171. — 24. Eadem verba leguntur Heroic. 304, 18. — 26. Vide iterum Heroic. 311, 17.

432, 10. *θαῦμα καὶ τὸ πῦρ.* Vide hac de re Paus. IX, 18, 3. Anth. P. VII, 339 et 396. Welcker Trag. 569 in Euripidis Antigona idem fuisse suspicatur. — 15. Nec sepeliri nec cremari *κεραυνωθέντες* solebant, quippe *ἄσηπτοι.* cf. Artemid. Oniroer. II, 9, 145. Plut. Symp. IV, 2, 3. Convenit Eurip. Suppl. 935, cui nostra imago adversatur. — 17. cf. Eur. Phoen. 1182. — 22. Si scriptoris sententiam assecutus sit Heyne, saltem scribendum fuit *τὰ πρόσφορα ἔχειν ἡγουμένη*, ut est 414, 22. — 23. cf. Eur. Suppl. 1058. — 27. *χραίνειν.* »Vulgaris enim opinio ferebat, *παρεῖναι νεκροῖς οὐ θεμιτόν.*« J, qui confert Eustath. ad Od. *χ*, 792, 43. Valckenaer ad Eur. Hippolyt. 1437.

433, 1. Argumentum petitum est ex Thucyd. I, 137. Plut. Themistocl. 28. — 3. *τὸ σημεῖον.* cf. Xenoph. Anab. I, 10, 12. ib. *ἐπὶ τοῦ χρ. θρ.* scribendum esse docuit etiam locus V. A. 11, 30. — 4. *καλάσιριν. λινοῦν ἱμάτιον πλατύ.* adscr. Mich. Apost. — 5. *κάνδυν.* cf. Xenoph. Cyrop. VIII, 3, 13. — 11. cf. Thucyd. l. c. — 13. *ἐπὶ τοῦ λίθου.* Apte confert Jac. Aristoph. Acharn. 683. — 18. cf. Müller Arch. 625, 681 sq. et a Welckero laudat. Millingen vasc. Coghill. 27. Mus. PioCl. V, 37. Gal. di Firenze Stat. III, 120. Augustin. gemm. II, t. 21. — 22. *παιδία.* cf. Bouillon III. Basr. XIII, 4. — 26. vide Müller Arch. 453. — 29. *ὁρμῆς.* Simile est, quod legitur Heroic. 303, 24.

434, 3. Hic quoque malim cum T. Hemsterhusio

legere τῇ εἴλῃ, ut supra 403, 12. — 7. Tractata haec imago est a Creuzero Symb. III, 182. — 8. Ἑλλὸς. cf. Schol. H. Il. π, 234. — 10. De hoc choro errabat O. Müller ex Thebis Boeotiis Dodonam perlatam esse columbam existimans, vid. Böttiger Amalth. I, 122. Thebae Aegyptiae dicuntur, unde columbas fatidicas Dodonam advolasse narrat Herodot. II, 55. — 12. Ex H. Il. π, 233. ib. αὐτοσχέδιοι. conferatur locus V. A. 49, 21. — 17. ὀμφῆς μεστόν. Respexerit huc Heliod. II, 16 p. 90. laudatus a Jacobsio. — 18. De Echus repraesentatione vide Wieseleri doctissimam dissertationem, quae inscribitur: „die Nymphe Echo.“ ibique p. 6 sqq. — 21. Horarum imagines commemorat Müller Arch. 609, omisso nostro loco. „Horas saltantes, i. e. anni choream agentes, non quasi coelo in terram descendentes, sed terram levi passu superlabentes nescio an praeter nostrum opus elegantissimum aliud nullum exhibeat.“ W. ib. πύλας. cf. H. Il. ε, 749. — 22. „Homerus de coelo demissus in coelum rediit. vide Animadv. ad Anth. Gr. III, 2. p. 145.“ J.

435, 3. Non debuit Jac. offendere in dativo τῷ ληίῳ. — 4. Eadem verba vide Heroic. 294, 10.